

SLOVENSKÁ OLYMPIJSKÁ REVUE

OLYMPIC

.SK

JAR / LETO 2019

NAJRÝCHLEJŠÍ
EURÓPAN

JÁN VOLKO

KAŽDÝ PIATOK SA AJ TY MÔŽEŠ STAŤ SUPERMILIONÁROM

HRAJ O JACKPOT AŽ DO VÝŠKY
90 MILIÓNOV EUR

EUR
JACKPOT

VITAJTE V KLUBE

VÁŽENÍ ČITATELIA,

dovoľte mi, aby som Vám predstavil nové číslo nášho magazínu OLYMPIC.sk. Pravidelne vám v ňom prinášame množstvo zaujímavých informácií nielen o činnosti Slovenského olympijského a športového výboru, ale aj atraktívne témy, týkajúce sa športového a olympijského hnutia na Slovensku a v zahraničí.

Som veľmi rád, že po rokoch príprav a nespočetných hodinách rokovaní so zástupcami nielen našich členských subjektov, ale aj širšej športovej obce, sa 7. decembra 2018 podarilo zavŕšiť jeden z najdôležitejších cieľov, ktorý sme si spoločne definovali. Prijatím nových Stanov SOŠV sa otvorili dvere našej organizácie aj pre ďalších členov – zástupcov neolympijských športov. Táto dôvera a mandát, ktorý sme získali, sú veľmi silné. Pristupujeme k tomu jednak s pokorou, ale aj s veľkým odhodlaním naplňovať nároky a očakávania, ktoré na nás ako na strešnú organizáciu športového hnutia budú klásť naši členovia.

Naďalej, ale dnes už so silnejším mandátom, budeme robiť maximum, aby sa nám podarilo uviesť do života Fond na podporu športu a športové poukazy. O týchto témach diskutujeme nielen v rámci športového hnutia, ale aj priamo v jednotlivých regiónoch Slovenska so zástupcami VÚC, ZMOS, miest, športových klubov i podporovateľov športu na lokálnej úrovni. Som veľmi rád, že táto téma našla podporu aj na našom poslednom stretnutí s predsedom vlády SR Petrom Pellegrinim. Verím, že sa nám podarí zaviesť tieto inštitúty čo najskôr do praxe.

Veľkú podporu v našej práci cítime aj zo strany úradu štátneho tajomníka pre šport na Ministerstve školstva, vedy, výskumu a športu SR. Doterajšie výsledky a prácu úspešného športovca, prvého olympijského medailistu samostatného Slovenska a nášho kolegu, dlhoročného zástupcu športovcov Jozefa Gönciho, netreba zvlášť predstavovať. Som presvedčený, že svoje skúsenosti využije v prospech celého športového hnutia. Po prvý raz v histórii má slovenský šport svojho zástupcu v takejto silnej pozícii, a preto je dôležitou úlohou SOŠV mu v jeho práci maximálne pomáhať.

Na športoviskách nám v zime veľkú radosť spravili predovšetkým majsterky

sveta Petra Vlhová a Anastasia Kuzminová. Ale za pozornosť tiež stojí veľký úspech našej mladej talentovanej šortrekistky na zimnom Európskom olympijskom festivale mládeže v Sarajeve. Petra Rusnáková sa tam so ziskom dvoch zlatých a jednej striebornej medaily stala vôbec po prvý raz v histórii našich výprav najúspešnejšou športovkyňou celého podujatia.

Pripravenosť našich športovcov už onedlho preveria aj Európske hry v Minsku a letný EYOF v Baku. Verím, že sa im ziskom medailových umiestení podarí nadviazať na spomínané športové úspechy.

V zahraničnej agende SOŠV jednoznačne dominovala naša pracovná návšteva prezidenta MOV Thomasa Bacha v Lausanne. S najvyšším predstaviteľom medzinárodného olympijského hnutia sme diskutovali o aktuálnych otázkach športového hnutia s presahom na naše domáce športové témy. Na záver rokovania Thomas Bach s potešením prijal pozvanie na pracovnú návštevu Slovenska, ktorá by sa mohla uskutočniť už v máji budúceho roka.

Časopis OLYMPIC.sk prináša čitateľom množstvo zaujímavých tém. V nich sa však – ak si to situácia vyžaduje – ne-

vyhýbame ani kritickému pohľadu na témy, ktoré slovenský šport trápia. Možno nie každému to vyhovuje a sporadicky sa ozývajú hlasy, ktoré sa snažia našu prácu spochybníť, či odradiť nás. Napriek tomu môžem každého ubezpečiť, že výsledkom týchto snáh je naše ešte väčšie odhodlanie a presvedčenie, že našu prácu robíme dobre. Cítíme dôveru, ktorú sme v športovom hnutí získali. V diskusiách so zástupcami športového hnutia, športovcami, ale aj s fanúšikmi športu, budeme naďalej pokračovať, aby sme ju svojou prácou a výsledkami obhájili.

Želám Vám príjemné a inšpirujúce čítanie.

ANTON SIEKEL
prezident Slovenského olympijského
a športového výboru

6 < TRANSFORMÁCIA NA STRECHU ŠPORTU A OTVORENIE DVIER

12

40 >

JÁN VOLKO Z RÝCHLEHO OBRANCU NAJRÝCHLEJŠÍ EURÓPAN

11 **PRÍRASTOK DO
OLYMPIJSKEJ RODINY**

12 **MUSUL'BES MÁ NAMIESTO
BRONZU STRIEBRO**

15 **NOVÝ ZAČIATOK SAO,
NA JEJ ČELE MARTIKÁN**

22 **APLIKÁCIA ZÁKONA
O ŠPORTE V PRAXI**

27 **ŠPORT MEDZI
PARAGRAFMI**

28 **KONFERENCIA
NABITÁ ŠPORTOM**

32 **V ZNAMENÍ PROJEKTU
„ŠPORTUJ, SLOVENSKO“**

34 **NA VEĽKÉ JUBILEUM
OTVORENIE NOVÉHO SÍDLA MOV**

36 **HLAS ŠPORTOVCOV
MODEROVALA BARTEKOVÁ**

38 **MARIÁN GÁBORÍK A 4F POMÁHAJÚ
DEŤOM VYHRÁVAŤ V ŽIVOTE**

46 **V TOKIU SA BUDE
VSTÁVAŤ SKORO**

46

72

78

97

50 **MINSK NAZNAČÍ
AMBÍCIE NA TOKIO**56 **ŤAŽKOPÁDNY ROZBEH NOVINKY**58 **LETO V BRATISLAVE OSVIEŽI
ŠPIČKOVÝ VOLEJBAL**60 **JURAJ MINČÍK
ŠPORT JE SKVELÁ
ŠKOLA ŽIVOTA**66 **BUDÚ E-ŠPORTY V KLUBE
PIATICH KRUHOV?**72 **LIVIO MAGONI
CHCEM MAŤ AJ MEDAILU
Z OLYMPIÁDY**78 **V STAVE PERMANENTNEJ
BIATLONOVEJ HORÚČKY**84 **NA DLHÝCH NOŽOCH
CHCE ZÁJSŤ DO PEKINGU**90 **TOHTOROČNÍ OKRÚHLI
JUBILANTI – OLYMPIONICI**92 **JOZEF PLACHÝ:
MLADÍK Z KOŠÍC,
ČO OHROMIL SVET**97 **RUKAVICE
Z OSUDOVEJ HORY**100 **Z TEJTO LODE
SA UŽ NEDÁ VYSTÚPIŤ**106 **ÚSPEŠNÍ LOVCI
OKAMIHOV**111 **Z KUCHYNE SOV**122 **AKO SME ZVLÁDLI
MS V LADOVOM HOKEJI****OLYMPIC**.SK

SLOVENSKÁ OLYMPIJSKÁ REVUE

Magazín OLYMPIC.SK pre Slovenský olympijský a športový výbor a Slovenskú olympijskú marketingovú a.s. vydáva vydavateľstvo PUBLISHING HOUSE, a.s.

Slovenský olympijský a športový výbor
Kukučínova 26, 831 03 Bratislava
Tel.: +421 2 492 56 101
www.olympic.sk, e-mail: office@olympic.sk**Vydavateľ: PUBLISHING HOUSE, a.s.**
Jána Milca 6, 010 01 Žilina
IČO: 464 959 59, IČ DPH: SK 282 00 160 78
e-mail: marketing@publishinghouse.sk**Design a Layout:**
STUDIO JAM Praha, Jana Friedrichová
a Miro Salaj, e-mail: salaj@studiojam.cz**Tlač:** DOLIS GOEN, s.r.o., Bratislava,**Zostaviteľ:** Boris Vanya**Koordinátor projektu:** Ľubomír Souček**Spolupracovníci na čísle****Autori textov:** Lucia Antolová, Juraj Berzedi, Gabriel Bogdányi, Tomáš Grosmann, Filip Hudec, Igor Kováč, Ivor Lehoťan, Zdenka Letenayová, Vladimír Mezenec, Ivana Motolíková, Peter Pašuth, Ľubomír Souček, Stano Ščepán, Miloslav Šebela, Boris Vanya, Zuzana Vodáčková.**Autori fotografií:** Ladislav Bielik, Roman Buček, Andrej Galica, Patrik Hrbek, Viliam Karácsosy, Ján Kuchta, Jozef Liba, Peter Pospíšil, Ľubomír Souček, Ján Súkup, Jakub Súkup, Pavol Uhrin, Zuzana Vodáčková, TASR/Martin Baumann, Vladimír Benko, Erika Ďurčová, Jozef Ďurník, Pavel Neubauer, František Iván, Radovan Stoklasa, Michal Svítok, TASR/AP, archív SOŠV, AWBG, MEGOC, MŠVVŠ SR, 3XN, IOC Flickr, Y-GAMES SLOVAKIA.**Redakčná rada:** Anton Siekel (prezident SOŠV), Zdenko Kríž (viceprezident SOŠV a predseda MEK SOŠV), Ladislav Antal, Svetlana Barátová, Gabriel Bogdányi, Richard Fides, Dana Galicová, Tomáš Grosmann, Ivan Janko, Zdenka Letenayová, Peter Pašuth, Ľubomír Souček, Stano Ščepán, Marián Šimo, Boris Vanya (členovia mediálnej a edičnej komisie SOŠV).**Registrácia:**
ISSN 2585-7274**Ročník:** III. **Periodicita:** polročník
Poradové číslo 1/2019**Rozširuje:** Mediaprint Kapa, Slovenská pošta, a.s. a lokálni distribútori**Foto na prednej obálke:** Pavol Uhrin

Vydanie časopisu finančne podporili Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR, Olympijská solidarita EOv a Slovenská olympijská marketingová, a.s.

Uzavierka čísla dňa 28. mája 2019

Jednotlivé články vyjadrujú stanovisko autorov a nemusia byť vždy totožné so stanoviskom vydavateľstva a redakcie. Nevyžiadané rukopisy a obrazový materiál nevraciamy. Kopírovanie, znovu publikovanie alebo rozširovanie ktorejkoľvek časti časopisu sa povoľuje výhradne so súhlasom vydavateľa.

FOTOGRAFIA PREDSEDNÍCKEHO STOLA Z HISTORICKÉHO 55. VZ SOV 7. DECEMBRA 2018 V ŠAMORÍNE, KTORÉ SCHVÁLILO TRANSFORMÁCIU ORGANIZÁCIE.

TRANSFORMÁCIA NA STRECHU ŠPORTU A OTVORENIE DVIER

Slovenský olympijský výbor sa 7. decembra 2018 v Šamoríne transformoval na strešnú organizáciu slovenského športu s názvom Slovenský olympijský a športový výbor. Najviditeľnejšie prvé prejavy zmeny sú nové logo organizácie a otvorenie dvier pre nových členov SOŠV, najmä z radov zväzov neolympijských športov. Už v apríli 2019 prijali do organizácie trinásť nových členov.

K historickému aktu transformácie SOV na SOŠV – „strechu“ športu – došlo 7. decembra 2018 na 55. valnom zhromaždení SOV. Je príznačné, že práve pre túto príležitosť sa najvyšší orgán olympijského hnutia na Slovensku po prvý raz za 26 rokov zišiel mimo Bratislavu – v rezorte X- Bionic Sphere v Šamoríne, ktorý má status Olympijského tréningového centra. V rámci slávnostnej časti boli na tomto pléne odovzdané ocenenia fair play za rok 2018 (ich držiteľov uvádzame samostatne), aj Diplom Medzinárodného

výboru fair play (CIFP) za rok 2017, ktorý si prevzal vytrvalec Marek Hladík.

ZMENA STANOV, NÁZVU A AJ LOGA ORGANIZÁCIE

Pri hlasovaní o transformácii SOV na SOŠV boli za predložený návrh zo 60 prítomných členov (spolu 91 hlasov) dovedna 57 členovia (s 86 hlasmi). Zdržali sa Slovenský futbalový zväz, Slovenský tenisový zväz a Klub športových redaktorov SSN (spolu s 5 hlasmi). „Ďakujem za prejav dôvery v projekt, ktorý sme pripravili zodpovedne, aby sa dnešný deň zapísal do novodobej histórie slo-

venského športu ako významný mílnik,” povedal na záver rokovania prezident SOŠV Anton Siekel.

„Dnešný deň považujem za veľmi významný a sviatočný. To, čo sme pred rokmi začali, sa dnes dotiahlo do konca. V tejto chvíli na Slovensku vzniklo najväčšie občianske

zoskupenie, ktoré združuje viac než päťstotisíc ľudí,” konštatoval v diskusii čestný prezident SOŠV František Chmelár, ktorý sa v minulosti viackrát neúspešne pokúšal presadiť transformáciu SOV na strešnú organizáciu slovenského športu.

TRIATLONISTA MICHAL BUČEK SI V ŠAMORÍNE PREVZAL CENU JÁNA POPLUHÁRA ZA PŘÍKLADNÝ ČIN – ZÁCHRANU ŽIVOTA ČLOVEKA POČAS PRETEKOV V ČÍNE.

Zástupcovia troch členských subjektov v diskusii vysvetľovali, prečo sa zdržali podpory návrhu. „Sme za myšlienku utvoriť strešnú organizáciu, ale kládli sme otázky a nie všetky boli zodpovedané. Keď chceme niečo pripraviť, mali by sme vedieť, do čoho ideme. Preto sme sa zdržali hlasovania. Veríme, že diskusia bude pokračovať a budeme naďalej jej súčasťou, aby bol výsledok aj podľa našich predstáv,“ povedal generálny sekretár najväčšieho slovenského športového zväzu – futbalového – Jozef Kliment.

K novým stanovám a k novému názvu, vyjadrujúcemu rozšírenie organizácie, pribudol aj nový emblém (logo), takisto schválený bez pripomienok. Nové logo zodpovedá aktuálnym požiadavkám Medzinárodného olympijského výboru, ktoré vyžadujú spojenie štátneho a olympijského symbolu, pričom pomer veľkosti týchto dvoch symbolov nesmie byť menší ako 2:1. Na 56. VZ SOŠV bolo schválené aj marketingové logo, v ktorom je v porovnaní s oficiálnym „navyše“ len nápis Slovakia. Toto logo sa bude využívať aj na oblečení slovenských olympijských výprav.

OTVORENIE DVIER PRE ĎALŠIE ZVÄZY NEOLYMPIJSKÝCH ŠPORTOV

Upravené stanovy umožňujú prijať za členov SOŠV aj tie slovenské zväzy neolympijských športov, ktoré sa doteraz nemohli stať členmi SOV. Zástupcovia viacerých z nich boli na rokovaní v Šamoríne pozvaní ako hostia, de facto pozorovatelia. Treba však uviesť, že viaceré zväzy neolympijských športov spí-

ňali stanovené kritériá členstva v SOV už v minulosti a 13 z nich bolo v pléne aj pred zmenou stanov.

Upravené znenie bodu 11 čl. I (Základné ustanovenia) v Stanovách SOŠV má aktuálne túto podobu: „Olympijské a športové hnutie v Slovenskej republike tvoria národné športové zväzy, ktorých športy sú zaradené do programu hier olympiády a zimných olympijských hier, národné športové zväzy, ktorých strešné medzinárodné federácie sú uznané MOV a ktorých športy nie sú zaradené v programe olympijských hier, ďalšie národné športové zväzy uznané MŠVVaŠ SR, a členovia všetkých vyššie uvedených zväzov, členovia komisia športovcov SOŠV, členovia MOV v Slovenskej republike, významné osobnosti športu, olympijské kluby, ďalšie zložky SOŠV a ďalšie športové, kultúrne alebo výchovno-vzdelávacie organizácie a inštitúcie, ktoré sa dobrovoľne podieľajú na plnení úloh olympijského a športového hnutia.“

„V našej práci sa nezmenilo až tak veľa, nerozdeľovali sme zväzy na veľké a malé, na olympijské a neolympijské. Budeme pokračovať v tom, čo robíme, ale so silnejším mandátom aj hlasom voči ostatným. Táto zmena sa bude aplikovať v praxi, dôvera sa bude testovať a budeme na nej pracovať,“ povedal po skončení rokovania prezident SOŠV Anton Siekel.

PRIJATIE TRINÁSTICH NOVÝCH ČLENOV SOŠV

Zmena stanov mala odraz hneď na ďalšom, v poradí 56. VZ SOŠV, ktoré sa uskutočnilo v Bratislave 26. apríla 2019. „Som

VYZNAMENANIA SOŠV ZA ROK 2018

ZLATÝ ODZNAK SOŠV (za výnimočný prínos pre olympijské hnutie a šport): **Tomáš Grosmann, Pavol Mlynár, Marián Šimo, Otokar Urban**

STRIEBORNÝ ODZNAK SOŠV (za výrazný prínos pre olympijské hnutie a šport): **Janka Gantnerová-Šoltýsová, Ján Magdoško, Ladislav Mundil, Ladislav Wawra, Otokar Žilavý, Jaroslav Žingor**

BRONZOVÝ ODZNAK SOŠV (za dlhodobú prácu a prínos pre rozvoj olympijského hnutia a športu): **Marta Brúderová, Jozef Kačica, Anna Kirnová, Igor Kováč, Vladimír Mezencev, Peter Šabo, Milan Vranka, Peter Tichý**

MEDAILA SOŠV (pre úspešných účastníkov OH a ZOH, resp. pre medailistov z OH mládeže): **Jana Daubnerová-Gereková, Martina Halinárová-Jaščíková, Božena Miklošovičová-Štrbáková, Ingrid Potisková-Holkovičová, resp. Emanuela Luknárová, Katarína Pecsuková**

PLAKETA SOŠV (pre osobnosti, ktoré svojou činnosťou významne prispievajú k rozvoju olympizmu a športu): **Ladislav Čambal, Martin Ferenčík, Eugen Lazzo, Karol Mičieta, Emil Preisach, Darina Salátová**

ČESTNÉ UZNANIE SOŠV (za dlhodobú aktivitu pri šírení olympizmu): **Gabriel Bogdányi, Jozef Brezovský, Jana Chrenová, Marián Kalabus, Peter Kíttan, Viliam Kohút, Yvetta Macejková, Ondrej Majerník, Vladimír Melo, Milan Mertoš**

OD APRÍLA 2019 NOVÝ ČLEN VÝKONNÉHO VÝBORU SOŠV MARTIN KOHÚT.

hrdý, že sa prvý raz stretávame na pôde SOŠ ako strechy slovenského športu a že medzi hosťami je aj historicky prvý štátny tajomník pre šport – Jozef Gönci, ktorý pochádza spomedzi nás, zo športového prostredia. Tieto dve udalosti sú pre slovenský šport prelomové,“ zdôraznil na úvod rokovania Anton Siekel.

Za nových členov SOŠV bolo prijatých úplne jednomyselné hneď 13 nových členov – z toho 11 národných športových zväzov (Slovenská asociácia boccie,

Slovenská asociácia fitness, kulturistiky a silového trojboja, Slovenská asociácia korfbalu, Slovenská motocyklová federácia, Slovenská muaythai asociácia, Slovenská skialpinistická asociácia, Slovenský bridžový zväz, Slovenský národný aeroklub generála M. R. Štefánika, Slovenský zväz dráhového golfu, Slovenský zväz kickboxu a Slovenský zväz psích záprahov), 1 národná športová organizácia (Klub slovenských turistov), plus Univerzita Mateja Bela v Banskej

Bystrici. Všetkých 13 novoprijatých subjektov bude mať v pléne SOŠV jeden hlas.

„Teším sa z toho, že každý nový člen prinesie nielen nové skúsenosti, ale ponúkne aj svoj pohľad na šport. Čím viac rôznorodých názorov spoznáme, tým lepšie a efektívnejšie môžeme pracovať v prospech celého slovenského športu,“ reagoval prezident Anton Siekel na rozšírenie SOŠV.

NOVÝM ČLENOM EXEKUTÍVY KOHÚT

Novým členom exekutívy SOŠV sa na 56. VZ SOŠV stal šéf slovenského hokeja Martin Kohút, vo voľbách zdolal biatlonového šéfa Tomáša Fuska 55:24. „Chcem ponúknuť moje skúsenosti z pôsobenia v hokejovom zväze a v oblasti podnikania,“ povedal po zvolení Martin Kohút. Podľa prezidenta SOŠV Antona Siekela by sa mohol vo výkonnom výbore zaoberať rozvojom športovej infraštruktúry, či daňovými aspektmi podpory športu.

Doplňujúce voľby sa konali preto, lebo Jozef Gönci, ktorý od novembra 2016 vykonával funkciu viceprezidenta SOV, sa po menovaní za štátneho tajomníka Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR pre šport (do tejto pozície nastúpil 7. januára) vzdal členstva v exekutive SOŠV. Rozhovor s Jozefom Göncim nájdete v inom mieste nášho časopisu.

MUSULBES DOSTAL PEKÍNSKE STRIEBRO NAMIESTO BRONZU

Osobitne prinášame aj materiál o zápasníkovi Davidovi Musulbesovi, ktorý si na aprílovom pléne prevzal z rúk členky MOV na Slovensku Danky Bartekovej

SOŠV MÁ UŽ 91 ČLENOV

Od 53. VZ SOV ktoré sa uskutočnilo 26. januára 2018, mal SOV 78 členov – z toho 66 právnických osôb a 12 fyzických osôb. Celé 78-členné plénum SOV disponovalo dovedna 114 hlasmi. Transformácia SOV na SOŠV (Slovenský olympijský a športový výbor), schválená na 55. VZ SOV dňa 7. decembra 2018, umožnila prijatie ďalších členov z radov zväzov neolympijských športov, ktoré predtým nespĺňali kritériá členstva v olympijskej rodine.

Na 56. VZ SOŠV v apríli 2019 bolo za členov prijatých 13 ďalších členov. Tým sa celkový počet členov SOŠV zvýšil na 91 (79

právnických a 12 fyzických osôb) a celkový počet hlasov v pléne narástol na 127.

Národné federácie olympijských športov, ktorých šport v zmysle čl. 45 Olympijskej charty a príslušných vykonávacích predpisov k tomuto pravidlu riadi jedna medzinárodná športová federácia, majú na valnom zhromaždení SOŠV po dva hlasy. Týka sa to spolu 36 federácií, ktoré tak disponujú dovedna 72 hlasmi. Tzv. zdvojené zväzy olympijských športov – krasokorčuľovania a rýchlokorčuľovania (medzinárodne zastrešené ISU), resp. bejzbalu a softbalu (medzinárodne zastrešené WBSC) majú po 1 hlase, čiže spolu 4 hlasy. Všetci členovia

z radov fyzických osôb majú po 1 hlase (spolu 12), takisto ako všetci ostatní členovia SOŠV (športové federácie neolympijských športov, aj ďalšie občianske združenia, inštitúcie a organizácie – spolu 39).

Národné federácie olympijských športov, členovia komisie športovcov SOŠV, plus prezident SOV a členka Medzinárodného olympijského výboru (MOV) tvoria tzv. olympijskú väčšinu, ktorá disponuje spolu 83 hlasmi. Spoločne s ďalšími 9 členmi výkonného výboru SOV majú všetci členovia, tvoriaci olympijskú väčšinu, výhradné právo hlasovať o otázkach týkajúcich sa priamo olympijských hier.

MARIANNA NÉMETHOVÁ-KRAJČÍROVÁ S DIPLOMOM MOV ŽENA A ŠPORT, KTORÝ JEJ ODOVDALA ČLENKA MOV DANKA BARTEKOVÁ.

NOVÝ ČESTNÝ ČLEN A DRŽITEĽ ZLATÉHO ODZNAKU SOŠV TOMÁŠ GROSMANN SPOLOČNE S ČESTNÝM PREZIDENTOM SOŠV FRANTIŠKOM CHMELÁROM.

striebornú medailu ešte z OH 2008 v Pekingu. Získal ju namiesto pôvodnej bronzovej po dodatočnej diskvalifikácii víťaza olympijskej súťaže a svojho semifinálového premožiteľa Uzbeka Tajmazova.

Štyridsaťšestročný Musulbes sa o odtieň cennejšej medaily dočkal presne po 2 rokoch a 21 dňoch, odo dňa, keď MOV oznámil Uzbekovu diskvalifikáciu. „Samozrejme, všetky naše záväzky, ktoré deklarujeme voči olympijským medailistom, splníme. David má preto nárok na doplatenie rozdielu medzi premiou za striebro a bronz,“ vyhlásil Anton Siekel. Za pekinský bronz vyplácal SOV 400-tisíc vtedajších slovenských korún, za striebro o 200-tisíc viac.

TRAJA NOVÍ DRŽITELIA ZLATÉHO ODZNAKU SOŠV - OTOKAR URBAN, PAVOL MLYNÁR A MARIÁN ŠIMO.

ČESTNÝM ČLENOM SOŠV TOMÁŠ GROSMANN

V programe 56. VZ SOŠV rezonovali mená viacerých osobností. Plénum malo totiž aj svoju slávnostnú časť, v rámci ktorej bolo odovzdaných množstvo vyznamenaní (4 zlaté, 6 strieborných a 8 bronzových odznakov SOŠV, ďalej 6 medailí, 6 plakiet a 10 čestných uznaní SOŠV) a výročných ocenení SOŠV za minulý rok.

Predseda Klubu športových redaktorov SSN Tomáš Grosmann bol prijatý za čestného člena SOŠV, Zlaté odznaky SOŠV si okrem neho prevzali aj Pavol Mlynár, Marián Šimo a Otokar Urban. Výročné ocenenia SOŠV boli udelené

VÝROČNÉ OCENENIA SOŠV ZA ROK 2018

TROFEJ SOŠV (za prínos v propagácii olympijského hnutia a prehľbovaní jeho vplyvu na šport, kultúru, výchovu a spoločnosť): **Vojenské športové Centrum Dukla Banská Bystrica**

CENA BOHUMILA GOLIANA (za najhodnotnejší kolektívny výkon roka): **hliadka vodných slalomárov 3xCI (Slafkovský, Martikán, Beňuš)**

CENA PAVLA SCHMIDTA (za najhodnotnejší individuálny výkon roka): **Anastasia Kuzminová**

CENA ONDREJA NEPELU (pre mladého športovca do 23 rokov, u ktorého sa výrazne prejavila športová perspektíva): **Viktor Gažík, Soňa Stanovská**

CENA JÁNA ZACHARU (pre trénera mládeže): **Pavel Slouka**

CENA MATYLDY PÁLFYOVEJ (pre ženu za športové výsledky a aktivitu v športe): **Eva Repková**

CENA MIROSLAVA PROCHÁZKU (za aktuálne dielo v oblasti literatúry, resp. za celoživotnú propagáciu športu a olympizmu prostriedkami literatúry a publicistiky): **Ján Grexa, František Morvai**

CENA VINCENTA LAFKA - OLYMPIJSKÝ KLUB
ROKA: **OK Turiec**

TROFEJ SOŠV ZA ROK 2018 ZÍSKALO VOJENSKÉ ŠPORTOVÉ CENTRUM DUKLA BANSKÁ BYSTRICA. Z RÚK PREZIDENTA SOŠV ANTONA SIEKELA JU PREVZAL VELITEĽ VŠC ROMAN BENČÍK, V POZADÍ VICEPREZIDENT SOŠV PETER KORČOK

v 8 kategóriách dovedna 10 laureátom. S výnimkou biatlonistky Anastasie Kuzminovej, ktorá bola v zahraničí, si ich prevzali osobne.

Kompletný zoznam ocenených a významených uvádzame v rámcích. Treba však ešte dodať, že Diplom Medzinárodného olympijského výboru Žena a šport si prevzala najúspešnejšia slovenská gymnastka 20. storočia Marianna Némethová-Krajčírová.

VLANI ROZPOČET 4,5 MILIÓNA, NA TENTO ROK 3,3 MILIÓNA

Na jarnom valnom zhromaždení organizácie mávajú tradične významné

miesto ekonomické témy. Výkonný riaditeľ SOŠV Gábor Asványi prezentoval výročnú správu SOŠV za rok 2018 (vrátane hospodárenia, ktoré bolo vyrovnané s príjmami a výdavkami na úrovni 4,5 milióna eur) i Slovenskej olympijskej marketingovej (SOM), a. s., ktorá mala výnosy 2,4 milióna eur, čo bolo o 768 000 viac (nárast 47%) ako pred rokom, na čo mali vplyv najmä ZOH v Pjongčangu. „Peňažné príjmy SOM boli 787-tisíc eur, čo je historicky najlepší výsledok,“ zdôraznil Asványi. Správu Nadácie SOŠV za rok 2018 predložil predseda jej správnej rady Dušan Guláš.

DVAJA DRŽITELIA CENY ONDREJA NEPELU PRE MLADÝCH ŠPORTOVCOV, KTORÍ VLANI VÝRAZNE PREJAVILI ŠPORTOVÚ PERSPEKTÍVU - ŠACHISTA VIKTÓR GAŽÍK A VODNÁ SLALOMÁRKA SOŇA STANOVSKÁ.

Plénum schválilo rozpočet SOŠV na rok 2019, v ktorom sa počíta s príjmami a výdavkami na úrovni 3,3 milióna eur so ziskom asi 14-tisíc eur. Štátny rozpočet sa na príjmoch SOŠV má podieľať sumou približne 1,7 milióna eur. Ďalších 877-tisíc eur by organizácia mala získať z príspevkov od MOV, EOV a z Olympijskej solidarity. Okrem toho SOM, a. s., by mala do rozpočtu doniesť 732-tisíc eur. „Rozpočet je zostavený tak, že riziká výpadkov sú minimálne,“ pripomenul Asványi. Príjmy a výdavky SOM, a. s., v roku 2019 budú na úrovni 2,1 milióna eur, plánuje sa mierny zisk okolo 24 000 eur.

Anton Siekel predložil návrh na založenie obchodnej spoločnosti (s. r. o.), vďaka ktorej sa zjednodušia procesy realizácie jednotlivých projektov SOŠV. Jej jediný spoločník bude SOŠV ako občianske združenie. „Tento subjekt by potom v budúcnosti mohol pomáhať aj športovým zväzom pri organizácii podujatí,“ načrtnol svoju víziu šéf SOŠV. ✕

OCENENIA FAIR PLAY ZA ROK 2018

CENA JÁNA POPLUHÁRA (zároveň výročné ocenenie SOV – za príkladný čin): triatlonista **Michal Buček**, ktorý počas pretekoch v Číne zachránil život rekreačného plavca v bezvedomí.

CENA KFP SOV (za dlhodobé pôsobenie v duchu fair play): **Ivan Hrdlička, Eva Pavlíková, Jozef Dučák.**

Za najlepších súťaží Klubu fair play SOV „Šport je nádej“ bol vyhodnotený projekt „Juniorko“ **Karate klubu Junior Prešov, o. z.** Klub pri jeho realizácii poskytol štyrom deťom zo sociálne znevýhodneného prostredia možnosť trénovať aj súťažiť zdarma. Z nich sa jedna dievčina a jeden chlapec už môžu pochváliť titulmi vicemajstrov Európy v shito-ryu 2018, ďalšia sa stala vicemajsterkou Slovenska.

PRÍRASTOK DO OLYMPIJSKEJ RODINY

Slovenský olympijský a športový výbor (SOŠV) má dovedna už 91 členov – 79 právnických a 12 fyzických osôb, ktoré disponujú spolu 127 hlasmi. Delegáti aprílového 56. valného zhromaždenia v Bratislave totiž jednomyselne (nik sa nezdržal ani nebol proti) prijali 13 nových subjektov. Z nich je 11 z radov zväzov neolympijských športov.

„Chceme byť aktívny člen SOŠV a chceme prispieť k tomu, aby ľudia na Slovensku vnímali šport ešte pestrejšie,“ skonštatoval pred plénom SOŠV Peter Belčák, predseda vyše 200-členného Slovenského bridžového zväzu. „Bridž je kartová hra podporujúca kombinatoriku a rozvíja pamäť. Snažíme sa nadviazať na úspechy z medzivojnového obdobia, keďže vznik organizovanej formy tohto športu u nás sa datuje do 30. rokov.“

Ešte o čosi skôr, v roku 1927, sa zrodil ďalší nový člen SOŠV – Slovenský národný aeroklub (SNA) generála M. R. Štefánika so sídlom v Žiline. „Letecký šport združuje viacero odvetví veľmi náročných na materiálno-technickú základňu,“ zdôraznil prezident SNA Ján Mikuš. „Verím, že začlenením sa do SOŠV sa nám budú problémy, ktorých je v našom športe neúrekom, riešiť jednoduchšie.“

Slovenská motocyklová federácia (SMF), v ktorej je v súčasnosti registrovaných 1300 členov v 92 kluboch, síce vznikla až v roku 1993, ale organizovaná forma tohto športu na našom území sa datuje do roku 1904. Prezident SMF Peter Lazar: „Verejnoscť nás pozná veľmi dobre – naši členovia sú úspešní jazdci Jaro Katriňák, Štefan Svitko, Ivan Jakeš, i plochodrážnik Martin Vaculík. Do povedomia sme sa dostali aj organizovaním Šestdňovej, najväčšej svetovej súťaže v endure.“

Slovenská asociácia kulturistiky, silového trojboja a fitness (SAKST) patrí už od vzniku samostatného Slovenska k najúspešnejším športovým zväzom. Z vrcholných podujatí vozia jej športovci pravidelne medaily vrátane najcennejších. Kto by nepoznal kulturistov Janu Purdjakovú, Zuzanu Kořínkovú, Igora Kočiša, Jaroslava Horvátha, Adama

Cibuľu či fitnessky Timeu Majorovú, Mariettu Žigalovú, Gabrielu Mlsnovú. „Sme úspešní i organizátorskom poli. Vďaka našej asociácii sa vo svete začal rozširovať fitness detí a mládeže, v tomto roku usporiadame na prelome novembra a decembra znova svetový šampionát žien vo fitnese,“ pripomenul prezident SAKFST Boris Mlsna.

Kým SNA a SMF patria k najstarším slovenským športovým organizáciám, Slovenská muaythai asociácia je najmladšia. „Pôsobíme na Slovensku len od roku 2017, no aj za tento krátky čas sme dosiahli veľké úspechy. Založili sme medzinárodnú ligu a Monika Chochlíková je majsterka Európy v thajskom boxe,“ pochválil sa Vladimír Piperek z asociácie.

Jej „starší brat“, Slovenský zväz kickboxu, je tiež úspešný. Vlni v rebríčku Svetovej asociácie kickboxu (WAKO) skončil 18. z 88 hodnotených krajín. „Priятие do SOŠV je pre nás významný mílnik, završili sme ním 30-ročné úsilie etablovania sa na slovenskej špor-

tovej scéne,“ podotkol prezident zväzu Peter Onuščák.

Slovenská skialpinistická asociácia má v rodnom liste rok narodenia 2005. „Sme síce mladý, ale progresívny a úspešný zväz,“ tvrdil šéf asociácie Andrej Škovran a svoje slová podložil faktami: „Marianna Jagerčíková získala na tohtoročných MS striebro v šprinte a túto disciplínu vyhrala aj vo finále Svetového pohára. Kadeti Matúš Černek a Laura Kovárová zase vybojovali pre našu krajinu dve miestenky na ZOH mládeže 2020 v Lausanne.“

Peter Dragúň, šéf Klubu slovenských turistov (KST) združujúceho vyše 21-tisíc členov v 400 kluboch, ocenil pozvanie do SOŠV, podobne ako viceprezident Slovenského zväzu psích záprahov Peter Chanas: „Ďakujem v mene nášho malého zväzu, že sme dostali možnosť stať sa členom veľkej olympijskej rodiny. Dúfam, že my, i ďalších dvanásť čerstvo prijatých subjektov, budeme platnými členmi SOŠV.“

DELEGÁTI 9 Z 13 NOVÝCH ČLENSKÝCH SUBJEKTOV SOŠV NA 56. VALNOM ZHROMAŽDENÍ NA SPOLOČNEJ FOTOGRAFII.

MUSUL'BES MÁ NAMIESTO BRONZU STRIEBRO

Zápasnícky „medveď z Vladikavkazu“ David Musulbes sa koncom apríla z Ruska vrátil na chvíľu na Slovensko, aby si po 11 rokoch od Pekingu 2008 prevzal namiesto olympijského bronzu striebro. Ale takisto ako vtedy mu to nestačilo. Pred rokmi sa Slovensku ospravedlňoval, že namiesto zlata preň získal „len“ bronz a teraz v apríli zase povedal: „Ak viete, aké je to mať olympijské zlato, nič iné nechcete.“

Zápasenie je celý jeho život. David Musulbes sa vďaka súbojom na žinenke stal legendou tohto športu. Hoci má dva vysokoškolské tituly, veľkú rodinu a podniká, nadšenie pre voľný štýl ho nikdy neopustilo. Trénuje a zápasí, hoci mu ťahá už na päťdesiatku. A hoci žije v Rusku, hovorí, že Slovensko mu prirástlo k srdcu a jeho život je s ním spojený.

CHCEL LEN ZLATO

Legenda zápasníckeho športu v apríli priletela na 56. valné zhromaždenie Slovenského olympijského a športového výboru. Naša úspešná strelkyňa na skeet a členka Medzinárodného olympijského výboru Danka Barteková na ňom slávnostne odovzdala slávnemu zápasníkovi striebornú olympijskú medailu. Pôvodne získal v Pekingu 2008 bronz.

Hoci sa 46-ročný urastený Musulbes usmieval, keď mu strieborná medaila visela na krku, radosť mu nepriniesla. Pripadla mu totiž až po tom, čo po opätovnom testovaní vzoriek z olympijského turnaja po dlhých 9 rokoch – v roku 2017 – zistili, že víťaz Artur Tajmazov nebol čistý. V Uzbekovej vzorke objavili anabolické steroidy – turinabol a stanazolol. Dodatočne ho diskvalifikovali.

ČLENKA MOV DANKA BARTEKOVÁ DEKORUJE DAVIDA MUSUL'BESA STRIEBORNOU OLYMPIJSKOU MEDAILOU.

„Gralutácie k striebru sú pekné a cením si ich, ale už pred olympiádou som vravel, že si idem po zlato. Veril som, že vyhrám,“ vravel dvojnásobný majster sveta. „Veľký rozdiel to pre mňa nie je. Ak raz zažijete ten pocit, že získate na olympiáde zlato a ste šampiónom, tak máte len jediný cieľ zopakovať to. Preto z toho necítim nejakú veľkú radosť.“

TAJMAZOVA VIACKRÁT ZDOLAL

Musulbes sa narodil v regióne, kde je najlepšia zápasnícka škola a kde sa rodia

šampióni – v severoosetskom Vladikavkaze. Od devätnástich bol v ruskej reprezentácii. Väčšina jeho kariéry sa spája s veľkým rivalom Arturom Tajmazovom, ktorý reprezentoval Uzbekistan. Na veľkých podujatiach s Musulbesom často bojovali o zlato. Dobré sa poznali.

Musulbes vyhral v zápasení voľným štýlom v kategórii do 130 kg olympijské zlato v Sydney 2000, aj titul majstra sveta 2001. Vyhlásili ho v tom roku za najlepšieho zápasníka na svete. O rok na to Musulbes získal titul zopakoval, hoci vo finále mal iného súpera.

MUSULBES V SEMIFINÁLOVOM SÚBOJI S TAJMAZOVOM V PEKINGU.

Tajmazov ho však obral o možnosť bojovať o zlato na olympiáde v Pekingu 2008. Slovenského reprezentanta tesne zdolal v semifinále. Ten potom v súboji o bronz premohol Kubánca Rodrigueza.

Už na hrách v Pekingu však Musulbes vrazil, že poradie sa bude meniť. Tušil, že jeho rival dopoval. Čo sa potvrdilo až po rokoch.

„S Tajmazovom žijeme v jednom meste. Dávno som vedel, že poradie sa bude meniť. Ostávalo mi len čakať, ako to dopadne. Ale mne bolo všetko jasné,“ hovoril Musulbes.

V upravenom poradí turnaja z Pekingu 2008 pripadla zlatá medaila Rusovi Achmedovovi. Toho pred olympiádou David zdolal na majstrovstvách Európy. „A verím, že rovnako by to dopadlo aj Pekingu. Nikdy nado mnou nezvíťazil.“

TRÉNER MU PORADIL, ABY ZÁPASIL ZA SLOVÁKOV

Musulbesovi prirástlo Slovensko k srdcu. Ťažko uveriť, že veľkú väčšinu kariéry súťažil pod ruskou vlajkou. Možno by pod ňou súťažil aj na pekínskej olympiáde, keby ho šéfovia na ňu pustili. Lenže sa zaťali. Z Musulbesa spravili trénera. Mali mladých zápasníkov, ktorým chceli

dať šancu. Mal ich na to pripraviť. On však túžil zopakovať úspech zo Sydney.

Hoci v tom čase už niekoľko rokov nezápasil, stále vzbudzoval rešpekt. Hneď, ako sa niektorí súper dozvedeli, že by chcel ísť na olympiádu, mal ponuky od viacerých krajín.

„Vedel som, že v Rusku ma už do Pekingu nepustia a mal som toľko ponúk, že som si medzi nimi mohol vyberať,“ spomínal.

Zvolil si však práve Slovensko. „Odporúčali mi to viacerí dobrí priatelia, ktorí tu v minulosti zápasili. Radil som sa aj s trénerom Dedegkajevom a on mi povedal: Vyber si Slovensko. Ani na chvíľu som to neolutoval,“ vraví.

Rusov to najskôr dosť vystrašilo. Tušili, že ich hviezda stále má sily na to, aby vyhrala celý turnaj. Lenže nakoniec sa Musulbesovi podarilo v decembri 2007 získať slovenský pas. Za Slovensko súťažil v roku 2008 na majstrovstvách Európy a v supertážkej kategórii (do 120 kg) získal šiesty titul. Pôvodne si síce vybojoval striebro, ale keď za doping zakrátko diskvalifikovali jeho finálového premožiteľa Gruzínca Modzmanašviliho, postúpil na najvyšší stupeň.

DRUKUJE KUZMINOVEJ AJ HOKEJISTOM

Ked' sú veľké podujatia ako svetové šampionáty či olympijské hry, David Musulbes drží palce aj slovenským športovcom. Na olympiáde v Pjongčangu sa tešil z úspechov biatlonistky Anastasie Kuzminovej aj z ruského víťazstva v hokejovom turnaji. „Keď vidím slovenských športovcov, aj im držím palce. Viete, mne je to blízke a necítim rozdiel medzi Ruskom a Slovenskom. Veď som zápasil v slovenskom drese a je prirodzené, že drukujem aj Slovákom. Poznáam sa s Nastou Kuzminovou. Ona je výnimočný športovec,“ vraví Musulbes. Lenže pri Kuzminovej sa jeho prehľad o slovenskom športe nekončí. Sleduje vodný slalom, hokejistov Slovana, tenistov aj alpské lyžiarky. A na hokejovom svetovom šampionáte v Bratislave a v Košiciach rovnako držal palce Slovákom aj Rusom.

Na jeseň toho istého roku chcel pridať druhé olympijské zlato. Po semi-finálovej tesnej prehre s Tajmazovom však bolo po nádejach.

NA SLOVENSKO CHODÍ AJ S RODINOU

Hoci mu olympiáda nevyšla, ako si predstavoval, ešte plánoval štartovať za Slovensko na ďalších medzinárodných podujatiach. Pre rôzne zdravotné komplikácie a neskôr aj pre klesajúcu finančnú podporu nakoniec už na medzinárodnej úrovni nesúťažil.

Okrem toho, že v rodnom Rusku pomáha v príprave zápasníkom, je riaditeľom veľkej športovej akadémie v Moskve. Pripravuje sa v nej v trinástich olympijských športoch vyše tisícpäťsto mladých športovcov.

Na Slovensko však Musulbes nikdy nezanevrel. Pravidelne sem cestuje. So Slovenským zápasníckym zväzom udržuje dobré vzťahy, radí trénerom, ako nastaviť tréningy a pomáha so sparingpartnermi. Prehľad o našich zápasníkoch má dobrý.

„Často chodím do Bratislavy aj s celou rodinou. Boli sme aj v Tatrách, ale páči sa nám aj hlavnom meste. Prečo? Mój život je so Slovenskom spojený. Viete, keď štartujete za novú krajinu na olympiáde, to je už aj spojené srdcom,“ opisuje slávny zápasník.

MŮJ ŽIVOT JE SPOJENÝ SO SLOVENSKOM, TVRDÍ ZÁPASNÍK.

Naposledy zápasil na Slovensku v decembri 2010 v Bratislave, keď štartoval v Slovenskom pohári družstiev. A hoci už má 46 rokov, stále má chuť súťažiť.

„Musíte mať v sebe ducha zápasenia a vášeň. Mňa to stále baví. Rád by som si ešte zasúťažil. Hovorili sme o tom s prezidentom slovenského zápasenia. Uvidíme, možno by som na slovenských majstrovstvách ešte nastúpil. Tento rok však skôr nie.“

„KEĎ ŠTARTUJETE ZA NOVÚ KRAJINU NA OLYMPIÁDE, TO JE UŽ AJ SPOJENÉ SRDCOM.“

MÚZEU VENOVAL DIPLOM A OBUV

Prostredníctvom prezidenta Slovenského zápasníckeho zväzu Jána Karšňáka, ktorý Musulbesa sprevádzal počas jeho aprílovej štvordňovej návštevy na Slovensku, oslovilo Slovenské olympijské a športové múzeum (SOŠM) slávneho zápasníka s prosbou, či by David nevenoval nejaké predmety súvisiace s jeho športovou kariérou do múzejných zbierok. Musulbes sa rozhodol venovať SOŠM diplom, vydaný k striebornej medaile, a svoju zápasnícku obuv.

AKO SLOVÁCI VO VÝSLEDKOCH OH POSTUPOVALI VYŠŠIE

V prípade **Davidu Musulbesa** sme teraz v apríli prvý raz v histórii na Slovensku zažili ceremoniál dodatočného udelenia olympijskej medaily namiesto tej pôvodnej. Nie prvý raz sa však slovenskí reprezentanti na popredných miestach posúvali vyššie. Atléti **Matej Tóth** v chôdzi na 50 km a **Lucia Klocová** v behu na 1500 m na OH 2012 v Londýne pôvodne skončili zhodne na ôsmych miestach, ale po dodatočných pozitívnych dopingových analýzach troch ich súperov, resp. súperiek, po niekoľkých rokoch postúpili zhodne na piate priečky. Je paradoxné, že hoci v ich prípade išlo o OH 2012, revízia výsledkov ich súťaží nastala časovo skôr, než v Musulbesovej súťaži z roku 2008. Nižšie uvádzame aktualizované olympijské

výsledky v disciplínach so Slováckmi v prvej osmičke, v ktorých sa dodatočne menilo poradie v dôsledku neskorších pozitívnych analýz dopingových vzoriek, odobraných počas OH. Tieto analýzy sa vykonávajú najmodernejšími metódami, ktoré sa medzičasom podarí vyvinúť. MOV umožňuje retestovanie vzoriek a v prípade pozitívnych testov revíziu výsledkov až do 10 rokov od skončenia olympijskej súťaže. U Tajmazova došlo k diskvalifikácii po 9 rokoch... Slovenský olympijský a športový výbor našim uvedeným športovcom dopláca rozdiely v premiách medzi pôvodným a aktuálnym umiestením.

PEKING 2008

Zápasenie voľným štýlom, muži - do 120 kg:
1. Bachtijar Achmedov (Rus.), 2. **DAVID MUSULBES (SR)**, 3. Disney Rodriguez (Kuba) a Marid Mutalimov (Kaz.), 5. Fardin Masoumi (Irán), 6. Steven Mocco (USA), 7. Otto Aubeli (Mad.), 8. Aydin Polatci (Tur.). Dodatočne diskvalifikovaný: Artur Tajmazov (Uzb. - pôvodne 1.)

LONDÝN 2012

Atletika, muži - chôdza na 50 km: 1. Jared Tallent (Aus.) 3:36:53, 2. Tchien-feng S' (Čína) 3:37:16, 3. Robert Heffernan (Ír.) 3:37:54, 4. Ťien-po Li (Čína) 3:39:01, 5. **MATEJ TÓTH (SR) 3:41:24**, 6. Lukasz Nowak (Pol.) 3:42:47, 7. Koičiro Morioka (Jap.) 3:43:14, 8. André Höhne (Nem.) 3:44:26. Dodatočne diskvalifikovaní: Sergej Kirďapkin (Rus.) 3:35:59 (pôvodne 1.), Igor Jerochin (Rus.) 3:37:54 (pôvodne 5.), Sergej Bakulin (Rus.) 3:38:55 (pôvodne 6.),

Atletika, ženy - beh na 1500 m: 1. Maryam Jusufová Jamalová (Bahr.) 4:10:74, 2. Tatiana Tomašovová (Rus.) 4:10:90, 3. Abeba Aregawiová (Et.) 4:11:03, 4. Shannon Rowburyová (USA) 4:11:26, 5. **LUCIA KLOCOVÁ (SR) 4:12:64**, 6. Lisa Dobriskyová 4:13:02, 7. Laura Weightmanová (obe V. Brit.) 4:15:60, 8. Hellen Obiriová (Keňa) 4:16:57. Dodatočne diskvalifikované: Asli Cakirová Alptekinová (Tur.) 4:10:23 (pôvodne 1.), Gamze Bulutová (Tur.) 4:10:40 (pôvodne 2.), Natalia Karejevová (Biel.) 4:11:58 (pôvodne 7.).

(sou, gb)

NOVÝ ZAČIATOK SAO, NA JEJ ČELE MARTIKÁN

Slovenská asociácia olympionikov (SAO) začala 13. mája novú etapu svojho pôsobenia. Zvolila si nový výkonný výbor na čele s päťnásobným olympijským medailistom vo vodnom slalome Michalom Martikánom.

Po dlhšom problémovom období, keď bola asociácia pasívna, sa jej činnosť obnovila na valnom zhromaždení v Bratislave, s účasťou takmer päťdesiatky olympionikov. Účastníkov na úvod pozdravil prezident Slovenského olympijského a športového výboru (SOŠV) Anton Siekel, ktorý vyjadril potešenie, že asociácia znovu nadobúda funkčnosť a vyjadril pripravenosť SOŠV diskutovať s olympionikmi o ich názoroch na rôzne otázky a rešpektovať ich odporúčania.

Vďaka intenzívnemu oslovovaniu olympionikov sa počet členov asociácie za posledné mesiace zvýšil zo 105 na 175. Pribudli napríklad aj Peter Sagan, Elena Kaliská, Peter Bondra či Marián Gáborík.

PRESEDOM SA STAL PRVÝ ŠAMPIÓN V ÉRE SR

Novým predsedom asociácie sa stal historický prvý olympijský víťaz samostatnej Slovenskej republiky a päťnásobný vodnoslalomársky medailista (2-2-1) z OH Michal Martikán, ktorý 18. mája oslávil 40. narodeniny, ale stále je pretekársky aktívny. Vo voľbách mal dvojicu súperov. Martikán získal 30 hlasov, bývalá trojnásobná zjazdárska olympionička Janka Gantnerová-Šoltýsová trinásť a gymnastický olympionik

NOVOZVOLENÝ VÝKONNÝ VÝBOR SAO - ZĽAVA RENÉ PUCHER, ZUZANA ŽIRKOVÁ, MARTINA GOGOLOVÁ-KOHLVÁ, DOMINIK HRBATÝ, PREDSEDA SAO MICHAL MARTIKÁN, SLAVOMÍR KŇAZOVICKÝ, MARTINA HALINÁROVÁ A MATEJ BEŇUŠ, NA FOTOGRAFII CHÝBAJÚ SAMUEL PIASECKÝ A JURAJ TARR.

Samuel Piasecký dva hlasy. Volilo 45 členov SAO, počas rokovania však prišli ešte niekoľkí ďalší.

„Keď sme v úzkej skupine ľudí začali hovoriť o novom rozbehu Slovenskej asociácie olympionikov, rozhodol som sa kandidovať. Myslím si, že vo funkcii predsedu by som mohol využiť mnohé nadobudnuté skúsenosti. Na tomto valnom zhromaždení sa nás zišla len malá časť olympionikov zo Slovenska. Je dôležité spojiť mnohých,“ uviedol Martikán pri predstavovaní jednotlivých kandidátov na predsedu.

VÝRAZNE OMLADENÝ VÝKONNÝ VÝBOR

Vo výkonnom výbore SAO budú pôsobiť (v zátvorke uvádzame počet hlasov, získaných vo voľbách): tenista Dominik Hrbatý (27, následne sa stal podpredsedom SAO), biatlonistka Martina Halinárová (24), basketbalistka Zuzana Žirková (24), vodný slalomár Matej Beňuš (21), rýchlostný kanoista Slavomír Kňazovický (19), hokejista René Pucher (19), rýchlostná kanoistka Martina Gogolová-Kohlová (18), gymnasta Samuel Piasecký (18) a rýchlostný kanoista Ju-

raj Tarr (v prvom kole volieb dostal 17 hlasov rovnako ako hokejista Dáriuš Rusnák, v druhom kole v „rozstrele“ bol medzi nimi dvoma pomer hlasov 24:20). S výnimkou Tarra sa všetci uvedení zúčastnili na valnom zhromaždení.

V porovnaní s predchádzajúcim výkonným výborom SAO je jeho aktuálne zloženie výrazne mladšie, veď až na jednu výnimku (Kňazovický) sú vo vedení výlučne tridsiatnici a štyridsiatnici.

NOVÉ LOGO SAO A NOVÉ PLÁNY

Účastníci valného zhromaždenia SAO schválili nové logo organizácie, ktoré je derivátom loga SOŠV. Zaň hlasovalo 32 členov SAO, zatiaľčo k návrhu, vychádzajúceho z loga Svetovej asociácie olympionikov (WOA), sa priklonilo len 13. Vypočuli si aj informáciu o príprave nových Stanov SAO.

Z rúk novozvoleného predsedu SAO Michala Martikána si všetci prítomní olympionici prevzali diplomy aj odznaky OLY. Používanie titulu OLY je výsada, prislúchajúca výlučne olympionikom na celom svete. Pre členov SAO sa pripravujú členské kartičky, ktoré by im v budúcnosti – po získaní partnerov asociácie – mali slúžiť aj ako zľavové karty na rôzne služby a športové tovary. A začiatkom budúceho roka sa naši olympionici (nielen členovia SOA) môžu tešiť na ples olympionikov, ktorý pripraví SOŠV v spolupráci so SAO. ✖

POTREBUJEME, ABY BOL NÁŠ ŠPORT STABILNÝ A AUTONÓMNEJŠÍ V ROZHODOVACÍCH PROCESOCH, HOVORÍ ŠTÁTNY TAJOMNÍK PRE ŠPORT NA MŠVVŠ SR **JOZEF GÖNCI**.

AK CHCE ŠPORT VIAC, MUSÍ VEDIETĽ, NA ČO

VLANI V DECEMBRI BOL JOZEF GÖNCI NA VALNOM ZHROMAŽDENÍ SOV EŠTE AKO VICEPREZIDENT ORGANIZÁCIE, TERAZ V APRÍLI NA VZ SOŠV UŽ AKO ŠTÁTNY TAJOMNÍK PRE ŠPORT (NA SNÍMKE).

Dlane vyleteli do vzduchu, no namiesto potlesku ostali náhle visieť v priestore. Tvárou mu preletelo sklamanie podobné tieňu z ľadovca. Jozef Gönci pozná pocit majstra sveta. Dvakrát sa plný emócií tešil aj z bronzových medailí na olympijských hrách. Pozná chuť víťazstiev aj prehier. Tá hokejová v Košiciach zo zápasu s Nemcami mu pripomenula, že ani pri najlepšej snahe nemusíte trafiť stred terča. Za päť mesiacov v štátnej funkcii však už vie aj to, že sám sa môže stať terčom...

➔ **V máji sa na Slovensku znovu skloňoval fenomén hokej. Sme hokejová republika?**

„Absolútne. Patrí k našej identite. Fenomén popularity existuje na Slovensku v každom športe. Často sa v spoločnosti bavíme o dôležitom futbalovom zápase, ak hráme Davis Cup, tak o tenise, alebo o úspechoch vo vodnom slalome, rýchlostnej kanoistike, v zjazdovom lyžovaní. Ak sú úspechy na pretekoch v zahraničí, tak aj o našich športových strelcoch alebo biatlonistkách. O Petrovi Saganovi a cyklistike nehovoriam. No o hokeji sa hovorí u nás stále. Dlhú dobu pred majstrovstvami sveta a bude sa aj po nich. Aj preto, že hoci nemôžeme za všetko našich reprezentantov pochváliť, tak dojem, ktorý zanechali, je vynikajúci. Výsledkovo nie sme spokojní, ale poznanie podpory fanúšikov je extrémne pozitívne. Dobré, že ho máme... Ľudia reagujú na emóciu, ktorú šport vyvoláva. Musíme ju využiť na ďalšiu podporu hokeja aj celého športu.“

➔ **Investujeme dosť do slovenského športu?**

„Nie. Odpoveď je jasná. V každom vládnom programe síce máme koncepcie návrhu systémových opatrení starostlivosti o šport, ale od roku 1993 sme ešte nedobehli ani len valorizáciu služieb v ňom. Ani potreby zabezpečenia športovej prípravy či iné finančné požiadavky športového hnutia! Evidujem však zmeny a najmä pozitívny záujem vlády SR pomôcť slovenskému

športu. V poslednom čase je na programe otázka budovania športovej infraštruktúry a vybudovania ústredného orgánu štátnej správy pre šport.“

➔ **Rokmi stúpajú náklady na údržbu športovísk, ich vybavenie, mzdy zamestnancov, na športový materiál...**

„Presne tak. Rastú ceny služieb, aj materiálu, aj výška plátov. Ak chceme udržať krok, musíme na všetko nájsť financie. Celý svet modernizuje svoje športoviská, my sme s tým začali len nedávno. Výraznejšie investície prišli po novele zákona o športe v roku 2015. Zákon o športe nám pomohol získať nové, takmer dvojnásobné financie pre prácu v športových zväzoch, no zároveň sa sústredil na princíp transparentnosti a tým zaviedol prvky byrokracie, ktoré určitú časť peňazí odčerpajú. Musíme ich opäť hľadať, vracat ich do športovej prípravy. Trúfam si povedať, že vzhľadom na objem financií, v akom sa pohybujeme, sú úspechy slovenského športu,

najmä v individuálnych športoch, na medzinárodnej úrovni obdivuhodné.“

➔ **O nedostatku zdrojov sa však hovorí roky. Kde má náš šport získať ďalšie? V súkromnom sektore?**

„Aj tam. No nie na úkor straty kontroly nad štátnou reprezentáciou. Nerád používam to slovo, pretože nechcem nikoho kontrolovať. Chceme však vytvoriť jednotný finančný uzol, ktorý bude mať autonómnejšie postavenie v športe. Dnes taký inštitút na Slovensku nemáme. Máme Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR, ktoré zo zákona o športe poskytuje príspevky uznanému športu a financuje národné športové projekty. Pripravujeme však zákon o zriadení Fondu na podporu športu. Iba tak reagujeme na úlohu z Programového vyhlásenia vlády SR, kde sa jasne píše, že vláda zriadi verejnoprávny inštitút na podporu športu podľa vzoru Ministerstva kultúry SR a jeho Fondu na podporu umenia. Cez

PRVÝ VRCHOL KARIÉRY JOZEFA GÖNCIHO - BRONZ LUBOVOLNEJ MALOKALIBROVKE POLEŽIAČKY NA OH 1996 V ATLANTE. BOLA TO VÔBEC PRVÁ OLYMPIJSKÁ MEDAILA SAMOSTATNÉHO SLOVENSKA.

**„JA UŽ NIE SOM
STRELEC. OBÁVAM
SA, ŽE SOM SKÔR
TERČ.“**

**V ATÉNACH 2004 PRIDAL
OLYMPIJSKÝ BRONZ VO
VZDUCHOVEJ PUŠKE.**

tento fond by sme mohli centralizovať zdroje, optimalizovať ich, ale najmä získavať nové a nové zdroje.“

➔ **Lenže aj teraz si športové kluby aj zväzy „naťahujú“ rôznych sponzorov. Svojím spôsobom súperia, bojujú proti sebe, kto získa viac...**

„Je to prirodzené. Máme tu tradičné kluby. Významné, s dobrým zázemím, ktoré majú úspechy. Majú výhodu pred menšími lokálnymi klubmi, ktoré sa snažia prežívať na základe dobrovoľných zbierok, či príspevkov drobných a stredných podnikateľov. Nemôžu sa presadiť proti organizáciám s veľkými rozpočtami. To sa nedá. Samozrejme, rešpektujeme súťaž o komerčný priestor. Aj my sa však budeme snažiť cez nový fond doň intenzívne vstupovať, utvárajú si nové partnerstvá s týmto sektorom. Fond na podporu športu bude mať ambíciu sprehľadniť tok financií do športu.“

➔ **Logicky si však bude nárokovať aj ich prerozdelenie, či nie?**

„Inak to ani nejde. Ambíciou je pomáhať financovať moderné, efektívne projekty, zlepšovať infraštruktúru aj podmienky pre šport.“

➔ **Dobre, dúfajme, že budú dostatočne odborní aj objektívni. Uvažujete o ďalších zdrojoch? Z inej sféry?**

„Áno. S kompetentnými komunikujem otázku čerpania eurofondov do športu. Pripravil som graficky jasne definujúci materiál s názvom: Centrálna architektúra integrovaného informačného

systému v športe, ktorá reaguje na podporu úradu podpredsedu vlády pre informatizáciu. V tomto smere sme absolútni Robinsoni. Financovanie, požiadavky, efektívnosť – to všetko sú informácie, ktoré potrebujeme vyhodnocovať. Máme viacdrojové financovanie športu, ministerstvá školstva, obrany i vnútra, VÚC, komerčný sektor. Musíme mať reálny prehľad, aby sme vedeli reagovať na potreby športu. Výzvy na dotácie si podávajú napríklad aj občianske združenia, ktoré nemajú so športom veľa spoločné. Doteraz mohli byť úspešné, hoci ich činnosť nie je koncepčná, rozvíjajúca šport.“

➔ **V súvislosti so schválením Zákona o športe však už vznikol Informačný systém športu s cieľom zabezpečiť centralizovaný zber informácií z oblasti športu. Je deravý? Nestačí?**

„Máme informačný systém, ale žiaľ, nie je dobudovaný. V niektorých pasážach nám nekoreluje práve so Zákonom o športe. Potrebujeme ‚natiehnúť káble‘ od zväzov až po ministerstvo a do infostému naliať čo najviac informácií, aby sme s nimi vedeli pracovať. Centrálna komunikačná platforma, implementácia zákona, online procesy, informačný výsledkový servis, webové rozhrania, modul pre komunikáciu, databáza pre členské základne, sponzorské zmluvy – to všetko potrebujeme mať aj finančne pokryté, aby sme to vedeli integrovať v športe.“

➔ **Keď to zúžime, stále hovoríme o snahe získať lepší prehľad...**

KTO JE JOZEF GÖNCI

Bývalý slovenský reprezentant v športovej streľbe. Prvý olympijský medailista v ére samostatného Slovenska. Dvakrát získal bronz na OH 1996 v Atlante a 2004 v Aténach. Jeho najobľúbenejšou disciplínou bola kráľovská ľubovoľná malokalibrovka na 3x40 výstrelov. Bol majstrom sveta i viacnásobným majstrom Európy, vyhral množstvo pretekov Svetového pohára, aj finálových. V rokoch 1998 a 1999 ho vyhlásili za najlepšieho strelca sveta. Počas streleckej kariéry nazbieral 82 medailí z vrcholných podujatí, 70 zo seniorských a 12 z juniorských pretekov. Od januára 2019 je prvým štátnym tajomníkom pre šport na MSVVŠ SR v histórii samostatného Slovenska.

„Presne. Pretože ak ideme aj zo štátnych zdrojov pýtať viac financií, mali by sme mať analýzu, na čo ich chceme. Doteraz nám politici 25 rokov hovorili – toto vám na šport stačí. Ak chceme viac, musíme vedieť na základe čoho, predložiť pasportizáciu celého športu, ako kde, čo a kam v ňom ‚putuje‘. Poďme sa rozprávať, aké sú reálne požiadavky zväzov, kam idú prostriedky a aký je rozdiel medzi ich požiadavkou a reálnym pohybom financií.“

➔ **Ani upratanie zložitého procesu financovania športu však nemusí ešte viesť k úspechu...**

„Samozrejme... Hľadáme také zdroje financovania, ktoré by sa priamo viazali na športový rozpočet. Vláda nechce počuť, že na priamo. Skôr to, akým spôsobom vieme navrhnuť dofinancovanie športu, ako využiť napríklad eurofondy. Šport z nich nečerpá, no mohol by – na informačný systém, infraštruktúru, modernizáciu počítačovej techniky, diagnostiky i monitorovacích zariadení, špecializovaných športových technológií, na komunikačné moduly. Každá telocvična potrebuje elektronickú svetelnú tabuľu, športoviská monitorovací systém, fotobunky... To je predmet našej komunikácie. Snažím sa kvalifikovať šport do spoločnosti subjektov, ktoré sú dnes prioritní poberatelia eurofondov.“

Ak riešime otázky zdravého životného štýlu, sociálneho systému starostlivosti o dôchodcov a podobne, tak aj v segmente športu môžeme získať priamo vypísaný účel výzvy, aby sme uspeli a mohli eurofondy čerpať.“

➔ **Šiesty mesiac už funguje Slovenský olympijský a športový výbor s ambíciou strešnej organizácie slovenského športu. Registrujete prvé pozitíva, prípadne negatíva?**

„V čase príprav som bol ešte v SOV spoluputvorcom tejto transformácie. S pozitívnym výsledkom. Po nekončejserii rozhovorov s predstaviteľmi športových zväzov treba prezidentovi SOŠV Antonovi Siekelovi pogratulovať, že to zvládol. Je to prelomová vec v histórii nášho športu a dáva veľkú šancu na koncepčné a efektívne riadenie športu. Milo ma prekvapila reakcia športovej obce. Nikto nebol v zásade proti. Futbal alebo tenis možno potrebujú svoj čas na akceptáciu bez výhrad.“

➔ **To je jeden z hlavných motívov. Spájať športové hnutie v komunikácii so štátom pod hlavičku jedného silného partnera. Lenže záujmy sú neraz rozdielne...**

„Nechajme ešte športovým zväzom aj novým organizáciám, ktoré vstúpili do SOŠV, istý časový horizont, aby sa zhodli, zjednotili, pochopili kompe-

tenčnú štruktúru. Boli sme na Slovensku zvyknutí vybavovať mnohé veci cez kamarátske väzby, no teraz chceme pomáhať systémovo celému športu.“

➔ **Slovenský olympijský výbor sa zriekol dlhoročnej tradičnej značky SOV. Nebol to z marketingového hľadiska riskantný krok?**

„Priznám sa, aj mne sa ťažko vyslovuje SOŠV. Nejde mi to z úst. Asi bude chvíľu trvať, než sa nové logo a značka udomácnia, zafixujú. Nateraz bolo dôležité aj navonok prezentovať, že ide o integráciu, prijímanie aj nových subjektov podľa nových stanov.“

➔ **Zažili ste kariéru aktívneho športového strelca, reprezentanta so svojimi trénermi, psychologmi, fyzioterapeutmi. Teraz sa na šport pozeráte z inej perspektívy. Je krajšia?**

„Neviem na to odpovedať jednou vetou.“

➔ **Skúste dvoma či tromi...**

„V aktívnom športe to bolo možno jednoduchšie, priamočiare. Príprava, ľudia okolo mňa, zázemie. Všetko podriadené koncentrácii na jeden výkon. V pozícii štátneho tajomníka pre šport na MŠVVŠ SR to už nie je zamerané na jeden výkon. Je tu veľa odborných tém, veľa otázok, ktoré v spoločnosti riešime. Niektoré už 25 rokov... a nepodarilo sa ich vyrie-

V LONDÝNE 2012 SI JOZEF GÖNCI PRIPÍŠAL PRAVU OLYMPIJSKÚ ÚČASŤ A NA OTVÁRACOM CEREMONIÁLI NIESOL SLOVENSKÚ ZÁSTAVU.

UŽ POČAS STRELECKEJ KARIÉRY JOZEF GÖNCI ROZBEHOL FUNKCIONÁRSKU. DESAŤ ROKOV VIEDOL KOMISIU ŠPORTOVCOV SOV, BOL AJ VEDÚCIM SLOVENSKEJ VÝPRAVY NA OLYMPIJSKÝCH PODUJATIACH, NA FOTOGRAFII Z OH MLÁDEŽE V NANKINGU 2014 S TROMI NAŠIMI MEDAILISTAMI - JAKUBOM GRIGAROM, MICHAELOU PEŠKOVOU A MARKOM MIRGORODSKÝM.

PRED DVOMA ROKMI AKO VICEPREZIDENT SOV DEKOROVAL VÝROČNÝM OCENENÍM SOV ZA VÝKON ROKA VODNOSLALOMÁRSKYCH OLYMPIJSKÝCH ŠAMPIÓNOV Z RIA DE JANEIRO 2016 LADISLAVA A PETRA ŠKANTÁROVCOV.

šit. Vieme o problémoch nášho športu, mohli by sme jeho systému mnohé vyčítať, ale aktuálne potrebujeme, aby bol stabilný, autonómnejší v rozhodovacích procesoch a treba ho nastaviť tak, aby zmeny na politickej scéne po uplynutí mandátového obdobia vlády nemali vplyv na koncepcné zmeny v športe.“

➔ **Roky sa z celospoločenského hľadiska prezentujú a riešia problémy zdravotníctva, školstva, aj kultúry. Šport akoby zostával v závese...**

„Vláda ide postaviť špičkovú štátnu nemocnicu. Určite ju potrebujeme. Registrujeme väčší konzum liekov, obéznejšie deti v školskom a podľa mňa už aj v predškolskom veku, pokles záujmu o šport na univerzitách. Ľudia nežijú zdravým životným štýlom. Nesporne sa to všetko odráža na potrebách posilnenia zdravotníctva. No pred ním je priestor na zdravý aktívny spôsob života, ktorý môžeme vyplňať športom. Ak nás zvyšovanie užívania liekov bude stáť miliardy, nemá dostať väčší priestor prevencia? Aj v podobe aktívneho pohybu, športovania, aby deti netrpeli chorobnosťou v seniorском veku. My všetci sme konzumenti súčasného moderného technologicky pohodlnejšieho spôsobu života. Akceptujeme najmodernejšie prístroje na

diagnostiku v nemocnici, ale aj my chceme pomôcť s tým, aby ich potrebovalo čo najmenej ľudí.“

➔ **Lenže vo všeobecnosti najmä u detí klesá záujem o šport. Čo s tým?**

„Musíme zareagovať. Dobré si zvážiť, na čo sa budeme sústrediť v období, keď nám klesá záujem o šport zo strany verejnosti. Ak ide o masový šport, u detí by sme mali preferovať štyri lokomočné športy, v ktorých získavajú zručnosti aj pohybové schopnosti od raného detstva – plávanie, gymnastika, atletika, lyžovanie. Riešime havarijný stav plavárne v Šali a nemáme zdroje na jej rekonštrukciu. Gymnasti snívajú o novej hale, no ešte sa nedostali ani len do štádia prísľubov. Je frustrujúce, ak nemáte ani len nádej. Ja nechcem sľubovať, ale riešiť. Utvoriť nástroje, aby sme koncepčne riešili aj segment masového športu. Tam, kde nám vyrastajú deti, by mali ísť značné investície. S dobrou všeobecnou pohybovou prípravou sa potom ľahšie uplatnia aj vo futbale, hokeji či v ďalších kolektívnych športoch, v tenise alebo hoci aj v džude...“

➔ **Športovú strelbu ste nespomenuli. Cieľene? Pre protekciu?**

„Nie, športov je veľa, deti by si mali vybrať, len im dajme na to možnosti.

Mimochodom, aj športové strelnice sú na Slovensku v katastrofálnom stave.“

➔ **Ostaňme teda pri školskej telesnej výchove. Budete tlačiť na zvýšenie jej hodín vo vyučovacom procese? Je to všeliak?**

„Nemyslím si. No je to skvelý priestor na utváranie vzťahu k športovaniu. Severské krajiny majú štyri hodiny povinnej školskej telesnej výchovy, ale aj iný spôsob života. Ľudia tam majú čas na regeneráciu aj na rekreačný šport. Zamestnanec v ekonomicky vyspelej spoločnosti nepotrebuje ísť po svojej práci do ďalšej roboty. Ak utvoríme aj u nás priestor a podmienky na aktívny oddych a športovanie, zabezpečíme tým súčasne aj vyššie financovanie služieb. Aj rekreačný športovec prináša na športoviská peniaze. Na lepšie podmienky zareaguje aj cestovný ruch. Šport sa stane v spoločnosti postupne viac než fanúšikovským fenoménom. Lenže my nemáme zatiaľ postavené ani základy tejto pyramídy. Odpoveď znie – áno budem sa snažiť o zvýšenie počtu hodín telesnej výchovy vo vyučovacom procese.“

➔ **Zdá sa, že ich potrebujeme vystavať viac. Spomínali sme pozitívna „strechy“ v rámci SOŠV, celý šport by však mal výrazne podopierať Zákon o športe. Stále má však diery a mnohých odporcov...**

„Podľa mňa sa pripravoval a uvádzal do života v najlepšej viere pomôcť nášmu športu. Možno sme však v určitých fázach podľahli tomu, že sme chceli byť čo najviac transparentní a nastavili sme viac kontrolných mechanizmov, ako si to športové hnutie zaslúžilo. Ak boli problémy s financovaním, bolo treba ukázať na vinníka. Tých financií je v športe strašne málo, zákonom o športe by sme nemali priniesť pocit podozrievania. Ľudia v športovom hnutí si každé euro vážia. Navyše prinášajú ďalšie hodnoty. Nie je čas podozrievať nikoho, či na dotáciách do športu výrazne zarobí. A ak také podozrenia sú, na objasnenie sú predsa iné orgány, ktoré by to mali riešiť. Mám pocit že v tom zákone sme chceli vyriešiť všetko. Priniesol veľa dobrých vecí, ale vnímajme aj športové vzäzy, ktoré tvrdia, že ich byrokraticky zaťažuje a odoberá financie, ktoré majú byť prioritne určené na rozvoj športu.“

➔ **Klesá aj záujem športových funkcionárov pracovať v kluboch a vo vzäoch.**

„Nerád by som v budúcnosti vnímal, že každý prezident, ktorý je súčasne štatutárom zväzu, je podľa zákona jednou nohou v kriminále. Nebude nám to mať kto robiť. Zodpovednosť je potrebná, no tí ľudia nemôžu žiť v strese, že keď im náhodou nejaká informácia unikne, hneď budú konfrontovaní v trestnoprávnej rovine. Hneď ako zákon túto emóciu vyvoláva, odbočujeme od jeho zámerov udržať a získať do športu viac odborníkov. Mne osobne chýbajú vo zväzoch najmä metodici. Čakalo sa na financie, ktoré priamo pôjdu na potreby športovcov. Nateraz nám časť z nich ‚spálila‘ byrokracia. Robilo sa všetko pre to, aby zákon plnil svoj účel, no nie je večný, musí prechádzať novelami, zlepšováním, tak aby rozvoju slovenského športu pomáhal. Ak príde viac peňazí do športu, zvýšia sa zrejme aj úlohy v ňom, no my sme si dali na začiatku priveľa úloh a nemali sme to vykryté nárastom financií.“

➔ **Možno trochu osobnejšia otázka. Súvisí s tým, že ste prvým štátnym tajomníkom pre šport v doterajšej histórii samostatného Slovenska. Utvorenie tohto postu na MŠVVaŠ SR sa stretlo s priaznivou odozvou, no zrejme aj s nereálnymi očakávaniami... Vnímate stúpajúci tlak?**

„Nie je to spasiteľská misia. Po dlhých rokoch čakania je super, že sa otvára aj tento priestor, ale asi sa nedajú za pol roka urobiť zázraky. Najmä, ak nie sú podložené prísunom ďalších miliónoch eur. S utvorením pozície neprišiel automaticky ďalších balík financií do športu... Tie treba hľadať. Uvedomujem si, že moja práca bude prinášať úžitok slovenskému športu len postupne. Mám za sebou už stovky stretnutí. Chápem, čo ľudia zo športu hovoria, chápem ich príbehy. Nemôžem tmiť ich aktivity, naopak, burcujem ich, aby zhodnocovali svoj názor v nejakom priestore pod SOŠV. Stále sa k tomu vraciame. Ak náš šport nestransformujeme, bude o ambíciách jednotlivcov. Možno sa niekomu darí vylobovať si v hnutí niečo pre seba, pre svoj

šport, ale my chceme, aby profitoval celý systém podpory športu. Stabilizovaný, efektívny, progresívny aj perspektívny.“

➔ **Kedy ako dlhoročný úspešný športový strelec trafíte v pozícii štátneho tajomníka desiatku?**

„Ja už nie som strelec. Obávam sa, že som skôr ten terč. Úprimne však hovorím, nie je to také zlé. Je prirodzené, že keď niekto vstúpi do politického ringu, nemaznajú sa s ním. Čakal som horšie strety. Snažím sa férovo komunikovať všetky dôležité témy. Nie som politik, som stále športovec a dúfam, že aj ľudia okolo mňa to cítia. Počas mojej športovej kariéry mi Slovenská republika aj jej systém podpory vrcholových športovcov dali dostatok možností a nástrojov, aby zo mňa niečo bolo. Chcem to teraz svojím spôsobom vrátiť a získavam ľudí, aby sme utvárali pre šport na Slovensku lepšie a najmä stabilné systémové podmienky na jeho rozvoj. A možno sa časom niekedy dožijeme napríklad aj ďalšieho titulu majstrov sveta v hokeji...“

PRÍSPEVOK ZA ZÁSLUHY V OBLASTI ŠPORTU

V Národnej rade SR je návrh nového Zákona o podpore olympijských medailistov. Po dovŕšení 35. roku by mali dostávať pravidelný mesačný príspevok za zásluhy v oblasti športu ako uznanie za úspešnú reprezentáciu Slovenska na olympijských hrách. Vo viacerých krajinách Európy je to bežné. Jozef Gönci pripomína, že vďaka príspevku budú olympionici aj po skončení kariéry k dispozícii SOŠV na ďalšiu popularizáciu a propagáciu športu na školách, aj na verejných spoločenských podujatiach.

BÝVALÝ ELITNÝ STRELEC SA AJ PO SKONČENÍ SÚŤAŽNEJ KARIÉRY SNAŽÍ ŠPORTOVAŤ. VLANI VIEDOL AKO KAPITÁN FUTBALOVÝ TÍM SOV NA TURNAJI KLUBU ŠPORTOVÝCH REDAKTOROV, NEDÁVNO SI ZASE ZAHRAL NA SLOVAK OLYMPIC GOLF CHALLENGE V SEDÍNE...

NEDÁVNO OTVORENÝ NÁRODNÝ FUTBALOVÝ ŠTADIÓN V BRATISLAVE PATRÍ MEDZI LEN ZOPÁR REPREZENTATÍVNYCH ŠPORTOVÍSK, KTORÉ VYRÁSTLI NA SLOVENSKU V ÉRE SAMOSTATNOSTI.

APLIKÁCIA ZÁKONA O ŠPORTE V PRAXI

Máme za sebou viac než tri roky účinnosti Zákona o športe. Prax ukázala, že viacero ustanovení zákona treba zmeniť. Slovenský olympijský a športový výbor naformuloval základné problémy a naznačuje aj ich riešenia.

Podľa výsledkov ankety, ktorú SOŠV realizoval medzi svojimi členmi a osobnosťami športového hnutia, až 68 percent respondentov vyjadriло svoju nespokojnosť s dopadmi zákona na ich činnosť v športovom hnutí. Ide o viac ako znepokojujúci výsledok.

1. NOVÉ PREKÁŽKY BRÁNIACE V ROZVOJI ŠPORTU

Zákon zaviedol komplikovanú a nezmyselnú reguláciu celého športového hnutia, ktoré svojou činnosťou tvoria v prevažnej väčšine dobrovoľníci. Vo svojich paragrafoch sa tento predpis snaží striktné riešiť všetky oblasti športu. Častokrát sa to deje neprehľadne, nezrozumiteľne, rozsiahlo

a pripúšťajúc rôzne výklady, pričom sa vôbec nezohľadňujú špecifiká jednotlivých športov. To aktivity športových organizácií len komplikuje. Zákon navyše nariaďuje viaceré nové administratívne povinnosti, čo absolútne naruša subsidiárny princíp mimovládnych organizácií.

Miestne kluby tanca, pilatesu, aerobiku, masáže a iných foriem cviče-

HLAVNÁ STRÁNKA INFORMAČNÉHO SYSTÉMU V ŠPORTE.

nia (spolu niekoľko tisíc občianskych združení) sa stali povinnými osobami voči Zákonom o športe. Všetky osoby, ktoré organizujú takéto aktivity, musia byť odborne spôsobilé a registrované v Informačnom systéme (IS) športu. Získanie takejto odbornej spôsobilosti Zákonom o športe nezmyselne reguluje a komplikuje.

Zákonom vo viacerých ustanoveniach nesprávne predpokladá, že všetky športy sa dajú hodnotiť podľa rovnakých parametrov. Napríklad: podmienka na uznanie národného športového zväzu (NŠZ) je organizovanie súťaže zväzom – pritom nie každý uznaný šport je súťažný (prípady aikida); podmienka na uznanie NŠZ je minimálne 5 klubov – pritom nie všetky športy sú organizované v kluboch, niekde sú členmi zväzu priamo športovci; hranica definovania športového talentu je pre všetky športy 23 rokov, čo je nezmysel popierajúci podstatu jednotlivých športov – v gymnastike či v krasokorčuľovaní v tomto veku športovkyňa neraz končí, v motorových športoch ešte športovec len začína; pre všetky športy má rovnaký typ podujatia rovnakú hodnotu (OH sú vždy lepšie hodnotené ako MS, MS sú viac ako ME, atď.) – pritom v niektorých športoch výsledok v celkovom poradí SP alebo na MS má vzhľadom na početnosť účasti absolútnej špičky vyššiu športovú hodnotu ako na OH, alebo niekde profesionálna súťaž (napr. X-Games) znamená viac ako MS.

RIEŠENIE: Odstrániť komplikovanú reguláciu v športe. Ak chce mať Slovensko modernú právnu formu, najsprávnejšia je definícia športu podľa Európskej charty o športe. Do športu patria všetky voľnočasové pohybové aktivity vrátane jogy, tanca, turistiky a ďalších. Avšak regulovať tieto aktivity nie je opodstatnené. Naopak – prekáža to v ich rozvoji a v lepšom prípade to vedie k celoplošnému tichému obchádzaniu zákona

celým športovým segmentom, ako aj orgánmi, ktoré majú ustanovenia zákona vymáhať. Je nutné presne definovať v zákone „šport“ a prínos jeho rôznych foriem pre obyvateľov Slovenska. Naviazať právne povinnosti treba iba na také činnosti a na takých prijímateľov, ktorí prijímajú verejné prostriedky v oblasti športu, alebo ktorí získali zo zákona právo rozhodovať o právach iných občanov.

2. NEÚMERNÉ ADMINISTRATÍVNE ZAŤAŽENIE ŠPORTOVÝCH ORGANIZÁCIÍ

Športové organizácie musia mať viacero bankových účtov – jeden na príspevok uznanému športu, jeden na príspevok pre Top tím a dotáciu a jeden na vlastné príjmy. Ďalej musia mať odborného a otestovaného kontrolóra. Okrem toho musia viesť viaceré registratúry – zdrojovú evidenciu osôb s jej príslušnosťou, zoznam talentovaných športovcov, zoznam športových reprezentantov, atď.

Výdavky na povinné overenie účtovnej závierky a výročnej správy subjekty neúmerne zaťažujú. Ďalej musia pravidelne zverejňovať zmluvy, výročné správy, účtovníctvo, zápisnice zo zasadnutí orgánov, nahrávať náležitosti na webové sídlo športovej organizácie, byť členom medzinárodnej športovej organizácie s celosvetovou pôsobnosťou pre príslušný šport. Okrem toho

NŠZ musia mať najmenej päť súťažiacich športových klubov registrovaných v registri právnických osôb v športe a najmenej 100 aktívnych športovcov registrovaných za športový klub v registri fyzických osôb v športe, organizovať celoštátnu súťaž dospelých a celoštátnu súťaž mládeže najmenej dva po sebe nasledujúce roky, zabezpečovať výber a prípravu športovcov do športovej reprezentácie a ich účasť na medzinárodných súťažiach, aj zabezpečovať starostlivosť o talentovaných športovcov. Po splnení všetkých týchto zákonom stanovených povinností však musí športová organizácia plniť najmä ďalšie bežné úlohy športových zväzov, ako sú napríklad účasť na kongrese svetovej federácie príslušného športu, prostredníctvom zodpovednej osoby zabezpečiť administratívu, komunikovať s členmi, starať sa o svojich členov a kluby, atď.

RIEŠENIE: Pripraviť novelu zákona, ktorá administratívne zjednoduší život športovým zväzom a klubom, ako aj upraviť tie ustanovenia zákona, ktoré odporujú realite a bežnému fungovaniu. Aby sa tieto organizácie mohli primárne venovať úlohe a cieľom, pre ktoré vznikli, a to športovej činnosti, rozvoju športu a pohybových aktivít detí a mládeže. Znížiť byrokratickú záťaž obzvlášť pre NŠZ s nižšou finančnou podporou.

3. ZÁKON NEZAVIEDOL PORIADOK DO FINANCOVANIA ŠPORTU

Napriek tomu, že zákon mal zaviesť systémový poriadok do financovania športu, nie úplne sa mu to podarilo. V súčasnosti je šport financovaný z viacerých zdrojov. Všetky tieto prostriedky idú z rovnakého zdroja (štátny rozpočet/centrálny verejný príjem) do rovnakého segmentu (šport), ale o každom z nich rozhoduje úplne iný orgán bez vzájomnej koordinácie. Zákon o športe sa nepochopiteľne venuje iba jedinému zdroju, nemá ambíciu logicky a synergicky na seba naviazať jednotlivé zdroje.

RIEŠENIE: Zriadiť Fond na podporu športu, ktorý ako komplexný nástroj na centralizáciu zdrojov a kontrolu financovania športu na centrálnej úrovni postupne zjednotí financie rezortných stredísk, národné športové projekty vlády/ministerstva školstva, dotácie ministerstiev/vlády určené na športovú činnosť, príspevky na športový poukaz, stredné športové školy, odvody z lotérií a podobne. Ďalej upraviť financovanie tak, aby sa maximalizoval spoločenský prínos financovaných čin-

ností (priamo úmerne k veľkosti prínosu) a aby toky smerovali tam, kde skutočne pridaná hodnota športu vzniká – a nie iným subjektom, ktoré sa iba „priživujú“ na športovom úspechu, ktorý nevytvorili.

4. NESYSTÉMOVÁ ZMENA STATUSU ŠPORTOVCA V KOLEKTÍVNYCH ŠPORTOCH NA ZAMESTNANCOV ŠPORTOVÝCH KLUBOV BEZ MOŽNOSTI DODATOČNÝCH PRÍJMOV PRE KLUBY

Zákon na jednej strane kopíruje európsku legislatívu, ktorá smeruje k tomu, aby športovci v kolektívnych športoch boli v pozícii zamestnanca, pretože športová činnosť za finančnú odplatu napĺňa znaky závislej práce. Na druhej strane však neprináša športovým klubom žiadnu novú možnosť, ako získať dodatočné príjmy na pokrytie daňových a odvodových povinností.

Fakt tiež je, že nie všetkým športovcom vyhovuje vzťah zamestnanca, ale naopak – viac im vyhovuje športovanie „na zmluvu“. Napríklad ako výkon slobodného povolania – v chápaní vytvárania „umeleckého diela“, ktoré je síce podľa pokynov zamestnávateľa,

ale v prípade športu ide podľa nás viac o umelecké dielo ako o vykonávanie istej mechanickej činnosti. Tiež je potrebné si uvedomiť, že forma závislého pracovno-právneho vzťahu podstatne predražuje „cenu práce“.

RIEŠENIE: Utvoriť pre športové kluby príležitosti na získanie dodatočného príjmu, napr. formou zatraktívnenia sponzorstva, či cez športové poukazy. Druhá možnosť je, aby zostala zachovaná možnosť športovcov zvoliť si formu výkonu športovej činnosti, podobne ako je to v Českej republike.

5. ZÁKON NASTAVIL NEVYŽIADANÚ REGULÁCIU V ŠPORTOVOM POVOLANÍ

Zákon ustanovil, že za športového odborníka možno považovať aj opravára bicyklov, alebo výrobcu lyží, či dokonca šoféra motorového člna, veliteľa dobrovoľných hasičov, alebo inštruktora v autoškole. Športoví odborníci musia splniť viac podmienok – mať doklad o vzdelaní, zapísať sa do IS športu, aj požiadať ministerstvo o zápis ich podnikania do IS športu. Podnikanie športového odborní-

MNOHÍ ÚČASŤNÍCI VEREJNÝCH BEHOV NIE SÚ ORGANIZOVANÍ V ŠPORTOVÝCH KLUBOCH, ALE AJ ICH ŠPORTOVANIE JE VEREJNÝM ZÁUJMOM ŠTÁTU. ŠPORTOVÉ HNUTIE TVORIA V PREVAŽNEJ MIERE DOBROVOĽNÍCI.

ka prešlo zo živnosti na osobitnú špeci-fickú úroveň. Navyše agendu súvisiacu s podnikaním športových odborníkov rieši ministerstvo školstva, ktoré ju nemá šancu zvládnuť, ani keby sa počet pracovníkov (a pracovísk) zväčšil niekoľko-násobne.

RIEŠENIE: Športovým odborníkom by mala byť iba taká osoba, ktorej potreba sa začína a končí v športe. Všeobecné profesie využívané v športe sa nemajú zapisovať do registra. Zákon by mal regulovať iba pôsobenie trénerov a inštruktorov, a to tak, že nebude skúmať spôsob nadobudnutia ich zručností, ale otestuje ich spôsobilosť (podobne, ako sa robí test na vodičský preukaz). Samoživiteľstvo športových odborníkov je potrebné vrátiť na živnosť aj s celou agendou prostredníctvom dobre fungujúcich jednotných kontaktných miest.

6. CHÝBA MOTIVÁCIA PODNIKATEĽSKÝCH SUBJEKTOV PODPOROVAŤ ŠPORT

Sľubované sponzorstvo formou superodpočtu sa v Zákone o športe nenaplnilo. Rovnako tak ani iná forma motivovania podnikateľov na podporu športu.

RIEŠENIE: Umožniť firmám a podnikateľským subjektom realizovať tzv. superodpočet v prípade, ak poskytnú finančnú podporu do oblasti športu.

7. ZBYTOČNÉ PREINFORMATIZOVANIE ŠPORTOVÉHO ODVETVIA

Množstvo povinne zbieraných informácií pôsobí neprehľadne a kontraproduktívne, pretože náročnosť udržiavania Informačného systému v tak rozsiahlo definovanom rozsahu informácií je nadmerná a v dobrovoľníckom segmente sa nedá dodržať. Ani po 10 rokoch vývoja IS ten nie je pripravený na zvládnutie agendy ani z technického či legislatívneho hľadiska, ani z hľadiska ľudských zdrojov. Definícia registrov je navyše v rozpore so Zákonom o ochrane osobných údajov a s GDPR, pretože sa zbierajú aj osobné údaje, ktoré štát vôbec nepotrebuje bezprostredne na výkon verejnej moci. Centrálna štátna správa jednoducho ešte nie je dostatočne pripravená na stupeň informatizácie, ktorý sa vyžaduje Zákom o športe.

RIEŠENIE: Obmedziť množinu povinných subjektov iba na športové zväzy a kluby (teda na subjekty, ktorým zo zákona vy-

plývajú finančné výhody alebo rozhodujú o právach občanov). Ďalej obmedziť množinu spracovávaných údajov na tie, ktoré sú nevyhnutné na verejnú kontrolu. Spustiť prehľadné a jasné moduly IS.

8. NEDOSTATOČNE RIEŠENÉ MECHANIZMY DOTAČNÉHO SYSTÉMU

Dotlačný mechanizmus sa obchádza a deformuje, pričom umožňuje niektorým osobám vstupovať do pravidiel – bez toho, aby tieto osoby museli za to niesť osobnú zodpovednosť. Ďalšie negatívne javy sú právna neistota, netransparentné, neefektívne a navzájom si odporujúce rozhodnutia vo financovaní športu z verejných prostriedkov na centrálnej úrovni. Napríklad v krátkom čase boli v minulosti vydané dve rozdielne rozhodnutia ohľadom pridelenia financií v rámci dotačných výziev.

Problém je tiež minimálna právna istota zväzov, organizujúcich významné medzinárodné športové podujatie, že financie im v danom roku budú pridelené. Taktiež zbieranie neúmerného množstva rôznych potvrdení na možnosť zapojiť sa do dotačnej výzvy. Žiadna právna istota nie je zaručená pre neuznané športy: viď tohtoročný príklad hokejbalu, ktorému sa dotácia na fungovanie nezmyselným limitom znížila o polovicu.

RIEŠENIE: Upraviť financovanie zo všetkých verejných centrálnych príjmov tak, aby sa maximalizoval spoločenský prínos financovaných činností (priamo úmerne k veľkosti prínosu) a aby toky smerovali tam, kde tento prínos vzniká – a nie iným subjektom, ktoré sa iba „priživujú“ na športovom úspechu, ktorý nevytvorili. Ďalej aby o dotačných výzvach rozhodovali odborne zdatné authority na základe vopred známych kritérií.

9. NESPRÁVNY VZOREC NA ROZDEĽOVANIE PEŇAZÍ

Zákon zaviedol univerzálny vzorec platný pre všetky športy. Toto chápanie športového hnutia je úplne scestné, pretože šport je taká mnohotvárna a diferencovaná činnosť s toľkými špecifikami, že univerzálny vzorec preň nie je možné vytvoriť. Okrem toho zákon vôbec nezohľadňuje celkový význam tzv. základných športov, nevyhnutných pre všetky ostatné športy – t.j. atletiky, plávania, gymnastiky

ODKIAĽ PLYNÚ CENTRÁLNE ZDROJE DO ŠPORTU

Centrálna verejná prostriedky plynú do športu z množstva zdrojov a prostredníctvom množstva kanálov:

Ministerstvo školstva, vedy, výskumu o športu:
sekcia športu: dotácie + Národné športové centrum + Antidopingová agentúra SR,
sekcia regionálneho školstva: zvýšený normatív športových tried + zvýšený normatív športových škôl + školské telovýchovné jednoty a kluby + havárie telocviční + vyučovanie telesnej výchovy a športu + centrá voľného času + poukazy,
sekcia vysokých škôl: vzdelávanie učiteľov TŠV + vzdelávanie trénerov a iných odborníkov + vysokoškolské telovýchovné jednoty a kluby

Ministerstvo vnútra SR: okresné úrady + Športové centrum polície + dotácie + cena za udržiavanie verejného poriadku pri masových športových podujatiach

Ministerstvo obrany SR: Vojenské športové centrum Dukla

Úrad vlády SR: dotácie

Ministerstvo financií SR: dotácie

Ministerstvo kultúry SR: RTVS

koncesionárske poplatky: RTVS

štátne podniky: podiel na zisku

Ministerstvo zdravotníctva SR a verejná zdravotná poisťovňa: preventívne kampane, podiel na zisku.

HRANICA DEFINOVANIA ŠPORTOVÉHO TALENTU PODĽA ZÁKONA JE PRE VŠETKY ŠPORTY 23 ROKOV, ČO JE NEZMYSEL POPIERAJÚCI PODSTATU JEDNOTLIVÝCH ŠPORTOV - V GYMNASTIKE (NA FOTOGRAFII OLYMPIONKA BARBORA MOKOŠOVÁ) ČI V KRASOKORČULOVANÍ V TOMTO VEKU ŠPORTOVKYŇA NERAZ UŽ KONČÍ.

a lyžovania, ktoré by z tohto titulu mali na svoj rozvoj dostávať extra financie. Takisto nezohľadňuje ani fakt, že zabezpečenie prípravy aj súťaženia v zimných športoch je výrazne drahšie ako v letných. Pochybné sú navyše aj viaceré do vzorca vstupujúce data, ako napríklad často spomínaný parameter popularity a spôsoby jeho merania.

RIEŠENIE: Filozofiu počítania príspevku podľa vzorca zachovať. Vzorec/vzorcie na výpočet príspevku je však nutné prepracovať tak, aby naozaj vyjadrovali pridanú hodnotu športového produktu pre spoločnosť (20. miesto zväzu nie je pre občanov žiadnym prínosom, ani nie je zaujímavé z pohľadu propagácie Slovenska). Metodiku prieskumov pri-

spôsobí tak, aby výsledok bol vyjadrením toho, čo sa skúma (teraz to tak nie je). Zaviesť kontinuálne meranie záujmu verejnosti o konkrétne športové výsledky (nielen po OH).

Kritérium popularity by sa malo odborné vyhodnotiť. Na výpočet popularity by sa nemali používať televízne píplmetre, kliky na sociálnych sieťach, ani prieskumy verejnej mienky, ale exaktné parametre: počet krajín, ktoré sa danému športu venujú vo svete, počet registrovaných športovcov, klubov a počet organizovaných súťaží, atď.

Zásadne je potrebné zmeniť aj výpočet postavenia slovenského športového zväzu v rámci svetovej federácie. Dnes sa používa rebríček vyrátaný svetovými federáciami (vychádza len

NESPOKOJNOSŤ S DOPADMI ZÁKONA

Podľa výsledkov ankety, ktorú SOŠV realizoval medzi svojimi členmi a osobnosťami športového hnutia, až 68 percent respondentov vyjadrilo svoju nespokojnosť s dopadmi zákona na ich činnosť v športovom hnutí. Ide o viac ako znepokojujúci výsledok.

z pozitívnych výsledkov), ale aj výpočet podľa vzorcov MŠVVŠ SR (pre športy bez svetových rebríčkov), ktorý zohľadňuje aj negatívne výsledky, resp. neúčast reprezentanta SR v niektorej disciplíne. Zväzy týchto športov sú vo výpočtoch znevýhodnené.

Je jasné, že na rozdelenie rozpočtovanej sumy pre šport treba mať verejne kontrolovateľné kritériá. Nie je však vzhľadom na špecifiká jednotlivých športov možné postupovať jednotvárne a zakrývať si oči pred výraznými odlišnosťami dotknutých športov (olympijské a neolympijské športy, individuálne a kolektívne, letné a zimné atď).

10. ZÁKON NEPOMÁHA ROZVÍJAŤ ŠPORTOVÚ INFRAŠTRUKTÚRU

Zákon žiadnym spôsobom nemotivuje firmy a podnikateľské subjekty, aby podporili vznik športovej infraštruktúry a napomohli tak väčšiemu športovaniu detí a mládeže. Štát nezaväzuje veľké koncerny, aby časť zisku investovali do verejnoprospešných oblastí, kam patrí aj šport (tento model funguje vo viacerých krajinách v zahraničí).

RIEŠENIE: Športovú infraštruktúru zákonom definovať ako „infraštruktúru verejného dobra“, ktorá by mala byť celoplošne oslobodená od dane z nehnuteľností, plus o prostriedky vložené do športovej infraštruktúry znížiť daňový základ podnikateľských subjektov, najviac o 5% daňového základu. Pomôcť by mohol aj bezplatný nájom pozemkov pre športové kluby od miest a obcí, či väčšia finančná pomoc s výstavbou, údržbou a prevádzkou športových zariadení zo strany štátu a súkromného sektora.

ŠPORT MEDZI PARAGRAFMI

Nielen v súvislosti so Zákonom o športe na Slovensku viac než predtým rezonuje vzťah športu a práva. Bol aj obsahom workshopu „Šport medzi paragrafmi“, ktorý SOŠV 23. mája usporiadal na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave.

Je pozoruhodné, že obe témy workshopu sa prelínajú v osobe súčasného rektora UK prof. JUDr. Mareka Števcčka, PhD. Nielenže bol aktívny florbalista, ale aj predseda rozhodcovského súdu Slovenského futbalového zväzu, viedol jednosemestrálny kurz športového práva na Paneurópskej univerzite v Bratislave a šéfoval Slovenskej boxerskej federácii. Ako obrovskú tému u nás vníma status športovca a športového klubu a veľmi ho zaujímajú najmä civilné aspekty športového práva, osobitne téma zodpovednosti za škodu, spôsobenú pri športe.

„Na športovom práve ma fascinuje jeho neskutočná interdisciplinarita. Športové právo pokrýva prakticky celý diapazón právneho poriadku – inde niečo podobné nenájdete. V ňom možno ešte viac, než inde, platí, že nemôžete byť odborníkmi na všetko. Vyžaduje sa znalosť veľmi špecifického prostredia športu,“ povedal rektor v úvodnom príhovore pred zhruba 50-členným auditóriom, v ktorom sedeli aj viacerí študenti právnickej fakulty.

„V športovom práve sme za posledné roky na Slovensku veľmi postúpili dopredu, ale mrzí ma, že na rozdiel od Českej republiky u nás v tejto oblasti zatiaľ neexistuje judikatúra,“ konštatoval rektor UK. Z medzinárodného diania pripomenul prípad Bosman, ktorý zmenil podobu klubového futbalu v Európe. Súdne rozhodnutie v tomto prípade uprednostnilo právo Európskej únie na voľný pohyb osôb pred sektorovým aj národným právom.

Úvodné slovo profesora Števcčka zapôsobil predovšetkým smerom k študentom motivačne. „Tento workshop je taký

pomyselný lakmusový papierik. Hovorí sa, že kto chce zapalovať druhých, musí horieť najprv sám. Verím, že aspoň v niekom z vás som dnes zapálil záujem o športové právo,“ dodal a vyjadril vieru, že aj Právnická fakulta UK bude raz ponúkať študijný program športového práva. Dekan Právnickej fakulty UK doc. JUDr. Eduard Burda, PhD., na jeho slová hneď reagoval: „V priebehu roka sme schopní pripraviť koncepciu a dať ju na akreditáciu. O dva roky by sme mohli tento študijný program – najreálnejšie doktorandský – spustiť.“

Na workshope vystúpili právnickí odborníci zo Slovenska a z Česka, ale aj ľudia z oblasti športu. Prezident SOŠV Anton Siekel porovnával podnikateľský svet so športovým. „V oboch platí, že na začiatku sú pravidlá. Keď sa menia,

prirodzenú konkurečnú výhodu má ten, kto sa im čo najskôr prispôbi,“ povedal a dodal, že on ako prezident SOŠV má a chce byť mostom, ktorý prepája a zblížuje svety biznisu a športu. Vyjadril sa aj k Zákonu o športe. „Jeho prijatie bolo mŕľníkom. Zákon treba rešpektovať, ale aj vylepšovať. Právni odborníci musia čo najúčinnejšie komunikovať so športovým hnutím, byť pri tom zrozumiteľní, empatickí a nezabúdať, že v hnutí pôsobí množstvo dobrovoľníkov.“

Historicky prvý štátny tajomník pre šport, dvojnásobný olympijský medailista v streľbe Jozef Gönci priblížil svoju cestu od špičkového športovca k funkcionárovi a napokon k najvyššiemu štátnemu úradníkovi pre šport. Vyjadril sa, že by bol rád, keby v radoch športových odborníkov dochádzalo k väčšiemu prieniku medzi vzdelaním a praktickými skúsenosťami špičkových športovcov. Veľmi ho trápia zlé vzťahy, ktoré vládnu medzi ľuďmi v slovenskom športe, aj zlá situácia okolo športovej infraštruktúry.

Slovo dostali aj ďalší dvaja olympijskí medailisti (obaja sú na menšej fotografii). Chodec Matej Tóth približoval okolnosti svojej „kauzy“ z roku 2017, keď mal pre nezrovnalosti v biologickom pase zastavenú činnosť a mesiace bojoval o očistenie svojho mena. Strelkyňa a členka MOV Danka Barteková zase účastníkom workshopu priblížila fungovanie a činnosť Medzinárodného olympijského výboru.

Potešilo veľa otázok z pléna na rôznych rečníkov, ktorých bolo spolu pätnásť. ✕

KONFERENCIA NABITÁ ŠPORTOM

Slovenský olympijský a športový výbor pripravuje na 18. septembra v Bratislave unikátnu konferenciu **SPORT (R)EVOLUTION 2019** s desiatimi diskusnými panelmi, prednáškami a workshopmi na dvoch pódiiach a so sprievodným programom vo Fun Zone.

AJ BÝVALÝ PROFESIONÁLNY BOXER, DNES TRÉNER AJ FUNKCIONÁR TOMÁŠ „KID“ KOVÁCS, BUDE JEDEN ZO SPÍKROV NA KONFERENCII SPORT (R)EVOLUTION 2019.

Na celoslovenskej konferencii SPORT (R)EVOLUTION 2019 sa o športe bude hovoriť v každom páde. Vynikajúci spíkrí, olympionici a ďalší športovci i športoví odborníci sa stretnú v industriálnych priestoroch Refinery Gallery v Bratislave. Reč bude o množstve zaujímavých športových tém, úspešných príbehoch, aj o príbehoch úspešných. To, čo odznie, zaujme športovú, ale aj laickú verejnosť.

„Pri zostavovaní programu sme sa snažili, aby bola konferencia dostatočne atraktívna pre široké spektrum ľudí, ktorí sa zaujímajú o šport. Čerpali sme z našich skúseností z návštev podobných konferencií po celom svete,“ hovorí prezident SOŠV Anton Siekel. Ambíciou SOŠV je zaradiť konferenciu do kalendára tradičných športových podujatí.

TALKSHOW S MAJSTERKAMI SVETA

Členku Medzinárodného olympijského výboru Danku Bartekovú teší, že konferencia sa bude týkať hneď niekoľkých tém. „Pre mňa ako športovkyňu je veľmi dôležité, že zaznejú témy, napríklad ako zvládať materské povinnosti so športom, alebo ako sa pripraviť na život po skončení športovej kariéry. Verím, že konferencia bude mať pozitívny prínos pre slovenský šport,“ prezradila.

Olympijská víťazka biatlonistka Anastasia Kuzminová, olympijská medailistka strelkyňa Zuzana Rehák Štefečeková

a exmajsterka Európy v rýchlostnej kanoistike Martina Gogolová-Kohlová majú spoločné to, že sú všetky elitné športovkyne, no zároveň majú rodinu a deti. Hovoriť budú o obetách, ktoré prinášajú ženy – športovkyne na ceste za vrcholovým športom a športovými úspechmi. V rámci talkshow so známym moderátorom Petrom Novákom alias Šarkanom sa o svoje zážitky, skúsenosti, radosti, ale aj bolestivé chvíle v športe podelia tenistka Dominika Cibulková a zjazdárka Petra Vlhová.

DÁ SA ROBIŤ ŠPORT BEZ STRATY?

Aký je vzťah športovca a médií? Aké sú trendy vo fitnese? Dá sa na organizácii úspešného športového podujatia neprerobiť? Aj toto sú témy, na ktoré na konferencii v rámci diskusného panela budú hľadať odpovede majiteľ FK DAC Dunajská Streda Oszkár Világi, generálny manažér basketbalistiek Young Angels Košice Daniel Jendrichovský, predseda dozornej rady X-BIONIC® SPHERE Juraj Bača a riaditeľka marketingového oddelenia SOŠV Kristína Czuczová.

Svoju účasť na konferencii potvrdil aj tvorca inovatívnej hokejovej pásky Specter Hockey, ktorý rozpovie svoj úspešný biznis príbeh, ale aj moderátor Milan „Junior“ Zimnýkovaľ, youtuber Daniel Štrauch alias Gogo či youtuber a influencer Bekim Aziri.

Ktoré podujatia prinášajú želané ovocie a ako podporujú športové podujatia lokálne samosprávy – to je ďalšia z tém, o ktorých budú diskutovať zaujímaví

hostia na čele s predsedom Bratislavského samosprávneho kraja Jurajom Drobom.

Boxer Tomáš „Kid“ Kovács, basketbalista Radoslav Rančík a snoubordistka Baša Številová budú s moderátorom Romanom Juraškom hovoriť o tom, aký je život z pozície diváka a či sa dá na koniec aktívnej športovej kariéry pripraviť.

O nových trendoch vo výžive budú diskutovať najlepší slovenský triatlonista Richard Varga a známy profesionálny tréner Maroš Molnár.

Športová konferencia SPORT (R)EVOLUTION 2019 má skutočne nabitý program. Viac informácií nájdete na www.sportrevolutions.sk. Vstupenky sú dostupné v sieti Predpredaj.sk. Nenechajte si ujsť prvú, športom nabitú konferenciu SPORT (R)EVOLUTION 2019!

„PRI ZOSTAVOVANÍ PROGRAMU SME SA SNAŽILI, ABY BOLA KONFERENCIA DOSTATOČNE ATRAKTÍVNA PRE ŠIROKÉ SPEKTRUM ĽUDÍ, KTORÍ SA ZAUJÍMAJU O ŠPORT.“

SLOVENSKÝ
OLYMPIJSKÝ
A ŠPORTOVÝ
VÝBOR

SME JEDEN TÍM

ŠPECIÁLNI HOSTIA:
PETRA VLHOVÁ
A ANASTASIA KUZMINOVÁ

SPORT (R)EVOLUTION 2019

18. SEPTEMBER 2019
REFINERY GALLERY, BRATISLAVA

ZAŽITE S NAMI PRVÚ, JEDINEČNÚ ŠPORTOVÚ KONFERENCIU
SPORT (R)EVOLUTION 2019

10 DISKUSNÝCH PANELOV, PREDNÁŠKY A WORKSHOPY NA 2 PÓDIÁCH
A ZAUJÍMAVÝ SPRIEVODNÝ PROGRAM VO FUNZONE.

SPORT (R)EVOLUTION je konferencia nabitá športom a všetkým, čo sa športu týka.
Zaujímavé témy, úspešné príbehy a príbehy úspešných.
Buďte pri tom aj Vy!

Viac informácií na www.sportrevolution.sk

Lístky sú dostupné v sieti **predpredaj sk**

EXKLUZÍVNY PARTNER

GENERÁLNI PARTNERI

HLAVNÍ PARTNERI

PARTNERI

MEDIÁLNI PARTNERI

DODÁVATELIA

BANSKÁ BYSTRICA NAHRADÍ KOŠICE

Letný Európsky olympijský festival mládeže (EYOF) je najväčším multišportovým mládežníckym podujatím v Európe. V júli 2021 mali XVI. letný EYOF hostiť Košice. Východoslovenská metropola sa však v marci tohto roku tohto roku usporiadateľského práva vzdala. Nahradí ju Banská Bystrica.

Vzdať sa organizácie prideleného veľkého podujatia je vždy ošemetná záležitosť. Odstúpenie Košíc dostalo do zložitej situácie oboch ďalších signatárov kontraktu s hostiteľským mestom – teda Slovenský olympijský a športový výbor (SOŠV), aj Európske olympijské výbory (EOV), ktoré vlastnia práva na EYOF a rozhodujú o jeho pridelení. A zároveň utvorilo hrozbu, že Slovensko utrpí veľkú hanbu.

ROZHODNUTIE KOŠÍC PRIŠLO VEĽMI NESKORO

Mestské zastupiteľstvo v Košiciach schválilo odstúpenie od organizácie letného EYOF 2021 až 22. marca 2019 – teda len 28 mesiacov pred konaním podujatia. Dovtedy sa však už dlhší čas viedli neplodné debaty okolo témy, či Košice na to majú. Primátor mesta Jaroslav Polaček aj predseda Košického samosprávneho kraja (KSK) Rastislav Trnka požadovali od vlády SR viac peňazí, než vláda pôvodne odsúhlasila. Nimi deklarovaná výška požadovanej celkovej sumy a aj účely navýšenia sa však viackrát menili.

Hoci bolo zrejmé, že nové vedenie mesta na rozdiel od toho predošlého EYOF v meste nechce a že podobne sa po výmene na čele kraja po voľbách do VÚC zmenil aj pôvodne kladný postoj KSK, očakávané konečné zamietavé rozhodnutie prišlo so zbytočne dlhým časom. Vedenie SOŠV požadovalo od mesta definitívne vyjadrenie najprv do 28. februára, potom do 8. marca, ale napokon rozhodnutie padlo až 22. marca.

PŮVODNE MALI LETNÝ EYOF 2021 HOSTIŤ KOŠICE, ALE...

Vo vyhlásení z 5. marca mesto i kraj ešte deklarovali, že EYOF chcú zorganizovať. Pôvodný rozpočet na podujatie s vládnym príspevkom 12 miliónov eur sa však podľa samospráv za daných podmienok ukázal ako nedostatočný na dôstojnú organizáciu takého medzinárodného podujatia. Podpredseda vlády SR pre investície a informatizáciu a bývalý primátor Košíc Richard Raši (EYOF dostalo mesto za jeho primátorskej éry) však opakovane označil pôvodný rozpočet na podujatie na úrovni 25,5 milióna eur s príspevkom vlády v sume 12 miliónov eur za dostačujúci. Predstavitelia samospráv podľa neho nepredložili žiadne relevantné doklady na zvýšenie príspevku vlády.

Vedenie mesta iniciovalo ešte jedno stretnutie s vicepremiérom Rašim na pôde SOŠV. Uskutočnilo sa 18. marca. Trojčlennú delegáciu mesta na ňom vzhľadom na animozitu medzi súčasným a bývalým primátorom Košíc viedla viceprimátorka Lucia Gurbáľová. Košičania na rokovanie prišli s úplne novým návrhom, aby vláda SR poskytla 10 miliónov eur na výstavbu inej multifunkčnej športovej haly.

„Mesto Košice vie letný EYOF 2021 zvládnuť, pokiaľ sa bude držať podpísaného kontraktu. Jeho súčasťou je aj využitie Národného tenisového centra, v prípade EYOF plánovaného na využitie ako viacúčelová hala,“ uviedol po

rokování Richard Raši, ktorý potvrdil, že platí vládna garancia poskytnutia 12 miliónov eur na rekonštrukciu športovej infraštruktúry v meste a na organizáciu EYOF (vyčlenená suma na NTC je mimo tohto balíka, takisto ako suma na dedinu pre športovcov). „Ak sa mesto bude držať kontraktu, tento objem financií je dostatočný,“ dodal.

O štyri dni neskôr mimoriadne zasadnutie mestského zastupiteľstva pomerom hlasov 20:16 (2 poslanci sa zdržali) rozhodlo o tom, že mesto Košice z dôvodu nedostatočnej investičnej a finančnej pripravenosti projektu zaväzuje primátora ukončiť všetky aktivity smerujúce k usporiadaniu XVI. letného EYOF.

PRIHLÁSILO SA PÄT ZÁUJEMCOV

Päť miest – Šamorín, Poprad spolu so Spišskou Novou Vsou, Liptovský Mikuláš, Žilina aj Banská Bystrica – zakrátko na SOŠV oficiálne oznámilo, že by chceli podujatie usporiadať namiesto Košíc. Tieto mestá vycítili šancu prostredníctvom organizácie veľkého podujatia s účasťou športovcov z 50 krajín nielen sa zviditeľniť, ale aj si vylepšiť športovú i ubytovaciu infraštruktúru.

SOŠV onedlho zvolal stretnutie so zástupcami športových zväzov 10 športov, ktoré budú v programe letného EYOF 2021. Na tomto stretnutí sa identifikovali reálne možnosti všetkých miest, pokiaľ ide o existenciu športovísk a ich kvalitu, aj použiteľné ubytovacie kapacity. Veď letný EYOF obnáša zhruba štyritisíc účastníkov (členov výprav) z 50 krajín, ďalších približne tisíc rozhodcov, technických delegátov, funkcionárov, hostí a dobrovoľníkov, plus divákov, medzi ktorými sú často rodičia zúčastnených športovcov.

Po posúdení situácie sa vedenie SOŠV rozhodlo ponechať v hre trojicu Šamorín, Žilina a Banská Bystrica. Všetky tri mestá navštívili generálny sekretár SOŠV a zároveň člen exekutívy EOJ Jozef Líba (veľakrát bol v minulosti členom koordinačných komisií pre organizáciu EYOF), viceprezident SOŠV pre športy Peter Korčok a manažérka EOJ pre EYOF Kateřina Nyčová.

BANSKÁ BYSTRICA PONÚKA NAJREÁLNEJŠIE MOŽNOSTI

Konečné rozhodnutie o dejisku letného EYOF 2021 na Slovensku padlo 3. mája – deň po ďalšom stretnutí vedenia SOŠV so zástupcami 10 dotknutých športových zväzov. Ako uchádzač s najreál-

nejšími možnosťami toto veľké podujatie dôstojne zvládnuť bola vybraná Banská Bystrica. Mesto, ktoré sa honosí titulom „Mesto olympijských víťazov“, však veľmi pravdepodobne využije aj niektoré športoviská v neďalekom Zvolene, pretože ani v prípade výstavby plánovanej multišportovej haly nebude disponovať všetkými potrebnými športoviskami na podujatie rozmeru EYOF.

V prospech Banskej Bystrice zahrli predovšetkým najlepšie možnosti ubytovania všetkých akreditovaných účastníkov. V neprospech Šamorína hovoril veľký nedostatok ubytovacích kapacít, v neprospech Žiliny zase nedostatočné vybavenie niektorých internátov. Z hľadiska športovísk boli ich ponuky zaujímavé. Samozrejme, pri rozhodovaní sa bral do úvahy aj stav a rozsah potrebnej športovej infraštruktúry v jednotlivých mestách. Každý z troch záujemcov o usporiadanie letného EYOF má v tomto smere prednosti aj nedostatky.

„Som veľmi rád, že letný EYOF 2021 sa uskutoční práve v Banskej Bystrici. Je to pre nás česť a ako Európske mesto športu 2017 sa zhostíme neľahkej úlohy, ktorá nie je len výzvou, ale aj veľkým záväzkom. Do Banskej Bystrice príde približne päťtisíc návštevníkov, čo je pre mesto ekonomicky benefit a teší ma, že vďaka našej spolupráci s vysokými školami a univerzitou dokážeme zabezpečiť uby-

tovanie pre toľko ľudí. Dva roky sú krátka doba, čo celkovo kladie vysoké nároky na prípravu, napríklad na dobudovanie infraštruktúry. Do práce sa pustíme čo najskôr a verím, že pripravíme dôstojné podujatie,“ povedal na margo rozhodnutia SOŠV primátor mesta Banská Bystrica Ján Nosko.

Na zasadnutí exekutívy EOJ 17. mája vo Viedni SOŠV informoval, že letný EYOF 2021 sa namiesto Košíc uskutoční v Banskej Bystrici. Na tohtoročnom júlovom EYOF v azerbajdžanskom Baku sa zo Slovenska zúčastní skupina pozorovateľov, zastupujúcich SOŠV, príslušné športové zväzy, aj mesto Banská Bystrica, aby získali „živé“ skúsenosti z organizácie tohto veľkého podujatia. ✕

XVI. LETNÝ EYOF 2021

Dejisko: **Banská Bystrica**
Termín: **24. júla - 1. augusta 2021**
Športy v programe podujatia:
atletika, plávanie, športová gymnastika, tenis, cestná cyklistika, džudo, triatlon, basketbal, hádzaná, volejbal.

... NAMIESTO VÝCHODOSLOVENSKEJ METROPOLY ÚČASTNÍCI LETNÉHO EYOF 2021 SPOZNAJÚ SCENÉRIU BANSKEJ BYSTRICE.

MOMENTKA Z PREMIÉRY
„ŠPORTUJ, SLOVENSKO“
26. MÁJA V PREŠOVE.

V ZNAMENÍ PROJEKTU „ŠPORTUJ, SLOVENSKO“

Celosvetový Olympijský deň (OD) sa už od roku 1948 každoročne viaže k 23. júnu. Rozhodnutie o novovekom obnovení antických olympijských hier aj ustanovenie Medzinárodného olympijského výboru sa totiž v Paríži zrodili 23. júna 1894.

Rozmanitými aktivitami sa Olympijský deň oslavuje od roku 1987. Akcie v rámci osláv však bývajú rozložené na dlhšie obdobie. Na Slovensku ich zastrešuje Slovenský olympijský a športový výbor (SOŠV), ktorý v tomto roku rovnako ako vlani do osláv zahrnul podujatia uskutočnené v rozpätí mája a júna. „SOŠV vyhlasuje oslavy Olympijského dňa pre všetkých, hlavne pre deti a mládež. Podujatia totiž organizujú v prvom rade učitelia zo všetkých typov škôl, ďalej mestá, obce, centrá voľného času a regionálne olympijské kluby, ktoré pripravujú podujatia v mieste svojho pôsobenia aj

pre verejnosť,“ hovorí riaditeľka oddelenia olympizmu SOŠV Ivana Motolíková.

POHYB, VZDELÁVANIE A POZNÁVANIE

V minulosti býval dominantnou aktivitou osláv v celom svete Beh Olympijského dňa. Postupne sa však diapazón osláv výrazne rozšíril a dnes zahŕňa množstvo ďalších aktivít, nielen pohybových. Tri piliere aktivít Olympijského dňa sú pohyb, vzdelávanie a poznávanie. Ako súčasť osláv OD 2019 preto SOŠV prostredníctvom svojich komisií a v spolupráci so Slovenskou olympijskou akadémiou tradične pripravil aj sprievodné vedomostné a umelecké súťaže.

„Podujatia na školách a v olympijských kluboch na Slovensku si druhý

rok môžu všetci zúčastníci registrovať prostredníctvom webovej stránky SOŠV. Registrácia nám pomáha presnejšie zmapovať počet uskutočnených podujatí aj počet zapojených ľudí, ale nielen to. Organizátorom registrovaných podujatí tento rok posielame aj materiálnu podporu. Pre päťsto škôl sme pripravili olympijskú vlajku, medaily, aj propagačné predmety, ďalšie zase pre regionálne olympijské kluby. V priebehu mája a júna majú škôlky a školy najviac času na organizáciu takého typu podujatia. A SOŠV práve na toto obdobie pripravil aj rôzne súťaže, do ktorých sa mohla zapojiť aj verejnosť,“ vysvetľuje Ivana Motolíková.

Do 31. mája sa na školách uskutočnili literárna aj výtvarná súťaž s olympijskou

HVIEZDNI AMBASÁDORI PROJEKTU

Ambasádori projektu „Športuj, Slovensko“ sú naši štyria známi olympionici – strelkyňa Danka Barteková, biatlonistka Anastasia Kuzminová, vodný slalomár Matej Beňuš a zjazdár Adam Žampa. Danka Barteková na prezentácii projektu povedala: „Veľmi sa teším, že mám možnosť stretávať sa s mladými deťmi a pritiahnúť ich trošičku do kontaktu so športom, aby sa možno trošku aj namotivovali, že by v nich chceli pokračovať.“ Matej Beňuš: „Chceme deti inšpirovať k pohybovej aktivite, aby boli zdravšie a popri tom sa im zlepšila morálka a disciplína. Z toho majú aj vyššie sebavedomie.“ Adam Žampa: „Podujatia určené deťom mám veľmi rád, pretože ako dieťa som vždy veľmi chcel navštevovať takéto akcie a stretávať sa so športovcami.“

tematikou (vyvrcholili až po našej uzávierke), plus dve kolá online vedomostnej súťaže pre základné a stredné školy, ktorá má aj ďalšiu fázu. Do 20. mája sme v rámci osláv Olympijského dňa na celom Slovensku evidovali 555 podujatí so 103 420 registrovanými účastníkmi. Do aktivít sa dovtedy zapojilo 86 materských, 278 základných a 76 stredných škôl, 23 olympijských klubov a 92 iných subjektov.

NOVINKOU PROJEKT „ŠPORTUJ, SLOVENSKO“

Na Slovensku je tohtoročnou novinkou osláv OD projekt „Športuj, Slovensko“ s podtitulom „Zaži Olympijský deň plný hviezd“. SOŠV ho pripravil v spolupráci so spoločnosťou BILLA. Tento projekt zahŕňa hlavné podujatia osláv Olympijského dňa na Slovensku. Časovo prekračuje dvojmesačný rámec, pretože po úvodnom podujatí v Prešove (26. mája), druhom na Štrbskom Plese (1. júna) a treťom, ktoré bude presne na celosvetový Olympijský deň (23. júna) v Banskej Bystrici, sa jeho štvrté dejstvo odohrá až 21. septembra v Bratislave.

„Športuj, Slovensko“ bude mať letnú a zimnú verziu. Letné Olympijské dni sa budú sústreďovať primárne na atletiku a cyklistiku, ich súčasťou bude aj tzv. Beh olympijských nádejí. Svoje miesto budú mať aj basketbal, box, futbal, či biatlonová strelba. „Chceme, aby si deti vyskúšali jednotlivé druhy športov a možno si aj vybrali taký, ktorý im najviac bude vyhovovať a v ktorom by chceli pokračovať,“ vysvetľuje prezident SOŠV Anton Siekel.

Organizátori pripravili sériu športových podujatí vhodných pre celé rodiny. Štartovný poplatok vo výške 5 eur poplútuje Nadácii SOŠV na podporu mladých talentovaných športovcov.

SNAHA VRÁTIŤ ŠPORT DO HRY

„SOŠV sa dlhodobo usiluje vrátiť šport do hry, a to na všetkých jeho úrovniach od detí, cez mládež, rodiny až po seniorov. V rámci projektu „Ukáž sa!“ podporujeme talentované deti a mládež, cez Juniorský olympijský tím sa sústreďujeme na podporu juniorských športovcov a v rámci projektu „Športuj, Slovensko“ a Olympijských dní motivujeme k športu celé rodiny. Projekt „Športuj, Slovensko“ je z tohto pohľadu ďalšou dôležitou súčasťou stratégie SOŠV, ktorej cieľom je poukazovať na dôležitosť športu a pohybových aktivít pre širokú verejnosť,“ hovorí Anton Siekel.

Nový projekt víta aj jeho generálny partner, spoločnosť BILLA. Generálny riaditeľ BILLA, s.r.o., Slovensko Dariusz Bator hovorí: „Sme radi, že môžeme podporiť aktivity, ktoré nabádajú celé rodiny k pravidelnému pohybu. Tešíme sa, že vznikol zmysluplný projekt, ktorý podporuje myšlienku olympizmu a zároveň povzbudzuje k športovaniu aj širokú verejnosť.“

„Krátkodobé projekty nemajú zmysel. Chceme robiť veci s perspektívou ďalšieho rozvoja. Začínáme so štyrmi mestami, určite chceme, aby sme mali takéto podujatia v každom krajskom a väčšine okresných miest, ale aj všade tam, kde bude záujem,“ dodáva Anton Siekel. ✖

Matej Beňuš
strieborný medailista z olympijských hier v Riu de Janeiro 2016

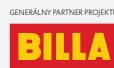

Olympijský deň pre celú rodinu

Športujte, súťažte a stretnite športové hviezdy

26. 5. Prešov | 1. 6. Štrbské Pleso | 23. 6. B. Bystrica | 21. 9. Bratislava

Registrácia na www.sportuj Slovensko.sk

NA VEĽKÉ JUBILEUM OTVORENIE NOVÉHO SÍDLA MOV

125

VIZUALIZÁCIA NOVÉHO SÍDLA MOV, KTORÉ VYRÁSTLO NA ROVNAKOM MIESTE V LAUSANNSKEJ LOKALITE VIDY, KDE OD ROKU 1986 STÁLA PREDCHÁDZAJÚCA HLAVNÁ BUDOVA MOV. VĽAVO JE HISTORICKÝ ZÁMOČEK, KDE BOLO HLAVNÉ SÍDLA MOV V ROKOCH 1968 - 1986. TENTO POHLAD JE OD ŽENEVSKÉHO JAZERA, TEDA ZO ZADNEJ STRANY.

Dátum ustanovenia Medzinárodného olympijského výboru (MOV) i prijatia rozhodnutia o obnovení antických olympijských hier je totožný – 23. jún 1894. Od roku 1948 sa celosvetovo oslavuje ako Olympijský deň. Tohto roku pripadá na nedeľu a bude výnimočnejší, než zvyčajne – MOV oslávi 125 rokov svojej existencie a otvorí svoje nové sídlo v Lausanne.

Francúzskeho baróna Pierra de Fredi de Coubertin – pedagóga, ktorý si za svoj životný cieľ vytýčil reformu školstva a výchovy mládeže na francúzskych stredných školách, očarili antickej olympiske hry. Už v mladom veku založil viacero športových spolkov a organizácií.

Coubertin bol hlavný organizátor medzinárodného kongresu o otázkach amaterizmu a obnovení olympijských hier 16. – 24. júna 1894 v Paríži. K pôvodnému poslednému bodu programu kongresu „O možnosti obnovenia olympijských hier“ pridal krátko pred jeho otvorením ešte ďalšie dva. Jeden znel „Menovanie medzinárodného výboru, ktorý by mal za úlohu pripraviť obnovenie hier“. Dovedna 78 delegátov z 9 krajín 23. júna

1894 bez väčšej opozície odhlasovalo oba kľúčové Coubertinove návrhy – na obnovenie antických olympijských hier, aj na ustanovenie MOV. Prvé novoveké olympijské hry sa uskutočnili v Aténach v roku 1896 – necelé dva roky po historickom parížskom dni.

V SAMOVÝBEROVOM MOV PRVÉ ŽENY AŽ V ROKU 1981

Medzinárodný olympijský výbor sa od začiatku utvoril ako samovýberový orgán (v angličtine self-recruiting body). To znamená, že MOV si sám vyberal, koho prijme do svojich radov. MOV bol preto od začiatku „elitársky“ spolok. Navyše so značne šľachtickým zázemím. Nikto „zvonku“ nemal právo nominovať doň priamo svojho zástupcu. Člen MOV vždy zastupoval organizáciu vo svojej krajine – a nie naopak. To platí dodnes.

Členom MOV to má poskytovať nezávislosť na športových a iných organizáciách v ich krajine, i odolnosť voči domácim politickým tlakom.

Na charaktere MOV ako samovýberového orgánu sa až dodnes – napriek určitým demokratizačným krokom vykonaným od roku 1999 (po veľkej korupčnej afére) – nič nezmenilo. V súčasnosti je aj vďaka tomu členmi MOV hneď niekoľko príslušníkov panovníckych rodov, ale aj arabskí šejkovia, ďalej veľkopodnikatelia, bývalí predsedovia vlád či parlamentov, alebo ministri.

V niečom však po veľkých reformách od roku 1999 nastali v zložení MOV výrazné zmeny. V maximálne 115-člennom pléne dnes popri najviac 70 individuálnych členoch musia byť aj zástupcovia olympionikov, medzinárodných športových federácií i národných olympijských výborov (v každej skupine do počtu 15). Oveľa viac než v minulosti je vďaka tomu v MOV bývalých špičkových športovcov. A dnes je v MOV už viac než dvadsať žien, bez ktorých bol „samovýberový“ MOV od svojho ustanovenia celých 87 rokov! Prvé prijal do svojich radov až v roku 1981...

MOV ako nezisková a nezávislá medzinárodná organizácia zo svojich marketingových príjmov rozdeľuje viac než 90 percent do športového hnutia na celom svete, čo denne predstavuje sumu 3,4 milióna dolárov!

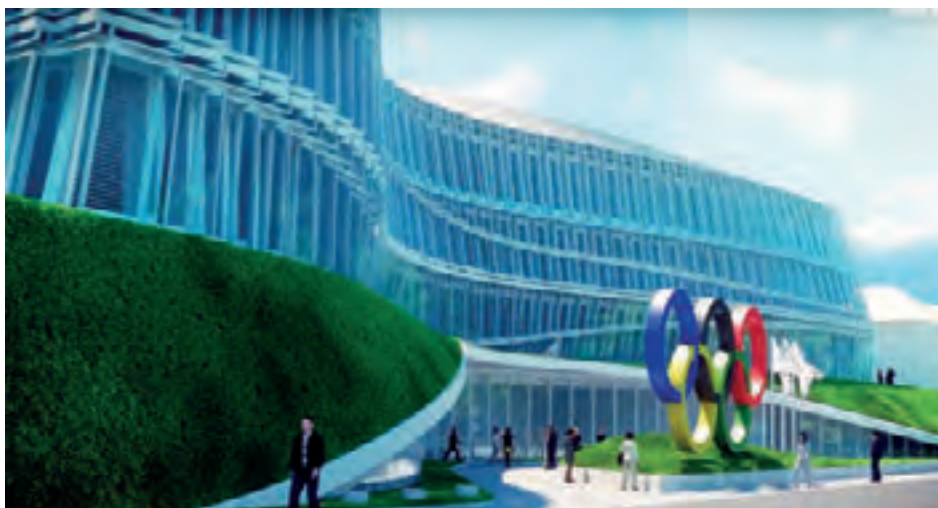
V LAUSANNE JE MOV OD ROKU 1915

V roku 1915, teda počas I. svetovej vojny, vybral Pierre de Coubertin za sídlo MOV Lausanne v politicky neutrálnom Švajčiarsku. „V nezávislej a hrdej atmosfére, ktorou dýcha Lausanne, nájde olympijský duch záruku slobody a jej ďalšieho rozvíjania,“ povedal vtedy.

Odvtedy až dodnes je toto frankónne mesto v kantone Vaud na brehu Ženevského jazera hlavným mestom olympizmu – oficiálne ten titul však získalo až v roku 1994, keď MOV oslavoval 100 rokov.

Príklad MOV ťahal do Lausanne aj ďalších. Dnes má v meste sídlo až 59 medzinárodných športových federácií a organizácií, plus viac než 50 spoločností pôsobiacich (aj) v oblasti športu.

Coubertin s rodinou sa do Lausanne presťahoval v roku 1922. Odvtedy až do roku 1968 bolo sídlo MOV vo vile Mon Repos, kde bolo aj historicky prvé Olympijské múzeum. V tejto budove až do mája sídlili desiatky pracovníkov MOV. Od roku 1968 sa novým sídlom stal záмок v mestskej lokalite Vidy pri brehu jazera, ku ktorému bola v roku 1986 pristavaná nová budova. Tieto priestory slúžili až do roku 2015, keď sa začalo s ich búraním, pretože na rovnakom mieste,

VIZUALIZÁCIA PREDNEJ ČASTI OLYMPIJSKÉHO DOMU AJ S HLAVNÝM VCHODOM.

ale na podstatne väčšej ploche, vyrástlo nové sídlo MOV. Jeho výstavba sa začala v lete 2016. Veľká väčšina aparátu MOV sa počas stavebných prác presťahovala do dočasných priestorov.

NOVÉ SÍDLO MOV OTVORIA NA OLYMPIJSKÝ DEŇ

Dátum slávnostnej inaugurácie nového sídla MOV za 129 miliónov eur (pôvodný rozpočet bol až 178 miliónov...) bol symbolicky vybraný presne na 125. výročie ustanovenia organizácie a teda na Olympijský deň – 23. júna 2019. Prvých päťdesiat zamestnancov MOV tam však pracuje už od začiatku mája, väčšina z približne päťsto zamestnancov MOV (doteraz boli na štyroch rôznych miestach) sa presťahovala 26. mája.

Moderná kompletne presklená budova MOV v lokalite Vidy, vedľa ktorej zostal historický zámoček Château de

Vidy, je príkladom udržateľnej stavby, s osobitným dôrazom na energetické (celú strechu pokrývajú solárne panely) a vodné hospodárenie, redukciu množstva odpadov a integráciu do okolitého prostredia, tvoreného predovšetkým parkom. Výstavbu zo štyroch päťn realizovali miestne firmy. Olympijský dom nesie dizajn architektov z kodanského štúdia 3XN v spolupráci so spoločnosťou IttenBrechtbühl. Na výstavbe nového sídla MOV sa podieľali aj traja TOP-partneri organizácie, firmy Dow, Toyota a Panasonic.

Treba pripomenúť, že pod správou MOV je v Lausanne ešte jedna rozsiahla stavba v znamení piatich kruhov – impozantné Olympijské múzeum v časti Ouchy, ktoré sa rozkladá na kopci nad Ženevským jazerom. Bolo otvorené v roku 1993 a renovované pred niekoľkými rokmi. ✕

VO VILE MON REPOS V LAUSANNE BOLO HLAVNÉ SÍDLO MOV V ROKOCH 1922 – 1968.

V OLYMPIJSKOM MESTE BUDÚ ZOH MLÁDEŽE 2020

Olympijské mesto Lausanne je v povedomí sveta predovšetkým v súvislosti s tým, že je už viac než sto rokov sídlom MOV. Keďže sa doň postupne začali sťahovať ďalšie medzinárodné športové organizácie, získalo prezývku „Silicon Valley športu“. Začiatkom budúceho roka sa však mesto do sveta piatich kruhov zápíše aj inak. V januári 2020 bude Lausanne hostiť III. zimné olympijské hry mládeže.

HLAS ŠPORTOVCOV MODEROVALA BARTEKOVÁ

NA OTVORENÍ FÓRA
DANKA BARTEKOVÁ SPOLU
S PREZIDENTOM MOV
THOMASOM BACHOM.

Na aprílovom 9. ročníku Medzinárodného fóra športovcov v Lausanne schválili viacero odporúčaní, prezident MOV Thomas Bach ich podporí. Rokovanie fóra viedla slovenská strelkyňa, členka MOV a podpredsedníčka jeho komisie športovcov Danka Barteková.

V Kongresovom centre vo švajčiarskom Lausanne sa 13. a 14. apríla konal 9. ročník Medzinárodného fóra športovcov, ktorý organizovala komisia športovcov Medzinárodného olympijského výboru (MOV). **Danka Barteková** pri vedení rokovania zastúpila predsedníčku komisie **Kirsty Coventryovú**, ktorá sa vzhľadom na pokročilé tehotenstvo zapojila do diskusie len prostredníctvom videokonferencie. Na fóre bol dlhý čas prítomný aj prezident MOV **Thomas Bach**. Olympijský víťaz v šerme z Montrealu 1976 bol členom vôbec prvej komisie športovcov MOV, ktorú menoval niekdajší prezident MOV Juan Antonio Samaranch v roku 1981.

Na medzinárodnom fóre športovcov 2019 sa zúčastnilo viac než 350 repre-

zentantov športovcov, čo je historicky najviac. Delegáti zastupovali 185 z celkového počtu 206 národných olympijských výborov (NOV) – zo Slovenska sa zúčastnil predseda komisie športovcov SOŠV **Matej Tóth**. Prítomní boli aj reprezentanti 50 medzinárodných federácií olympijských športov, svetovej aj všetkých piatich kontinentálnych asociácií NOV (za komisiu športovcov EOV bola medzi delegátmi aj bývalá slovenská biatlonistka **Janka Daubnerová-Gereková**), organizačných výborov najbližších OH a ZOH dospelých aj mládeže, ďalej Medzinárodného paralympijského výboru, Medzinárodnej antidopingovej agentúry, aj Svetovej asociácie olympionikov (za Slovenskú asociáciu olympionikov bývalý hokejista **René Pucher**).

„Mali sme veľmi plodné stretnutie. Komisia športovcov predloží návrhy a odporúčania z fóra exekutíve MOV, v ktorej má naša komisia priame zastúpenie. Prezident MOV mi počas dis-

kusie na fóre povedal, že plne podporí naše odporúčania. Budeme sa snažiť o ich implementáciu do praxe, aby sme zaručili rast podpory pre športovcov na všetkých úrovniach a upevnenie modelu solidarity, spájajúceho sa s olympijskými hrami, v prospech športovcov," uviedla po skončení fóra podpredsedníčka komisie športovcov MOV **Danka Barteková**.

FÓRUM PRIJALO ODPORÚČANIA V 9 TEMATICKÝCH OBLASTIACH:

1. Posilnenie zastúpenia športovcov. Zahŕňa to požiadavku, aby sa vo všetkých národných olympijských výboroch aj vo všetkých medzinárodných federáciách konali voľby do ich komisie športovcov. Komisia má mať zaručené miesto v riadiacom orgáne NOV či federácie. To je najlegitímnejší spôsob zastúpenie športovcov.

2. Posilnenie modelu solidarity. Športovci ocenili systém olympijskej solidarity (realizuje sa v MOV, ale napríklad aj v Európskych olympijských výboroch – pozn. autora). Proces podpory, ktorý sa naplňa prostredníctvom rôznych súčastí olympijského hnutia, by sa mal stať transparentnejší a jeho priamy dopad na športovcov by sa mal jasnejšie komunikovať. Systém solidarity by mali aplikovať nielen NOV, ale aj medzinárodné športové federácie. V tejto súvislosti fórum odporučilo, aby MOV sformoval spoločne s Asociáciou letných olympijských športových federácií (ASOIF) pracovnú skupinu, ktorá by mala stanoviť základné princípy a pra-

vidlá na vyčlenenie určitého podielu olympijskej solidarity na financovanie programov na podporu športovcov, vrátane ich zastúpenia (v riadiacich orgánoch – pozn. autora).

3. Posilnenie priamej finančnej podpory pre komisie športovcov národných olympijských výborov. Berúc do úvahy potreby komisií športovcov na rozvíjanie ich pravidelných aktivít smerom k športovcom, fórum odporučilo komisii športovcov navrhnúť MOV, aby organizácia finančne podporovala komisie športovcov NOV, aj kontinentálnych asociácií. Návrh počíta s príspevkom vo výške 10 000 USD ročne na jednu komisiu, čo by za štvorročné obdobie olympijského cyklu predstavovalo celkove sumu okolo 10 miliónov dolárov.

4. Posilnenie podpory „druhej“ kariéry. Na online platforme Athlete365, prostredníctvom ktorej môže komisia športovcov MOV aktívne komunikovať so športovcami na celom svete, bol nedávno spustený tzv. Athlete365 Business Accelerator, ktorý prostredníctvom asistencie expertov pomáha športovcom pri rozvoji ich duálnej kariéry, alebo pri ich prechode do bežného pracovného života.

5. Posilnenie ochrany čistých športovcov a boja proti dopingu. Účastníci fóra vyzvali WADA, MOV a olympijské hnutie, aby zabezpečili medzinárodné testovanie a zlepšili v súvislosti s bojom proti dopingu vzdelávanie, prevenciu aj výskum. Zároveň vyzvali WADA, vlády, NOV, medzinárodné federácie aj

MOV, aby našli cesty na lepšie odhaľovanie ľudí v „pozadí“ dopingu (lekári, tréneri, funkcionári atď.) a na ich efektívnejšie trestanie.

6. Zameranie sa na mentálne zdravie športovcov. Na fóre sa diskutovalo o základnom materiáli, ktorý k tejto téme pripravili spoločne komisia športovcov MOV a lekársko-vedecká komisia MOV.

7. Podpora Deklarácie práv a zodpovednosti športovcov. Deklarácia bola prijatá 10. septembra minulého roka na 133. zasadnutí MOV v Buenos Aires. Príslušné športové organizácie by ju mali implementovať do svojej činnosti.

8. Výber športovcov za ambasádorov olympijského hnutia. Účastníci fóra navrhujú utvorenie ambasádorského programu MOV na inšpirovanie mladých ľudí, propagáciu olympijských hodnôt aj sily športu.

9. Posilnenie spolupráce a komunikácie v rámci siete komisií športovcov. MOV spustí aplikáciu Athlete365, určenú pre reprezentantov športovcov, ktorá bude slúžiť na vzájomnú komunikáciu rôznych komisií športovcov.

Rokovaniu v Lausanne v piatok 12. apríla prechádzalo fórum medzinárodných športových federácií o rovnosti pohlaví. V pondelok 15. apríla sa zase delegáti Medzinárodného fóra športovcov zúčastnili na Svetovom fóre olympionikov, na ktoré ďalšie dva dni nadviazalo stretnutie globálnej komunity olympionikov, zastrešované Svetovou asociáciou olympionikov. ✕

ZISK ZO ZOH V PJONGČANGU PRE OLYMPIJSKÉ Hnutie

Zimné olympijské hry 2018 v Pjongčangu vynesli MOV zisk 430 miliónov USD (v prepočte 382 miliónov eur), čo je o 8 percent viac, než v prípade ZOH 2014 v Soči. Exekutíva MOV v marci rozhodla, že zisk bude použitý „na rozvoj športu a športovcov na celom svete“. V praxi to znamená, že sa rozdelí rovným dielom (teda po 215 miliónov dolárov) medzi národné olympijské výbory vo svete a medzinárodné športové federácie. „Financovanie týchto ZOH bolo založené na modeli solidarity, takže každý zúčastnený má právo sa podieľať aj na finančnom profite,“ uviedol prezident MOV Thomas Bach.

MOV vlni v októbri oznámil, že rozpočet samotných ZOH v Pjongčangu bol uzavretý s prebytkom vo výške 55 miliónov USD (v prepočte 49 miliónov eur). Celkové náklady na operatívny rozpočet hier (OCOG budget) dosiahli 2,245 miliardy USD (1,95 miliardy eur) a celkové výdavky 2,195 miliardy USD (1,91 miliardy eur). Finančný prebytok sa podarilo dosiahnuť vďaka úsporným opatreniam, ktoré sa realizovali v rámci aplikácie reformnej Agendy 2020 MOV.

Svoj podiel na tomto profite z organizácie hier MOV vložil do Nadácie Pjongčang 2018, ktorej hlavným poslaním je starať sa o dedičstvo ZOH 2018 v podobe nových športovísk v olympijskom regióne.

MARIÁN GÁBORÍK A 4F POMÁHAJÚ DEŤOM VYHRÁVAŤ V ŽIVOTE

Polská značka športového oblečenia 4F sa spojila s hviezdny hokejstom Mariánom

Gáboríkom a priniesla dobročinný projekt s tričkami, ktorý uľahčuje deťom možnosť športovať.

Poľská športová značka 4F vytvorila v spolupráci so slovenským hokejistom Mariánom Gáboríkom špeciálne tričky pre mužov, ženy a deti. Tržby z predaja týchto tričiek až do výšky 50 percent ich ceny putovali do Nadácie Mariána Gáboríka, ktorá sa usiluje, aby mali deti zo sociálne znevýhodneného prostredia lepší prístup k športovaniu. Charitatívnu kampaň prezentovali sprievodné aktivity počas MS v ľadovom hokeji v Bratislave a v Košiciach. Tričky boli v priebehu mája k dispozícii v špeciálnych pop-up obchodoch, v šiestich predajniach 4F na Slovensku a prostredníctvom e-shopu.

„Potešil som sa, keď nás zo 4F oslovili, aby sme sa stali súčasťou tohto dobročinného projektu v čase, keď bude na Slovensku vrcholiť hokejová atmosféra a emócie. Urobili sme maximum pre to, aby sme tento dar využili pre talentované deti, ktoré potrebujú našu podporu najviac,“ vysvetľuje Marián Gáborík, ktorý v Trenčíne prevádzkuje vlastnú hokejovú školu organizujúcu aj pravidelné letné hokejové kempy pre deti.

4F je poľská značka športového oblečenia založená v roku 2007, ktorá aktuálne pôsobí v 36 krajinách po celom svete a oblieka 7 národných olympijských reprezentácií – vrátane tej slovenskej. Gáborík ako aj 4F pochádzajú z regiónu strednej Európy a pritom sú súčasťou

MARIÁN GÁBORÍK S MLADÝMI ADEPTMI HOKEJA.

športového diania v arénach po celom svete. Teraz spojili svoje sily v prospech tých, ktorí sa často ocitajú v situáciách, keď potrebujú podporu druhých. „Vďaka tomuto projektu budeme schopní pokryť náklady spojené s tréningami, či so zakúpením hokejového výstroja pre deti, ktorých rodičia si to nemôžu dovoliť,“ dodáva Gáborík.

„V 4F veríme, že šport je oveľa viac než len zábava. Fyzická aktivita buduje charakter, učí tímovej práci a môže dodať veľa sily v ťažkých situáciách. Záleží nám na tom, aby mohli mať všetky deti zo športu prospech, aby mohli rozvíjať svoj talent a splniť si svoje sny,“ hovorí výkonný riaditeľ 4F Igor Klaja. „Už roky sme s obdivom sledovali charitatívnu prácu Mariána. Chceli sme nejako originálne prispieť k oslavám MS v ľadovom hokeji na Slovensku – a práve podpora jeho nadácie bola skvelý spôsob, ako to urobiť.“

Ďalšou tvárou kampane bola Mariánova manželka Ivana Gáborík – slovenská tanečnica, trénerka fitnessu, modelka, podnikateľka a spolujateľka módnej značky Kattiva. „Angažovali sme sa aj

pri dizajne tričiek a musím povedať, že sa veľmi vydarili. Sú nadčasové, štýlové a vo veľmi dobrej kvalite,“ popisuje spoluprácu Ivana. Manželská dvojica bola súčasťou kampaňových vizuálov a túto iniciatívu podporila aj prostredníctvom svojich profilov na sociálnych médiách a tiež v mediálnych výstupoch.

S cieľom podeliť sa o svoj úspech založil skvelý slovenský hokejista v roku 2004 Nadáciu Mariána Gáboríka. Tá pracuje na zlepšení prístupu k hokeju pre slovenskú mládež. Podporuje talentované deti pochádzajúce z rodín s rôznymi problémami. Gáborík osobne dozerá na charitatívnu prácu nadácie a okrem toho, že už investoval viac ako 1,5 milióna eur do slovenského hokeja, zúčastňuje sa aj na každom letnom kempu na jeho vlastnom hokejovom štadióne.

Vďaka športu môžu mať deti šťastné detstvo, spoznať priateľov a získať neoceniteľné skúsenosti a zručnosti pre celý svoj život. Úzka spolupráca 4F ako vedúcej stredo európskej značky športového oblečenia a významného športovca je cestou, ako sa dá robiť na Slovensku zmysluplný charitatívny projekt.

4F

SLÁVNOSTNÉ OTVORENIE! AUPARK BRATISLAVA

07.06.2019

WWW.4FSTORE.SK

HALOVÝ MAJSTER EURÓPY V BEHU NA 60 M **JÁN VOLKO** EŠTE NEZAŽIL OLYMPIJSKÚ ATMOSFÉRU, NO VERÍ, ŽE V TOKIU 2020 NEBUDE CHÝBAŤ.

Z RÝCHLEHO OBRANCU NAJRÝCHLEJŠÍ EURÓPAN

ZLATÝ ŠPRINT NA HALOVÝCH MAJSTROVSTVÁCH EURÓPY 2019 V GLASGOWE.

PRVÝ VEĽKÚ MEDAILU - STRIEBRO ZÍSKAL NA HALOVÝCH ME 2017 V BELEHRADÉ, RÝCHLEJŠÍ BOL IBA BRIT RICHARD KILTY.

VOLKOVE NAJEPŠIE ČASY

HALA - 60 m: 6,57 (2018), 150 m: 15,89 (2019), 200 m: 21,11 (2017), 300 m: 33,76 (2019)

VONKU - 100 m: 10,13 (2018), 150 m: 15,33 (2017), 200 m: 20,24 (2018)

Poznámka: všetko sú to rekordy SR alebo najlepšie slovenské výkony histórie.

Mohol byť ligový futbalista, no kopačky vymenil za tretry. A urobil dobre. Ján Volko sa totiž od 2. marca môže pýšiť titulom halového majstra Európy v šprinte na 60 m. Historicky prvým pre atléta zo Slovenska. Glasgowská cesta bratislavského expresu na európsky šprinterský trón trvala presne 19,90 sekundy. Rozbeh v Emirates aréne vyhral za 6,69, semifinále za 6,61 a v zlatom finále upaľoval ešte o stotinku rýchlejšie. Volko je len jedenásty atlét pochádzajúci zo Slovenska, ktorému sa na hrudi zaligotalo zlato buď z OH, MS alebo ME, vonku alebo v hale.

Rozbeh v Emirates aréne vyhral za 6,69, semifinále za 6,61 a v zlatom finále upaľoval ešte o stotinku rýchlejšie. Volko je len jedenásty atlét pochádzajúci zo Slovenska, ktorému sa na hrudi zaligotalo zlato buď z OH, MS alebo ME, vonku alebo v hale.

→ **Čím je to, že ste rýchly ako blesk? Zdedili ste azda po niekom šprinterskom gény?**

„Ani jeden z mojich rodičov sa profesionálne športu nevenoval a neviem ani o nikom v rodine, kto by mal rýchlostné predispozície. Zrejme mutáciou génov dvoch nešportovcov občas vznikne čosi také ako som ja.“ (smiech)

→ **Športujete od svojich šiestich rokov, no sprvoti ste naháňali loptu. Prečo ste si vybrali najprv futbal a nie hneď atletiku?**

„Futbal bol v mojom prípade jasná voľba, keďže všetci moji spolužiaci v triede – až na jedného – sa mu venovali.

Klub SDM Domino Bratislava mal totiž v našej škole športovú prípravku.“

→ **Snívali ste o veľkej futbalovej kariére, napríklad, že si zahráte aspoň v našej najvyššej ligovej súťaži?**

„Futbal som hral osem rokov preto, lebo ma to bavilo. Všetko bolo spontánne, nikdy som neuvažoval o tom, že by som sa mohol v budúcnosti živiť ako futbalista či profesionálny športovec.“

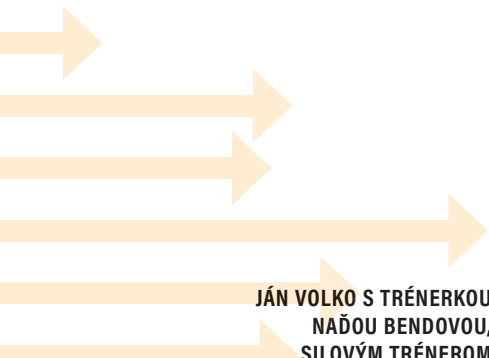
→ **Vynikali ste v porovnaní s rovesníkmi rýchlosťou už v čase futbalovej kariéry?**

„Spočiatku nie, ale v dvanástich – trinástich som už patril v mužstve medzi najrýchlejších, hoci som hrával v tíme so staršími chlapcami. Fyzicky boli síce vyspelejší, ale rýchlostne som s nimi v pohode držal krok. No a keďže som patril k najrýchlejším, tréner ma stavala do obrany, aby som stíhal unikajúcich súperových útočníkov.“

→ **V štrnástich ste však v Domine častejšie zahrievali lavičku náhradníkov než behali na trávniku. Ako ste sa s tým vyrovnávali?**

TRAJA NAJRÝCHLEJŠÍ Z GLASGOWA. EMRE ZAFER BARNES REPREZENTUJÚCI TURECKO, JÁN VOLKO A HOLANĎAN JORIS VAN GOOL.

JÁN VOLKO S TRÉNERKOU NAĎOU BENDOVOU, SILOVÝM TRÉNEROM RÓBERTOM KREŠŤANKOM A FYZIOTERAPEUTKOU JANOU ZÁVACKOU.

„Nikdy som sa netlačil na ihrisko za každú cenu. Priznám sa, občas som sa aj potešil, keď zápas zrušili – napríklad pre zlé počasie. Pred duelmi som neraz cítil nervozitu, ale len čo som vybehol na trávnik, napätie zo mňa spadlo a hral som ako odušu. Nikdy som sa nehnul nedočkavo na trávnik, ale ani vysedávanie na lavičke náhradníkov ma nenapĺňalo. Keď som však už viac sedel ako hral, od otca prišiel impulz, aby som si vyskúšal atletiku. Prečo mi vybral práve kráľovnú športov, o tom sme sa nikdy doteraz ne bavili. Dva roky som kombinoval oba športy, z atletického tréningu som utekal na futbalový. Vtedy mi už pozícia lavičkového hráča až tak neprekážala.“

➔ **Neprotestovali ste, že chcete ostať iba pri futbale?**

„Nie, možnosť vyskúšať niečo nové som akceptoval. Len som sa trochu obával, ako zapadnem do úplne nového kolektívu. Rýchlo som sa však oťukal a vďaka atletike som si našiel výborných kamarátov na celý život. Naozaj sme super partia.“

➔ **Kedy sa stal z futbalistu Jána Volka definitívne atlét?**

„Asi v šestnástich, ale toto obdobie si veľmi nepamätám. Otec by to vedel určite veľmi presne.“

➔ **Ani nie tri roky od začiatku atletickej kariéry ste stovku ako 16-ročný zvládli za 10,95 s, na slovenskom seniorskom šampionáte 2013 v Trnave dokonca za 10,74, hoci s vetrom v chrbte mierne nad povolené 2 m/s. Iba zasvätení vedia, že v tom roku ste mali šancu štartovať na MS do 18 rokov v Donecku, no túto možnosť ste nevyužili. Prečo?**

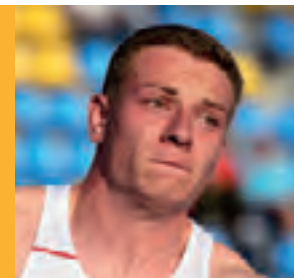
„S vtedajšou trénerkou v klube KLŠ Kryha Andreou Bérešovou sme sa dohodli, že hoci som mal na konte už C-limit, na šampionát pôjdem len v prípade, že splním ‚bečkový‘. Požadovaný čas som síce na majstrovstvách Slovenska dospelých zabehol, lenže s nedovolenou podporou vetra, a to sa nepočítalo. A okrem toho, z vtedajšej mládežníckej atletickej reprezentačnej partie som takmer vôbec nikoho nepoznal a aj preto som sa nikam nehnul.“

➔ **Premiéru na vrcholnom podujatí ste si potom odkrútili v marci 2015, keď vás SAZ na voľnú kartu nominoval v behu na 60 m na halové ME v Prahe. Preskočili ste všetky mládežnícke šampionáty a rovno ste išli na „dospelácky“. S 18 rokmi a 125 dňami ste sa do histórie zapísali ako najmladší Slovák, ktorý štartoval na kontinentálnom šampionáte pod strechou. Nakoľko bola táto skúsenosť pre vás dôležitá z hľadiska ďalšej kariéry?**

„Nepochybne to bol dôležitý impulz, no ťažko povedať, či zlomový. Ja som totiž ani do Prahy veľmi nechcel ísť. Nesplnil som limit a nechcel som, aby si ľudia mysleli, že idem na výlet. Trénerka, vtedy už Nadka Bendová, ma uprosila, aby som išiel. Argumentovala, že taká šanca sa už nemusí naskytnúť. Presvedčila ma.“

➔ **Aj na vaše prvé MS, halové v roku 2016, ste sa dostali len vďaka voľnej karte od zväzu...**

„Znie to asi zvláštne, ale ani do Portlandu sa mi veľmi nechcelo... Uvedomil som si však, že štartovať na MS nie je bežná vec, preto som napokon voľnú kartu prijal. Oba halové šampionáty boli pre moju ďalšiu kariéru dôležité, ale

KTO JE JÁN VOLKO

DÁTUM A MIESTO NARODENIA: 2. 11. 1996 v Bratislave

KLUB/VRCHOLOVÉ

STREDISKO: Naša atletika Bratislava/ŠCP Bratislava

REALIZAČNÝ TÍM: Nadja Bendová (trénerka), Róbert Krešťanko (silový tréner), Jana Závacká (fyzioterapeutka), Andrej Benda (konzultant), Alfons Juck (manažér)

NAJVÄČŠIE ÚSPECHY: 1. na halových ME 2019 na 60 m, 2. na halových ME 2017 na 60 m, 1. na 200 a 2. na 100 m na ME 2017 do 23 rokov, 6. na halových MS 2018 na 60 m (najlepší Európan), semifinalista (15.), na MS 2017 na 200 m, 3. na Svetovej univerziáde 2017 na 200 m

POVOLANIE: študent telekomunikácií na FEI Slovenskej technickej univerzity v Bratislave
INÉ: Jeho trénerka Nadja Bendová je bývalá šprintérka (osobný rekord 12,91 s na 100 m), silový kouč Róbert Krešťanko je majster SR 1994 v desiatboji (osobný rekord 6635 b.) a dvojnásobný olympionik v boboch (2002, 2006).

azda najdôležitejšie boli Európske hry 2015 v Baku. Nečakane som s veľkým náskokom vyhral dvojstovku kvalitným výkonom 21,08 s, čo ma navadilo pred juniorskými ME v Eskilstune. Vo Švédsku mi to, žiaľ, nevyšlo, bol som premotivovaný. Mal som asi veľké oči... Obe finále mi tesne ušli, na dvojstovke o jedno a na stovke o dve miestečka.“

→ **Potom sa však vaša medailová a rekordná žatva rozbehla na plné obrátky. Prezradte, ktorý doterajší výsledok si najviac vážite?**

„Samozrejme, zlato z glasgowských halových ME. Viedla k nemu nesmierne náročná cesta. Jednoznačne je to môj najhodnotnejší výsledok. Paradoxne, oveľa viac som si vychutnal radosť zo striebra na šesťdesiatke na halových ME 2017 v Belehrade, ktoré prišlo absolútne nečakane. Zažil som vtedy úžasné chvíle. Hodnotovo je zlato z Glasgowa najvyššie, ale emocionálne je jednoznačne prvý Belehrad.“

→ **Ktorý zo svojich výborných rekordných časov si ceníte najviac?**

„Hm... Ťažká otázka, ale asi svoj prvý slovenský seniorský rekord 20,70 na 200 m na Zlatej tretre v Ostrave v máji 2016. Mal som z neho obrovskú radosť, keďže prišiel neočakávane. Úžasná bola

aj stovka na P-T-S 2018 v Šamoríne, kde som vo fantastickej atmosfére zlepšil slovenský rekord na 10,13 s, a cením si aj osobák 20,24 na dvojstovke.“

→ **Kedy ste si vôbec prvý raz uvedomili, že môžete rovnocenne súperiť s európskou a širšou svetovou špičkou?**

„Čosi naznačil už môj postup do semifinále na 100 i 200 m na ME 2016 v Amsterdame, ale až na belehradskom kontinentálnom halovom šampionáte som sa definitívne presvedčil, že môžem konkurovať i najlepším.“

→ **Sledovali ste dianie vo svetovom šprinte ešte predtým, než ste sa sám stali šprintérom?**

„Áno, Boltov svetový rekord 9,58 s na stovke na MS 2009 v Berlíne som videl v priamom prenose v televízii a odvtedy som veľké šampionáty sledoval už pravidelne.“

→ **Ešte späť k futbalu. Vieme, že ste si zatrénovali s AS Trenčín, bratislavský Slovan vás pozval na slávnostný výkop v ligovom dueli s Michalovcami. Ponuka zahrať si za nejaký mančaft neprišla?**

„Zatiaľ nie, ale oslovili ma na spoločný tréning s majstrovským Slovanom. Či sa nájde vhodný termín, neviem, ale kým vedie belasých tréner Martin Ševela, nemám s tým nijaký problém.“

→ **A čo po skončení kariéry? Aj Usain Bolt sa usiluje o futbalový angažmán - trúfali by ste si zahrať súťažne?**

„Ťažko povedať, musel by som poznať okolnosti, no v prvej, druhej či tretej lige by som si už asi nezahral. Najreálnejšia možnosť je nejaká exhibícia. Radšej by som však ostal pri atletike, venoval sa deckám a začal žiť obyčajný život, o ktorom všetci tvrdia, že je horší ako študentský. Ja však tento pocit zatiaľ nezdieľam.“ (smiech)

→ **Čisto teoreticky: ak by ste ostali pri futbale, kam by ste to asi dotiahli?**

„To sa už asi nikdy nedozviem. Do reprezentácie by som sa zrejme neprepracoval, hral by som v tretej, nanajvyš v druhej lige...“

→ **Presadil sa niekto z vašich vtedajších spoluhráčov?**

„Pokiaľ viem, nik z nich nie je prvotigový futbalista, niektorí hrajú za mužov Domina vo štvrtej lige. Z môjho ročníka sa však uchytil Samuel Mráz, hral ligu v Senici, Žiline, ba dokonca i v talianskej Serii A za Empoli. Ja sa síce naňho veľmi nepamätám, ale môj otec tvrdí, že som proti nemu hrával.“

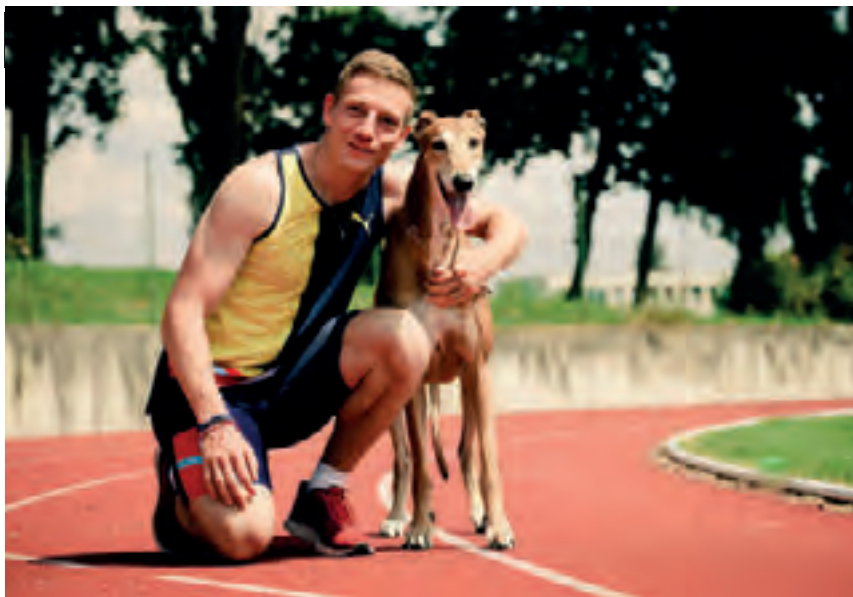
→ **Po striebre na halových ME 2017 bývalý šéftrener SAZ Vladimír Bezdiček tipoval, že stovku zabehnete za 10,15 s. Bývalý slovenský rekordér Ľuboš Chochlík bol ešte odvážnejší a spomínal čas 10,10. Zatiaľ ste kdesi v strede, zastavili ste sa na 10,13. Kam sa ešte môžete posunúť na stovke, najsledovanejšej disciplíne programu na vrcholných podujatiach?**

„Sprvoti som si myslel, že 10,13 bude môj strop, ale trénerka Naďa Bendová sa zúčastnila na seminári v Beleku, kde prednášal Loren Seagrave, kouč Justina Gatlina. Poznatky, ktoré získala, jej ponúkli nový pohľad na šprinty. Dozvedela sa, ako sa to robí v USA, a niečo z toho by sme mohli využiť. Myslím si, že keď som zabehol stovku s vetrom v chrbte mierne nad povolenú normu za 10,07, asi je v mojich možnostiach dosiahnuť rovnaký čas aj regulárne. V ideálnych podmienkach považujem za reálny čas pod 10,10.“

→ **Stovka pod 10, dvojstovka pod 20 sekúnd. Časy ako z ríše snov. Ktorý sa vám zdá dosiahnuteľnejší?**

„Dvojstovka pod dvadsať sa javí reálnejšia. V tejto disciplíne je viac vecí,

ktoré si ešte môžeme zlepšiť – štart, beh v zákrute, záver, rôzne malé detaily.“

➔ **Čo vám trénerka Bendová vpísala do tréningového denníka pred letnou sezónou, aké od vás očakáva výkony?**

„Ja toto neriešim, časy nie sú prioritou. Trénerka však má na odhad výkonov cit, dáva mi vždy reálne ciele. Nikdy neprestrelím, nenadsadzuje.“

➔ **Nie je pre vás frustrujúce, že belosi v dueli so šprintermi tmavej pleti, najmä na stovke, ťahajú za kratší koniec? Beloch vo finále MS či OH je rarita. Vy ste sa však vlani na halových MS v Birminghame dostali do záverečného súboja o medaily, skončili ste šiesty. Existuje šanca, že čosi podobné sa vám podarí aj na MS pod holým nebom?**

„Myslím si, že na 200 m to nie je nereálne. Na stovke je oveľa náročnejšie presadiť sa, lebo mnohí výborní šprintéri sú špecialisti na najkratšiu trať a do dvojstovky sa nehrnú, keďže bez adekvátnej rýchlostnej vytrvalosti nemajú šancu uspieť.“

➔ **Druhého marca ste v Glasgowe získali titul halového majstra Európy na 60 m, no zisku zlata predchádzala dráma. Hrozilo, že na šampionáte pre zranenie ľavého zadného stehenného svalu vôbec nebudete štartovať... Stal sa zázrak?**

„Áno, pokojne to takto môžete nazvať. Podľa mňa bol zázrak už to, že sme sa v situácii, ktorá nevzerala veľmi priaznivo, do Glasgowu vybrali. Tvrdím, že Boh chcel, aby sme na šampionát išli a chcel, aby sa to takto udialo. Samozrejme, za titulom je obrovské množstvo roboty, ktorú moji tréneri Nadka Bendová, Robo Krestanko i fyzioterapeutka Janka Závacká odvedli pred každým mojim

glasgowským behom. K pohode výrazne prispela i spolupráca a komunikácia na diaľku s mentálnym koučom Patrikom Bednárom. Do Glasgowu som išiel s úplne iným pocitom ako za normálnych okolností...“

➔ **Možno to takto bolo lepšie, vyhlí ste sa úlohe vážneho medailového aspiranta...**

„Súhlasím, eliminoval som veľký tlak, keďže by som patril k favoritom. Vzhľadom na problém so svalom som od seba nečakal nič extrémne a – dobre to dopadlo.“

➔ **Vrcholom atletického leta 2019 budú MS vo veľmi špecifických podmienkach v katarskej Dauhe na prelome septembra a októbra. Na čo si na šampionáte trúfate?**

„Ak splním kvalifikačný limit a dostanem sa do Dauhy, rád by som zopakoval londýnske semifinále na 200 m spreď dvoch rokov. Myslím si, že ak pobežím na úrovni vlnajšieho slovenského rekordu 20,24 s, mohlo by to byť reálne. Na finále to asi stačiť nebude, ale človek nikdy nevie... Ale najprv musím splniť limit 20,40, ktorý však nie je extrémne náročný.“

➔ **Štartovali ste už na MS, ME, vonku aj v hale, ste halový majster Európy, ale účasť na olympiáde vám v športovom životopise chýba. Zmení sa to o rok? Bude ťažké dostať sa do Tokia?**

„Bude! Limit na priamy postup 20,24 s je nesmierne tvrdý, ale taký čas som už dosiahol. Ak pôjde všetko podľa plánov, mám na to, aby som tento čas zopakoval a získal tokijskú miestenku. Ak mi to nevyjde, myslím si, že sa medzi 56 účastníkov zmestím na základe renkingu. Na stovke to vyzerá horšie. Limit 10,05 s je pre mňa asi v nedohľadne.“

JÁNOVI VOLKOVI ROBILI POČAS FOTENIA TITULKY MAGAZÍNU OLYMPIC.SK SPOLOČNOSŤ ŠTVORNOHÍ ŠPRINTÉRI PABLO A BESSY, ANGLICKÉ CHRTY Z CHOVATELSKEJ STANICE ELEGANCE IN MOTION. „HOCI TIETO PSY SÚ URČENÉ SKÔR NA ŠOU, NEŽ NA DOSTIHY, TIEŽ DOKÁŽU VYVINÚŤ VYSOKÚ RÝCHLOSŤ, AŽ OKOLO 60 KILOMETROV ZA HODINU,“ PREZRADILA ICH MAJITEĽKA A CHOVATEĽKA PETRA MASAROVÍČOVÁ. PO PRETEKoch SA ZO SÚPEROV STALI OKAMŽITE PRIATELIA.

➔ **Je pre vás veľmi dôležité dostať sa do Tokia?**

„Olympijské hry sú môj veľký nespĺnený atletický sen a cieľ. Zažil som univerziádu, ale olympijská atmosféra je predsa len niečo iné. Keby som splnil limit už v tomto roku, bolo by to skvelé. Na Tokio by som sa mohol potom v pokoji pripravovať celý rok.“

➔ **Jeden sen – bežať s Boltom – sa vám splnil na Zlatej tretre 2017 na Jamajčanovom rozlúčkovom európskom turné. Ako si spomínate na tieto preteky?**

„Na skvelú atmosféru bezprostredne pred štartom stovky nikdy nezabudnem. Hlásateľ vyslovil moje meno, štadión zaburčal. Vzápätí zaznelo Usain Bolt – bežal vo vedľajšej dráhe – a publikum šalalo. Samotný beh si veľmi nepamätám, po štarte už nič nevnímam. Bolt vtedy vyhral za 10,06 s, ja som bol o dve desatiny pomalší a skončil som štvrtý. Avšak to, čo sa dialo pred behom, a čo nasledovalo po ňom, je zážitok na celý život.“

➔ **Šprintérska kariéra nie je zvyčajne taká dlhá, ako povedzme vytrvalecká. Máte 22 rokov, čo si myslíte, dokedy sa budete venovať vrcholovej atletike?**

„Ak ostanem zdravý, rád by som vydržal do tridsiatky. Ak však budem behať dvojstovku aj potom za 20,30 a budem plniť nominačné kritériá na ME či MS, nevidím dôvod nepokračovať ďalej. Atletika ma zatiaľ baví, no viem, že prídu aj chvíle, keď sa budem premáhať, aby som znova začal s prípravou a opäť podstúpil ťažkú drinu.“

➔ **Máte už predstavu, aký život chcete žiť po atletickej kariére?**

„Nejakú už mám: počas kariéry by som chcel doštudovať, no a po jej skončení

pôjdem pracovať a založím si rodinu. Chcem však zostať pri atletike, pomáhať talentom v našej akadémii tak, ako pomohli mne Nadka s Robom.“

➔ **Na fakulte elektrotechniky a informatiky STU v Bratislave študujete telekomunikácie. Prečo ste si vybrali práve tento odbor?**

„Pôvodne som začal na Fakulte informatiky a informačných technológií STU, ale na môj vkus tam bolo priveľa programovania a ja som sa chcel venovať sieťam a ich spravovaniu. Preto som zmenil fakultu. Hoci máme viac matematiky a fyziky, toto mi sedí viac.“

➔ **Trénerka Bendová tvrdí, že zapájanie, spojzďňovanie a oprava elektroniky v jej domácnosti je vaša parketa...**

„Snažím sa pomáhať, baví ma to. Najmä, ak si viem s problémom poradiť. Keď ho však svojimi vedomosťami nedokážem vyriešiť, hnevá ma to. Ešteže sa to nestáva často.“ (smiech)

➔ **Apropo Naďa Bendová: s trénerkou máte veľmi dobrý vzťah, priznala, že vás dlho brala ako svoje ďalšie dieťa. Keď však do vášho tímu prišiel mentálny kouč Patrik Bednár, „mama“ musela z fiktívnej trénerskej lavičky odísť a ostala tam len trénerka... Je to takto lepšie?**

„Rodičovského pohľadu na mňa sa asi nikdy nezbaví. Keď bude vidieť, že sa na tréningu trápi, stále tam ostane aj akoby pohľad mamy, ktorá nechce, aby jej dieťa trpelo. Dôležité však je, aby aj ona mala trochu direktívny prístup a dívala sa na veci s nadhľadom. Nesmie na tréningu ustúpiť, ak cíti, že plán dodrží, hoci ja nie som o tom presvedčený.“

➔ **Netajíte sa tým, že vo vašom súkromnom živote hrá dôležitú úlohu viera. Zohráva nejakú úlohu aj v športovom?**

„Myslím si, že áno. Je to môj pevný oporný pilier. Veľmi mi pomohla na halových ME v Glasgowe. Bez viery by som nebol schopný nastúpiť na štart a tobôž vyhrať. Vďaka nej ľahšie prekonávate ťažké obdobia, ale pomáha vám, aj keď sa darí.“

➔ **Pôsobíte ako skromný mladý muž. Viete sa však aj trochu odviazať a „rozpumpovať“ zábavu?**

„Áno, ale nie som žiadny výstredný „párty man“. Oblubujem komornejšiu zábavu, pričom pokojne môže byť

vtipná. Sem-tam s kamarátmi povyvádzame hlúposti, ale vždy s mierou. Nie som chuligán, ktorý ničí všetko, čo mu príde do cesty.“

➔ **O vás je známe, že dlho bez tréningu nevydržíte. Ak však máte voľno, ako najlepšie relaxujete?**

„Rád sa stretávam s priateľmi, ktorých počas roka vidím zriedkavo. Takisto sa snažím byť čo najviac s rodinou. Žiaľ, pre športové povinnosti svojich najbližších trochu zanedbávam, z čoho nie som vôbec nadšený. Mám veľmi rád hory – skvelý relax je pre mňa oddych u nás na chate na Donovaloch či u Bendovcov v Osrbli. Je tam úžasný pokoj, čo mi vyhovuje.“

➔ **Ste nesmierne populárny: kde sa zjavíte, ľudia sa s vami hneď fotia, pýtajú si autogram. Ako zvládáte popularitu, nie je pre vás už otravná?**

„Zvykol som si na ňu a snažím sa fanúšikom vyhovieť. Zatiaľ to zvládam, ale keď je to na nejakej akcii už trojstá fotka, je to dosť únavné. Preto na niektoré chodím radšej inkognito.“

➔ **Ste v neustálom kolotoči: tréningy, sústredenia, súťaže a k tomu štúdium na univerzite. Nechceli by ste žiť radšej život bežného slovenského vysokoškolača?**

„Nie! Nechcem nikoho uraziť, ale netúžim byť súčasťou priemerného davu. Mne nejde o to, aby som bol slávny, ale chcem si splniť si svoje ciele a sny. Atletika mi takúto možnosť ponúka. Športový život za obvyčajný študentský by som určite nevymenil. Takto je to oveľa pestrejšie.“ ✕

HISTORICKÉ MÍLNIKY VOLKO JE PRVÝ SLOVENSKÝ...

- ... finalista v šprinte na halových ME (Belehrad 2017 – 60 m)
- ... medailista (striebro) v šprinte na halových ME (Belehrad 2017 – 60 m)
- ... individuálny majster Európy v šprinte (Bydgoszcz 2017/ ME „23“ – 200 m)
- ... semifinista v šprinte na MS (Londýn 2017 – 200 m)
- ... finalista (6. miesto) v šprinte na halových MS (Birmingham 2018 – 60 m)
- ... halový majster Európy v šprinte (Glasgow 2019 – 60 m)

V TOKIU SA BUDE VSTÁVAŤ SKORO

Prípravy OH 2020 v Tokiu bežia podľa plánu, ale z opatrení organizátorov vidno, že ich obavy z letných horúčav sú veľké. Vytrvalci si pred súťažami budú musieť poriadne privstať, aby sa vyhli poludňajšej najväčšej pálave.

V aprílovej najnovšej verzii programu budúročných olympijských hier v Tokiu sa už odrazili obavy organizátorov z kombinácie extrémneho tepla a veľkej vlhkosti vzduchu. Uskutočnia sa totiž v tokijskom najhorúcejšom období roka (24. 7. – 9. 8. 2020). Vlni v júli namerali na predmestí Tokia teplotu až 41 stupňov a v súvislosti s extrémnymi klimatickými podmienkami zaznamenali viacero úmrtí a množstvo ľudí museli hospitalizovať.

Samozrejme, horúčava bude najviac sužovať športovcov súťažiacich pod holým nebom, osobitne vytrvalcov. Organizátori preto rozhodli, že súťaže v maratóne odštartujú už 6. ráno miestneho času (o 23:00 SELČ) a preteky chodcov na 50 km, v ktorých by Matej Tóth mal obhajovať zlato z Ria 2016, dokonca už o 5:30 h (ďalšie chodcovské súťaže o 6:00)!

Samozrejme, horúčava bude najviac sužovať športovcov súťažiacich pod holým nebom, osobitne vytrvalcov. Organizátori preto rozhodli, že súťaže v maratóne odštartujú už 6. ráno miestneho času (o 23:00 SELČ) a preteky chodcov na 50 km, v ktorých by Matej Tóth mal obhajovať zlato z Ria 2016, dokonca už o 5:30 h (ďalšie chodcovské súťaže o 6:00)!

LETECKÝ POHĽAD NA VÝSTAVBU NOVÉHO OLYMPIJSKÉHO ŠTADIÓNA.

**„FINÁLOVÉ SÚŤAŽE
V TOKIJSKÝCH RANNÝCH
HODINÁCH ZLEPŠIA
VIDITEĽNOSŤ ATLETIKY
V RÔZNYCH SVETOVÝCH
ČASOVÝCH ZÓNACH.“**

TAKTO VYZERÁ OLYMPIJSKÁ POCHODEŇ PRE TOKIO 2020.

VSTUPENKY NA OH OD 20 DO 2370 EUR

Ceny vstupeniek na olympijské súťaže, ktoré v Japonsku možno získať prostredníctvom lotérie, sa pohybujú od 2500 jenov (približne 20 eur) až do 300-tisíc jenov (zhruba 2370 eur) za najlepšie miesta na otváracom ceremoniáli. Polovica všetkých lístkov bude stáť menej ako 8000 jenov (63 eur) a budú určené pre japonské rodiny s deťmi, seniorov a zdravotne znevýhodnených. Pre záujemcov spoza hraníc Japonska budú vstupenky dostupné od 15. júna prostredníctvom miestnych autorizovaných predajcov. K dispozícii by malo byť celkovo približne 7,8 milióna lístkov. Odhaduje sa, že 70-80% návštevníkov hier by malo byť z usporiadateľskej krajiny. (tasr)

Lekári varovali, že ak by sa preteky začali v neskorších ranných hodinách, mohlo by to vzhľadom na rýchly rast teploty počas dňa viesť ku kolapsom s fatálnymi následkami. Organizátori posunuli na skorší čas aj štart súťaží v triatlone a horskej cyklistike i začiatok zápasov v sedmičkovom ragby.

S horúčavami súvisia aj obavy o kvalitu vody v zálive Odaiba Marine Park, kde budú na OH súťažiť triatlonisti a diaľkoví plavci. Minuloročné extrémne teploty v Tokiu spôsobili prehriatie vody v zálive až na 30°C. Preto organizátori teplotu vody nepretržite monitorujú a spolu s údajmi o jej kvalite (výskyt patogénnych baktérií) zverejňujú.

VŠETKY PLAVECKÉ FINÁLE A 9 ATLETICKÝCH BUDE PREDPOLUDNÍM

V predpoludňajších hodinách sa odohrá až deväť atletických finále, čo je neobvyklé. Bola to požiadavka Medzinárodného olympijského výboru (MOV). „Finálové súťaže v tokijských ranných hodinách zlepšia viditeľnosť atletiky v rôznych svetových časových zónach,“ vysvetlil rozhodnutie riaditeľ súťaží Medzinárodnej asociácie atletických federácií (IAAF) Paul Hardy.

Hoci plavci budú súťažiť v krytom areáli, kde sa vplyvy vonkajšej klímy dajú eliminovať, všetky plavecké finále sa odohrajú predpoludním. Tým organizátori vyšli v ústrety americkej televízii NBC, ktorá sa na financovaní OH 2020 podieľa najväčším dielom. Pre amerických televíznych divákov je totiž plávanie pod piatimi kruhmi mimo-

riadne atraktívne, takže televízia im ho chce ponúknuť v americkom vysielacom „prime time“. Rovnaký model sa uplatnil aj v prípade OH 2008 v Pekingu, teda tiež v Ázii. Záujem divákov v USA zohľadňuje aj fakt, že finále basketbalových turnajov mužov aj žien sa v Tokiu začne už o 11:30. Pozoruhodné však je, že finálové súťaže v športovej gymnastike, ktorá sa tiež v zámorí teší obrovskej sledovanosti, sa odohrajú až večer.

Najneskorší koniec tokijských súťaží sa plánuje o jedenástej večer. To znamená, že sa nezopakuje prax z Ria de Janeiro 2016, kde sa napríklad zápasy v plážovom volejbale na Copacabane končili dávno po polnoci.

V Tokiu sa bude súťažiť o 339 súťažných medailí v 33 športoch. Z nich 28 bolo aj v programe OH 2016, päť je nových športov – ich zaradenie si vyžiadali Japonci. Ide o športové lezenie, karate, surfing, skejtbarding a bejzbal/softbal. Zatiaľčo prvé štyri športy budú mať pod piatimi kruhmi absolútnu premiéru, softbal s bejzbalom sa tam vracajú po 12-ročnej prestávke.

SÚŤAŽIŤ SA ZAČNE DVA DNI PRED OTVORENÍM

Slávnostné otvorenie OH sa síce uskutoční v piatok 24. júla 2020, ale súťaže sa rozbehnú už o dva dni skôr. Od 22. júla sa budú hrať zápasy turnajov softbalistiek aj futbalistiek a presne v deň otváracieho ceremoniálu sa už bude súťažiť aj vo veslovaní a v lukostrelbe. Prvé tokijské medaily medaily rozdadajú za ženskú súťaž v strelbe zo vzduchovej pušky, ktorá sa začne 25. júla

o 8:30 h miestneho času. V prvý súťažný deň OH spoznáme medailistov v 11 disciplínach 6 športov.

Celkove by sa v Tokiu malo odohrať 339 medailových súťaží v 33 športoch, hry vyvrcholia záverečným ceremoniálom 9. augusta 2020. Z dôvodu rozmanitých problémov spojených s medzinárodnou boxerskou asociáciou AIBA je zatiaľ pozastavený olympijský status boxu. Rokovania o boxe na OH 2020 však budú ďalej pokračovať. Vyradenie tohto športu z olympijského programu by preň znamenalo katastrofu.

Najviac medailí v Tokiu udelia počas víkendu 1. a 2. augusta. V sobotu bude v hre 21 a v nedeľu dokonca 26 medailových kolekcíí. O najviac cenných kovov sa však bude bojovať v predposledný deň hier, v sobotu 8. augusta – až o 30 kolekcíí! V záverečný deň OH bude tradične v programe maratón mužov. Posledné medailové záporenie hier sa odohrá vo finále vodnopólového turnaja mužov.

CYKLISTI AJ JACHTÁRI MIMO HLAVNEJ DEDINY

Športový riaditeľ SOŠV a designovaný vedúci slovenskej výpravy na OH v To-

MASKOTI OLYMPIJSKÝCH A PARALYMPIJSKÝCH HIER 2020: MODROBIELY MIRAITOWA PATRÍ K OH, BIELORUŽOVÝ SOMEITY K PH.

kiu Roman Buček sa v marci zúčastnil v dejisku hier na tzv. „open days“. Pri tej príležitosti sa okrem získania aktuálnych informácií o príprave olympijských športovísk mohol aj zoznámiť so stavom niektorých. Organizátori informovali, že výstavba, resp. rekonštrukcia športových zariadení pre OH prebieha podľa plánu a bez časových

MEDAILY Z DRUHOTNÝCH SUROVÍN

Medailové sady pre olympijské a paralympijské hry vyrobia z druhotných surovín. Drahé kovy na ich výrobu získavajú z miliónov recyklovaných mobilných telefónov a elektronických zariadení, ktoré na tento účel Japonci hromadne odovzdávajú. Je to aj symbolický odkaz svetu o tom ako sa Japonci správajú k životnému prostrediu.

PREDOLYMPIJSKÝ KEMP NAŠICH ATLÉTOV NA UNIVERZITE MEIKAI

Prezident SOŠV Anton Siekel 5. apríla v Tokiu podpísal memorandum o porozumení s rektorom Univerzity Meikai Džunom Mijatom, starostom mestskej časti Urajasu Jacušim Ušidom a s viceprezidentom Japonského olympijského výboru (JOV) Jasuom Saitom o realizácii predolympijského kempu našich atlétov v priestoroch Univerzity Meikai. Na základe podpísaného memoranda budú môcť slovenskí atléti pred aj počas OH v Tokiu využiť tréningové (atletický štadión a ďalšie športoviská), stravovacie aj ubytovacie zariadenia Univerzity Meikai v tokijskej mestskej časti Urajasu v prefektúre Čiba. Predstavitelia Univerzity Meikai, Urajasu a JOV očakávajú pozitívny dopad tejto spolupráce pre celú miestnu komunitu. Prezident SOŠV Anton Siekel v príhovore

PO PODPISÉ MEMORANDA ZĽAVA JASUO SAITO, ANTON SIEKEL, DŽUN MIJATA A JACUČI UŠIDA.

pred podpisom memoranda povedal: „Sme veľmi šťastní, že členovia atletickej časti slovenskej olympijskej výpravy budú môcť na svoju záverečnú prípravu priamo v dejisku olympijských hier využiť výborné tréningové aj pobytové podmienky, ktoré im na Urayasu Campuse utvorí Meikai

University. Je mimoriadne dôležité, že slovenskí atléti – medzi nimi aj obhajca olympijského zlata z Ria Matej Tóth – budú môcť na Meikai University trénovať v podmienkach, ktoré im umožnia nielen kvalitnú prípravu, ale aj plnohodnotnú adaptáciu na japonskú klímu aj na časový posun.“

sklzov, preto ho trochu zaskočil aktuálny vzhľad streleckého areálu Asaka Shooting Range. V marci totiž na tom mieste videl len zelenú lúku armádného poľného cvičiska. V rozvinutých krajinách Ázie sa však stavia neuveriteľne rýchlym tempom, takže nie sú žiadne obavy, že by do OH strelecký areál nebol tip-top.

V Tokiu stavajú novú Olympijskú dedinu, ktorá bude z troch strán obklopená morským zálivom. Okrem účastníkov základnej časti futbalových turnajov mužov i žien (tie sa budú hrať vo viacerých mestách mimo Tokia), bejzbalistov a softbalistiek (tí budú mať svoje turnaje vo Fukušime) budú mimo hlavnej dediny počas OH bývať jachtári a veľká väčšina cyklistov. Priamo v Tokiu sa totiž uskutočnia len cyklistické súťaže v BMX. Dráharský velodrom aj areál pre horskú cyklistiku sú až v Izu, čo je viac než sto kilometrov od Tokia (vlni v lete tam autobusový presun z mesta trval až tri hodiny...) a cestní cyklisti budú súťažiť v meste Gotemba v podhorí hory Fudži, teda tiež poriadne ďaleko. Jachtári aj cyklisti budú mať vlastné dediny.

S MOTTOM „NAŠA CESTA JE SVETLO NÁDEJE“

Organizátori OH predstavili 20. marca dizajn olympijskej pochodne. Vysoká bude 71 centimetrov, bude v ružovo-zlatej farbe, ozdobená motívom kvetov japonskej čerešne. Vyrobí ju z hliníka, získaného z dočasných domov obetí zemetrasenia a následnej vlny cunami v roku 2011, ktoré spustošili oblasť regiónu Tohoku okolo Fukušimy. Autora pochodne Tokujina Jošioku podľa jeho slov inšpirovali kresby detí z Fukušimy. Motto štafety bude „Naša cesta je svetlo nádeje“, čo vyjadruje zámer, aby organizácia OH v Tokiu pomohla aj rekonštrukcii celej zdevastovanej oblasti.

Po tradičnom zapálení olympijského ohňa v antickej Olympii a tradične niekoľkodňovej štafety púti po území Grécka z Atén prinesú olympijský oheň do Japonska lietadlom 20. marca 2020. Jeho prvá zastávka v Krajine vychádzajúceho slnka bude na leteckej základni Macušima v prefektúre Mijagi. Ešte pred oficiálnym spustením štafety povedie púť ohňa 20. – 25. marca cez prefektúry Mijagi, Iwate a Fukušima, ktoré boli pred ôsmimi rokmi postihnuté ničivou katastrofou.

Štafeta s olympijským ohňom oficiálne odštartuje 26. marca 2020 v Národnom tréningovom centre J-Village, ktoré leží medzi mestami Naraha a Hirono v prefektúre Fukušima. Toto futbalové tréningové centrum, otvorené v roku 1997, slúžilo ako podporná báza v prvej fáze boja s odstraňovaním následkov obrovského zemetrasenia, následnej vlny cunami a havárie jadrovej elektrárne. Centrum v predošlých rokoch prešlo významnou renováciou a stalo sa symbolom rekonštrukcie celého kruto postihnutého regiónu.

Štafeta počas 121 dní poputuje cez 47 prefektúr Japonska. Do dejiska hier príde 10. júla, takže cez oblasť metropolitného Tokia, v ktorej žije až 36 miliónov ľudí, bude putovať celé dva týždne – až do otváracieho ceremoniálu OH.

SLOVÁCI ZATIAĽ S PIATIMI MIESTENKAMI

Slovensko má zatiaľ len päť olympijských miestieniek. Na vlaňajších majstrovstvách sveta všetky vybojovali brokovi strelci. V ďalších našich parádnych odvetviach – v rýchlostnej kanoistike a vo vodnom slalome – sa o miestenky bude bojovať na tohtoročných majstrovstvách sveta. „Štrekári“ ich budú mať v auguste v maďarskom Szegede, slalomári v septembri v španielskom Pau. Atléti aj plavci môžu olympijské limity plniť priebežne, v prípade atlétov však prvoradým kritériom postupu na OH bude rebríčkové postavenie.

Vo väčšine športov vedie cesta na OH cez svetové rebríčky, takže okolo účasti viacerých našich športovcov sa vyjasní až na budúci rok. Uzávierka menovitých prihlášok na OH bude 6. júla 2020. ❌

VIZUALIZÁCIA OLYMPIJSKEJ DEDINY... A JEJ PODOBA V MARCI.

MINSK NAZNAČÍ AMBÍCIE NA TOKIO

NA ŠTADIÓNE
DINAMA MINSK SA
ODOHRAJÚ OBA
CEREMONIÁLKY, AJ
ATLETICKÉ SÚŤAŽE.

V bieloruskej metropole Minsk sa od 21. do 30. júna uskutočnia II. európske hry – jedno z najväčších multišportových podujatí na svete. Práva naň vlastní Európske olympijské výbory (EOV) a výpravy vyšlú národné olympijské výbory – teda aj SOŠV.

európske hry sa konali v júni 2015 v azerbajdžanskom Baku. Premiéra podujatia (trvalo až 17 dní, rovnako ako OH) rozmerom a pompéznosťou pripomínala olympijské hry. Dedina pre športovcov dokonca ponúkala až nebývalý ubytovací komfort. V 253 disciplínach 31 športových odvetví 20 športov štartovalo vyše 6000 športovcov zo všetkých 50 európskych krajín. A Slovenský olympijský výbor tam vyslal našu najväčšiu športovú výpravu v histórii – bolo v nej 257 ľudí, z toho 167 športovcov!

MINSKÝ ROZMER MENŠÍ AKO V BAKU

Rozmer II. európskych hier v Minsku 2019 je o dosť menší ako v Baku, ale úroveň súťaží bude celkovo vyššia. Žiadna totiž nebude mať status len juniorských, resp. kadetských majstrovstiev Európy, čo bol v Baku prípad plaveckých športov.

Podľa stanovených kvót má v Minsku súťažiť 4022 športovcov zo všetkých 50 európskych krajín. O medaily budú bojovať v 199 disciplínach (91 mužských, 89 ženských a 19 miešaných) 23 odvetví 15 športov (zlomok z nich nemá olympijský status). Z čísiel je zjavné, že minský formát multišportového podujatia je menší a teda udržateľnejší.

MINSKÉ ŠPORTY A ČÍSLA

Súťažiť sa bude v 23 odvetviach 15 športov - **z olympijských** sú to lukostrelba (8 disciplín, spolu 128 športovcov), atletika (10 - 690), bedminton (5 - 160), basketbal 3 proti 3 (2 - 128 v 32 tímoch), box (15 - 316), rýchlostná kanoistika (16 - 350), dráhová cyklistika (20 - 316), cestná cyklistika (4 - 226), športová gymnastika (12 - 90), skoky na trampolíne (4 - 48), moderná gymnastika (8 - 52), džudo (15 - 400), karate (12 - 96), športová strelba (20 - 330), stolný tenis (5 - 128) a zápasenie voľným i klasickým štýlom (spolu 18 - 288), **z neolympijských** plážový futbal (1 - 96 v 12 tímoch), aerobik (2 - 56), športová akrobacia (6 - 40) a sambo (18 - 144).

MINSK ARÉNA BUDE DEJISKOM VŠETKÝCH GYMNASTICKÝCH SÚŤAŽÍ. V JEJ TESNEJ BLÍZKOSTI JE AJ VELODROM.

Minsk bol za dejisko EH zvolený dodatočne po tom, čo sa usporiadateľského práva na EH 2019 krátko po ich pridelení vzdalo Holandsko, kde sa súťaže EH mali konať vo viacerých mestách. Pri kandidatúre mohol ponúknuť vyspelú športovú infraštruktúru, aj dostatok skúseností z organizácie veľkých športových podujatí. Kým v Baku si najali okolo štyristo zahraničných expertov, ktorí v organizačnom výbore obsadili prakticky všetky kľúčové pozície, Bielorusi si vystačia takmer výlučne len s „domácim“ tímom, ktorý vedie Georgij Katulin.

SÚŤAŽE NA 15 ŠPORTOVISKÁCH

Z celkového počtu 15 športovísk EH 2019 sa 14 nachádza priamo v Minsku a len jedno (areál na rýchlostnú kanoistiku) mimo centra hier, v Zaslavli 20 km od Minska. Najviac divákov (22 000) sa zmestí do hľadiska futbalového štadióna Dinama Minsk, na ktorom sa uskutočnia atletické súťaže, ako aj otvárací a záverečný ceremoniál. Takmer všetky športoviská sú v prevádzke dlhodobo. Uskutočnila sa len ich renovácia a modernizácia, prípadne prestavba. Lukostrelecký areál je dočasný, nachádza sa na futbalovom ihrisku. Nové sú iba štadión na plážový futbal a strelnica pre puškárske a pištoľárske disciplíny.

Aj vďaka organizovaniu viacerých svetových či európskych šampionátov v predošlých rokoch majú v Minsku k dispozícii niektoré naozaj špičkové štadióny a haly. Ich množstvo aj kvalitu môžeme na Slovensku Bielorusom len ticho závidieť.

VO VIACERÝCH ŠPORTOCH PÔJDE O TOKIO

Európske hry v Minsku sa konajú 13 mesiacov pred olympijskými hrami 2020 v Tokiu. Olympijský motív bude veľmi citeľný vo viacerých súťažiach. V lukostrelbe, športovej streľbe a v stolnom tenise si najlepší dokonca vybojujú priamy postup do Tokia. V ďalších šiestich športoch budú môcť buď plniť limity na OH (atletika - 9 disciplín v behoch, skokoch a vrhoch), alebo zbierať body do dlhodobých olympijských kvalifikačných rebríčkov (bedminton, box, cyklistika, džudo, karate).

Pripomeňme, že zo slovenských športovcov si miestenky na OH v Tokiu - dovedna päť - vybojovali zatiaľ len brokovi streľci. Teoretickú šancu na zisk miestenky okrem ďalšej streleckej ešte ponúka stolný tenis, v ktorom sa víťazi jednotlivých súťaží prebojujú priamo na OH. Pre našu miešanú dvojicu Pištej, Balážová, ktorá sa na aprílových majstrovstvách sveta prebojovala až do štvrtfinále, by to nemuselo byť márne...

ATLETIKA VO FORMÁTE DNA, PLÁVANIE ABSENtuje

Zatiaľčo pri premiére EH v Baku boli v programe podujatia aj juniorské súťaže a atletika mala len status III. európskej ligy miešaných družstiev, v Minsku budú súťažiť výlučne športovci v seniorskom veku. Olympijský šport číslo jeden - atletika - sa však predstaví v atypickej podobe miešanej súťaže tzv. DNA (Dynamic New Athletics) a olympijský

ARÉNA ČIŽOVKA PRIVÍTA DŽUDISTOV A KARATISTOV.

šport číslo dva – plávanie – v programe podujatia úplne absentuje. Pritom na OH majú práve plavecké športy najvyšší počet disciplín...

Prečo je to tak? Pre európske federácie týchto veľkých športov Európske hry predstavujú nechcenú konkurenciu pri oslovovaní potenciálnych sponzorov. Zapojili sa radšej do konkurenčného projektu spoločných európskych šampioná-

to, ktorý mal premiéru vlni v Glasgowe (v škótskej metropole sa krátko po sebe konalo viacero ME – v plaveckých športoch, cestnej, dráhovej, horskej i BMX cyklistike, veslovaní a v triatlone) a ktorého súčasťou boli aj ME v atletike v Berlíne.

Zrejme tiež predovšetkým z komerčných (pre bohatšie európske federácie konkurenčných) dôvodov v programe EH v Minsku nie sú ani súťaže vo veľkých

teraz, Kopp sa však do Minska neprebojoval. Z troch bronzových medailistov sa do Minska kvalifikovali dvaja. Strelca Juraj Tužinský bude vo vzduchovej pištoľi na 10 m medailu obhajovať, boxer Viliam Tankó sa za štyri roky posunul o dve kategórie vyššie – vtedy bol tretí do 52 kg, teraz nastúpi do 60 kg. Ďalší náš bronzový medailista z EH 2015 (časovo bol dokonca celkom prvý), grécko-rímsky zápasník do 66 kg István Lévai, po neskoršom pozitívnom dopingovom náleze už nesúťaží.

V Minsku v súťažnom ohni 74 Slovákov

V slovenskej nominácii na Európske hry v Minsku je 74 športovcov (45 mužov a 29 žien), ktorí budú súťažiť v 13 športoch. Ich počty sú nasledovné: atletika 19 (10 mužov + 9 žien), rýchlostná kanoistika 14 (8 + 6), cyklistika 10 (8 + 2), športová strelba 10 (5 + 5), box 6 (muži), džudo 4 (muži), stolný tenis 4 (2 + 2), lukostrelba 2 (1 + 1), bedminton 1 (žena), sambo 1 (žena), karate 1 (žena), športová gymnastika 1 (žena) a zápasenie voľným štýlom 1 (muž). Uvádžame nomináciu Slovákov po športoch aj s disciplínami, v ktorých budú súťažiť.

NA DEDINU ŠPORTOVCOV SA ZMENÍ ŠTUDENTSKÉ MESTEČKO

Dedinu športovcov (AVL) organizátori EH situovali do študentského mestečka na juhozápade mesta, vo vzdialenosti 9 – 33 km od športovísk.

Z deviatich obytných budov sa osem už používalo dlhší čas, len jedna, v ktorej bude počas EH administratívne centrum, je nová. Tri budovy majú po 16, resp. 17 poschodí, zvyšné 8, 10, resp. 25 poschodí. Spolu v nich pre účastníkov EH bude k dispozícii 3862 izieb. V plnej prevádzke bude dedina od 18. júna do 3. júla. Dvojposteľové spálne majú plochu 12, resp. 18 metrov štvorcových, výnimočne sú aj jednoposteľové izby. Dedina poskytne komplexné služby, vrátane polikliniky, podobne ako je zvykom pri olympijských hrách.

SLOVÁCI: BAKU VERZUS MINSK

Na I. EH v Baku 2015 sme mali až 167 športovcov. Z nich na súťaže nastúpilo 164. Súťažili v 18 športoch a dovedna v 22 odvetviach. Výprava sa vrátila so 7 medailami. Zlato získali strelci Erik Varga a Zuzana Reháková Štefečeková v mix trape – vtedy to bola neolympijská disciplína, dnes je už olympijská a Slováci sú v nej nielen obhajcovia zlata z I. EH, ale aj úradujúci majstri sveta. Druhú zlatú medailu si s najtesnejším náskokom pôvodne vybojovalo miešané družstvo atléto, lenže to sa po dodatočnej revízii výsledkov v dôsledku dopingu domáceho atléta pretavilo v striebro, keďže z pôvodného polbodového náskoku na Rakúšanov zrazu bola polbodová strata. Treba však povedať, že v atletike to v Baku bola len súťaž III. ligy miešaných družstiev... Oveľa vyššiu športovú hodnotu mali strieborné medaily dvojice strelcov – Erika Vargu v trape a Pavla Koppa v ľubovoľnej pištoľi 60. Varga bude v hre o cenný kov aj

ATLETIKA (bude sa súťažiť v novom formáte tzv. DNA Athletics): Ján Volko (100 m), Šimon Bujna (4x400 m mix, náhradník na 100 m), Denis Danáč (stíhacia štafeta – 400 m, náhradník na 4x400 m mix), Marco Adrien Drozda (110 m prek.), Alexander Jablkov (stíhacia štafeta 800 m), Martin Kučera (4x400 m mix), Matúš Bubeník (skok do výšky), resp. Alexandra Bezeková (100 m, 4x400 m mix, stíhacia štafeta – 200 m), Iveta Putalová (4x400 m mix, náhradníčka na stíhaciu štafetu – 600 m alebo 200 m), Alexandra Štuková (stíhacia štafeta – 600 m), Stanislava Lajčáková (100 m prek.), Júlia Hanuliaková (hod oštepom), Lucia Vadlejš (skok do diaľky, náhradníčka na 100 m prek. a na hod oštepom), náhradníci Lukáš Beer (skok do výšky), Jakub Bottlik (100 m prek., stíhacia štafeta na 400 m), Patrik Dömötör (stíhacia štafeta – 400 m), resp. Daniela Ledecká (4x400 m mix a stíhacia štafeta – 600 m alebo 200 m), Jana Veldáková (skok do diaľky), Monika Weigertová (100 m, stíhacia štafeta – 200 m). **RÝCHLOSTNÁ KANOISTIKA:** Csaba Zalka (K1 200 m, K4 500 m), Ákos Gacsal (K1 1000 m), Peter Gelle, Adam Botek (K2 1000 m), Samuel Baláž (K4 500 m, K1 5000 m), Erik Vlček, Gábor Jakubík (K4 500 m), Matej Rusnák (C1 5000 m,

V POPREDÍ ŠPORTOVÝ PALÁC (POČAS EH PRE SAMBISTOV A ZÁPASNÍKOV), HNEĎ ZA NÍM PALOVA ARENA (PRE STREETBALISTOV).

loptových hrách. Basketbal sa bude hrať len formáte 3 proti 3, futbal iba v plážovej verzii, volejbal aj hádzaná úplne chýbajú. Naopak, v Minsku sa takisto ako v Baku bude súťažiť aj v niektorých neolympijských športoch, resp. odvetviach – v plážovom futbale, aerobiku, akrobatickej gymnastike a v bojovom umení sambo, ktoré je v krajinách bývalého Sovietskeho zväzu veľmi populárne.

Súťaže v dvoch športoch (box a džudo) budú mať zároveň status európskych šampionátov.

NAJVÄČŠIE ŠPORTOVÉ PODUJATIE V HISTÓRII BIELORUSKA

EH v Minsku budú historicky najväčším športovým podujatím, organizovaným v Bielorusku. Počet členov výprav presiahne číslo 6000. Organizačný výbor

(MEGOC) ďalej očakáva účasť približne 650 zahraničných a 410 domácich rozhodcov a technických delegátov súťaží, ako aj viac než 1300 zástupcov médií z 52 krajín. Televízny signál z podujatia pôjde do 117 krajín a teritórií sveta, vrátane USA a viacerých krajín Latinskej Ameriky, Afriky aj Ázie. Na Slovensku nezakúpila vysielacie práva žiadna televízia, RTVS však bude používať obrázky z každodenných „highlightov“.

Na súťaže išlo do predaja spolu 200-tisíc vstupeniek, na ceremonie ďalších 30-tisíc. Okrem športového programu podujatia bude rozsiahly aj kultúrny, ktorý sa začal už 1. mája. Hlavná fanzóna bude pri Športovom paláci v centre mesta, ale budú aj ďalšie dve.

Krajina, na Západe dlhodobo kritizovaná za autoritársky režim, chystala Európske hry na vysokej úrovni a pre ich návštevníkov výrazne zvoľnila vízový režim. Akreditovaní účastníci a vlastníci vstupeniek (dovedna zo 74 krajín) môžu Minsk na obdobie do 30 dní navštíviť bez víz, pokiaľ prídu s platným pasom, cestovným poistením a s dostatočným finančným obnosom aspoň na dvojdňový pobyt. Podmienkou je využitie leteckého spojenie do Minska aj späť.

1000 m) + Ivana Mládková (K1 200 m, K1 500 m), Gabriela Ladičová (C1 200 m), Jessica Zatlková, Mariana Petrušová (K2 500 m), Lucia Valová, Hana Mikéciová (C2 500 m).

ŠPORTOVÁ STREĽBA: Erik Varga, Marián Kovačócy (obaja trap, mix trap), Juraj Tužinský (vzduchová pištoľ 10 m), Patrik Jány (vzduchová puška 10 m), Matej Medved' (ľubovolná malokalibrovka 3x40) + Zuzana Rehák Štefečeková, Jana Špotáková (obe trap, mix trap), Danka Barteková, Veronika Sýkorová (skeet), Martina Maršáľková (vzduchová pištoľ 10 m).

CYKLISTIKA: Patrik Tybor, Marek Čanecký (cestné preteky s hromadným štartom, časovka), Jan Andrej Cully, Juraj Bellan, Matúš Štoček (cestné preteky s hromadným štartom), Martin Chren (omnium), Štefan Michalička (scratch), Andrej Strmiska (bodovacie preteky), Tereza Medvedová (bodovacie preteky, stíhacie preteky, madison), Alžbeta Bačíková-Pavlenová (cestné preteky s hromadným štartom, časovka, scratch, omnium, madison).

BOX: Viliam Tankó (do 60 kg), Michal Takács (do 64 kg), Tomáš Zöld (do 69 kg), Andrej Csemez (do 75 kg), Matúš Strnisko

V BAKU 2015 JEDINÉ SLOVENSKÉ ZLATO VYBOJOVALI V MIX TRAPE STRELCI ZUZANA REHÁK ŠTEFEČEKOVÁ A ERIK VARGA.

(do 81 kg), Dávid Michálek (do 91 kg).
DŽUDO: Matej Poliak (do 66 kg), Filip Štancel (do 81 kg), Peter Žilka, Milan Randl (do 90 kg).
STOLNÝ TENIS: Lubomír Pištej (dvojhra M, miešaná štvorhra), Wang Jang (dvojhra M), Barbora Balážová (dvojhra Ž, miešaná štvorhra), Tatjana Kukulková (dvojhra Ž).

LUKOSTREĽBA: Vladimír Hurban ml. (olympijský luk M, mix) + Denisa Baránková (olympijský luk Ž, mix).
BEDMINTON: Martina Repiská (dvojhra).
SAMBO: Silvia Reviláková (do 52 kg).
KARATE: Miroslava Kopúňová (kumite do 68 kg).
ŠPORTOVÁ GYMNASTIKA: Chiara Bunce (viacboj)

REGATA ZASLAVL BUDE DEJISKOM KANOISTICKÝCH SÚŤAŽÍ.

Organizátori absolvovali vydarený nábor dobrovoľníkov na podujatie. Vybrali ich osemtisíc, záujemcov zo 106 krajín bolo trikrát viac. O propagáciu EH v Minsku sa starali aj viaceré svetoznáme športové osobnosti krajiny, menované za hviezdnych ambasádorov. Sú medzi nimi aj viaceré olympijské hviezdy, napríklad päťnásobná šampiónka v športovej gymnastike Nelli Kimová, štvornásobná v biatlone Daria Domračevová, trojnásobný v zápasení Alexander Medved', kanoistický šampión Aleksandr Bahdanovič, či päťnásobný medailista v šerme Aleksandr Romankov. Okrem športovcov však

v tejto pozícii pôsobia aj bieloruské osobnosti umenia či šoubiznisu. ✕

DEDINA PRE ŠPORTOVCOV.

ŠPORTOVISKÁ EH 2019

Športová strelba: Strelecké centrum (puškárske a pištoľárske disciplíny) a Sporting Club (brokové disciplíny), 33 km od dediny športovcov (AVL)

Box: Športový palác Uručie, 31 km od AVL

Cestná cyklistika: bude sa súťažiť v uliciach Minska, 10 km od AVL

Dráhová cyklistika: Velodrom v areáli Minsk Areny, 13 km od AVL

Atletika: Štadión, 9 km od AVL

Sambo, zápasenie: Športový palác, 9 km od AVL

Basketbal 3 na 3: Aréna

Palova, 10 km od AVL

Stolný tenis: Olympijské tenisové centrum, 12 km od AVL

Bedminton: Falcon Club, 11 km od AVL

Gymnastika (športová, moderná, akrobacia, aerobik, trampolíny): Minsk Aréna, 13 km od AVL

Džudo, karate: Aréna Čižovka, 16 km od AVL

Rýchlostná kanoistika: Regata Zaslavl, 30 km od AVL

Lukostrelba a plážový futbal: Olympijský športový komplex, 13 km od AVL

ŠTAFETA S OHŇOM BOLA AJ V BRATISLAVE

V sídle Európskych olympijských výborov (EOV) v Ríme sa 3. mája odohral ceremoniál zapálenia ohňa II. európskych hier. Bieloruskí organizátori pripravili štafetu s Ohňom mieru, ktorá putovala aj cez územie Slovenska. Už 4. mája oheň vynesli na najvyšší alpský končiar Mont Blanc, potom štafeta išla cez Rakúsko, Slovinsko, Maďarsko, Slovensko a Poľsko do Bieloruska. V Bratislave sa štafeta zastavila na dve hodiny 10. mája. Privítali sme ju na atletickom štadióne FTVŠ UK na Lafranconi. Jedno kolo s pochodňou si na ňom odbehli naši viacnásobní olympijskí medailisti a majstri sveta i Európy, kajakár Erik Vlček a strelkyňa Zuzana Rehák Štefečeková, ktorá pri tejto príležitosti oznámila, že je tehotná a v Minsku bude štartovať len v prípade, ak jej to lekár povolí... Nemohol pritom chýbať ani maskot podujatia – lišiak Lesik.

Už o deň neskôr priniesli oheň na územie Bieloruska, cez ktoré bude putovať spolu 41 dní. V štafete sa vystrieda okolo 450 známych osobností, napríklad aj štvornásobná biatlonová olympijská šampiónka Darja Domračevová.

ZUZANA REHÁK ŠTEFEČEKOVÁ A ERIK VLČEK S POCHODŇAMI EH V MINSKU, MEDZI NIMI V BRATISLAVE MASKOT LESIK.

Nová rodinka žrebov

HRDÝ EXKLUZÍVNY
PARTNER

SLOVENSKÝ
OLYMPIJSKÝ
A ŠPORTOVÝ
VÝBOR

ŤAŽKOPÁDNY ROZBEH NOVINKY

Od 10. do 14. októbra 2019 sa v kalifornskom San Diegu na ikonickej Mission Beach odohrá prvé dejstvo Svetových plážových hier ANOV (ANOC World Beach Games – AWBG). O novom podujatí sa však zatiaľ veľa nevie.

Svetové plážové hry Asociácie národných olympijských výborov (ANOV) sú novinkou, ktorá sa rozbieha len veľmi pomaly. Nielenže sa v porovnaní s pôvodným plánom premiéra uskutoční s dvojročným oneskorením, ale aj informácie o ich príprave od organizátorov sa objavujú veľmi sporadicky. Hoci predsedá komisie ANOV pre toto podujatie Timothy Fok vlni vyhlásil, že prípravy pokračujú mimoriadne dobre, navonok pôsobia ťažkopádny dojemom.

SLOVENSKÁ ÚČASŤ BUDE MINIMÁLNA

Výpravy na hry vyšli národné olympijské výbory, na Slovenský olympijský a športový výbor (SOŠV) však chodia len veľmi stručné maily. Ale treba na rovinu povedať, že nás to ani tak veľmi netrápi, pretože sa črtá, že slovenská účasť v San Diegu bude minimálna. Do uzávierky časopisu SOŠV evidoval len jednu našu miestenku. Získala ju karatistka Ema Brázdová, súťažiaca v súbornom cvičení kata.

Triezve posúdenie slovenských vyhliadok v ďalších športoch vyznieva veľmi skepticky. Pred rokom sa odhadovalo, že najväčšie šance na účasť by mohli mať Slováci v karate a v aquatlone, lenže v prípade účasti triatlonistu Richarda Vargu išlo skôr o zbožné želanie. V minulosti sa síce štyri razy stal majstrom sveta v aquatlone a mohol by teda mať šancu na zisk voľnej karty, ale neprejavil o ňu

väčší záujem. V posledných rokoch totiž už v aquatlone nesúťažil a vzhľadom na fakt, že už o rok sú olympijské hry v Tokiu, zameriava sa jednoznačne na olympijský triatlon. Aj v ňom sa však v poslednom období borí so zdravotnými problémami.

Kvalifikačný proces do San Diega sa uzatvorí 15. júla 2019, ale šance, že by miestenku získal nejaký ďalší Slovak, sú minimálne. Veď vo väčšine športov v programe I. svetových plážových hier nemávame na vrcholných súťažiach zastúpenie, navyše viaceré majú u nás len minimálnu členskú základňu.

V SAN DIEGU 1360 ŠPORTOVCOV V 17 ODVETVIACH

Premiéra Svetových plážových hier ANOV sa uskutoční od 10. do 14. októbra 2019 na známej pláži Mission Beach. V 16 odvetviach 14 športov má súťažiť spolu 1360 športovcov. Rozpočet na podujatie je vo výške 50 miliónov dolárov – tak málo preto, lebo na pláži Mission využijú len existujúce športoviská.

Podľa stavu k 24. aprílu organizátori evidovali ukončené kvalifikácie len v surfistickej disciplíne shortboard, v basketbale 3 proti 3, plážovej hádzanej, karate a vo wakeboardingu. V týchto piatich odvetviach si vybojovali miestenky športovci reprezentujúci spolu 61 národných olympijských výborov (NOV), čo je ani nie tretina celkového počtu NOV vo svete (tých je spolu 206). Aspoň jednu miestenku získalo k uvedenému dátumu 25 NOV z Európy, 14 z Ameriky, 12 z Ázie, 8 z Afriky a 2 z Ocieánie.

Seminár pre šéfov výprav z celého sveta, ktorý mal byť už v apríli, presunuli až na júl. Zrejme to súvisí s tým, že kvalifikačný proces na nové multišportové podujatie sa do konca apríla skončil ešte len v malom zlomku z celkového počtu 16 športových odvetví. A keďže drvivá väčšina krajín nemala v apríli žiadneho kvalifikovaného športovca, načo by vysielali niekoho na seminár...

ŠPORTY A ODVETVIA V PROGRAME SVETOVÝCH HIER ANOV 2019

V San Diegu sa bude súťažiť v 16 odvetviach 14 športov. Sú to tieto: Akvatlon, basketbal 3 proti 3, športové lezenie – bouldering, plážová hádzaná, karate – kata, jachting – kitefoil racing, skejtbarding – park, plážový futbal, surfing – shortboard, longboard, plávanie v otvorenej vode na 5 km, plážový tenis, plážový volejbal 4 proti 4, vodné lyžovanie – skoky na vodných lyžiach a wakeboarding, plážové zápasenie. **(rb)**

4F

WWW.4FSTORE.SK

NAŠE PREDAJNE:

Aupark Bratislava - **Europa SC** Banská Bystrica - **Tulip Center** Martin
- **Forum** Poprad - **Mirage** Žilina - **Centro** Nitra - **Atrium Optima** Košice

LETO V BRATISLAVE OSVIEŽI ŠPIČKOVÝ VOLEJBAL

Bratislava bude v závere augusta žiť volejbalom. Na Zimnom štadióne Ondreja Nepelu sa uskutoční jedna zo štyroch skupín záverečného turnaja majstrovstiev Európy žien. Slovenské volejbalistky čakajú v základnej D-skupine silní a atraktívni súper, aj s takí, s ktorými si trúfajú odohrať vyrovnanú partiu.

Seniorský kontinentálny šampionát vo volejbale sa na Slovensku uskutoční po prvý raz v histórii a chýbať nebudú, samozrejme, ani domáce reprezentantky. Naše volejbalistky, ktoré vedie skúsený taliansky tréner Marco Fenoglio, sa na ME predstavujú po desiatich rokoch a štvrtýkrát v histórii (2003, 2007, 2009, 2019).

„Je to pre nás míľnik, navyše v roku, keď slovenský volejbal oslavuje storočnicu. Získať organizáciu majstrovstiev

Európy pre Slovensko sa podarilo po viacročnom úsilí. Chceme sa poďakovať našim partnerom a vedeniu mesta Bratislava na čele s pánom primátorom, ktorý prebral záštitu nad organizáciou,“ podotkol prezident Slovenskej volejbalovej federácie (SVF) Martin Kraščenič.

PREMIÉROVO 24 TÍMOV

Tohtoročné majstrovstvá Európy sú prelomové v dvoch smeroch – po prvý raz sa konajú v štyroch krajinách (Slovensko, Turecko, Poľsko, Maďarsko) a majú re-

ŽREB ME ŽIEN EUROVOLLEY 2019

(23. augusta – 8. septembra)

A-skupina (Ankara):

Turecko, Srbsko, Bulharsko, Francúzsko, Fínsko, Grécko

B-skupina (Lodž): Poľsko,

Taliansko, Belgicko, Ukrajina, Portugalsko, Slovinsko

C-skupina (Budapešť):

Maďarsko, Holandsko, Chorvátsko, Azerbajdžan, Rumunsko, Estónsko

D-skupina (Bratislava): SLOVENSKO,

Rusko, Nemecko, Bielorusko, Španielsko, Švajčiarsko

DOTERAJŠIE UMIESTENIA SR NA ME ŽIEN

Turecko 2003 – 12. miesto
(12 tímov)

Belgicko a Luxembursko 2007
– 13. miesto (16 tímov)

Poľsko 2009 – 13. miesto
(16 tímov)

kordný počet účastníkov (24). V šesťčlených skupinách, ktorých zloženie určil februárový žreb v Istanbuli, sa stretne každý s každým, pričom štyria najlepšie postúpia do osemfinále. Bratislava bude hostiť celú skupinu a ešte aj dva osemfinálové zápasy.

Slovenky sa v základnej D-skupine stretnú s atraktívnymi aj „hrateľnými“ súpermi – s Ruskom, Nemeckom, Bieloruskom, Španielskom a Švajčiarskom. Rusky sú rekordérky histórie majstrovstiev sveta (7 titulov), Európy (19 titulov) aj olympijských hier (4 tituly), väčšinu prvenstiev získali ešte ako ZSSR. V európskom rebríčku im patrí 3. miesto. Nemky v ňom figurujú na 6. priečke. S Bieloruskami a Španielkami sa Slovenky konfrontovali vlani v Zlatej európskej lige, Švajčiarky sú outsiderky skupiny.

„Myslím si, že je to celkom dobrá skupina. Rusko a Nemecko sú súpermi na veľmi vysokej úrovni, no najmä proti ostatným sa chceme pokúsiť o dobré výsledky. Naším hlavným cieľom je postup zo skupiny do vyraďovacej časti,“ povedal tréner Fenoglio.

Slovenské volejbalistky vstúpia do šampionátu v piatok 23. augusta proti Španielkam, o deň neskôr si zmerajú sily so Švajčiarkami. Po dni voľna nastúpia Slovenky v pondelok proti Bieloruskám a v utorok proti Nemkám. Boje v skupine uzavruť opäť po voľnom dni vo štvrtok proti favoritkám skupiny Ruskám. Prvé štyri zápasy Slovenska v skupine sa začnú o 20.00 h, na záver s Ruskom o 15.30 h.

HRÁČKY SI POCHVALUJÚ ŽREB

Na šampionát na domácej pôde sa, pochopiteľne, tešia aj hráčky reprezentačného tímu. Nahrávačskou

jednotkou je Bratislavčanka Barbora Koseková.

„Verím, že nás príde podporiť veľa ľudí. Nebude to jednoduché. Pokúsime sa odovzdať maximum a ukázať sa v čo najlepšom svetle. Súperov si nemôžeme vyberať, všetci pôjdu naplno, ale skupina je prijateľná a správame všetko pre to, aby sme sa dostali ďalej,“ skonštatovala 24-ročná dirigentka hry.

Doplnila ju smečiarka vicemajstrovského Strabagu Bratislava Romana Hudecová: „Myslím si, že so skupinou môžeme byť spokojné. Vlani sme v Európskej lige hrali so Španielkami aj s Bieloruskami, tieto zápasy zrejme rozhodnú o umiestení v skupine. Budeme sa snažiť uhrať čo najlepšie výsledky. Teším sa na každý jeden zápas, najviac asi na Rusko, lebo to je súboj, ktorý je vo volejbalovej kariére výnimočný. Je to absolútna špička.“

Snahou Slovenskej volejbalovej federácie je, aby si fanúšikovia odniesli príjemný športový, ale aj kultúrny zážitok. V otvárací deň šampionátu bude pre fanúšikov na Zimnom štadióne Ondreja Nepelu pripravený špeciálny program, počas každého hracieho dňa sa o dobrú náladu bude starať kvalitný spíker a diskdžokej. Vstupenky na zápasy ME sú od februára v predaji v sieti Ticketportal.

Majstrovstvá Európy odohrajú v Bratislave, Ankare, Lodži a Budapešti. Od osemfinále sa hrá na jeden zápas. Každá krajina hostí dva osemfinálové zápasy, štvrtfinále odohrajú v Turecku a Poľsku, semifinále a zápasy o medaily v Ankare.

Ambasádorkou skupiny ME v Bratislave je Adriana Marčeková. Šestnásobná slovenská volejbalistka roka počas žrebu v Istanbuli vyžrebovala jeden z výkonnostných košov. ☒

RÁMCOVÝ PROGRAM ME

23. - 29. 8.: základné skupiny (Ankara, Lodž, Budapešť, Bratislava)

1. 9.: osemfinále (Ankara, Lodž, Budapešť, **Bratislava**)

4. 9.: štvrtfinále (Ankara, Lodž)

7. 9.: semifinále (Ankara)

8. 9.: finále, o 3. miesto (Ankara)

PROGRAM ZÁPASOV ME V BRATISLAVE - ZIMNÝ ŠTADIÓN ONDREJA NEPELU

Piatok 23. 8.: Bielorusko – Rusko (14.30), Švajčiarsko – Nemecko (17.00), **SLOVENSKO – Španielsko** (20.00).

Sobota 24. 8.: Nemecko – Španielsko (17.30), **Švajčiarsko – SLOVENSKO** (20.00).

Nedeľa 25. 8.: Rusko – Švajčiarsko (17.30), Španielsko – Bielorusko (20.00).

Pondelok 26. 8.: Nemecko – Rusko (17.30), **SLOVENSKO – Bielorusko** (20.00).

Utorok 27. 8.: Španielsko – Švajčiarsko (17.30), **Nemecko – SLOVENSKO** (20.00).

Streda 28. 8.: Nemecko – Bielorusko (17.30), Rusko – Španielsko (20.00)

Štvrtok 29. 8.: **SLOVENSKO – Rusko** (15.30), Švajčiarsko – Bielorusko (18.00).

Osemfinále:
Nedeľa 1. 9. o 15.30 a o 18.00.

ŠPORT JE SKVELÁ ŠKOLA ŽIVOTA

AKTUÁLNA PODOBA
JURAJA MINČÍKA
AKO RIADITEĽA
ŠPORTOVÉHO CENTRA
POLÍCIE.

PREKÁŽA MI, AK MÁ ŠTÁT FILOZOFIU, ŽE HO ŠPORTOVCI CHCÚ
PRI FINANCOVANÍ ŠPORTU DOBEHNÚŤ, TVRDÍ **JURAJ MINČÍK**

Olympijský medailista zo Sydney 2000 Juraj Minčík vymenil vodnoslalomárske pádlo najprv za trénerskú taktovku trojice medailistov z OH 2016 Ladislava a Petra Škantárovcov i Mateja Beňuša, a potom za riaditeľské kormidlo Športového centra polície.

Čas sa zhmotnil do necelej polsekundy. Radosť ho objala s dovedty nepoznanou intenzitou. Netušil, že je to jedinečný okamih, ktorý sa už nezopakuje, že mu symbolicky preal život na predtým a potom... V pondelok 18. septembra 2000 bol jediný vodný slalomár z prvej šestky v C1, ktorý mal dve čisté jazdy. Druhú ešte o 0,88 sekundy rýchlejšiu než prvú. Na olympijské víťazstvo v Penrithe pri Sydney to však nestačilo. Získal bronz.

Mohol by byť príkladom pre športovcov, ako sa uplatniť po aktívnej kariére. Z úspešného olympionika sa stal ešte úspešnejší tréner a už tretí rok sa snaží

rozvíjať vrcholový šport na ešte vyššej pozícii. V policajnej uniforme pôsobí Juraj Minčík decentne, seriózne. Sotva však začne vo svojej kancelárii riaditeľa Športového centra polície v Bratislave spomínať na historky z divokej vody, mení sa na živé striebro s chlapčenským úsmevom. Hoci, možno by ani nemal na čo spomínať, keby ho „zlomil“ drsný zážitok v jeho prvých pretekoch na Podbanskom. Mal len dvanásť rokov, no živo si to pamätá aj po tridsiatich.

POD HLADINOU

„Bola tam veľká zima. Jazdil som vtedy slalom asi len pol roka. Vyhnali nás na prvé preteky, ešte som nemal dostatočnú zručnosť. Pri jednom výjazde som sa prevrátil. ‚Eskimáka‘ som ešte nevedel, tak som potiahol za oko, aby som vyli-

zol z lode. Lenže zachytila sa mi noha, do lode sa vlievala voda, ťahala ma ku dnu. Začal som sa s ňou potápať. Zrazu som si uvedomil, že neviem, ako sa v silnom prúde ľadovej vody zachrániť. Úchytom som zbadal na zasneženom brehu tatka, ktorý za mnou skočil v páperovej vetrovke do vody. On ma zachránil.“

Na prvé objatie s Phobosom – bohom strachu – sa nezabúda. Ktovie, či by si, nebyť tejto skúsenosti v perejách, neskôr netrúfal vo svojich lodiach viac.

Počas kariéry sa prevrátil ešte niekoľkokrát. Okrem jedinej výnimky z roku 2007 bezbolestne. No na jej začiatku ju takmer zabalil. Schoval sa do lesa, predýchaval hrozivý zážitok. „Nechcem ani povedať, aké prostriedky použil náš tréner Kajo Rozmuš, aby som znovu išiel na divokú vodu. Prvé dni som možno riešil, že je to ťažké a nebezpečné, že už nebudem viac jazdiť, no potom ma presvedčili, že príde leto, naučím sa eskimáka...“

Naučil sa ďaleko viac. Aj keď nie tak ľahko, ako by si prial. „Nemal som toľko talentu ako Hochšćici alebo Mišo Martikán. Oni to mali v sebe. Zdedili cit pre vodu po rodičoch. Ja som musel veľa vecí vydrieť. Možno som sa presadil svojou zodpovednosťou, cieľavedomosťou a drinou v tréningoch.“ Peter Hochschorner starší, jeho tréner v najvýkonnejšom období, o ňom na OH v Sydney povedal: „Ďuro je dobrý chlapec, ale na vode nesmie byť dobrák.“

Šport je skvelá škola života...

VÝZVA MARTIKÁN

Vyrastal v tieni o dva roky mladšieho olympijského víťaza z Atlanty. „Jeho povahu poznáme. Keď sedí Mišo Martikán v lodi, tak ide vždy na 120 percent. No na brehu je to iné. Kamarátske. S odstupom času to vnímam ako prirodzené. Tá dravosť v nás bola, obaja sme chceli vyhrať. Nikto nechcel byť horší ako ten druhý. Bol mojím súperom, no bez neho by som tak rýchlo nenapredoval. Jeho talent a schopnosť vyhrať boli dobrým motívom aj v mojej kariére.“

Znalci mu rýchlo prilepili nálepku, že je menej dynamický medzi bránkami. Juraj Minćík však krčí čelo. „Možno ani nie. Sme však úplne iné povahy. Mišo je dravý a riskuje. Ja som si príliš veľa vecí uvedomoval a to mi zväzovalo ruky. Zbytočne som premýšľal nad niektorými dôsledkami. On zarisoval, nezapodieval sa, či kritický úsek prejde, či neprejde. Išiel. Povedal si, že to tak pôjde a veril si. Všetko pre to urobil. Aj v tréningu, aj

v pretekoch. Mal ďaleko viac najazdené ako ja a mohol si dovoliť viac riskovať. Pre mňa by mnohé jeho kúsky boli už príliš veľkým rizikom.“

V Atlante 1996 boli obaja ešte „novicmi“ v juniorskom veku. Michal hľadal na prírodnej rieke Ocoee cestu k olympijskému vrcholu. Juraj Minćík k lekárom.

„Mal som šťastie, že sa to stalo na oficiálnom tréningu pred pretekmi. Pri jazde medzi bránami som vdýchol včelu. Uštipla ma zvnútra do hrdla. Pociť som bolesť, navierala mi guča v hrdle, začínal som sa dusiť. Zamieril som k brehu, vystúpil z lode. Vedel som, že na oficiálnych tréningoch sú už lekári na trati. Keby neboli, asi by ma chytala panika. Vytiahli mi pinzetou žihadlo z hrdla, pichli mi sérum proti alergickému šoku.“ Keď videl o tri dni Michala Martikána so zlatou medailou na stupňoch víťazov, zachvel sa túžbou zažiť podobné šťastie.

BRONZ Z PENRITHU

Už pred OH v Sydney získal Minćík svoje prvé individuálne striebro na ME

JURAJ MINĆÍK NA CESTE K ŽIVOTNÉMU ŠPORTOVÉMU ÚSPECHU - K ZISKU BRONZU NA OH 2000 V SYDNEY.

MINĆÍK ŠPORTOVEC

Najvýraznejšie úspechy v C1:

15. miesto na OH v Atlante 1996,
3. miesto na OH v Sydney 2000,
2. miesto na ME v Mezzane 2000,
2x2. miesto vo SP 2000 a 2001.

Najväčšie úspechy v 3x C1:

Na MS: dve zlaté a jedna
bronzová medaila (2 - 0 - 1)

Na ME: päť zlatých a dve
strieborné medaily (5 - 2 - 0)

MINĆÍK TRÉNER

Po skončení športovej kariéry v roku 2009 sa stal trénerom Ladislava a Petra Škantárovcov, s ktorými získal olympijské zlato na OH 2016 v Riu de Janeiro. Trénoval aj Mateja Beňuša, s ktorým na OH v Riu získal striebro.

MINĆÍK RIADITEĽ ŠČP

Juraj Minćík pôsobí v stredisku od roku 2001, keď doň po OH v Sydney bol zaradený vodný slalom. Po pretekárskej a trénerskej kariére po OH 2016 nastúpil na pozíciu riaditeľa ŠČP v Bratislave po Mariánovi Kukumbergovi, ktorý viedol stredisko od roku 1974. ŠČP je jedno z troch stredísk vrcholového športu na Slovensku. Ako jediný podporuje aj dvoch paralympijských športovcov, strelcov Veroniku Vadovičovú a Radoslava Malenovského.

UNIKÁTNÁ CHVÍĽA - DVAJA SLOVÁCI S OLYMPIJSKÝMI MEDAILAMI Z TEJ ISTEJ SÚŤAŽE NA OH 2000: MICHAL MARTIKÁN SO STRIEBROM, JURAJ MINČÍK S BRONZOM.

v Mezzane. „Prešli sme si tam s trénerom trať, rozobral som, ako ju pôjdem a čakal som, čo mi ešte poradí. Peťo Hochschorner ma však len chytil za rameno a povedal: „No, Ďuro, len to nebrzdí“. Vtedy som bol našťavaný. Vrchol sezóny a on mi nič viac nepovie? Neskôr som pochopil, aký to bol prejav dôvery, keď so mnou pri analýze trate súhlasil. Túto radu som si zapamätal – bolo v nej veľa povedanej jednu obyčajnou vetičkou.“ Pomohla mu aj o zopár týždňov neskôr v Penrithe.

Austrálske slnko sa od rána hojдало na rozčerenej vode. Vodnoslalomársky kanál bol obsypaný fanúšikmi z celého sveta. Juraj Minčík nevnímal nič, len zavesené žrdky bránok pred sebou. Ne patrilo k favoritom, ale prvé finálové kolo zvládol majstrovsky. Bez penalizácie. Čisto. 2,30 sekundy za Tonym Estanguetom z Francúzska.

„Stroj na úspechy“, ako novinári žartovne prezývali Michala Martikána, strácal na piatej pozícii na lídra 3,92 sekundy. V Sydney sa výsledky oboch jazd sčítavali.

V druhej bol výkon Martikána fantastický. Bol najrýchlejší. Pred záverečnými dvoma jazdami Minčíka a Estangueta bolo jasné, že má medailu. Nesmieme ju chcel aj Juraj Minčík. Nachystaný na štarte s číslom 9 a so žltou prilbou na hla-

ve. Len to nebrzdí, preletelo mu hlavou. Doberačky o zamagurských pltníkoch, ktorými ho kedysi častoval otec dvojčiek Hochschornerovcov, boli už dávno zabudnuté. „Bol som na vrchole svojej výkonnosti. Išiel som ešte o takmer sekundu lepšie, než v prvej jazde. Napriek

tomu som mal v cieľi čas o 0,46 slabší než Mišo. Jeho výkon bol úžasný.“

Necelá polsekunda ho delila od striebra. Šťastie mu vyplavovalo adrenalín potokmi. Po prvý raz v histórii malo Slovensko na stupňoch víťazov na OH dvoch pretekárov. Na tom najvyššom stál medzi nimi Francúz Estanguet.

„Juraj konečne dosiahol, po čom túžil. Je veľmi dobrý pretekár. Teším sa, že sa presadil,“ chválil ho aj pred televíznymi kamerami Michal Martikán. Oba sa tešili, revnivosť putovala do stratena. Vtedy ešte nemohol Juraj Minčík tušiť, že sa už nikdy viac tak blízko k vrcholu nedostane. Že jeho športová kariéra práve narazila na priesečník času – predtým a potom.

„To, že mám iba jednu olympijskú medailu, mi nie je ľúto. Skôr mi je z dnešného pohľadu ľúto, že nemá inú farbu. Viem si predstaviť, že som mohol ísť o tých zopár desiatin rýchlejšie. V našom športe sa úplne bez chyby nejde nikdy. Vždy záleží len na tom, aké chybičky sa urobia a najmä, na akom mieste. Obidve jazdy som išiel takmer ideálne. Nikdy som nemal takú dobrú výkonnosť ako na OH 2000 a predsa ma Mišo zdolal. Bola to jedna z jeho pamätných jazd.“

BOJ O ŽIVOT

Nechtiac si na sklonku kariéry zopakoval boj o život pod vodnou hladinou. Stalo sa to, keď si sadol do C2 s Maťom Benušom, ktorého neskôr v pozícii trénera

V ROKOCH 1997 A 2003 SA STAL MINČÍK STAL MAJSTROM SVETA V HLIADKE 3XC1. V OBOCH PRÍPADOCH BOL V HLIADKE S NÍM MICHAL MARTIKÁN (VPRAVO), V TOM DRUHOJ AJ ALEXANDER SLAFKOVSKÝ.

CENTRUM JE ŽIVÝ ORGANIZMUS

- Ako vyzerá schéma podporovania športovcov v ŠCP?

„Vcelku je jednoduchá. Ale kľúč, ako sa dostať do strediska, je už zložitejší. V zamestnaneckom pomere máme 84 športovcov a trénerov. Okrem toho však ďalších zabezpečujeme prispievaním na prípravu, je to živý organizmus. V princípe, ak má niekto medailu z olympijskej disciplíny, snažíme sa ho dostať do systému a vytvárať mu kvalitné podmienky na prípravu.“

- Neúspešní športovci ich strácajú?

„Limitujú nás tabuľky počtu športovcov v našom stredisku. Ak však niekomu nevyjde jedna sezóna, neznamená to automaticky rozviazanie pracovného pomeru. Nemôžeme ho zatradiť na základe krátkodobej straty výkonnosti. Príčinou mohli byť zranenie, zlé načasovanie prípravy, krátkodobý neúspech. Musíme počkať na druhú sezónu. Samozrejme, dosahované výsledky sú kritériom posudzovania zaradovania alebo vyradovania športovcov z nášho strediska.“

- Ťaháte k sebe aj športovcov zaradených v konkurenčných strediskách vrcholového športu na Slovensku z Dukly alebo z Národného športového centra Ministerstva školstva SR?

„Nejdeme touto cestou. Jedinou výnimkou je Ján Volko. Ale vo všeobecnosti platí, že podobné prestupy sa zrealizujú len vtedy, ak vieme športovcom vytvoriť ešte lepšie podmienky, ako mali doposiaľ.“

NAJOPOJNEJŠIA CHVÍĽA TRÉNERSKEJ KARIÉRY JURAJA MINČÍKA. TO, ČO SA MU NEPODARILO VO VLASTNEJ ŠPORTOVEJ KARIÉRE - ZÍSKAŤ OLYMPIJSKÉ ZLATO - DOKÁZAL NA OH 2016 V RIU DE JANEIRO AKO TRÉNER BRATANCOV LADISLAVA A PETRA ŠKANTÁROVCOV.

priviedol v Riu de Janeiro k olympijskému strieburu. „Na pretekoch v USA bola cieľová fotobunka asi meter nad veľkým valcom. Vedeli sme o ňom, no sotva sme prešli cieľom, obaja sme sa pozreli na výsledkovú tabuľu. Stratili sme koncentráciu na vode a už sme boli dolu hlavou. Prevrátilo nás. Horšie bolo, že sme sa každý, podľa zvyku do sóla, snažili pretočiť na svoju stranu. Márne. Pretláčali sme sa. Rýchlo mi dochádzal dych. Skúste si vyhnať tepovú frekvenciu po vrcholovom výkone na 180 a zatajiť dych. Aj desať sekúnd je večnosť...“

Spomienka na Podbanské sa po rokoch zhmotnila do novej podoby. So silnejším pudom sebazáchovy. Po márných pokusoch o eskimáka Juraj násilne vytrhol „špricku“. „Roky som nevyplával z lode. Vtedy som vyletel nad hladinu

ako štupeľ zo šampanského alebo skôr ako Majka z Gurunu. Sotva som sa dostal na breh, čupol som si a opakoval, aký som blbý. Opäť ma život upozornil, že aj keď si veríte, môžu vás zaskočiť aj krízové situácie.“

Každá historika sa zahniezdi v pamäti svojou emóciou. Za tri desaťročia športovej kariéry sa ich nazbiera „na tony“. Šport však môže prinášať do našich životov ešte viac. „Mňa naučil zodpovednosti, dal mi schopnosť zvládať stresové situácie, plánovať veci, naplňovať vízie. Znie to ako kliše, no veľakrát som sa v duchu pozastavil nad tým, ako by som zvládol v živote náročné situácie bez školy, ktorú som v športe dostal.“

Prirovnávanie tlaku pred štátnicou k nápati na štarte olympijskej súťaže sedí, ako viete čo. „Šport ma okrem iného,

NA POST RIADITEĽA ŠPORTOVÉHO CENTRA POLÍCIE NASTÚPIL MINČÍK PO ODCHODE MARIÁNA KUKUMBERGA (V PRAVO) DO DŮCHODKU.

vycepoval' na záťažové situácie. Neraz som si v duchu povedal, chvalabohu, že som bol športovec. Pomáha mi to dodnes.“

Aj pri ťažkom lúčení sa s kariérou. Vnímam negatívne vplyvy klesajúcej výkonnosti. Nezabudne však pripomenúť, že je hrdý na to, ako si včas uvedomoval, že raz skončí. „Kým nám fanúšikovia tliekajú, málokedy myslíme na zadné vrátka. Obdivujem ľudí, ktorí skončia s vrcholovým športom a dokážu sa niekde uplatniť. Je to ťažké.“

RIADITEĽ CENTRA

S úsmevom mu pripomínáme, že jemu sa to podarilo. Zvážnie. Aktívny vrcholový šport opúšťal už dvakrát. Z pozície pretekára, aj úspešného trénera. „Rád si dávam ciele aj výzvy,“ mrkne okom. Chce byť správny chlap na správnom mieste. Ťahá k sebe na Športové centrum polície dobrých športovcov, ktorým dokáže vytvoriť lepšie podmienky. Aj bývalých športovcov, ktorí dokážu ťahať naplno aj po skončení kariéry. Spomína Borisa Valábika, Janu Kapustovú, Laca Škantára, aj ďalšie mená. Rád s nimi robí. Sú vybrúsení vrcholovým športom. Zanietení, spolahliví, nevzdávajú sa.

Dôverne pozná šport teraz už zo všetkých strán. Aj z tej najmenej čitateľnej – funkcionárskej. „Keď som bol pretekár, myslel som si, že tréner sa má najlepšie. Keď som sa stal trénerom, otvorili sa mi

oči. No nechápal som, prečo sa niekedy tak ťažko dohaduje s funkcionármi. A teraz na vlastnej koži vnímam, že je to zložitejšie, ako som si predstavoval. Myšlienky môžu byť správne, lenže musíme dodržiavať zákony, predpisy, nariadenia.“

Dodržiavanie legislatívy, výberové konania, súťaže na nákup materiálov, limitovaný počet miest v tabulkách a mnohé ďalšie súvislosti si vyžadujú prehľad, znalosti aj manažérsky cit.

„Áno, bola ťažká doba. Asi polroka – rok, kým som sa po nástupe celkom zorientoval, prenikol som do všetkého. Šport ma naučil byť absolútne profesionálny. Sústredený na dve veci. Na dosahovanie výsledkov a na manažovanie dvoch-troch športovcov. Zrazu som vhuhol do prostredia, kde máme mnohých športovcov a trénerov v rôznych športoch – a to je len jedna časť agendy, ktorú vediem.“

Chtiac nechtiac mu pribudol s jeho postavením aj „bonus“. Diplomacia, alebo ak chcete, politická rovina.

„Prekáža mi, ak má štát filozofiu, že ho športovci chcú pri financovaní športu dobehnúť. Našťastie som to v Top tíme nepoznal. Dali mi prostriedky, povedali – rob, čo potrebuješ a dosiahni výsledky. Verili mi, a ja som ich dôveru buď naplnil, presvedčil som o efektívnom využití poskytovaných podmienok, alebo nepresvedčil. A potom som

z podpory vypadol. Hovorím – nechajte nás robiť a trestajte prípadne len tých, ktorí kradnú alebo spreneveria dotácie. Prekáža mi, že štát nás dopredu podozrieva všetkých, že chceme niečo zneužiť, prípadne že žiadame viac, než potrebujeme. Tak to nie je...“

Vysoká škola života bez diplomu. Verí, že v Športovom centre polície posunie vrcholový šport dopredu. „Mali by sme zastrešiť najlepších. Nižšie úrovne športu by mal zastrešiť klub, zväz. Nemôžeme splovať ich rolu, robiť nábor a vychovávať nové talenty. Nemáme na to prostriedky ani energiu a ešte hrozí, že urobíme zo všetkých len priemerných. Chápem, že každý sa chce dostať do stredu, no vzhľadom na limitované počty môžeme prijať len tých, ktorých viem na Ministerstve vnútra SR obhájiť.“

Pri výmene ministra sa mu môže rozkolísať stolička riaditeľa športového centra. Vraj však necíti ohrozenie. Snaží sa pripomínať, že je stále športovcom. Nezaujíma ho, kto ku ktorej politickej strane patrí. „Ani ja nechcem do žiadnej vstupovať. Mám svoju prácu a pocit zodpovednosti.“ A túžbu prispievať k úspechom našich športovcov. Tých aktívnych v tvrdej medzinárodnej konkurencii. Pre bývalých zasa v nových možnostiach ich uplatnenia sa.

Pádlo v singlkanoe vymenil za riaditeľské kormidlo. Dokazuje, že aj dobráci ho môžu mať pevne v rukách... ➤

PODPOROVAŤ ŠPORTOVCOV JE NAŠA PRIORITA

HOVORÍ GENERÁLNY RIADITEĽ TIPOS, NÁRODNÁ LOTÉRIOVÁ SPOLOČNOSŤ, A. S., **JÁN BARCZI.**

TIPOS, národná lotériová spoločnosť, a. s., je už niekoľko rokov hrdý exkluzívny partner Slovenského olympijského a športového výboru. Hlavným cieľom spojenia týchto dvoch silných značiek je predovšetkým podpora pre športovcov, ktorí nás úspešne reprezentujú nielen doma, ale aj vo svete.

Za vynikajúcimi úspechmi slovenských športovcov sa skrývajú roky tréningov a náročnej prípravy. Na to, aby športovec mal utvorené dobré zázemie na prípravu, je potrebné mnoho. Vráťme finančnej podpory.

TIPOS, národná lotériová spoločnosť, a. s., už mnoho rokov podporuje rozvoj športu na Slovensku. Finančnú „injekciu“ vo forme podpory či partnerstva poskytuje nielen známym športovcom, ale aj mladým začínajúcim športovým talentom, ktoré o niekoľko rokov budú tvoriť novú generáciu úspešných slovenských športovcov.

PRÍPRAVA NA OH V TOKIU 2020

Slovenský olympijský a športový výbor sa stará o množstvo športovcov. Mnohí z nich reprezentujú našu krajinu priamo na najväčšom svetovom športovom podujatí – na olympijských hrách.

Tak, ako TIPOS, národná lotériová spoločnosť, a. s., podporil našich olympionikov pred ZOH 2018 v Pjongčangu, rovnako podporuje aj prípravu našich športovcov na olympijské hry 2020 v Tokiu. „V tejto fáze sa im TIPOS snaží čo najlepšie pomôcť. Veríme, že aj s našou pomocou dosiahnu naši športovci výborné výsledky a budú úspešne

GENERÁLNY RIADITEĽ TIPOS, NÁRODNÁ LOTÉRIOVÁ SPOLOČNOSŤ, A. S., ING. JÁN BARCZI.

reprezentovať našu krajinu vo svete,“ vysvetľuje generálny riaditeľ TIPOS, národná lotériová spoločnosť, a. s., Ing. Ján Barczi.

PODPORUJEME ŠPORTOVO NADANÉ TALENTY

Partnerstvo so Slovenským olympijským a športovým výborom (SOŠV) je zamerané aj na rôzne ambiciózne projekty zamerané na podporu športových aktivít pre deti a mládež. V dnešnej

spoločnosti je nesmierne dôležité viesť deti a mládež k športu, avšak častokrát snaha zlyháva na jedinom dôvode – finančne náročný koníček, ktorý nie každý rodič zvládne financovať. Práve pre talentované a športovo nadané deti a mládež slúžia projekty SOŠV, ktoré sú zamerané na pomoc a podporu týmto talentom a na rozvoj ich športového napredovania.

ŠPECIÁLNA OLYMPIJSKÁ EDÍCIA PRASA V ŽITE

Na základe exkluzívneho partnerstva TIPOS, národná lotériová spoločnosť, a. s., so Slovenským olympijským a športovým výborom sa realizuje špeciálna olympijská edícia najobľúbenejších žrebov od TIPOS-u Prasa v žite. Vďaka týmto žrebom si môžu aj hráči prísť na príjemnú výhru, pretože momentálne sa dajú kúpiť na všetkých predajných miestach spoločnosti TIPOS po celom Slovensku tri druhy z rodinky žrebov s prasiatkami.

Trojedícia žrebov je atraktívna a lákavá pre hráčov aj z toho dôvodu, že nedávno sa podľa čínskej astrológie začal rok prasaťa, ktorý by sa mal niesť v znamení šťastia, ale aj bohatstva. Práve prasa je už tisíce rokov symbolom šťastia, hojnosti, blahobytu. Teda všetkého, čo robí náš život krajším a príjemnejším.

Žreby s prasiatkami, teda konkrétne Prasa v žite, Super prasa v žite a Mega prasa v žite môžu priniesť hráčom atraktívne finančné výhry. Pokiaľ si hráč zakúpi za 50 centov žreb s názvom Prasa v žite, môže vyhrať až 5 000 eur. Ďalším žrebom z tejto olympijskej edície je žreb s názvom Super prasa v žite, kde je hlavná výhra až 10 000 eur. Najväčšiu výhru v prípade žrebov s prasiatkami ponúka žreb s názvom Mega prasa v žite. V prípade tohto žrebu môže hráč vyhrať hlavnú výhru, ktorá je až 35 000 eur.

JE HRANIE ELEKTRONICKÝCH HIER
SO ŠPORTOVÝM ZAMERANÍM SAMO
OSEBE ŠPORTOM?

BUDÚ E-ŠPORTY V KLUBE PIATICH KRUHOV?

Chcete ísť na olympijské hry a bojovať o medaily? Váš sen sa môže stať ľahko skutočnosťou. Stačí sa zvaliť do gauča a celé hodiny „mastiť“ počítačové videohry. Blízka realita, alebo fikcia?

Predstava prípravy na najväčší sviatok športu môže mať aj bizarnú príchuť. Medzinárodný olympijský výbor (MOV) totiž začal „kokeťovať“ s myšlienkou zavedenia takzvaných e-športov do programu olympijských hier. Táto týždňerská kratochvíľa už dosiahla rozmery organizovaných súťaží a šampionátov s profesionálnymi hráčmi, ktorí zarábajú viac, než mnohí slovenskí tenisti.

BUDÚ OH 2024 POSLEDNÉ V DUCHU TRADÍCIÍ?

Tradicionalisti sa pri predstave sústredného sledovania počítačovej obrazovky a zúrivého stláčania ovládacej konzoly ako olympijskej disciplíny chytajú za hlavu a neveria, že by sa niečo také mohlo stať realitou. Americký novinár Alan Abrahamson z renomovaného portálu 3wiresports, ktorý je považovaný za jeden z najspoľahlivejších informačných zdrojov o dianí v olympijskom zákulisí, však o olympijskej miestinke pre e-športy vôbec nepochybuje.

**„JE ŤAŽKÉ NAZYVAŤ
E-ŠPORTY SKUTOČNÝM
ŠPORTOM. SÚ VŠAK
E-ŠPORTY MENEJ
FYZICKY NÁROČNÉ AKO
NAPRIKLAD STREĽBA
ZO VZDUCHOVEJ
PIŠTOLE NA 10 M?
ÚPRIMNE ANI NEVIEM,
AKO SA VZDUCHOVÁ
PIŠTOĽ DOSTALA DO
PROGRAMU HIER
PRED TRIDSIATIMI
ROKMI.“**

V marci minulého roka bol prezident MOV Thomas Bach na niekoľkodňovej návšteve v Kalifornii, aby sa stretol s predstaviteľmi firiem sídliačich v Silicon Valley. Následne nato sa v júli uskutočnila v Olympijskom múzeu v Lausanne konferencia o e-športoch, ktorá mala poskytnúť priestor na diskusiu o možnej spolupráci medzi olympijským hnutím a hráčskym priemyslom.

Nie je sa čomu čudovať. Veď jedným z posledných prírastkov do olympijského sponzorského programu TOP je spoločnosť Intel, ktorej portfólio zahŕňa aj tento sektor počítačového priemyslu. Táto spoločnosť sponzoruje jeden z mnohých existujúcich šampionátov e-športov a pred ZOH 2018 v Pjongčangu sponzorovala v dejisku e-športový turnaj ako olympijskú ukážku.

Organizátori OH 2024 v Paríži tiež uvažovali o zaradení e-športov do programu hier ako ukážkovej disciplíny. Zatiaľ to vyzerá tak, že z tohto plánu nič nebude, aj keď situácia sa ešte môže zmeniť. Podľa Abrahamsona parížske hry budú posledné v duchu tradícií. O štyri roky neskôr v Los Angeles už ale pravdepodobne nebudeme vychádzať z údivu. Presne ako to naznačuje motto OH 2028 „New Games for the New Era.“

POMPÉZNA ŠOU NA ÁZIJSKÝCH HRÁCH

Ukážkou toho, ako by to na olympijských hrách mohlo vyzerat, boli minuloročné Ázijské hry v indonézskej Jakarte, kde zaradili turnaj v e-športoch ako ukážkový šport. Pompézna svetelná a zvuková šou v hale naplnenej do prasknutia dala vyniknúť menám, ako je Kórejčan Lee Sang Hyeok, údajná rocková hviezda hry „League of Legends“ s kariérnymi zárobkami presahujúcimi 1,7 miliónov dolárov.

Na tých istých hrách prekonal iránsky vzpierač Sohrab Moradi takmer 20 rokov trvajúci svetový rekord, keď v trhu dostal nad hlavu 189 kg. Túto udalosť však videlo na vlastné oči sotva zopár stoviek divákov, a zvýšenú mediálnu pozornosť to vyvolalo azda len v Iráne.

Na takéto paradoxy upozornil A. Abrahamson a jasne tým naznačil, že budúcnosť niektorých tradičných športov v olympijskom programe môže byť vážne ohrozená. O štyri roky neskôr na Ázijských hrách 2022 v čínskom Huangčhou majú byť totiž e-športy už oficiálnou medailovou disciplínou. Podmienkou je, aby mali dovtedy zriadenú a uznanú jednu celosvetovú riadiacu organizáciu, ktorá by plnila funkciu medzinárodnej športovej federácie.

ŠPORTOVÁ AKTIVITA, ALEBO NIE?

„Je ťažké nazývať e-športy skutočným športom. Sú však e-športy menej fyzicky náročné ako napríklad streľba zo vzduchovej pištole na 10 m? Úprimne ani neviem, ako sa vzduchová pištoľ dostala do programu hier pred tridsiatimi rokmi.“ Toto sú slová novinára Eda Hulu z portálu Around the Rings, ktorý bol priamym svedkom predstavenia e-športov na Ázijských hrách v Jakarte.

„Šport neznamená, že sa musíte potiť. Myslím si, že e-športy dokážu byť náročnejšie, než mnohé iné športy.“ Takto sa v Jakarte zasa vyjadril sám L. S. Hyeok s hráčskou prezývkou „Faker“.

Chýbajúci fyzický element v rámci e-športov počas výkonu aj v rámci prípravy na súťaž sa zvykne považovať za nedostatok, ktorý ich má diskvalifikovať ako športové odvetvie. Ich predstavitelia však tvrdia, že najlepší hráči videohier trávajú napríklad prípravou 12 až 16 hodín denne, pričom jej súčasťou je okrem nacvičovania

MOV VLANI V LAUSANNE USPORIADAL PRVÉ FÓRUM O E-ŠPORTOCH. NA JEHO OTVORENÍ PREHOVORIL AJ PREZIDENT MOV THOMAS BACH.

SÚŤAŽE V ELEKTRONICKÝCH HRÁCH MÁVAJÚ MASOVÚ NÁVŠTEVNOSŤ.

hráčskych stratégií a zručností aj fyzická a kondičná príprava či správne stravovanie. Aj na internete sa už môžete dopátrať k článkom, ktoré radia hráčom videohier napríklad v oblasti silového tréningu.

Priznal to aj samotný MOV na olympijskom samite v októbri 2017, počas ktorého sa uzniesol, že „e-športy môžu byť považované za športovú aktivitu, pretože sa hráči pripravujú a trénujú s intenzitou porovnateľnou so športovcami v tradičných športoch.“

„NÁSILNÉ HRY NEMAJÚ NA OH ŠANCU

Jeden z hlavných argumentov hovoriacich v neprospech zaradenia e-športov do olympijskej rodiny sú etické riziká, ktoré so sebou prinášajú. Sám prezident MOV Bach sa vyjadril, že nepovažuje za prípustné, aby sa na OH objavili e-športy v podobe, ktorá by bola v rozpore s ideálmi olympizmu. Súťaže vo videohrách plných zabíjania a násillia tak nemajú šancu ukázať sa pod piatimi kruhmi.

Na margo skutočnosti, že niektoré športy v olympijskom programe nesú tiež prvky násillia, Bach argumentuje, že „každý bojový šport má svoje korene v skutočnom násillí medzi ľuďmi. Šport je však jeho civilizovaným vyjadrením.

OBAL HERNEJ KONZOLY HRY FIFA 19.

**„E-ŠPORTY MÔŽU
BYŤ POVAŽOVANÉ ZA
ŠPORTOVÚ AKTIVITU,
PRETOŽE SA HRÁČI
PRIPRAVUJÚ A TRÉNUJÚ
S INTENZITOU
POROVNATEĽNOU
SO ŠPORTOVCMAMI
V TRADIČNÝCH
ŠPORTOCH.“**

MOMENTKA Z VLAŇAJŠÍCH MAJSTROVSTIEV SLOVENSKA V E-ŠPORTOCH.

Videohry, ktoré sú svojím obsahom vyslovene o zabíjaní, jednoducho nemôžu byť v súlade s olympijskými hodnotami.“

RIZIKO ZÁVISLOSTI A PORÚCH SPRÁVANIA

Dobrá reklama nerobia e-športom ani správy o udalostiach, aká sa odohrala v meste Jacksonville na Floride. Tam počas jedného turnaja 24-ročný David Katz zastrelil dvoch ľudí a ďalších desať zranil, po čom spáchal samovraždu. Podľa súdnych záznamov trpel

psychickými poruchami a jeho matka priznala, že trpel závislosťou na videohrajčoch. Sama bola svedkom toho, ako bezducho chodil po dome v kruhoch po tom, čo mu na noc zobrala všetky hračky konzoly, aby nemohol hrať o tretej či štvrtej hodine ráno.

Na zdravotné riziká poukázala aj Medzinárodná zdravotnícka organizácia (WHO), ktorá do svojej novej medzinárodnej klasifikácie chorôb zaradila tzv. gaming disorder ako poruchu správania vyplývajúcu zo závislosti na hraní videohier.

NA E-ŠPORTOCH SA DÁ RIADNE ZAROBÍŤ

V septembri 2018 zverejnila poradenská spoločnosť PricewaterhouseCoopers (PwC) štúdiu, v ktorej uviedla, že e-športy sa zaradili na prvé miesto medzi športovými odvetvami s najvyšším medziročným ekonomickým rastom. Len v roku 2018 dosiahli ich globálne zisky 800 miliónov dolárov. PwC navyše predpokladá, že do roku 2022 by sa celkové príjmy e-športov mali zvýšiť na 1,58 miliardy.

Tá istá štúdiá však vykonala aj prieskum medzi 470 najvýznamnejšími

lídmami športového sektora, z ktorého vyplynulo, že len 10,4% z nich súhlasí, aby sa e-športy v čo najkratšom čase stali súčasťou programu olympijských hier. Až 57% opýtaných s ich zaradením nesúhlasí – buď z dôvodu, že by sa mali rozvíjať nezávisle, alebo z dôvodu, že ich nie je možné považovať za šport. Ďalších 26,7% odpovedalo „ešte nie“ s odôvodnením, že e-športy najskôr potrebujú medzinárodnú uznanú zastrešujúcu organizáciu.

Z uvedených správ je zrejmé, že e-športy môžu predstavovať pomyselné „zlaté vajce“, na ktorom sa dá momentálne veľmi dobre zarobiť. Netreba pritom zabúdať, že aj olympijské hry sú v neposlednom rade „strojom na peniaze“, pre ktorý je vízia

ďalších ziskov lákavá. E-športy so svojou predpokladanou globálnou sledovanosťou na úrovni pol miliardy divákov do roku 2020 sú preto príležitosťou, ktorá sa ak nie neodmieta, tak aspoň neignoruje.

Svedčí o tom aj stanovisko zástupcov firmy AliSports, súčasť ďalšieho olympijského TOP-sponzora firmy Alibaba, pre ktorú by zaradenie e-športov do programu hier znamenalo obojstrannú výhru: „Olympijské hry potrebujú pritiahnúť mladých divákov cez takýto projekt, ktorý im dokáže dodať novú energiu. E-športy, na druhej strane, potrebujú takúto platformu, aby sa viac zregulovali a pritiahli tak oveľa širšiu pozornosť.“ Sponzorskú lobby majú teda e-športy pomerne silnú.

AKO NEDOSTATOK V SÚVISLOSTI S E-ŠPORTMI SA MOMENTÁLNE JAVÍ AJ ABSENCIA UZNANEJ MEDZINÁRODNEJ ZASTREŠUJÚCEJ ORGANIZÁCIE.

MAJSTROVSTVÁ SR V ELEKTRONICKÝCH ŠPORTOCH MAJÚ NÁZOV Y-GAMES SLOVAKIA.

Na psychické problémy profesionálnych hráčov upozornil aj Tyler Erzberger z portálu ESPN. Podľa jeho názoru má nemalý podiel na tejto nelichotivej situácii stále prevažujúci kórejský model prípravy, ktorý má podobu tzv. tímových domov. Ide v podstate o akési bazy, kde hráči spolu ráno vstávajú, spoločne jedia, spoločne trénujú, potom spoločne opäť jedia a opäť trénujú, pričom celý čas sa delia o jednu izbu s niektorým so svojich tímových spoluhráčov bez takmer akéhokoľvek času pre seba. Počas sezóny hráči dostávajú asi jeden deň voľna za týždeň. Zvyšok býva preplnený hádkami a individuálnou prípravou.

CHÝBA SILNÁ CELOSVETOVÁ ORGANIZÁCIA

Ako nedostatok v súvislosti s e-športmi sa momentálne javí aj absencia uznanej medzinárodnej zastrešujúcej organizácie. Medzinárodná federácia e-športov so sídlom v juhokórejskom Pusane síce existuje už od roku 2008, zatiaľ však nemá dostatočný počet členských národných federácií.

Na uznanie za olympijský šport MOV vyžaduje, aby ho vykonávali muži minimálne v 75 krajinách štyroch kontinentov a ženy aspoň v 40 krajinách troch kontinentov. Na svojej internetovej stránke federácia momentálne uvádza 54 národných členov na piatich kontinentoch.

Medzinárodná federácia pristúpila k Svetovému antidopingovému kódexu, stále však nefiguruje medzi členmi Svetovej asociácie medzinárodných športových federácií (GAISF), aj keď o členstvo požiadala už v roku 2013. Medzi členskými národnými federáciami je aj slovenská so sídlom v Bratislave. Začiatkom októbra 2018 sa dokonca uskutočnili aj e-športové majstrovstvá SR.

NEMECKÁ ŠPORTOVÁ „STRECHA“ E-ŠPORTY NECHCE

Priaznivcov e-športov len o niekoľko týždňov neskôr nemilo prekvapila správa o nemeckej strešnej športovej organizácii DOSB, ktorá na základe rozhodnutia svojej 25-člennej pracovnej skupiny dospela v novembri 2018 k záveru, že nepovažuje za potrebné, aby sa akákoľvek národná e-športová asociácia začlenila do jej štruktúr. Videohry, ktoré sú najčastejšie predmetom súťaží, totiž podľa nej nie je možné považovať za súčasť organizovaného športu. Označuje ich ako „eGaming“.

Potenciál ďalšieho rozvoja v rámci eGamingu však DOSB vidí v tzv. „elektronických športových simuláciách“, čo sú videohry tradičných športov – napríklad FIFA 19. Vo virtuálnych športoch vidí potenciál na rozvoj klubov a zväzov.

Tento trend nasledovala Medzinárodná jachtárska federácia, ktorá

BOJ S POKUŠENÍM

Keby taký šach alebo cvičenie jogy mali za sebou vplyvného sponzora a generovali podobnú sledovanosť a finančné zisky ako e-športy, nepochybne by sa tiež ocitli medzi vážnymi adeptmi na vstup do klubu piatich kruhov. Je na zvážení každého, či je múdre, aby v prípade videohier MOV podľahol takému tlaku a pokúšaniu. Stretnutie jeho vrcholných predstaviteľov na sklonku minulého roka v Lausanne dospelo zatiaľ k záveru, že „diskusia o zaradení e-športov ako medailovej disciplíny do olympijského programu je predčasná.“

koncom minulého roka na medzinárodnom fóre v Lausanne prezentovala svoj projekt svetového šampionátu v e-sailingu, ktorý sa uskutočnil začiatkom novembra. Podľa slov predstaviteľa svetového jachtingu Andyho Hunta by mala každá medzinárodná federácia uvažovať o stratégii pre virtuálnu podobu svojich športov. ✖

PROFESIONALIZMUS, DÔVERA A TALENT

Na týchto pilieroch je postavená spoločnosť LYNX – spoločnosť s ručením Košice, ktorá sa stala partnerom projektu SOŠV Juniorský olympijský tím. „Chceme sa podieľať na podpore rastu mladých športovcov, zdieľať s nimi úspechy a sledovať, ako sa menia na profesionálov,“ hovorí jej výkonný riaditeľ **Róbert Kollár**.

LYNX spoločnosť s ručným obmedzeným Košice patrí na Slovensku medzi spoločnosti, najdlhšie podnikajúce v oblasti informačných technológií (IT). Už niekoľko rokov je jej výkonným riaditeľom Ing. Róbert Kollár, MBA. V rozhovore rozpráva nielen o spoločnosti, ale aj o jej prepojení so športom.

→ V čom spočíva úspech LYNX-u a vaša filozofia?

„LYNX pôsobí na trhu informačných technológií úspešne už od roku 1991. Za toto obdobie sme sa vyprofilovali na spoločnosť poskytujúcu kvalitné služby v oblasti kybernetickej bezpečnosti, dátovej analytiky, tvorby aplikácií, či infraštruktúry IT. Vždy sme podporovali talentovaných mladých ľudí. Jednak prostredníctvom nášho unikátneho LYNX Junior Programu priamo vo vlastnej štruktúre, ale aj u našich partnerov. Ide o podporu talentov naprieč všetkými oblasťami, od vzdelávania cez kultúru až po šport. V každej z týchto oblastí má podpora, samozrejme, špecifickú formu.“

→ Ste spoločnosť, ktorá sa zaoberá informačnými systémami a kybernetickou bezpečnosťou. Prečo ste sa rozhodli byť súčasťou športových projektov?

„Hlavné piliere, na ktorých stojí naša spoločnosť, sú profesionalizmus, dôvera a talent. Práve v tom vidno paralely so športom, veď všetky tieto hodnoty sú typické pre férových a disciplinovaných profesionálnych športovcov. Profesionálny prístup sa vyžaduje pri plnení cieľov, vlastnom raste, aj pri prekonávaní vlastných limitov. Dôvera v tíme, ale aj k sebe samému, predstavuje neodmysliteľnú súčasť dosiahnutia úspechov. Ani jeden zo spomínaných pilierov by však nemal význam, ak by športovec nedisponoval talentom a chuťou napredovať. Preto naše dlhodobé partnerstvá na športovom poli majú svoj širší obsah.“

→ Tohto roku sa spoločnosť LYNX stala partnerom Juniorského olympijského tímu. Bol výber tejto spolupráce jednoznačný, alebo ste ju zvažovali dlhší čas?

„Juniorský olympijský tím dotvára myšlienku prepojenia mladých talentov s profesionálnym športom. Aj v LYNX-e podporujeme študentov, a to už od mladého veku. Cez naše Junior programy ich učíme, že pri profesionálnom a odbornom raste neexistuje žiadna skratka. Chce to zodpovedný prístup, nadšenie, pokoru a chuť učiť sa od skúsenejších kolegov. Práve filozofia našej spoločnosti značne prispela k rozhodnutiu podieľať sa na podpore rastu mladých športovcov, zdieľať s nimi úspechy a sledovať, ako sa menia na profesionálov.“

→ Spoločnosť LYNX má niekoľko významných partnerstiev so športovými organizáciami. Ako vnímate tieto spolupráce?

„Najhodnotnejšia spolupráca pre nás bola viac než desaťročná podpora basketbalového klubu Good Angels Košice, ktorý dlhodobo pôsobil na špičkovej športovej úrovni. Dnes sme hrdým partnerom basketbalistiek Young Angels Košice a tešia nás ich úspechy. Dlhé roky sme tiež podporovali Medzinárodný maratón mieru v Košiciach, jeden z najstarších maratónov na svete. Nebola nám cudzia ani podpora lokálnych, malých športových klubov. Roky sme podporovali napríklad FK Barca – futbalový klub z mestskej časti Košíc, kde máme svoju firemnú centrálu. Podpora športu v rôznych formách má teda v našej firemnej kultúre svoje stabilné miesto.“

→ Aký odkaz máte pre členov Juniorského olympijského tímu?

„Predovšetkým týmto mladým športovcom želáme, aby im nechýbala zodpovednosť, nadšenie a odvaha. Veríme, že od dnešných juniorov sa raz ostatní budú chcieť učiť a mať ich ako svoje vzory. Treba tiež povedať, že ako LYNX sme radi, že v tomto môžeme byť v rámci svojich možností nápomocní.“

LIVIO MAGONI Povedie
Petru Vlhovú
aj v ďalšej sezóne.

PETRA JE SILNEJŠIA, MENTÁLNE AJ FYZICKY, **TVRDÍ VLHOVEJ TRÉNER MAGONI**

CHCEM MAŤ AJ MEDAILU Z OLYMPIÁDY

Hoci má drobnú postavu, vyžaruje z neho rešpekt. Na svahu je prísny a nekompromisný. V súkromí ľudský a zábavný. Taliansky tréner LIVIO MAGONI (55) už tri roky spolupracuje so Slovenkou Petrou Vlhovou. Za ten čas ju vytiahol medzi absolútnu lyžiarsku elitu.

➔ **V uplynulej sezóne skončila Petra Vlhová druhá v celkovom hodnotení Svetového pohára, v hodnotení slalomu i obrovského slalomu. Čo sa skrýva za jej výsledkami?**

„Pre mňa je Petra ako mašina. Niekedy pracuje auto na sto percent vo všetkých oblastiach a vtedy nemá žiadne ťažkosti. Je veľmi rýchle. Podobné to bolo v tejto sezóne aj s Petrou. Najmä z mentálnej stránky sa posunula vpred. Dokázala si udržať vysokú koncentráciu počas celej sezóny, čo bolo rozhodujúce.“

➔ **Ako veľmi jej pomohla mentálna trénerka, s ktorou v tomto ročníku premiérovu spolupracovala?**

„Už predtým sme sa rozprávali, že by jej takýto človek mohol pomôcť. Nechával som to však na Petru, či bude chcieť s niekým takým spolupracovať. Bola to jej voľba. Každopádne jej mentálna trénerka určite pomohla. Prišla do tímu ďalší dielik skladačky, ktorý je dôležitý pre konečný úspech.“

➔ **Vo Svetovom pohári vyhrala Vlhová v uplynulej sezóne päť pretekov, šesťkrát bola druhá a trikrát piata. Aké sú pre vás najpamätnejšie momenty z bieluho cirkusu?**

„Samozrejme, že jej prvé víťazstvo v obrovskom slalome v Semmeringu. Posledné týždne pred ním som hovoril, že potrebujeme iba to, aby Petra vyhrala aspoň jedno kolo. Vedel som,

že si potom začne veriť. A ona zrazu vyhrala celé preteky, čo nikto nečakal. Krásne bolo aj víťazstvo vo Flachau. Bolo to jediný raz, čo sme dokázali zdolať v slalome Mikaelu Shiffrinová. Všetko však nešlo vždy všetko podľa plánov. Najmä po prvých pretekoch, kde Petra vypadla v obrovskom slalome v Söldene, sme prežívali ťažké obdobie.“

➔ **Vrcholom sezóny boli majstrovstvá sveta v Aare, kde získala kompletnú medailovú zbierku - zlato v obrovskom slalome, striebro v alpskej kombinácii a bronz v slalome. Ako to vnímate?**

„Na svetový šampionát sme sa pripravovali ako na každé iné preteky. Keď sme sa po ňom pozreli na farbu každej medaily, bolo dôležité sa odraziť do ďalšej tvrdej práce. Pred šampionátom sme mohli myslieť na tri medaily, ale nemuseli sme získať žiadnu. Sme šťastní, že ich máme všetky.“

➔ **Ako si spomínate na obrovský slalom v Aare, ktorý Petra vyhrala?**

„Boli to bláznivé preteky. Keď som na poslednom medzičase druhého kola počul vo vysielacke, že Rebensburgová vedie o 40 stotín, už som sa zmieril so striebornou medailou. Zrazu som len počul ‚wau‘. Nevedel som, čo sa deje. Keď mi povedali, že je majsterka sveta, zostal som v šoku.“

➔ **Kam zaraďujete toto Vlhovej víťazstvo vo svojej trénerskej kariére?**

„Je to pre mňa jedna z najkrajších medailí. Pamätám si titul majsterky sveta so Slovinkou Tinou Mazeovou v Garmisch-Partenkirchene. Teraz je to druhé zlato mojej pretekárky, ktoré je pre mňa nesmierne dôležité.“

➔ **Vraveli ste, že majstrovstvá sveta nie sú pre vás také dôležité ako zimné olympijské hry. Nemrzí vás, že podobnú formu nemala Vlhová minulý rok na ZOH v Pjongčangu?**

„Vtedy nebol problém v tom, že by nemala formu. Ale v jej hlave. Veľa ľudí na ňu tlačilo. Dostali sme sa pod veľký tlak, čo v mladom veku úplne nezvládla. Áno, medaila zo ZOH mi v životopise chýba, túžim ju raz mať. Za medaily na majstrovstvách sveta som šťastný najmä pre Slovensko a jej fanúšikov, ktorí si to zaslúžia.“

➔ **V Pjongčangu bola trinásť v slalome i v obrovskom slalome a piata v kombinácii. Nedarilo sa jej ani vo finále Svetového pohára, po ktorom klesla až na štvrté miesto v hodnotení slalomu. Čím to je, že v ďalšej zime zrazu zvládla kľúčové preteky?**

„Je silnejšia mentálne, zlepšila sa technicky i fyzicky. Navyše celú sezónu si udržiavala konštantnú výkonnosť, čo sa jej v minulosti nedarilo. Aj na konci tohto ročníka sme boli všetci v tíme poriadne vyčerpaní. Ak však máte výsledky,

S MEDAILAMI ZA DRUHÉ MIESTO V HDNOTENÍ SLALOMU A OBROVSKÉHO SLALOMU SVETOVÉHO POHÁRA.

„ZRAZU SOM LEN POČUL ‚WAU‘. NEVEDEL SOM, ČO SA DEJE. KEĎ MI Povedali, že je MAJSTERKA SVETA, ZOSTAL SOM V ŠOKU.“

JAZDÍ AKO MAŠINA, HOVORÍ O SVOJEJ ZVERENKE TALIAŇSKY TRÉNER.

vítazíte alebo končíte na stupni víťazov, je to pozitívna energia, ktorá vám dodá ďalšie sily. Po zbabranej olympiáde sme už akoby chceli, aby sezóna skončila. Teraz sme išli ako hodinky až do konca.“

➔ **V uplynulej sezóne sa hovorilo najmä o súbojoch Američanky Mikaely Shiffrinovej s Petrou Vlhovou. Ako vnímate ich rivalitu?**

„Už druhú sezónu bolo naším hlavným cieľom zdolať Mikaelu, ktorá je najlepšou lyžiarkou histórie. Vo svojej kariére už dosiahla viacero rekordov. V súčasnosti ju môžeme niekedy zdolať, ale nie pravidelne. Petra potrebuje ešte niekoľko rokov, aby sa jej vyrovnala. Musíme sa však o to aspoň pokúšať.“

➔ **Vlhová bola jej najväčšou súperkou a najmä v obrovskom slalome bola v druhej polovici sezóny rýchlejšia. Cítili ste, že výsledky vašej zverenky dostávajú Shiffrinovú pod väčší tlak?**

„Mikaela a celý jej tím sú pod tlakom. Najviac nervózna je Shiffrinovej mama. Počas paralelného slalomu v Osle prišli ľudia z jej tímu hneď na trať, hoci inokedy stoja na boku a prídu až po niekoľkých minútach. Po príchode mala

Mikaela výraz, akoby chcela všetkých pozabíjať. Cítil som, že sa niečo zmenilo. Celý jej tím sleduje naše tréningy a chodia sa ma pýtať, čo sme robili.“

➔ **Shiffrinová už v mladom veku prepisuje viaceré historické štatistiky. V uplynulom ročníku získala tretí veľký glóbus za celkový triumf vo Svetovom pohári, a tiež tri malé - šiesty slalomový, prvý v obrovskom slalome i super-G. Čím je taká výnimočná?**

„Ona je ako Tina Mazeová, Marcel Hirscher, Alberto Tomba či Ingemar Stenmark. Raz za desať rokov príde famózný pretekár. Sú to typy lyžiarov, ktorí aj keď majú nejaké ťažkosti, dajú do svojej jazdy všetko. Idú vždy rýchlo a nepripúšťajú si tlak. Ak sa toto Petra naučí, bude raz najlepšia.“

➔ **Američanka získala v sezóne ohromujúcich 2204 bodov, kým Vlhová 1355. Slovenka teda zaostala o 849 bodov, čo je priepastný rozdiel. Podľa posledných výsledkov sa však môže zdať, že sa k nej Vlhová výkonnostne približuje. Aký je váš názor?**

„Mikaela je stále o krok ďalej. Petra má niekedy naozaj dobrú jazdu a môžeme

ju prekonať. Mikaela je však Mikaela. Víťazí od 17 rokov, čo je skvelé. Ani neviem, koľko už má medailí. Je však dobré, že Petra má pred sebou lyžiarku, na ktorú sa môže doťahovať.“

➔ **Vlhová štartovala počas sezóny aj v Jasnej v rámci Európskeho pohára. Ako ste vnímali obrovské šialenstvo, ktoré sa okolo nej vytvorilo?**

„Bolo vidieť, že ju ľudia milujú. Už prvý dva roky som cítil, že záujem o Petru sa postupne zvyšuje. Vedel som, že po titule majsterky sveta to bude bláznivé. Hovoril som aj ľuďom z tímu, že sa na to musíme pripraviť. Pre niektorých členov tímu je to možno ešte náročnejšie ako pre Petru. Sme normálni ľudia, ktorí si robia svoju robotu. Nevidím dôvod na to, aby sa chceli ľudia so mnou fotografovať. Nikoho som však neodmietol. Dôležité je, aby boli ľudia šťastní. A v tejto sezóne im Petra na to pripravila veľa dôvodov.“

➔ **S Vlhovou spolupracujete už tri roky. V čom sa za ten čas najviac zmenila?**

„Zlepšila sa v každej sfére. Z fyzickej i technickej stránky. Je psychicky silnejšia, kladie väčší dôraz na nutričný systém a výživové doplnky. Je to kombi-

nácia viacerých faktorov, a nielen jedna vec. Ak chce byť medzi najlepšimi lyžiar-kami na svete, musí byť kompletná vo všetkých oblastiach. Je to ako skladačka.“

➔ **Čo je najdôležitejšie, aby táto skladačka raz bola celkom poskladaná?**

„Petra musí byť ešte profesionálnejšia. Potrebuje sa starať o detaily – ako sa čo najrýchlejšie zotaviť po pretekoch, ako si oddýchnuť a ako organizovať svoj život, aby bola pripravená na každé pretek. Je to vec, ktorú rozprávam jej aj celému tímu. Potrebuje mať silný tím, lebo keď sa rozpadne, narobí to Petre ťažkosti. Musíme byť všetci v poriadku, lebo ak je unavený niekto z nás, vplýva to aj na ňu.“

➔ **Pred začiatkom spolupráce ste si vraj dali podmienku, že budete trénovať len lyžiara, ktorý skončil v najlepšej päťke Svetového pohára. Petra bola v hodnotení slalomu až šiesta. Prečo ste urobili výnimku?**

„Podrobne som sledoval jej poslednú sezónu pod vedením trénera Ivana Ilanovského a videl som v nej veľký potenciál. Vedel som, že je to kvalitná pretekárka, ktorá je mladá a otvorená novým možnostiam. Je to dôležité, lebo skúsenejšie

lyžiarky sú na niečo zvyknuté a je ťažšie ich meniť. Petra sa hneď na začiatku stotožnila s mojimi myšlienkami.“

➔ **Jej otec Igor Vlha už po zopár dňoch, ktoré s vami strávil, bol prekvapený, aké veci dokážete vybaviť a koľko ľudí vás pozná. Čo si o tom myslíte?**

„Neviem, pre mňa je to normálne. Je to moja práca a mám ju veľmi rád. Nemyslím si, že som nejaký superman.“

➔ **Pred príchodom do Vlhovej tímu ste si urobili dobré meno ako tréner Slovinky Tíny Mazeovej, ktorá sa pod vašim vedením stala celkovou víťazkou Svetového pohára. Ako si na to spomínate?**

„Bola to cenná skúsenosť, ktorá mi dala mnoho poznatkov do mojej trénerskej práce. Naučil som sa, ako sa dá víťaziť. Nie je to len o tom, ako tvrdo človek trénuje. Je to aj o nasmerovaní. Tina je výnimočná žena, od ktorej sa môžete učiť, aj keď už nesúťaží. Petre sa ju snažím dávať za príklad.“

➔ **Môže sa raz Vlhová dostať na jej úroveň a získať veľký krištáľový glóbus?**

„Telo, technika aj hlava ju predurčujú, aby bola podobná ako Mazeová. Ona začínala

najskôr v obrovskom slalome a až neskôr začala jazdiť slalom, super-G a zjazd. Napokon dokázala v každej disciplíne aspoň raz zvíťaziť. Nečaká nás jednoduchá cesta. Problém je v tom, že Slovensko je malá krajina a jej lyžiarska asociácia nemá taký vplyv, aký by sme potrebovali. Na niektoré svahy môžu ísť trénovať len veľké tímy a nás tam nepustia.“

➔ **Keď ste trénovali talianske lyžiarky, sťažovali sa, že máte príliš tvrdé tréningy a ste prísny. Vlhová s tým nemala nikdy ťažkosti?**

„S Petrou sme nemali žiadne problémy a akceptuje moje tréningy. Trénoval som v Slovinsku, Poľsku i Česku. Dievčatá z krajín východnej Európy nemali s mojou filozofiou ťažkosti. Ony dokážu vždy tvrdo pracovať. Som zrejme dobrý tréner len pre východoeurópske krajiny.“

➔ **Vlhová spomenula, že vás berie ako svojho druhého otca. Znamená to, že jej okrem lyžovania radíte aj v súkromnej sfére?**

„Moje pretekárky sú pre mňa vždy ako dcéry. Do súkromných vecí nechcem zasahovať. Keď sa však udeje v tíme niečo negatívne, poviem svoj názor. Je to ako s autom, ktoré tiež má ísť hladko. Ani

TÍM PETRY VLHOVEJ.

NEBYŤ SHIFFRINOVEJ...

Treba povedať, že nebyť fenomenálnej Mikaely Shiffrinovej, ktorá v uplynulej sezóne získala rekordných 17 víťazstiev v pretekoch SP, veľký aj tri malé glóbusy a dva tituly majsterky sveta, mohla byť Vlhovej fantastická celosezónna bilancia ešte oveľa úžasnejšia. Veď v slalomoch šesťkrát skončila za Shiffrinovou druhá!

SUPER-G ČI ZIAZD PÔJDE PETRA VLHOVÁ LEN VTEDY, AK TO NEOPLYVNÍ TRÉNING NA SLALOM A OBROVSKÝ SLALOM.

KOMBINÉZA AJ PRILBA DO MÚZEA

Petra Vlhová v máji venovala jednu zo „zlatých“ kombinéz, v ktorých jazdila na MS, do zbierok SOŠV - Slovenského olympijského a športového múzea. Zároveň do trvalého depozitu zapožičala aj svoju prilbu. Obidva exponáty si záujemcovia môžu pozrieť v Stálej expozícii dejín lyžovania na Slovensku, ktorú múzeum spravuje v Kremnici.

počítač nepracuje, keď je plný. Treba ho vyčistiť. Tak je to v živote i v lyžovaní. Hlavný kouč musí byť komplexný, nemôže byť len trénerom. Keď niekto potrebuje radu, vždy pomôžem.“

➔ **Vlhovej otec Igor a mama Zuzana chodia takmer na každé preteky. Jej brat Boris je**

členom tímu. Čo hovoríte na rodinu Vlhovcov?

„Je to výborná rodina a majú rešpekt pred ľuďmi, ktorí tvrdo pracujú. Sú súdržní a majú k sebe blízko. V každej rodine sa vyskytnú niekedy ťažkosti, ale vždy ich zvládnú. Petra potrebuje brata Borisa v tíme. Jeho prítomnosť jej pomáha.“

➔ **Igor Vlha povedal, že o sebe vyhlasujete, že ste Slováč. Prečo sa tak cítite?**

„Nie som Slováč, ale mám blízko k slovenskej mentalite a vašej krajine. Pochádzam z talianskej provincie Bergamo, kde žijú psychicky odolní ľudia. Mám v povahe tvrdo pracovať. Keď dosiahneme nejaké úspechy, chceme ísť

VLHOVÁ VOŠLA DO DEJÍN

Petra Vlhová bola v uplynulej zime suverénna svetová dvojka. Pre slovenské zjazdové lyžovanie niečo zázračné...

Zlato a tri medaily z majstrovstiev sveta

Medaily z majstrovstiev sveta v lyžovaní vždy boli pre Slovákov veľkou vzácnosťou. Prvú získala bežkyňa na lyžiach Gabriela Sekajová ako členka bronzovej štafety ČSSR na 4x5 km na MS 1974 vo Falune. Ďalšie dve pridal skokan na lyžiach Martin Švagerko – bronzovú ako člen družstva ČSSR na MS 1989 v Lahti a striebornú ako člen družstva ČR a SR na MS 1993 vo Falune. Štvrtú

získala akrobatická lyžiarka Zuzana Stromková v slopestyle na MS 2015 v Kreischbergu. A piatu miešaný zjazdársky tím (bola v ňom aj Vlhová) na MS 2017 v St. Moritz. A teraz v Aare si Petra Vlhová razom sama vybojovala tri medaily – najprv v alpskej kombinácii striebornú, potom v obrovskom slalome našu historickú prvú lyžiarku zlatú a na záver v slalome bronzovú!

Vlhová sa stala ešte len druhou slovenskou športovkyňou v histórii, ktorá na jednom svetovom šampionáte získala až tri medaily v olympijských disciplínach. Prvou bola plavkyňa Martina Moravcová na MS 1998 v dlhom bazéne v Perthe. Žiadny muž zo Slovenska sa takýmto kúskom zatiaľ nemôže pochváliť. Okrem toho: pred Vlhovou sa z najcennejšieho individuálneho kovu na MS v zimných individuálnych športoch

S KOMPLETNOU ZBIERKOU Z MS V AARE.

ešte ďalej. Nikdy sa neuspokojíme. Talianska mentalita je vo všeobecnosti taká, že veľa vecí nie je dôležitých. Taliani držia emócie viac v sebe. Usmievajú sa, aj keď sú nahnevaní. Slováci sú priami, čo sa mi páči. Mám rád obyčajných ľudí, ktorí tvrdo pracujú.“

➔ **V talianskych novinách sa písalo, že ste v minulosti mohli trénovať Mikaelu Shiffrinová. Je to pravda?**

„Áno, nejaké šumy boli, ale nič oficiálne. Boli to len slová, aj teraz ich počúvam často, ale nikto vtedy neprišiel za mnou s konkrétnou ponukou. Špekulovalo sa, že sa vrátim aj k Tine Mazeovej, ale ostal som v Taliansku. A neskôr som začal trénovať Petru.“

➔ **Na konci tejto sezóny ste prezradili, že máte jednu veľkú ponuku, ktorá by vám ukázala, či ste naozaj dobrý tréner. Bola od amerického tímu?**

„Nie, nedostal som ponuku od Shiffrinovej. Bola však od významného lyžiara. Od akého však bližšie komentovať nebudem.“

➔ **Prečo ste sa napokon rozhodli pokračovať v spolupráci so slovenskou zjazdárkou?**

„Stretli sme sa s Igorom Vlhom (otec Petry Vlhovej, pozn. red.) a dohodli sme si podmienky, aké som chcel. Ešte sme nedosiahli to, čo sme si pred začiatkom spolupráce stanovili. Aj preto ešte zostanem jeden rok. Budem hlavný tréner s viacerými zodpovednými úlohami.“

➔ **Bude to definitívne váš posledný rok v pozícii Vlhovej trénera?**

„To netvrdím. Ak by však budúca sezóna nevyšla, možno by zvažovali zmenu trénera. Aj preto som nechcel zmluvu na dlhšie obdobie. Je to normálne. Každý tréner by mal byť čestný a keď už svojej zverenke nemá čo priniesť, mal by skončiť.“

➔ **Už dlhšie sa špekuluje, či začne Vlhová v budúcej sezóne jazdiť viac rýchlostných disciplín. Aké sú vaše plány?**

„Budeme sa od začiatku sezóny snažiť, aby sme boli ešte silnejší. V príprave sa pokúsime zlepšovať v slalome, obrovskom i paralelnom slalome. Dôležité je zapracovať na technike v točivých disciplínach. V slalome Petra na konci sezóny stratala istotu. Budúci ročník chceme jazdiť aj alpské kombinácie. To, či pôjde aj rýchlostné súťaže, závisí od súťažného kalendára. Super-G či zjazd zaradíme do programu len vtedy, ak to neovplyvní tréning na slalom a obrovský slalom. Tieto disciplíny ostanú aj v ďalšej sezóne prioritou.“

➔ **Uplynulá sezóna bola jednoznačne najlepšia v Petrinej kariére. Aké sú vaše ambície do ďalšej sezóny?**

„Pridať z každej stránky. Po úspešnej sezóne nemôžeme mať malé ciele. Musíme opäť tvrdo pracovať, lebo do popredia sa derú ďalšie mladé pretekárky. Vo finále Svetového pohára zažiarila 17-ročná Novozélandčanka Alice Robinsonová, ktorá v obrovskom slalome skončila pred Petrou. Dostať sa v takom mladom veku na stupne víťazov nie je zvyčajné.“

VLHOVÁ VO SVETOVOM POHÁRI

2019: celkovo 1355 bodov (2. miesto), v slalome 877 bodov (2.), v obrovskom slalome 478 bodov (2.).
2018: celkovo 888 bodov (5.), v slalome 679 (4.), v obrovskom slalome 149 (13.).
2017: celkovo 589 bodov (10.), v slalome 411 (5.), v obrovskom slalome 178 (11.).
2016: celkovo 407 bodov (24.), v slalome 389 (6.), v obrovskom slalome 18 (40.).
2015: celkovo 34 bodov (81.), v slalome 34 (34.), v obrovskom slalome 0.
2014: bez bodu, nedokončila ani jedny preteky.
2013: celkovo 24 bodov (91.), v slalome 24 (42.), v obrovskom slalome 0.

tešil doteraz jediný slovenský športovec – krasokorčuliar Ondrej Nepela! Ten dokonca trikrát v sérii (1971 – 1973). V marci 2019 sa do tejto malej spoločnosti pridala ešte biatlonistka Anastasia Kuzminová.

Tri celkové druhé miesta, 5 víťazstiev a 14 pódíí v SP

Výnimočné bolo aj Vlhovej účinkovanie v seriáli Svetového pohára 2018/19. Celkovým druhým miestom vyrovnala doterajšie zimné maximum Slovákov v SP v zimných športoch. Takisto celkovo druhá skončila bežkyňa na lyžiach Alžbeta Havrančíková v sezóne 1988/89 a biatlonistka Anastasia Kuzminová vlni. V zjazdovom lyžovaní aj predchádzajúce najlepšie celkové umiestenia patrili Vlhovej, ktorá v predchádzajúcej sezóne skončila piata

a predtým v zime 2016/17 desiatu, čo bol vôbec prvý slovenský zjazdársky výsledok v top 10.

V sezóne 2018/19 Vlhová ako prvá Slovenka vôbec v SP prekonal celkove hranicu tisíc bodov. Pre zaujímavosť – jej 1355 bodov by od zavedenia súčasného systému bodovania v ročníkoch 1991/92, 1992/93, 1994/95, 2000/01 aj 2001/02 stačilo na zisk veľkého glóbusu... Petra navyše dosiahla až päť víťazstiev (tri v obrovskom slalome, po jednom v špeciálnom aj v paralelnom slalome) a spolu 14 pódiových umiestení v jednotlivých pretekoch (5-6-3), čo sa nepodarilo ani biatlonistke Kuzminovej v jej najlepších sezónach!

Ideme ďalej. Druhým miestom v konečnom poradí slalomu v SP Vlhová vyrovnala dve rovnaké umiestenia Veroniky Velez Zuzulovej z ročníkov 2015/16 a 2016/17. Jej celkový zisk 877 bodov je však oveľa vyšší, než v svojich

najlepších sezónach dosiahla Veronika. V minulosti by dokonca takmer vždy (s výnimkou Vreni Schneiderovej v ročníku 1993/94 a Shiffrinovej v sezóne 2017/18) stačil na zisk malého glóbusu za túto disciplínu! Pravda, treba povedať aj to, že počet slalomov SP (vrátane paralelných) v uplynulej sezóne bol nezvyčajne vysoký – 12.

Najšokujúcejší bol však Vlhovej rapidný výkonnostný vzostup v obrovskom slalome. Po zisku titulu majsterky sveta skončila v SP celkovo druhá, pričom v najťažšej zjazdárskej disciplíne naše doterajšie maximum bolo jej 11. miesto v sezóne 2016/17. Veľký potenciál preukázala aj v alpskej kombinácii, ktorej životnosť na vrcholných podujatiach sa zatiaľ predĺžila.

Summa summarum – Petra Vlhová v uplynulej zime vstúpila do dejín!

(sou)

BIATLONISTKY **ANASTASIA KUZMINOVÁ** A **PAULÍNA FIALKOVÁ**
STÁLI ZA SEZÓNU SPOLU DVANÁŠTKRÁT NA MEDAILOVOM PÓDIU

V STAVE PERMANENTNEJ BIATLONOVEJ HORÚČKY

TRI NAJLEPŠIE Z PRETEKOV
S HROMADNÝM ŠTARTOM V NOVOM
MESTE NA MORAVE - VÍŤAZNÁ
KUZMINOVÁ (V STREDE), DRUHÁ
FIALKOVÁ (VPRAVO) A TRETIA
FRANCÚZKA CHEVALIEROVÁ.

V HOLMENKOLLENE SI
ANASTASIA KUZMINOVÁ
SPLNILA ĎALŠÍ
ŠPORTOVÝ SEN.

Dve slovenské biatlonové grácie písali od decembra 2018 do konca marca 2019 výsledkovo a emocionálne silný príbeh. Hodný novej zlatej kapitoly slovenského biatlonu. Taká zima pod piatimi terčami ešte pre Slovenky nebola!

Najprv to bola Paulína Fialková, ktorá vtrhla do svetového cirkusu rýchlosťou víchrice a začala zbierať medailové umiestenia. Predtým mala jedno za celú kariéru, postupne jej nabiehal ďalšie a ďalšie. Šesť medailových pódíí v zime 2018/2019.

Trojnásobná olympijská víťazka a šesťnásobná olympijská medailistka Anastasia Kuzminová sa pridala od predvianočného kola Svetového pohára na Morave a postupne stupňovala svoje výkony až do takej miery, že si splnila všetky svoje kariérne sny: napokon z toho bola aj zlatá medaila z majstrovstiev sveta, aj všetky trafené terčiky v pretekoch so štyrmi strelbami.

Obe privádzali svojich fanúšikov do stavu permanentnej biatlonovej horúčky, keď behali a strieľali. Dokonca dvakrát, v Novom Meste na Morave po hromadnom štarte a na Holmenkolle po šprinte, ich mohli vidieť spolu na stupňoch pre víťazky.

DECEMBROVÝ PREDKRM

Nové Mesto na Morave servirovalo vianočné biatlonové dobroty aj pre stovky slovenských priaznivcov tridsať hodín pred zasadnutím za štredovečerný stôl. Beh s hromadným štartom bol slovenský. Kuzminová si vystrieľala pozíciu na čele po poslednej strelbe a v boji o medailu vypočula Paulína Fialková výkriky jej tréne-

rov Anny Murínovej a Martina Bajčičáka, ktorí bežali popri nej v poslednom stúpaní, aby predbehla Talianku Wiererovú. Viacgeneračný sen v slovenskom biatlone zavesili ako jagavú hviezdu na stromček. Prvá Slovenka, druhá Slovenka.

Nasťa podala v prvom hromadnom štarte zimy výkon hodný olympijskej víťazky v tejto disciplíne z Pjongčangu 2018. Paulína Fialková, 26-ročná Čierobaločanka, zapla svoje bežecké turbo a nasadila drvivý trháč v tiahlom stúpaní. Akoby ju magnetizovala pred ňou Kuzminovej slovenská kombinéza.

Slovenské slzy za cieľovým priestorom sa zbíhali do mláčok. Nastin manžel Daniel, jej sestra Anna Maslovová, Paulínina trénerka Anna Murínová mala tiež zarosené oči. „Pred súťažou s hromadným štartom som myslela na to, že by som chcela dať pekný darček pre všetkých našich fanúšikov na Vianoce. Moje želanie sa naplnilo,“ hovorila Nasťa po 14. triumfe v kariére. „Je to dobrý pocit, keď mám dobrú nasledovníčku. Ak sa rozhodnem skončiť, tak ma Paulína môže dôstojne zastúpiť.“

Nasťa na začiatku sezóny 2018/2019 pripustila, že v prípade neúspešného decembra by v januári 2019 nemusela pokračovať v kariére.

„Chcela som všetkým, ktorí nám fandili a bolo to počuť, dať vianočný darček. Počula som tisícky ľudí, ako povzbudzujú a myslela som na moje ďalšie medailové pódium. Potom som videla cestu dopredu v poslednom stúpaní. Neskutočný pocit. Veľmi sa teším, že slovenský biatlon sa takto vytiahol a dúfam, že to pomôže k tomu, aby bol ešte populárnejší,“ dodala Fialková.

**„PRED SÚŤAŽOU
S HROMADNÝM
ŠTARTOM SOM
MYSLELA NA TO,
ŽE BY SOM CHCELA
DAŤ PEKNÝ DARČEK
PRE VŠETKÝCH
NAŠICH FANÚŠIKOV
NA VIANOCE.
MOJE ŽELANIE SA
NAPLNILLO.“**

**AJ TRÉNER
BAJČIČÁK VRAVÍ,
ŽE KEĎ JE FORMA,
NEJDE SA JEJ
ČLOVEK ZBAVIŤ. TAK
NECH SA MA DRŽÍ.“**

ÚSPEŠNÝ TÍM. SESTRY FIALKOVÉ (VĽAVO IVONA, VEDĽA NEJ PAULÍNA), BEŽECKÝ TRÉNER MARTIN BAJČIČÁK A TRÉNERKA ANNA MURÍNOVÁ.

SKVELÝ FIALKOVEJ DECEMBER

V poslednom mesiaci roka, po turbulentnej jeseni s obrovským rozruchom okolo podpisov sestier Fialkových pod reprezentačné zmluvy, sa celé Slovensko nešťachilo čudovať, kde sa to v Paulíne vzalo, že z každého kola Svetového pohára prišla medaila. Začalo sa to v Pokljuke (3. miesto), v stíhacích pretekoch na 10 km. Zo šiesteho miesta po šprinte sa posúvala dopredu vďaka bezchybnej strelbe, čo je úžasný výkon a podaril sa jej druhýkrát v kariére – predtým v marci 2017 v Kontiolahti.

Paulína Fialková po súťaži konštatovala: „Na tieto štyri nuly budem dlho spomínať.“

NA STRELNICI PÁLI PAULÍNA FIALKOVÁ.

Nasledovalo 2. kolo Svetového pohára v Hochfilzene a jej druhé miesto v stíhačke.

„Chcela som dať ‚ležky‘ čisto, aby som bola vpredu. Keď sa to podarilo, začala som naozaj tvrdo makať. Prišli chybičky na stojke. Veľa dievčat tiež minulo svoj terčík. V závere som teda mala šancu pobiť sa o pódium. Vyšlo to a som veľmi šťastná.“

Tretia skončila aj v šprinte na 7,5 km v Novom Meste na Morave. „Ja ani neviem, čím to je, som v úplnej pohode a idem si svoje. Snažím sa len robiť to, na čom sme sa s trénermi dohodli. Keď to funguje, môžem sa z toho iba tešiť. Dúfam, že bez stresu to bude takto po-

SEZÓNNE VRCHOLY NÁŠHO HVIEZDNEHO DUA

SVETOVÝ POHÁR

Celkove: 3. ANASTASIA KUZMINOVÁ,
6. PAULÍNA FIALKOVÁ
Šprint: 1. ANASTASIA KUZMINOVÁ

Preteky s hromadným štartom:

3. PAULÍNA FIALKOVÁ

Stíhacie preteky:

3. ANASTASIA KUZMINOVÁ

Stupne víťaziek v pretekoch:

ANASTASIA KUZMINOVÁ

5 – 1 – 0 (vrátane MS),

PAULÍNA FIALKOVÁ 0 – 2 – 4

MAJSTROVSTVÁ SVETA

1. miesto: ANASTASIA KUZMINOVÁ, šprint

5. miesto: PAULÍNA FIALKOVÁ, 15 km

6. miesto: ANASTASIA KUZMINOVÁ, stíhacie preteky na 10 km

kračovať ďalej. Aj tréner Bajčičák vraví, že keď je forma, nejde sa jej človek zbaviť. Tak nech sa ma drží,“ povedala v predvianočnom čase. Za december štyrikrát vykročila na stupne víťaziek.

STÚPANIE NA VRCHOL

Od Nového Mesta na Morave sa Nastja Kuzminová odpíchla do nových výšin. Za Taliankou Vittozziovou dobehla druhá v stíhacích pretekoch v Oberhofe. Rutinným spôsobom sa prepracovala zo 7. miesta. Potom vyhrala šprint v Ruhpoldingu. Prvý raz v kariére zvíťazila v mekke tohto športu.

„Konečne som v Ruhpoldingu vyhrala!“ priam zvýskla Nastja do mikrofónov reportérov. „Pred pretekmi som si dávala úlohu, že v tejto aréne, kde som nedosiahla ani len pódiové umiestnenie, by sa to už mohlo podariť. Veď možno sa do tohto areálu ako športovkyňa už nevrátim.“

Bojový duch jej povzbudil získaný adrenalín z premeriavania odporu spúšte jej malokalibrovky. Ten musí byť pol kilogramu.

„Najprv nebol dostatočný, aby som nastúpila na preteky. Nikdy predtým sa mi to nestalo. Museli sme úplne odmontovať hlavu. Bolo to dosť nepríjemné, už bol nástrel. Dostala som sa do časovej tiesne. Ako nikdy predtým som urobila nástrel

zo štyroch zásobníkov. Inokedy ich býva aj osem. V súťaži sa mi však vydarili dve krásne nuly.“

O tri dni Nastja prepálila tempo v behu s hromadným štartom, ale v obľúbenej disciplíne ju na pódiu zastúpila Paulína Fialková, ktorá si zároveň privlastnila červený dres líderky poradia v boji o malý glóbus za preteky s hromadným štartom. „Som šťastná, že prvý raz v kariére budem mať červené číslo,“ komentovala to Paulína.

ZAVRŠENIE CESTY

Fenomenálna kariéra Anastasie Kuzminovej dostala napokon aj posledné medailové požehnanie, posledné zlato, ktorej jej chýbalo. Trojnásobná olympijská víťazka je aj majsterka sveta. Jej posledná osobná medailová túžba sa naplnila víťazstvom v pretekoch na 7,5 km v Östersunde. Jej medailová púť v slovenskej kombinéze sa zavŕšila 8. marca 2019. Desať rokov po tom, ako získala svoj prvý kov – striebro na MS v Pjongčangu.

Po titul si dobehla bez hlasu. Prekonávala zápal hrdla, mala plný nos. „Ešte ráno sme rozmýšľali nad tým, či nastúpiť. Rozhodli sme pokúsiť sa o niečo. Keď som išla na štart, nečakala som od seba nič. Keď ste v takom zdravotnom stave, nemusíte na seba nakladať psychickú záťaž

a môžete si odbehnúť svoje preteky,“ hovorila o svojom psychickom rozpoložení. Zaregistrovali sme vancouverký začiatok súťaže (pri zlatom olympijskom šprinte z roku 2010) s netrafeným prvým výstrelom a potom so štyrmi presnými v ležke.

Gesto Kuzminovej za cieľovou čiarou, ruka s bežeckou palicou letiaca nahor, znamenalo, že to dala.

Objímanie nemalo konca kraja.

Nastja bez hlasu nevedela poskytnúť hladným reportérom svetových televízií interview. Len cez sprostredkovateľa jej šepotu. To isté na oficiálnej tlačovej konferencii po pretekoch.

„Hovorila som si sama pre seba, je to tvoja najväčšia šanca na tomto šampionáte. Lebo keď budem ďalej ležať a liečiť sa, sily sa nezväčšia a preteky vôbec nevyjdú,“ slabučko so seba vydávala hlásky pre slovenských novinárov.

Ako krásne vyzerala Kuzminovej konto zo svetových šampionátov: po jednej zlatej, striebornej a bronzovej medaile.

FINÁLE VŠETKÝCH FINÁLE

Nádherne pre Slovenky bolo aj finále na Holmenkollene nad Oslom. Pokračovanie sna, čo historická sezóna priniesla. Víťazka Kuzminová ako kráľovná svetového šprintu a Paulína Fialková s ňou na me-

PAULÍNA FIALKOVÁ A ANASTASIA KUZMINOVÁ SI GRATULUJÚ V CIELI ŠPRINTU VO FINÁLE SVETOVÉHO POHÁRA.

„PRED PRETEKMI SOM SI DÁVALA ÚLOHU, ŽE V TEJTO ARÉNE, KDE SOM NEDOSIAHLA ANI LEN PÓDIOVÉ UMIESTNENIE, BY SA TO UŽ MOHLO PODARIŤ.“

dailovom stupni. Malý glóbus v Nastiných rukách. Majsterka sveta v tejto disciplíne vyhrala vo svojej kariére spolu desať šprintov, zo svojich celkových osemnástich triumfov na ZOH, MS a v SP.

„Je naozaj ťažké nájsť správne slová na to, aká som šťastná,“ rozprávala Nasťa.

Bronzová Paulína Fialková sa vyznala zo svojho druhého pocitu byť s Nasťou na stupni pre víťazky. „Je to emocionálne krásne byť na pódiu s inou Slovenkou, s Nasťou.“

Manžel Daniel pripravil potajomky s manažermi firmy Fischer na záverečné Nastine individuálne preteky dva páry bežiek tejto značky s názvom Kuzmina namiesto originálneho.

Bolo to niečo také, ako keď víťazovi Tour de France dodá výrobca jeho bicykla žltý rám na poslednú etapu.

Nuž a potom prišli jedny z najlepších pretekov, aké kedy Nasťa absolvovala. Stíhacie. V nich padol vedľa slávneho skokanského mostíka aj posledný terč, ktorý mala Anastasia na muške zakaždým, keď nastúpila na súťaž so štyrmi strelbami. Dvadsať terčikov a dvadsať presných zásahov. Predposledný pokus v jej kariére premenila na totálny triumf

a na hlavu postavila tvrdenie, že „nevie poriadne strieľať“. Nečudo, že po poslednom a presnom výstrele, pred ktorým sa na sekundu zastavila v rytme, jej zahrnal spokojný úsmev na perách, zaklonila sa mierne dozadu pri nahadzovaní malokalibrovky na chrbát, aby si mohla od úľavy vykriknúť. Do cieľa už akoby bežala iba čestné kolo.

„Viete, že sa rada na trati rozprávam sama so sebou. Cestou na poslednú položku som si vpravala, „nevnímaj to, pracuj v pokoji, nikto na strelnici nie je“. Rozkoš takého náskoku sa často neprihodi. Neuveriteľne dobrá a kvalitná strelba na Holmenkollene ma až prekvapila. Užila som si to naplno. Pred posledným výstrelom som trochu zaváhala. Staré spomienky vo mne vírilí a musela som ich potlačiť, alebo ich vyhodiť z mysle. Povedala som si, že nesmiem už opakovať chyby, ktoré som už prežila a rozdýchala,“ vyznala sa Nasťa.

A potom prišla dojmavá rozlúčka.

Na chvíľu skúsila zabojsť v behu s hromadným štartom o víťazstvo, ale strelecky to už nešlo ako deň predtým. Takže na konci bol dôležitejší úklon všetkým fanúšikom v cieľi na desiatom mieste a oslava v kruhu reprezentačných kolegov,

**„JE NAOZAJ ŤAŽKÉ
NÁJSŤ SPRÁVNE
SLOVÁ NA TO, AKO
SOM ŠĎASTNÁ.“**

kolegov zo servisného tímu, prezidenta slovenského biatlonu a, samozrejme, manžela Daniela. Ten plakal, priam vzlykal!

Nasťa dostala v cieľovom priestore na hlavu kráľovskú korunku, buchlo šumivé víno. Na kopci odpálili Nóri ohňostroj a Pani biatlonistka sa ocitla vo vzduchu, vyhadzovaná kolegami z tímu.

„Celá moja kariéra bola veľmi zaujímavá, veľmi úspešná. Ako to už v športe býva, nebola bez prehier, ale spomínať budem na víťazstvá, na to najkrajšie. Všetky moje sny sa splnili. Život a šport ma naučili byť skromná a radovať sa tomu, čo som dokázala,“ rozprávala Anastasia plná neuveriteľných emócií. ✕

DVE SLOVENSKÉ AJ SVETOVÉ BIATLONOVÉ ESÁ UPLYNULEJ ZIMY - ANASTASIA KUZMINOVÁ A PAULÍNA FIALKOVÁ.

bojovnicizazdravie.sk

**ZMEŇTE
SLZY
HNEVU**

**NA SLZY
RADOŠTI.
DOKÁŽETE TO.**

 DÓVERA
ZDRAVOTNÁ POISŤOVŇA

NEVÍDANÉ - ŠTYRI MEDAILY, DVE ZLATÉ!

XIV. zimný Európsky olympijský festival mládeže (EYOF), ktorý sa konal od 10. do 15. februára v Sarajeve a vo Východnom Sarajeve, bol pre Slovensko najúspešnejší v histórii. Dvojica šortkistiek priniesla domov dve zlaté a dve strieborné medaily!

MOMENTKA Z NÁSTUPU SLOVENSKEJ VÝPRAVY NA SLÁVNOSTNOM OTVorení.

Slovenský olympijský a športový výbor (SOŠV) na toto podujatie pod vedením Romana Hanzela vyslal 72-člennú výpravu, v ktorej bolo 45 športovcov (31 chlapcov a 14 dievčat). Na zimnom EYOF 2019 spolu štartovalo 911 športovcov zo 46 krajín.

REKORDNÁ ZIMA PREKONALA AJ LETO

Na predošlých 13 edíciách tohto zimného multišportového podujatia pred mládež vo veku 14 – 18 rokov získali slovenskí športovci dohromady len 6 medailí (1-0-5), pričom až sedemkrát sa domov vrátili bez cenného kovu. Naša zbierka z metropoly Bosny a Hercegoviny preto pri porovnaní s minulosťou vyzerá priam senačne - Slováci získali 4 medaily, z toho 2 zlaté a 2 strieborné! V Sarajeve sme teda zažili náš jasne najúspešnejší zimný EYOF v histórii. V neoficiálnom medailovom rebríčku krajín Slovensko obsadilo 7. miesto, čo bolo doteraz úplne nepredstaviteľné.

Naša aktuálna zbierka však hodnotou cenných kovov prekonalala aj doteraz najhodnotnejšiu zo 14 edícií letnej verzie podujatia (od roku 1991). V Győri 2017 síce Slováci získali re-

kordných 10 medailí, ale len jednu zlatú (bilancia 1-4-5).

FANTASTICKÁ RUSNÁKOVÁ V TANDEME S FILIPOVOU

O všetky štyri naše medaily sa zaslúžili dve šortkistky (rýchlorokčuliarky na krátkej dráhe). Dominantným spôsobom sa na ľadovom ovále prejavila 17-ročná Petra Rusnáková. Na úvod na 1500 m skončila tesne druhá za Taliankou Elisou Confortolovou, keď zlato prehrala len o 25 tisícín sekundy. Na 500 m aj na 1000 m však potom s prehľadom triumfovala. So ziskom dvoch zlatých a jednej striebornej medaily sa stala najúspešnejšou účastníčkou celého podujatia a zároveň aj historicky najúspešnejšou slovenskou športovkyňou na letných aj zimných EYOF!

Veľmi dobre jej sekundovala ďalšia zverenka českej trénerky Kateřiny

Novotnej Lucie Filipové. Na 500 m finišovala druhá za svojou krajanou. Po prvý raz v histórii EYOF sa tak stalo, že dve najcennejšie medaily v jednej súťaži získali slovenskí reprezentanti. Na ďalších dvoch tatiach ju v semifinále po kolíziách so súperkami diskvalifikovali.

V POPREDÍ MÁLO ĎALŠÍCH SLOVÁKOV

Žiaľ, spomedzi ostatných našich športovcov sa do prvej desiatky prebojovala už len biatlonistka Barbora Horniaková, 8. v pretekoch na 10 km. Hodno vyzdvihnúť aj osobný bodový rekord krasokorčuliarky Emy Doboszovej (skončila 17.), či umiestenia zjazdárov Jána Sanitrára (17. zo 105 pretekárov) a Silvie Strachanovej (30. zo 102 súťažiacich) v slalome i biatlonistky Michaely Hubáčovej na 6 km (25. zo 79) zhodne v prvej tretine štartového poľa. Inak však Slováci končili skôr v dolnej polovici výsledkovej listiny, prípadne súťaže nedokončili.

Naši mladí hokejisti síce z troch zápasov prehrali len prvý v skupine (1:2 s Fínskom), v druhom po predĺžení zdolali Bielorusko 2:1, no napriek tomu po triumfe 4:1 nad Švajčiarskom obsadili len 5. miesto zo 6 tímov.

MATADOR Group

MATADOR Group si vybudovala kľúčovú pozíciu na stredoeurópskom trhu ako systémový dodávateľ riešení pre automobilový a všeobecný priemysel. Spoločnosť bola založená v roku 1905 a výrazne sa podieľala na rozvoji slovenského priemyslu.

Pre zákazníkov po celom svete poskytujeme služby, ktoré pomáhajú formovať svet mobility. Či sa jedná o inžiniering a dizajn automobilov alebo sériovú výrobu štruktúrnych dielov, sme vždy pripravení ponúknuť maximum. V tomto nás podporuje aj široké portfólio priemyselných služieb zahŕňajúce automatizáciu, výrobu lisovacích nástrojov ako aj všeobecné strojárstvo. Spolu toto portfólio poskytuje stabilný základ možností, ktoré privádzajú myšlienky k životu.

Približne 2 500 zamestnancov pracuje na Slovensku, Česku a Rusku. Táto globálna orientácia nám umožňuje dodávať našim zákazníkom najlepšie služby načas a vo vysokej kvalite, čo považujeme za základ toho, aby sme sa stali pre nich prvou voľbou.

DVOJICA NAŠICH MEDAILISTIEK BOK PO BOKU V PLNOM TEMPE NA SARAJEVSKÉJ TRATI - VĽAVO LUCIA FILIPOVÁ, VPRAVO PETRA RUSNÁKOVÁ.

NA DLHÝCH NOŽOCH CHCE ZÁJSŤ DO PEKINGU

Na februárovom zimnom EYOF v Sarajeve získala šortrekistka zo Spišskej Novej Vsi **PETRA RUSNÁKOVÁ** dve zlaté a jednu striebornú medailu. Jej „kolegyňa“ **LUCIA FILIPOVÁ** pridala do rekordnej slovenskej zbierky striebro.

Triumfy 17-ročnej Rusnákovej (nar. 4. januára 2002) v pretekoch na 500 i 1000 m a striebro na 1500 m a striebro o takmer deväť mesiacov mladšej Filipovej (nar. 27. septembra 2002) takisto v Spišskej Novej Vsi) na 500 m pre Slovensko znamenali senzáciu. Veď v jednom z najmladších zimných olympijských

odvetví dve dievčiny z klubu ŠK STEZ Spišská Nová Ves a zo Športového centra polície dosiahli výsledky, o akých sa nám predtým na zimnom EYOF ani nesnívalo.

VÝSLEDKY NAD OČAKÁVANIE

Na juniorských súťažiach počas sezóny obe dievčatá v súbojoch so staršími súperkami ukazovali vysoké ambície. „EYOF bol pre nás jedno z najdôležitejších podujatí zimy. So súperkami zo západných krajín však súťažíme málo, takže sme nevedeli, čo presne máme čakať. Už po úvodnej súťaži v Sarajeve mi však bolo jasné, že budeme patriť medzi najlepšie,“ prezradila po návrate trénerka Kateřina Novotná.

„Očakávala som, že by som na EYOF mohla niečo vyhrať, ale skutočnosť prekonala všetky moje očakávania. Získala som dve zlaté medaily a ešte aj tá strieborná mohla byť zlatá, veď s Taliankou Confortolovou som na úvodnej

tisícpäťstovke prehrala len o tri stotiny sekundy,“ tešila sa Petra Rusnáková. Na margo jedinej sarajevskej prehrý dodala: „Možno stačilo len lepšie kopnúť nohu do cieľa. V závere som doslova cítila, ako mi Talianka dýcha na chrbát. Vedela som, že skúsi udrieť vo finiši. Mohla som sa ju síce pokúsiť ‚zavrieť‘, alebo nejako spomaliť, ale riskovala by som aj diskvalifikáciu. Tie sú v našom športe bežné. Napokon ma o malý kúsok predstihla.“

Aj Lucia Filipová mala z výsledku radosť: „Som spokojná so striebrom. Dvakrát ma síce diskvalifikovali za blokovanie súperky, ale taký je šortrek.“

PETRU SI VŠIMOL AJ KÓREJSKÝ TRÉNER

Aj keď na svetových podujatiach nedosiahla Rusnáková ešte prenikavý úspech a nezaradila sa na nich do najlepšej desiatky, vďaka jej vystupovaniu, štýlu súťaženia i technike korčuľovania si ju všimli

aj zahraniční odborníci. Podľa nich môže dosiahnuť v rýchlokorčuľovaní na krátkej dráhe podobné úspechy, ako jej trénerka Kateřina Novotná, viacnásobná majsterka Európy medzi ženami a na ZOH 2006 v Turíne šiesta na 500 m. Musí len poctivo trénovať a byť trpezlivá.

Na podujatí v Salt Lake City jej to povedal aj jeden z kórejských trénerov, ktorý si ju všimol. Ponuka na tréningy v krajine, ktorá vychovala hviezdy tohto športu, však zatiaľ pre Rusnákovú neprišla. Pobyť v Kórejskej republike by jej mohol pomôcť v ďalšom napredovaní. „Nečakala som, že ma osloví niekto z Kórejčanov. Potešilo ma, keď mi kórejský tréner hovoril, že vidí vo mne potenciál,“ hovorí mladá športovkyňa.

Hoci ona aj Filipová ešte dva roky môžu súťažiť medzi juniorkami, už v tejto zime si viackrát zmerali sily aj s najlepšimi ženami (Petra aj v tej predošlej). Rusnáková skončila vo viacboji na ME žien v Dordrechte dvadsiata a na MS v Sofii tridsiata, Filipová tam obsadila 25., resp. 33. miesto. V juniorskej kategórii Petra k trom medailám z EYOF pridala na záver sezóny dva bronzy (na 1000 aj 1500 m) vo finále série ISU Junior Challenge v Rostocku, vo viacboji tam skončila štvrtá. Na juniorských MS v Montreale však výrazne

SCENOU PIOTRA NUROWSKÉHO

Vďaka úspechom na EYOF sa Petra Rusnáková dostala medzi päťicu laureátov Ceny Piotra Nurowského za zimné športy. Ocenenie si prevzala na májovom seminári EOV vo Viedni. V hlasovaní delegátov z 50 európskych krajín obsadila delené tretie miesto, vďaka čomu k cene získala aj štipendium na športovú prípravu vo výške 5-tisíc eur.

SLOVENSKÉ MEDAILY ZO ZIMNÝCH EYOF/EYOD

ZLATO

POPRADE-TATRY 1999
KOMBINOVANÁ BIATLONOVÁ
ŠTAFETA NA 4x5 km (D.
Šimočko, Slezáková,
Hasillová, M. Kazár)

SARAJEVO 2019

Petra RUSNÁKOVÁ,
šortrek – 500 m
Petra RUSNÁKOVÁ,
šortrek – 1000 m

STRIEBRO

SARAJEVO 2019
Petra RUSNÁKOVÁ,
šortrek – 1500 m
Lucia FILIPOVÁ, šortrek – 500 m

BRONZ

AOSTA 1993
Martin BAJČIČÁK, beh na
lyžiach – 7,5 km klasicky

SUNDSVALL 1997

KOMBINOVANÁ BIATLONOVÁ
ŠTAFETA NA 5,2 km (Reguly,
Haazová, Timko, Valenčinová)

MONTHEY 2005

KOMBINOVANÁ ŠTAFETA
V BEHU NA LYŽIACH NA
4x5 km (Otčenáš, Garajová,
Janečko, Blašková)

LIBEREC 2011

Monika SIMANČÍKOVÁ,
krasokorčuľovanie

ERZURUM 2017

DRUŽSTVO HOKEJISTOV

PETRA RUSNÁKOVÁ SA
V SARAJEVE BLYSLA
ZISKOM DVOCH ZLATÝCH
A JEDNEJ STRIEBORNEJ
MEDAILY.

lepší výsledok než ona – 14. miesto na 500 m – dosiahla Filipová.

LEN TALENT NESTAČÍ

Obe naše medailistky z EYOF si uvedomujú, že potrebujú čo najviac súťažiť. Každým štartom získavajú nové skúsenosti. V rýchlokorčuľovaní na krátkej dráhe sú veľmi potrebné. Len talent nestačí, pretekár musí vedieť aj súťažiť, keďže je to kontaktný šport. Korčuľari musia mať veľký prehľad o tom, čo sa deje na trati. Aj maličká nepozornosť ich môže pripraviť o úspešný výsledok. Zároveň musia

byť dobre fyzicky pripravení, byť výbušní a ovládať správnu techniku korčuľovania.

„Na tréningu sa súťaženie len veľmi ťažko natrénuje. Navyše sme veľmi malá skupina, na Slovensku je nás málo, máme to ťažšie ako naše súperky z vyspelých krajín nášho športu. Dôležité sú preto časté štarty. Môžete dosahovať skvelé časy, ale medaily nemusíte získať. V pretekoch potrebujete využívať skúsenosti a rozmyšľať, intuitívne reagovať. Už dávno som sa presvedčila, že pretekanie musíte mať v sebe,“ priznala Rusnáková.

VŠETKY ŠTYRI SLOVENSKÉ MEDAILY AJ S TÝMI, KTORÉ SA PODPÍSAJI POD ICH ZISK - ZĽAVA PETRA RUSNÁKOVÁ, TRÉNERKA KATEŘINA NOVOTNÁ A LUCIA FILIPOVÁ.

MEDAILOVÝ ZÁSAH PO 20 ROKOCH

Slovenský šortrek sa „narodil“ v Spišskej Novej Vsi pred zimným EYOD 1999 v Poprade-Tatrách. O 20 rokov neskôr dve tamojšie dievčatá zažiarili na zimnom EYOF. Pritom členskú základňu tohto športu na Slovensku tvorí len niečo vyše 60 pretekárov!

ZA VŠETKÝM HLĎADAJ SPIŠSKÚ NOVÚ VES

Z mesta na Spiši vzišli aj obaja doterajší slovenskí účastníci zimných olympijských hier Matúš Užák (ZOH 2002 a 2006) a Tatiana Bodóová (ZOH 2014). Okrem nich aj Tomáš Jeleň, Tomáš Greschner a Matúš Michalík, ktorí v štafete spolu s Užákom skončili v roku 2003 štvrtí na ME v Petrohrade, čo je so štvrtým miestom na 1500 m a šiestym miestom vo viacboji

na ME v Grenobli dodnes najväčší úspech slovenského šortreku v seniorskej kategórii.

Spišská Nová Ves je už roky centrom tohto športu u nás. Mladí adepti tohto športu na vyššej úrovni sa pripravovali v určitom období ešte v Trnave. V poslednom období vyrastajú aj v Prešove a v Košiciach.

„Takto pred 20 rokmi sa v Poprade-Tatrách konal IV. zimný EYOD – predchodca súčasného EYOF. V programe podujatia bol aj šortrek, ktorému sa dovtedy na Slovensku nikde nevenovali. Za dejisko súťaží vytypovali Spišskú Novú Ves. Ja som tam už vtedy pôsobil ako šéf mestskej správy športových zariadení, medzi ktoré patrili aj zimný štadión. V podstate som dostal do vienu nielen úlohu zabezpečiť súťaže, ale aj vybudovať základy prípravy našich adeptov rýchlokorčuľovania

JAZDA VĽAVOTOČIVEJ ZÁKRUTE JE ZÁŽITOK

Šortrek nie je na Slovensku známy. Keď ľuďom prezradím, čo robím, pozerajú sa na mňa a nevedia, o čom hovorím. Vravím im, že je to šport, v ktorom sa korčuľuje neustále doľava,“ smeje sa Petra Rusnáková pri otázkach, akému športu sa venuje. V rýchlokorčuľovaní na krátkej dráhe krúžia pretekári a pretekárky proti smeru hodinových ručičiek po vytyčenom 111,12 m okruhu s polomerom zákrut 8 metrov. „Je to krásny šport. Jazda v ľavotočivej zákrute je zážitok, nikto okrem nás podobný pocit nezažije,“ hovorí.

na krátkej dráhe a založiť zväz,“ spomína šéf Slovenského rýchlokorčuľarskeho zväzu Ján Magdoško, ktorý funkciu riaditeľa mestskej správy športových zariadení opustil až v januári 2019 po odchode do dôchodku.

ŠTADIÓNY MÁME, POTREBUJEME PODMIENKY

„Po EYOF 1999 som si myslel, že šortrek u nás dlho nevydrží, ale deťom sa nový šport zapáčil a rodičia chceli, aby sme v tom pokračovali. Spočiatku sme talenty lovili najmä medzi hokejistami, ktorých nechceli. Postupne sme systém práce aj podmienky vylepšovali. Dnes už vychovávame čistokrvných šortrekistov,“ hovorí „otec“ slovenského rýchlokorčuľovania na krátkej dráhe.

PETRA RUSNÁKOVÁ SNÍVA SEN O OLYMPIJSKOM PEKINGU.

VEĽKÝ POTENCIÁL A SEN O PEKINGU

Petra Rusnáková má pred sebou jeden veľký cieľ. O tri roky v Pekingu chce byť po Tatiane Bodóovej druhá Slovenka, ktorá sa predstaví v rýchlokorčuľovaní na krátkej dráhe na zimných olympijských hrách. „EYOF v Sarajeve bol akosi malou olympiádou, bolo to úžasné. Verím, že sa prebojujem do Pekingu a zažijem aj atmosféru najväčšieho športového podujatia. Verím, že sa do Číny dostanem. Chcem sa neustále zlepšovať a raz priniest z veľkých pretekov medailu, možno aj z olympijských. Rada víťazím, aj keď na svetových podujatiach je to v konkurencii ázijských pretekárov veľmi náročné,“ dodala.

Jej život sa momentálne točí len okolo šortreku. Medzi jednotlivými pretekmi a tréningami sa snaží predovšetkým relaxovať. Niektorí ani netušia, akému športu sa venuje. Ak bude v Pekingu úspešná, rýchlokorčuľovanie na krátkej dráhe sa stane na Slovensku známejším.

Pokiaľ ide o budúcnosť našich dvoch aktuálnych medailistiek z EYOF, podľa trénerky Kateřiny Novotnej, ktorá s nimi pracuje od vlaňajšieho marca, majú obe veľkú perspektívu. „Skrýva sa v nich veľký potenciál, len treba s nimi metodicky správne pracovať. V Sarajeve sme dosiahli prvý väčší úspech a verím, že vďaka tomu sa mladí ľudia na Slovensku budú viac zaujímať o šortrek,“ hovorí.

Magdoško pripomína slová bývalého šéfa hokejového zväzu Jána Mitošinku, ktorého šortrek uchvátil pri jeho prvom priamom sledovaní na ZOH 1994 v Lillehammeri. „Vtedy mi povedal, že na Slovensku máme prirodzené podmienky na rozvoj tohto športu, veď tu máme okolo päťdesiat krytých zimných štadiónov. Pravda, len samotná krytá ľadová plocha nestačí. Výsledky však ukazujú, že aj z pomerov, ako sú naše, sa dá dostať vysoko. Veď naša reprezentatívna trénerka Kateřina Novotná pochádza z Benátok nad Jizerou, teda z porovnateľných podmienok.“

PRE SLOVENSKO SCHODNÁ CESTA

Nezaškodí upozorniť, že pre krajinu ako je Slovensko, šortrek v porovnaní s inými zimnými športmi ponúka lacnejšiu cestu

k medzinárodnému úspechu. Nie je totiž taký náročný na prípravu v zahraničí a na jej logistické aj personálne zabezpečenie, ani nemá také vysoké nároky na množstvo a cenu materiálu, či na špičkový servis, ako majú lyžovanie, biatlon, snoubording, sánkovanie alebo boby. A v porovnaní s krasokorčuľovaním nie je príprava v šortreku taká izolovaná.

Trénerka Kateřina Novotná, ktorá v českých farbách štartovala na štyroch ZOH, mala v minulosti možnosť trénovať dva roky v Južnej Kórei, čo je spolu s Čínou hlavná svetová veľmoc tohto športu. Prípravu v Ázii by ocenila ako ideálnu možnosť, ale nie je to pre nás jediná cesta. V Európe sú výborné tréningové podmienky napríklad aj v tureckom Erzurume – a ani Budapešť nie je na zahodenie.

„Naša tréningová skupina je malá, takže nie je pre ňu ťažké zabezpečiť prípravu, len na to treba nájsť peniaze. Celú prípravu spolu s nami teraz absolvovali dve české pretekárky, ktoré súťažia medzi ženami. Optimálna tréningová skupina by však mala mať šesť – sedem členov,“ hovorí Novotná. „Veľmi nám pomohol projekt Medzinárodnej korčuliarskej únie (ISU) pre krajiny z našej východnej skupiny Európskeho pohára, tzv. Danubie, vďaka ktorému naši pretekári mohli s nízkymi nákladmi absolvovať viaceré sústredenia v zahraničí, zväčša v Budapešti. Výsledky vidno. Maďarská mužská štafeta získala vlani na ZOH v Pjongčangu zlato a na EYOF v silnej konkurencii dominovali maďarskí chlapci a naše dievčatá,“ prezrádza Magdoško.

INDIVIDUÁLNY PLÁN AJ DENNODENNÉ DOCHÁDZANIE

Petra Rusnáková, ktorá chodí na gymnázium v Spišskej Novej Vsi, má v škole individuálny študijný plán, takže môže trénovať dvojfázovo. V uplynulej sezóne od októbra okrem viacerých štartov na Slovensku súťažila postupne v Česku, Kanade, USA, Kazachstane, Poľsku, Holandsku, zase v Kanade, v Bosne a Hercegovine, Bulharsku a v Nemecku. V škole ju teda veľmi nevideli... „Snažím sa čo najviac školských povinností riešiť cez písomky, aby som nemusela príliš chodiť na ústne skúšky,“ vysvetľuje. Jej spolužiaci však veľmi ocenili, že prvou zlatou medailou na EYOF pre nich vykorčuľovala voľno...

V prípade Lucie Filipovej je situácia zložitejšia, pretože nemá individuálny študijný plán a každodenne dochádza do Levoče na strednú zdravotnú školu. „Preto sú počas školského obdobia u nej reálne len jednofázové tréningy. Dvojfázové máva iba cez prázdniny,“ hovorí trénerka.

TOHTOROČNÍ OKRÚHLI JUBILANTI - OLYMPIONICI

Niekoľko desiatok našich olympionikov má v tomto roku okrúhle životné jubileum, medzi nimi aj viacerí medailisti z OH či ZOH. Ponúkame vám prehľad všetkých - a ako bonus dvoch českých hokejistov, ktorí desať rokov veľkej kariéry prežili na Slovensku.

Hneď na Nový rok oslávil deväťdesiatku niekdajší vynikajúci gymnasta **Ferdinand Daniš** (rodák z Lučenca so štyrmi umiesteniami v prvej šestke na OH v rozpätí rokov 1952 - 1960 prežil prakticky celý život v Čechách). Len o desať mesiacov mladší je veslár **František Reich**, ktorý súťažil na OH 1952 a 1956 (nar. 31. 10. 1929 v Žiline).

Z radov veteránov 80 rokov oslávil 15. januára boxer pôvodom z Košíc **Vojtech Stantien**, účastník OH 1968. O päť rokov mladší sú dvaja účastníci OH 1968 - futbalista a neskôr známy tréner **Jozef Jarabinský** (nar. 12. 3. 1944 v Jarabinej), aj historicky prvá slovenská majsterka Európy v atletike (na ME 1966 v Budapešti v behu na 400 m) **Anna Chmelková-Blanáriková** (26. 7. 1944 v Špačinciach).

JEDNA Z NAJLEPŠÍCH BASKETBALISTIEK NAŠEJ HISTÓRIE BOŽENA MIKLOŠOVIČOVÁ-ŠTRBÁKOVÁ (70).

Medzi sedemdesiatnikov sa 27., resp. 28. februára zapísali jedna z najlepších basketbalistiek v slovenskej histórii, trojnásobná medailistka z ME

a členka 4. družstva ČSSR na OH 1976 Bratislavčanka **Božena Miklošovičová-Štrbáková**, resp. najúspešnejší slovenský bežec všetkých čias, Košičan **Jozef Plachý**. Plachého v tomto čísle predstavujeme osobitne, takže len pripomeňme, že v rozpätí rokov 1968 - 1980 štartoval na štyroch OH (najlepšie výsledky dosiahol na svojich prvých, rep. posledných OH - 5. miesto na 800 m, resp. 6. miesto na 1500 m), získal striebro na ME 1969 a štyri medaily, vrátane jednej zlatej, na halových ME.

Okrem nich 70 rokov oslávia biatlonista zo ZOH 1972 **Ján Húska** (5. 7. 1949 vo Važci), hádzanár z OH 1976 **Štefan Katusák** (26. 10. 1949 v Poproči) a prvá slovenská bežkyňa na lyžiach, ktorá sa prebojovala na stupne víťaziek v pretekoch SP, **Anna Pasiarová-Gajancová**, na ZOH 1976 členka 6. štafety ČSSR a súťažila aj na ZOH 1984 (18. 12. 1949 v Tatranských Matliaroch).

Medzi plejadou tohtoročných šesťdesiatnikov vyniká strieborný hokejový olympijský medailista zo Sarajeva 1984 a kapitán tímu majstrov sveta 1985 **Dárius Rusnák** (2. 12. 1959 v Ružomberku). Jeho rovesník je aj ďalší hokejista, člen legendárnej bratskej trojice a účastník ZOH 1980 **Anton Šťastný** (5. 8. 1959 v Bratislave). Krasokorčuľarsky účastník ZOH 1984 **Karol Foltán** sa narodil 16. 4. 1959 v Nových Zámkoch, členka 5. družstva hádzanáriek ČSSR na OH 1988 **Anna Hradská** 11. 7. 1969 v Myjave, jazdárska účastníčka ZOH 1976 - 1984 (v Lake Placid 1980 desiata v zjazde a v Sarajeve 1984 piata v zjazde) **Janka Gantnerová-Šoltýsová** 30. 9. 1959 v Kežmarku a členka 5. družstva športových gymnastiek ČSSR na OH 1976 **Ingrid Potisková-Holkovičová** 5. 12. 1959 v Bratislave.

STRIEBORNÝ HOKEJISTA ZO SARAJEVA 1984 DÁRIUS RUSNÁK (60).

Päťdesiatku hneď skraja roka oslavoval trojnásobný olympionik (1992 - 1998) v ľadovom hokeji, bronzový medailista z Albertville 1992 **Robert Švehla** (2. 1. 1969 v Martine). V početnom zozname tohtoročných päťdesiatnikov je ďalších 20 olympionikov: bobista pôvodom z Ilavy **Peter Kondrát**, na ZOH 1998 reprezentujúci Česko (7. 1. 1969 v Ilave), vodnopólový účastník OH 1992 a 2000 **Peter Veszelits** (23. 1. 1969 v Košiciach), viacnásobná medailistka z ME v stolnom tenise, ktorá účinkovala pri olympijskej premiére tohto športu na OH 1988 a s Hrachovou postúpila do štvrtfinále dvojhry **Renáta Kasalová** (5. 3. 1969 v Bánovciach nad Bebravou), účastníčka OH 1996 aj 2000 v atletike **Róbert Valíček** (10. 3. 1969 v Martine) a **Peter Tichý** (12. 3. 1969 v Žiline), traja účastníci OH 1992 - boxerský štvrtfinalista OH **Vojtech Rückschloss** (14. 3. 1969 v Ružomberku), hádzanár **Zoltán Bergendi** (21. 3. 1969 v Šali) a vôbec prvá slovenská medailistka z ME v džude **Miroslava Jánošíková** (28. 4. 1969 v Bratislave), účastník OH 1992 a 1996 a vôbec prvý medailista samostatného Slovenska z MS v atletike, bronzový na 110 m prekážok z MS 1997 **Igor Kováč** (12. 5. 1969 v Krompachoch), hokejista na

ZOH 1994 **Vladimír Bůřil** (17. 5. 1969 v Bratislave), zjazdár na ZOH 1992 **Adrián Bíreš** (18. 5. 1969 v Banskej Bystrici), atlétka na OH 1996 **Alica Javadová** (26. 6. 1969 v Nitre), stolný tenista na OH 1992 **Roland Vími** (21. 6. 1969 v Dunajskej Strede), vodný pólista na OH 2000 **Róbert Kaid** (24. 7. 1969 v Košiciach), biatlonista na ZOH 1994 **Lukáš Krejčí** (28. 7. 1969 v Prahe), zápasník na OH 1992 **Jozef Palatinus** (8. 8. 1969 v Novej Bani), účastník štyroch ZOH v rozpätí 2002 – 2014 v bobovom športe **Milan Jagnešák** (29. 8. 1969 v Rabčiciach), združenár na ZOH 1994 **Michal Giacko** (27. 9. 1969 v Poprade), skvelý hokejista, účastník ZOH 1998 a medailista z MS **Zdeno Cíger** (19. 10. 1969 v Martine), basketbalistka na OH 1992 **Milena Rážgová** (2. 11. 1969 v Ružomberku) a vzpieráč na OH 1996 a 2004 **Rudolf Lukáč** (29. 12. 1969 v Považskej Bystrici).

Z radov mladších jubilentov výnimočne uvádzame aj štvoricu z početnej garnitúry štyridsiatnikov – tých, ktorí boli či sú naozaj mimoriadne športovo úspešní. Sú to štvornásobný účastník ZOH 2002 – 2014 v ľadovom hokeji (člen 4. tímu SR vo Vancouveri 2010 a 5. tímu v Turíne 2006) a držiteľ troch Stanleyho pohárov **Marián Hossa** (12. 1. 1979 Starej Ľubovni), takisto štvornásobný olympionik v rýchlostnej kanoistike, člen strieborných štvorkajakov na OH 2008 v Pekingu aj na OH 2016 v Riu de Janeiro a viacnásobný majster sveta **Juraj Tarr** (18. 2. 1979 v Komárne), historicky prvý olympijský víťaz samostatnej Slovenskej republiky a päťnásobný me-

TROJNÁSOBNÍ VODNOSLALOMÁRSKI VÍŤAZI OH (SYDNEY 2000, ATÉNY 2004, PEKING 2008) PETER A PAVOL HOCHSCHORNEROVCI (40).

dalista z OH (2-2-1) vo vodnom slalome, 14-násobný majster sveta i Európy **Michal Martikán** (18. 5. 1979 v Liptovskom Mikuláši) a jeho kolegovia z divokej vody, trojnásobní olympijskí šampióni (Sydney 2000, Atény 2004, Peking 2008) a raz bronzoví na OH, 6-násobní majstri sveta a 11-násobní majstri Európy bratia **Peter a Pavol Hochschornerovci** (7. 9. 1979 v Bratislave).

Pripomíname aj okružle jubileá dvoch olympijských medailistov a majstrov sveta českej národnosti, ktorí

v čase vrcholnej kariéry dlho pôsobili na Slovensku. Niekdajší legendárny kanonier hokejového Slovana Bratislava, hodonínsky rodák **Václav Nedomanský** (v belasých farbách pôsobil v čase zisku striebra na ZOH 1968 v Grenobli aj bronz na ZOH 1972 v Sappore), mal 14. marca 75 rokov. Rovnaké životné jubileum len o štyri dni neskôr oslávil takisto legendárny hokejový brankár, pražský rodák **Jiří Holeček**, ktorý v čase pôsobenia vo VSŽ Košice prispel k zisku bronz na ZOH 1972. ❌

V ÉRE SAMOSTATNOSTI PRVÝ SLOVENSKÝ MEDAILISTA Z MS V ATLETIKE - IGOR KOVÁČ (50).

OLYMPIJSKÝ VÍŤAZ VO VODNOM SLALOME Z ATLANTY 1996 AJ Z PEKINGU 2008 MICHAL MARTIKÁN (40).

BEŽECKÁ LEGENDA JOZEF PLACHÝ OSLÁVIL VO FEBRUÁRI SEDEMDESIATKU

MLADÍK Z KOŠÍC, ČO OHROMIL SVET

Niekdajší legendárny stredotratiar Jozef Plachý, účastník štyroch OH, získal množstvo titulov a cenných kovov a niekoľko rokov patril medzi absolútnu svetovú špičku v behu na 800 m, neskôr na 1500 m. Koncom februára oslávil sedemdesiatku.

**JOZEF PLACHÝ V ČASOCH
NAJVÄČŠEJ BEŽECKEJ
SLÁVY.**

**,KEĎŽE DLHÉ ROKY
REPREZENTOVAL
ČESKOSLOVENSKO
A MÁ DVE OBČIANSTVA
- ČESKÉ I SLOVENSKÉ
- TAK AJ V ČESKU HO
ZARADILI DO TROJICE
NAJÚSPEŠNEJŠÍCH
BEŽCOV, KTORÚ TVORIA
EMIL ZÁTOPEK, JOSEF
ODLOŽIL A ON.**

NA OH 1968 V MEXICO CITY 19-ROČNÝ MLADÍK Z KOŠÍC OHÚRIL SVET. NA FOTOGRAFII JOZEF PLACHÝ V STAROSTLIVOSTI ŠÉFLEKÁRA VÝPRAVA PAVLA HANDZA.

Poniektorí si už na Jozefa Plachého možno nespomenú, ale odborníci i novinári k menu košického rodáka nikdy nezabudnú dať prívlastok – najlepší a najúspešnejší slovenský bežec všetkých čias. Keďže dlhé roky reprezentoval Československo a má dve občianstva – české i slovenské – tak aj v Česku ho zaradili do trojice najúspešnejších bežcov, ktorú tvoria Emil Zátopek, Josef Odložil a on.

JEDNODUCHO TALENT

Spočiatku nič nenasvedčovalo tomu, že z nenápadného chlapca vyrastie atléť svetového mena. Ako Plachý sám spomína, mal síce vynikajúceho učiteľa telesnej výchovy, ktorý sa žiakom venoval viac, ako bývalo zvykom, a lákal ho aj futbal, ale to bolo všetko. Vyrastal v skromných podmienkach, otec bol murár, mama v domácnosti, peňazí nikdy nebolo nazvyš – a teda ani na športovanie.

Našťastie, v odbornom učilišti Východoslovenských strojárni, v ktorom sa učil za strojného zámočníka, malo vedenie k športu veľmi pozitívny vzťah. Z učilišta ho poslali na mestské kolo súťaže stredoškôľakov a učňov v cezpoľnom behu. I keď v ňom nevířazil, zaujal známeho atletického nadšenca, funkcionára a trénera Tibora Lieskovského. Ten si už dal záležať, aby Jozef štartoval na okresných majstrovstvách

v cezpoľnom behu. Tam sa začala jeho cesta do veľkej atletiky.

Okresné majstrovstvá už vyhral s veľkým náskokom. Takisto neskôr majstrovstvá celého Východoslovenského kraja. V tom istom roku (1965) si z majstrovstiev ČSSR mladších dorastencov priniesol striebornú medailu za 2. miesto v behu na 1000 m vo veľmi sľubnom čase 2:36,9 min. Vo veku 17 rokov sa stal po prvý raz majstrom Československa – v kategórii starších dorastencov vyhral v cezpoľnom behu na 3 km aj na 800 m (časom 1:53,4 min). O rok si to úspešne zopakoval, len medzi dospelými sa mu ešte nepodarilo postúpiť do finále. Časom časom 1:50,6 min sa však zapísal už do tabuliek čs. rekordov staršieho dorastu.

Začiatkom nasledujúceho, olympijského roka, prestúpil do vysokoškolskej Slávie VŠT Košice, ktorá v tom čase mala najkvalitnejší a najpočetnejší atletický oddiel v meste. Tam sa dostal do rúk trénera Jana Lišku. Vynikajúci atletický odborník sa stal jeho osudom. Plachý pod jeho vedením trénoval až do ukončenia aktívnej činnosti. Práve vďaka Liškovi sa takmer rýchlosťou blesku zaradil medzi svetovú špičku bežcov na 800 m.

KYSLÍK MOHOL NECHAŤ INÝM

Iba 19-ročný chalan mal síce rešpekt pred svojimi staršími a známejšími súpermi, ale rozhodne z nich nemal strach. Svedčil o tom aj jeho výkon na Rošického memoriáli v Prahe a nový

čs. juniorský rekord na 800 m 1:47,1 min. V priebehu polroka sa Plachý pod Liškovým vedením zlepšil o viac ako tri sekundy a splnil limit na olympiádu v Mexico City!

O čom viac mohol snívať tento mladík, ktorý si pravidelne šesť dní v týždni najskôr odkrútil pomerne namáhavú pracovnú smenu vo VSS a až potom išiel na tréning? Preto zmenil zamestnanie. Stal sa z neho údržbár v študentských domovoch VŠT. A tak si už niekedy mohol zabehať aj v pracovnom čase, veď na štadión to mal doslova niekoľko desiatok metrov.

Samozrejme, už ako člen reprezentačného olympijského výberu mal na prípravu na OH 1968 veľmi dobré podmienky, vrátane trojtýždenného pobytu v rumunských Transylvánskych Alpách v nadmorskej výške 2 300 m. O to menšie problémy mal potom s aklimatizáciou v dejisku Hier, ktorá trvala tri týždne (dejisko OH leží v nadmorskej výške 2 240 m).

Mexiko bolo iba druhou krajinou, ktorú navštívil. Jeho meno súperom nič nehovorilo. Prekvapil ich však už v rozbehu na 800 m, kde časom 1:48,6 min skončil druhý za známym Adamsom z NSR. Škoda, že ešte po dobehnutí rozbehu si vyskúšal kyslíkovú masku. Nepotreboval ju, cítil sa celkom dobre, ale bola to neznáma vec... Aj po rokoch stále spomína, že konzerva s kyslíkom bola zrejme prechladená, lebo keď si ju dal dole, tak sa cítil doslova mizerne.

OPRÁŠENÝ OLYMPIONIK

Nuž, mladíčka nerozvážnosť zrejme spôsobila, že ho „chytla“ angína, ale našťastie semifinále zvládol na 100 percent.

MLADÍK OHROMIL SVET

V druhom semifinálovom behu si 19-ročný junior Plachý počínal ako skúsený veterán najznámejších svetových oválov. Pred ním skončili iba neskorší víťazi tejto disciplíny Doubell z Austrálie a Kiprugut z Kene. Košičan dosiahol čas 1:45,9 min, čo znamenalo svetový juniorský rekord a zároveň aj československý rekord (predošlý zlepšil o 0,8 s)!

Plachý sa stal prvým slovenským bežcom, ktorý v dovedy polstoročných dejinách Československa postúpil do finále OH. Vo finále potom dosiahol na desatinu sekundy rovnaký čas. Medaila síce z toho nebola, ale svojím 5. miestom (na 800 m štartovalo spolu 41 pretekárov) ohúril celý bežecký svet.

Výkony Plachého pohotovo a výstižne komentovali niektorí zahraniční novinári, akreditovaní v Mexiku. Redaktor britského denníka Times Neil Allen napísal: „Bol som veľmi

MOMENTKA Z FINÁLOVÉHO BEHU NA 800 M NA OH 1968. PLACHÝ V BIELOM DRESE NA TRETEJ POZÍCII.

prekvapený, že Plachý dokázal prijať africké tempo a poradiť si s ním. Piate miesto 19-ročného bežca je rovnaký úspech ako medaila.“ Robert Parienté z francúzskeho denníka L'Équipe zase konštatoval: „O rok môže byť najlepší v Európe. Behá uvoľnene, vydrží sériu pretekov, vie si šetriť sily aj na finále. Jeho vek ohromuje. Tento 19-ročný junior má naozaj sľubné perspektívy.“

V roku 1968 Plachý vyhral anketu o najúspešnejšieho slovenského športovca roka 1968 – dokonca pred medailistami z OH Mariannou Krajčírovou (strieborná gymnastka v súťaži družstiev)

a bronzovým volejbalistom Bohumilom Golianom. V anketе o najúspešnejšieho športovca ČSSR skončil desiaty.

HVIEZDA PADÁ HORE

Tento medzititulok výstižne charakterizuje najbližší rok Jozefa Plachého po návrate z OH 1968. V lete 1969 ho nominovali do výberu starého kontinentu na stretnutie Európa – Amerika v Štuttgarte. Išlo o najvýznamnejšie atletické podujatie medzi OH 1968 a 1972 (majstrovstvá sveta mali premiéru až v roku 1983). V behu na 800 m zvíťazil v novom čs. rekorde 1:45,4 min. Tento výkon oficiálne

OSUD MENOM LIŠKA

Podstatná časť Plachého športovej kariéry sa spájala s Janom Liškom. Jeden z prvých vysokoškolských vzdelaných trénerov a pedagógov telesnej výchovy v ČSR pôsobil ako telocvikár na Vyššom leteckom učilišti v Košiciach. Stal sa aj trénerom a funkcionárom atletiky v TJ Slávia vŠT. Plachého trénoval v rokoch 1968 – 1982 (kratší čas počas jeho pôsobenia v Banskej Bystrici „na dialku“) a potom mu odovzdal svoju tréningovú skupinu. „I keď mal na to nemálo dôvodov, nikdy mi nevyndal a dokonca na mňa ani raz za tie dlhé roky nezvyšil hlas,“ spomína Plachý na svojho dnes už 91-ročného trénera, ktorý v Prahe býva v rovnakom dome ako on, len na inom poschodí.

SVOJHO ČASU TRI SLÁVNE „PÉČKA“ KOŠICKÉHO ŠPORTU, PRIČOM KAŽDÝ Z TOHTO TRIA SA STAL MAJSTROM EURÓPY. ATLÉT JOZEF PLACHÝ MEDZI DVOMA FUTBALISTAMI - JAROSLAVOM POLLÁKOM (VĽAVO) A JÁNOM PIVARNÍKOM.

NA MOMENTKE ZO SEMIFINÁLE BEHU NA 800 M NA OH 1972 V MNÍCHOVE JE PLACHÝ NA PRVOM MIESTE, ALE POSTUP DO FINÁLE MU TESNE UŠIEL. ZASLŮŽIL SA O TO ÚŽASNE FINIŠUJÚCI AMERIKAN WOTTLE (V ŠILTOVKE), KTORÝ NAPOKON ZÍSKAL ZLATO.

vyhodnotili ako najlepši na celom tomto prestížnom stretnutí!

Milióny občanov ČSSR mohli v relácii Góly – body – sekundy celých sedem rokov večer čo večer sledovať na televíznej obrazovke záverečný finiš Plachého v Štuttgarte. Tento „bradatý“ rekord prekonal slovenský bežec až po 39 rokoch. V júni 2008 Jozef Repčík v Ostrave zabehol čas 1:44,94 min, teda iba o 0,46 sekundy lepší.

Aj keď počas športovej kariéry Plachý dosiahol desiatky významných víťazstiev a utvoril množstvo rekordov, výkon zo Štuttgartu si dodnes cení najviac. V roku 1969 vyhral 29 z 30 pretekov, v ktorých štartoval. Iba na ME v Aténach skončil druhý. Aj tam mal na víťazstvo, ale traja bežci NDR (Schulze, Matuszewski a Fromm) si naňho pripravili účinnú spoločnú taktiku. Z nej vyťažil Dieter Fromm, na ktorého drvivý nástup už Plachý nemal dost času adekvátne zareagovať.

Jeho úspechy sa odzrkadlili v rôznych anketách. Napríklad ho vyhlásili za druhého najlepšieho bežca roka v Európe. V ankete o najúspešnejšieho športovca ČSSR skončil tretí, za atletickými majsterkami Európy Rezkovou a Jehličkovou.

Na vrchole slávy Plachý ako 21-ročný prestúpil do TJ VSŽ Košice, kde už využíval všetky výhody vrcholového socialistického športovca. Mohol trénovať

predpoludním i poobede. Do zamestnania už chodiť nemusel, na rozdiel od hokejistov i futbalistov si však po výplatu chodil sám.

ŠTYRI OLYMPIÁDY - DVE FINÁLE

Po štyroch rokoch od OH v Mexico City sa Plachý veľmi tešil na OH 1972 v Mníchove. Na ME 1971 v Helsinkách síce po zdravotných problémoch skončil „len“ šiesty, ale pred ďalšou sezónou absolvoval náročnú prípravu. Bol vo vynikajúcej forme – v zime vyhral halové ME v Grenobli (bolo to vôbec prvé zlato Slováka z tohto podujatia) a už mal aj dosť medzinárodných skúseností.

Žiaľ, v Mníchove všetko dopadlo inak, než si predstavoval a naplánoval. V semifinále urobil taktickú chybičku, ktorá ho vyšla veľmi drahú. Takisto ako všetkých ostatných ho zaskočil raketový finiš Američana Davida Wottla, bežiaciho v šiltovke. Postup do finále (Wottle ho s rovnakou taktikou vyhral) mu unikol o jednu desatinu sekundy... „Cítil som sa v životnej forme, no podcenil som finiš,“ sype si popol na hlavu Plachý. Doteraz sa s touto „stopkou“ v semifinále nedokáže vyrovnáť. O štyri roky neskôr v Montreale skončil síce ešte horšie, už v rozbehu, ale ten nevydarený štart sa dal ospravedlniť jeho zlým zdravotným sta-

TURNÉ PO AMERICKÝCH HALÁCH

Počas OH 1968 predstavitelia Americkej atletickej únie pozvali Plachého na zimné halové turné do USA. Dovtedy nikdy nevidel halu pre tisícky divákov s bežecským oválom. Na turné sa pripravoval na zasneženom trávniku futbalového ihriska Lokomotívy Košice, na ktorý mu hostitelia položili dlhý pás z gumy. Za Atlantikom však vyjavene hľadel na drevený bežecský ovál. Premiérový halový štart – víťazný – mal v slávnej Madison Square Garden v New Yorku. V USA súťažil počas štyroch halových sezón, vo všetkých 36 pretekoch skončil v prvej trojke. V roku 1972 sa dokonca stal medzinárodným majstrom USA v behu na 880 yardov.

JOZEF PLACHÝ A JEHO KARIÉRA

Jozef Plachý sa narodil 28. februára 1949 v Košiciach. V atletike súťažil postupne za Sláviu VŠT Košice, TJ VSŽ Košice, Duklu Banská Bystrica a Duklu Praha. Počas celej kariéry ho trénoval Jan Liška. Štyrikrát štartoval na OH: v Mexico City 1968 bol piaty na 800 m (vo finále aj v semifinále, kde utvoril juniorský svetový rekord, dosiahol čas 1:45,9 min), v Mníchove 1972 na 800 m vypadol v semifinále (1:48,9, v rozbehu 1:471), v Montreale 1976 vypadol v rozbehu (1:48,63), v Moskve 1980 na 1500 m obsadil 6. miesto (3:40,7 min, v semifinále 3:40,4). Na majstrovstvách Európy bol na 800 m druhý v Aténach 1969 (1:46,26) a šiesty v Helsinkách 1971 (1:47,33). Do finále sa ešte prebojoval v Prahe 1978 na 1500 m (dvanásty). Na halových ME získal štyri medaily – zlato v Grenobli 1972 na 800 m (1:48,84), striebro v Rotterdame

1973 v štafete na 4x800 m (spolu so Samborským, Kováčom a Šišovským), bronz na 800 m na HME 1973 aj v Göteborgu 1974. V roku 1969 triumfoval v behu na 800 m v stretnutí Európa - Amerika v Štuttgarte (1:45,4). V roku 1977 vyhral na 1500 m na Svetovej univerziáde v Sofii (3:40,2). Štartoval v 35 oficiálnych medžištátnych atletických stretnutiach. Trikrát bol nominovaný do tímu Európy na medzikontinentálne záporenia. Na majstrovstvách ČSSR získal 14 titulov v kategórii mužov, na 800 m triumfoval 10-krát v sérii (1968 – 1977). V roku 1970 utvoril európsky rekord na 880 yardov – 1:46,7 min. Utvoril dovedna 9 čs. rekordov na troch tratiach – 800 m (jeho najlepší výkon 1:45,4 min zo Štuttgartu 1969 platil 39 rokov ako slovenský rekord), na 1500 m (3:37,04 min v Bratislave 1977) a na 1 míľu (3:54,7 min v Štokholme 1977, medzičas na 1500 m mal 3:35,8...).

**PLACHÝ V ZÁVEREČNOM OBDOBÍ SVOJEJ
BEŽECKEJ KARIÉRY VO FARBÁCH DUKLY
PRAHA, KEĎ UŽ PRESEDAL Z OSEMSTOVKY
NA TISÍCPÄTSTOVKU.**

**JOZEF PLACHÝ NA VLAŇAJŠOM PRAŽSKOM
STRETNUTÍ ČS. OLYMPIONIKOV Z ROKU
1968 PO 50 ROKOCH - S KRAVATOU
A ODZNAKOM VTEDAJŠEJ VÝPRAVY ČSSR.**

vom. V Mníchove to však bola len a len jeho osobná chyba.

V roku 1977 presedlal na dlhšiu trať – 1500 m. Na novej trati v Bratislave utvoril čs. rekord 3:37,04 min. Ďalší čs. rekord pridal v Štokholme na 1 míľu (3:54,7 min). Potom vyhral Svetovú univerziádu v Sofii. Na 1500 m sa predstavil aj na svojej štvrtej olympiáde – v Moskve 1980. Vo veku 31 rokov skúsený borec plne odhadol svoje možnosti i schopnosti a dôstojne sa rozlúčil s veľkolepou kariérou. Vo finále dobehol šiesty v čase 3:40,7 min.

VOJAK Z POVOLANIA, TRÉNER, AKTÍVNY DÔCHODCA

V roku 1974 Plachý narukoval na základnú vojenskú službu do Dukly Banská

Bystrica, i keď v tom čase už diaľkovo študoval na Právnickej fakulte Univerzity P. J. Šafárika v Košiciach. Po roku v zelenom sa stal vojakom z povolania a odvelili ho do Dukly Praha. Tam sa opäť stretol s Janom Liškom, ktorý ho „na diaľku“ trénoval aj pod Urpínom.

S aktívnou činnosťou skončil v roku 1982 vo veku 33 rokov. Potom prevzal od Lišku skupinu pretekárov a stal sa aj reprezentačným trénerom. S touto prácou definitívne skončil v roku 1993, keď odišiel pracovať na právny odbor Ministerstva obrany ČR. Neskôr bol poradcom veliteľa územnej obrany Prahy. Od roku 2000 sa však trénersky dlho venoval Ondřejovi Karafiátovi, dnes prvotligovému futbalistovi Liberca.

V súčasnosti je podplukovník Armády ČR vo výslužbe a striedavo žije v Prahe a Košiciach. V atletike stále pôsobí. V rokoch 2000 – 2012 sa podieľal na organizovaní náborových pretekov pre deti a mládež „Hľadáme nového Jozefa Plachého“, po ich zrušení Slovenským atletickým zväzom sa z jeho iniciatívy zrodili preteky „Plachého míľa“ pre školákov a študentov v Košiciach a na ich okolí. Toto masové náborové podujatie má za sebou už 11 ročníkov. Okrem toho pôsobí ako externý spolupracovník nemeckej firmy, ktorá vyrába a distribuuje zariadenia na čistenie vzduchu v priemyselných objektoch.

OSUDOVÁ HORA NANGA PARBAT.

Z POZOSTALOSTI SLÁVNEHO SLOVENSKEHO HOROLEZCA IVANA FIALU SA DO ZBIEROK SOŠV – SLOVENSKEHO OLYMPIJSKEHO A ŠPORTOVÉHO MÚZEA DOSTAL VÝNIMOČNÝ EXPONÁT: **RUKAVICE LEGENDÁRNEHO REINHOLDA MESSNERA Z NANGA PARBATU.**

RUKAVICE Z OSUDOVEJ HORY

Nanga Parbat (8125 m) je najzápadnejší a deviaty najvyšší zo štrnástich hlavných vrcholov sveta nad 8000 m. Majestátna hora s povestou jednej z najnebezpečnejších, ktorá len zriedka otvára náruč horolezcom. Jej názov v preklade z hindčiny znamená Holý vrch. Volajú ju aj krajšie: Diamír - Kráľ vrchov. Ale aj škaredšie: Killer Mountain - Zabijácka hora. Na žiadnej osemtisícovke – pred tým, ako na jej vrchol prvý raz vstúpila ľudská noha – nezahynulo toľko horolezcov a nosičov ako na Nanga Parbate (31).

NA FOTOGRAFII SPOD NANGA PARBATU ZĽAVA ŠTYRIA SLOVÁCI - IVAN FIALA, ĽUDOVÍT ZÁHORANSKÝ, MICHAL OROLIN A IVAN GÁLKY.

IVAN FIALA POD NANGA PARBATOM.

Vjúli 1953 sa udial malý zázrak. Legendárny Hermann Buhl predbehol dobu: keď nemecký šéf expedície Karl Maria Herrligkoffer vydal príkaz na ústup, Rakúšan sa z piateho tábora (6900 m) sám bez kyslíkového prístroja za 17 hodín vyštveral šesťkilometrovou trasou s viac než 1200-metrovým prevýšením z Rakiotského údolia až na vrchol a za ďalších 24 hodín z neho zostúpil, pričom ako prvý postojacky bez spacieho vaku prestál a prežil bivak v osemtisícovej výške!

SLOVÁCI ZAČALI V STOPÁCH LEGENDÁRNEHO BUHLA

Buhlov prvovýstup bol príliš dlhý a náročný na to, aby sa stal „normálkou“, klasickou výstupovou cestou na Nanga Parbat. Za 66 rokov ho zopakovali len – Slováci.

Do 11. júla 1971 nestál na osemtisícovom vrchu žiaden horolezec z Československa, ba ani z východnej Európy. V ten deň však o 13. hodine práve na Nanga Parbat vystúpili Slováci Ivan Fiala a Michal Orolin, členovia II. čs. himalájskej expedície, ktorú viedol Ivan Gálky. Na rozdiel od prvej z roku 1969 splnili hlavný cieľ.

„Keby sme sa ani na druhý pokus nedostali na vrchol Nanga Parbatu, boli by nám povedali: Nemáte na to,

seďte doma. Našťastie sme však naň vyliezli a otvorili sme dvere zlatej ére nášho horolezectva,“ povedal v jednom z rozhovorov Ivan Fiala. Pôvodne nebol v nominácii útočného kvarteta. O vrchol sa mali pokúsiť Michal Orolin, Milan Kriššák, Jozef Psotka a Ľudovít Záhoranský. Psotka však dostal horúčku a nahradil ho Fiala, z ktorého sa neskôr vyklul ťahúň. Prvý sa otočil hore chrbtom Kriššák, druhý Záhoranský, ten skoro v osemtisícovej výške. „Jeden mi dal čakan, druhý vľajku,“ spomínal Fialov spolulezec Michal Orolin.

DEBUT MESSNEROVCOV: ÚSPECH I TRAGÉDIA

Reinhold Messner dal Nanga Parbatu prívlastok Osudová hora. Rodák z tirolského Brixenu vystúpil na jej vrchol prvý raz rok pred našimi – Rupalskou stenou, najväčšou na svete. Vedno s ním aj jeho, o dva roky mladší brat Günther. Lenže podstatne unavenejší. Keď sa obaja dokochali krásnou panorámou a došla reč na zostup, priznal, že zliezť výstupovou cestou si netrufa.

Po trýznivej noci bez stanu, spacákov či variča sa rozhodli zostúpiť zdanlivo ľahšou, ale neprebádanou západnou Diamírskou stenou. V druhý deň prežili búrku s krúpami, ale osudný sa ukázal tretí – prechod cez veľkú snehovú stráň. Reinhold ňou prešiel bez problémov, kým výrazne zaostávajúceho Günthera zmietla lavína.

„KEBY SME SA ANI NA DRUHÝ POKUS NEDOSTALI NA VRCHOL NANGA PARBATU, BOLI BY NÁM PAVEDALI: NEMÁTE NA TO, SEĎTE DOMA. NAŠŤASTIE SME VŠAK NAŇ VYLIEZLI A OTVORILI SME DVERE ZLATEJ ÉRE NÁŠHO HOROLEZECTVA“

**UKAVICE REINHOLDA MESSNERA
Z VRCHOLU HORY, KTORÉ SÚ DNES
V ZBIERKACH SOŠV - SOŠM.**

„Po troch dňoch zúfalého trmácania som zistil, že Günther za mnou nejde,“ opísal starší z bratov. „Vrátil som sa a uvidel som veľkú lavínu, ktorá sa zrútila a zrejme ho pochovala. Celú noc som ho márne hľadal... Cieľ sme síce dosiahli, ale za akú cenu? Mój brat zomrel a ja som utrpel ťažké omrzliny, amputovali mi šesť prstov na rukách a niekoľko článkov na nohách. Táto expedícia podstatne ovplyvnila môj ďalší život, pretože to bola cesta nielen cez osemtisícový vrchol, ale tiež zo života k smrti a zo smrti k životu. Vtedy som neveril, že sa ešte k horolezectvu vrátim.“

MESSNEROVE PALČIAKY NAŠLI NA VRCHOLE SLOVÁCI

Messnerovci zažili na vrchole Nanga Parbatu veľkú eufóriu: prvá himalájska výprava a hneď vrchol! Zložili okuliare, stiahli rukavice a fotografovaním aj kochaním sa panorámou strávili hodinu. „Bolo treba zostúpiť,“ konštatuje Reinhold v autobiografii Život horolezca. „Pokúsil som sa opäť si natiahnuť nórske palčiaci. Lež stuhli až natoľko od mrazu, že sa mi to nepodarilo. Mal som náhradný pár, a tak som nechal tie dva zľadovatelé ciagle na jednej skale východne od vrcholu.“

Štrikované palčiaci o rok neskôr našli Ivan Fiala a Michal Orolin. Vzali ich a namiesto nich tam nechali karabínu československej výroby.

„K nášmu výstupu na Nanga Parbat sa na Západe sprvu stavali s istou nedôverou, ale keď som Reinholdovi Messnerovi na dôkaz odovzdal jeho rukavice, ktoré sme na vrchole našli, mienka sa zmenila,“ spomína Fiala na tatranských oslavách štyridsiatín prvého úspechu slovenských horolezcov v Himalájach.

REINHOLD PREŽIL A STAL SA LEGENDOU

Reinhold Messner mu následne svoje rukavice podaroval. Vtedy už nebol legendou Nanga Parbatu len Hermann Buhl, ale aj on. Po troch výpravách, na ktorých najmä snoril po bratovom tele (1971, 1973 a 1977), v sedemdesiatom ôsmom vyšiel na jeho vrchol úplne novou cestou v Diamírskej ceste alpským štýlom – bol to historicky prvý sólový výstup na osemtisícovku. V tom istom roku s Petrom Habelerom vyšli ako prví bez kyslíku na Mount Everest a v auguste 1980 Messner už zvládol aj sólový výstup na najvyšší vrch sveta.

AJ PRE NÁS TRAGICKÁ HORA

Nanga Parbat nebol milostivý ani k našim výpravám či horolezcom. Dobrú náladu v tábore II. československej expedície na Nanga Parbat v roku 1971 poznačila tragická smrť pakistanského nosiča Nabiho, ktorý si pri vynáške do jedného z táborov chcel skrátiť cestu, pošmykol sa a zahynul po tristometrovom páde. V júni 2013 pakistanskí teroristi hlásiaci sa k hnutiam Taliban a Jundulláh počas útoku na tábor pod Nanga Parbat zastrelili desiatich horolezcov zo šiestich krajín. Medzi obeťami boli aj Slováci Anton Dobeš (ročník narodenia 1963) a Peter Šperka (1955), účastníci viacerých himalájskych expedícií.

V októbri 1986 ako prvý horolezec na svete skompletizoval výstupy na všetkých štrnást himalájskych osemtisícoviek. Takmer vzápätí však vyhlásil: „To, čo sa v roku 1970 udialo v Rupalskej stene Nanga Parbatu, bolo pre mňa dôležitejšie i osobnejšie ako všetky osemtisícovky dokopy.“ Bratove pozostatky našli až v auguste 2005 – vo výške 4400 m. Najslávnejší horolezec sa celých 35 rokov musel obhajovať, že mladšieho brata nezanechal osudu a že nad ľudským životom vyhrali prírodné živly...

MIMORIADNY CENNÝ ARTEFAKT V MÚZEU

Himalájsku drámu bratov Messnerovcov dnes na Slovensku pripomína skutočný zbierkový unikát. Rukavice Reinholda Messnera patrili k vzácnym predmetom, ktoré Ivan Fiala uchovával vo svojej súkromnej horolezeckej zbierke. Pri nej spomínal na najväčšie úspechy, ktoré dosiahol, ale aj na priateľov, ktorých počas horolezeckého života stratil. Po jeho vlnajšej smrti rukavice spolu s inými vzácnymi predmetmi darovala jeho manželka do zbierok SOŠV – Slovenského olympijského a športového múzea. ✕

BRATIA **RENÉ A MARCEL VAJDOVCI** NETUŠILI, ŽE V GARÁŽI ROZBEHNÚ
BIZNIS, KTORÝ BUDE VYUŽÍVAŤ SVETOVÁ KANOISTICKÁ ELITA

Z TEJTO **LODE** SA UŽ NEDÁ VYSTÚPIŤ

MARCEL VAJDA. NETUŠIL,
ŽE S BRATOM V GARÁŽI
ROZBEHNÚ BIZNIS PRE SVETOVÚ
KANOISTICKÚ ELITU.

Keď ako decká prikvitli prvý raz do lodenice v karloveskej zátokke, dostali do rúk „staré vraky“. Najskôr ich učili, ako si ich obrúsiť a upraviť na mieru. Až následne, za odmenu, ich tréner zobral na vodu. Marcel Vajda s bratom Reném dnes vyrábajú vlastné prototypy, na ktorých jazdí svetová kanoistická špička na divokej vode.

HOCI VO FIRME DNES PRACUJE ASI PÄŤDESIAT ĽUDÍ, VÄČŠINA LODÍ STÁLE PREJDE V PROCESSE VÝROBY RUKAMI BRATOV VAJDOVCOV.

Pred dvadsiatimi rokmi sa lode predávali ako polotovary. „Neboli límce, sedenie. Už vtedy sme sa učili pracovať s rôznymi typmi materiálov,“ spomína Marcel Vajda na časy, keď sa rodila myšlienka, že skúsia vlastný biznis v neprebádaných vodách. Hoci jeho brat René to dotiahol do československej reprezentácie, pre problémy s cestovnými doložkami od vrcholového vodáckeho športu obaja upustili. Zostali však na jeho brehu.

„Motal sa okolo nás náš bývalý tréner Peter Hochschorner starší a Milan Gába, ich skúsenosti nás posúvali vpred. V tom čase nebolo úplne neobvyklé, že športovcovi na noc zmizla loď a, hľa, onedlho sa podobný typ objavil niekde za bučkami,“ spomína Marcel Vajda. Veľkým odrazovým mostíkom bola prvá zákazka. Paradoxne, neúspešná.

„Otec žil ako emigrant v Nemecku. V štuttgartskej firme sme si za jeho peniaze nakúpili všetko možné, pre našinca v tom čase aj nemožné. Prepašovali sme to domov a pustili sme sa do výroby. Akurát, že návody sme príliš nečítali. Stačilo, že sme použili separátor technologicky nesprávne a výsledok bol, že sa nám celá loď prilepila do formy. Mohli sme ju vyhodiť. Nemali sme ani materiál, ani loď, ani

formu. Tak sme pekne naklusali späť rozčúlení, čo nám to predali.“

Poučení odborníkmi z fachu poprosili otca pokorne o ďalšiu zálohu a začali nanovo. V tom čase sa dali dokopy so šéfom výroby vychytených lodí Prijon v nemeckom Rosenheime. S Juhošlovanom sa skamarátili, veľa im poukazoval. „Pracovali sme spolu na katamaráne, veľa sme sa narobili, ale ešte viac sme sa naučili. Chodili sme po rôznych výstavách, kde sme sa dostali k materiálom, o ktorých sme ani netušili, že existujú. V tom čase sa u nás používal karbón, kevlar. My sme sa rozhodli, že vyskúšame sendviče, ktoré sa vakuujú medzi vrstvy. V kanoistike to bola úplná novinka. Zrazu boli loď ľahučké a tvrdé, jednoducho bomba.“

Časovaná.

Vybuchla na olympijských hrách v Barcelone 1992. Zažiarili na nich československí reprezentanti – kanoista Lukáš Pollert bral zlato, deblisti Miroslav Šimek s Jiřím Rohanom striebro. Na lodiach z garáže!

Pollertovi vraj dokonca nechtiac vymenili na lodi farby. „Paluba mala byť fialová a dno ružové, ale otočili sme to. V tom čase však bola ružová v móde najmä v Nemecku, vraj nabádala k lepšiemu výkonu. Tak sme mu to aj vysvetlili. Jemu to bolo v zásade jedno a zdá sa, že sme mali nakoniec pravdu.“

POMOHLI AJ SEDAČKY NA TEHELNOM POLI

Tak, ako jedna lastovička nerobí leto, ani prvé medaily neurobili z výroby lodí do

„LODE PRE KONKRÉTNÝCH ŠPIČKOVÝCH ŠPORTOVCOV ROBÍ VŽDY TEN ISTÝ TÍM ĽUDÍ.“

BUBLINKY ODMENOU ZA MEDAILY

Regenerácia a oddych tvoria neoddeliteľnú súčasť vrcholového športu. Preto ani luxusné hydromasážne vane pod značkou Vajda Lotus Spas Series nie sú celkom mimo brandže. „Hochschornerovci chodili svojho času k nám do areálu dielne do vírivky. Po zisku olympijských medailí sme vodáckym dvojčikám, Martikánovi aj Kaliskej po jednej darovali,“ prezrádza Vajda.

V DIELNI SA VYRÁBA CELÝ ROK.

ASI SEDEMDESIAT AŽ OSEMDESIAT PERCENT VÝROBY TVORIA LODE, ZVÝŠOK VÍRIVKY A VANE.

dňa na deň biznis, z ktorého sa dá existovať. Na preklenutie náročného obdobia pomohli bratom aj komerčnejšie zákazky – tobogany na letných kúpaliskách, sedačky na futbalových štadiónoch na Pasienkoch aj na starom Tehelnom poli, či nárazníky, strešné spojery a ďalšie prvky okolo karosérie na nákladných verziách automobiliek Mercedes a Mann.

Postupne im začali objednávky prerastať cez hlavu, nestíhali, nemali priestor. Spracovanie požiadavky na štyridsať metrov dlhú jachtu im zabralo tri a pol roka. Výnos však investovali do novej výrobnéj haly, kde spustili aj výrobu víriviek a hydromasážnych vaní.

Pri bublinkách a lodiach zostali dodnes. „V čase hospodárskej krízy ustali objednávky mimo vodáckej brandže, vrátili sme sa k pôvodnému sortimentu. Asi sedemdesiat až osemdesiat percent výroby tvoria lode, zvyšok vírivky a vane,“ vysvetľuje Marcel Vajda.

Lodí vyrobí ročne niečo medzi 1500 až 2000, počet víriviek sa ráta na zopár stoviek. Nápady na inovácie si sledujú sami, najmä v súvislosti s kompozitnými materiálmi.

„Ich škála je veľmi široká. Čím drahšie, tým kvalitnejšie. O čo kvalitnejšie, o to zasa náročnejšie na spracovanie. Rovnaké materiály sa používajú pri vý-

**„V ZÁSUVKE
KANCELÁRSKEHO
STOLA BY SOM
NAŠIEL KOPEC
ZMLÚV, ALE TIE SÚ
VÁM V KONEČNOM
DÔSLEDKU NANIČ.“**

robe kozmických rakiet, monopostov formuly 1 či lietadiel. Pochopiteľne, musíme sa zmestiť do možností kanoistického športu. Mohli by sme vyrobiť slalomovú loď z identického materiálu ako Boeing, ale bola by päťkrát drahšia,“ opisuje jeden z dvoch generálnych riaditeľov a majiteľov firmy Vajda Group.

Do tvaru lode už zvykne výraznejšie prehovoriť aj konkrétny športovec, ktorý na nej bude jazdiť na vode.

„Pretekárov, s ktorými pracujeme na vývoji lodí, máme po celom svete. Zo Slovákov je to napríklad Michal Martikán, či Alexander Sľafkovský. Bratia Hochschornerovci najmä vďaka svojmu otcovi celkom zmenili vtedajšie ponímanie ‚cédvojky‘, dnes už vyradenú kategóriu z olympijských hier zrýchlili o tretinu. Mohutnejší Peter vzađu, drobnejší Pavol vpredu, to všetko bolo treba zohľadniť pri konštruovaní ich dvojkano. Elena Kaliská sa podieľala na odľahčení špice lode. Zo zahraničných spomeniem Francúza Denisa Gargauda Chanuta, Angličana Davida Florencea, či Austrálčanku Jessicu Foxovú,“ vyratúva Marcel Vajda.

V praxi to vyzerá tak, že športovec si zadá prvotnú požiadavku, v dielni mu vyrobí loď, ktorú si potom pretekár vezme na vodu a testuje. Dva či tri mesiace ju skúša, ako sa správa pri rôznych záberoch. Vajdovcom dáva spätnú väzbu. Kajak následne prispôsobujú požiadavkám športovca na mieru. Niektoré úpravy je možné urobiť priamo na vyrobenej lodi, pri väčších zásahoch treba začať od piky.

„Martikánovu loď sme pred olympiádou v Atlante zhotovili asi na dvadsiaty pokus. Až potom bol spokojný. On je veľmi špecifický jazdec. Po rokoch spolupráce už vieme, čo si môžeme dovoliť. Som presvedčený, že ktokoľvek

OLYMPIJSKÉ MEDAILY VAJDOVCOV

Okolo sedemdesiat percent lodí na vrcholných vodnoslalomárskych podujatiach vzniklo v bratislavských Vajnoroach Pri starom letisku. Vysokú úspešnosť potvrdzuje dovedna 35 olympijských medailí, ktoré na nich športovci vypádlovali v slalome aj šprinte. „Sme hrdí na každú z nich. Rovnako športovci nás vnímajú ako neoddeliteľnú súčasť ich úspechu,“ tvrdí Marcel Vajda. Cenné kovy spod piatich kruhov sa vynímajú aj na vajdovskom kamióne, ktorý brázdí európske vodácke areály na cestách za svojimi zákazníkmi, vrcholovými športovcami.

OLYMPIJSKÉ HRY	ROK	ZLATO	STRIEBRO	BRONZ
Barcelona	1992	1	1	0
Atlanta	1996	1	0	0
Sydney	2000	1	1	1
Atény	2004	2	2	1
Peking	2008	4	1	1
Londýn	2012	1	4	3
Rio de Janeiro	2016	2	3	5
SPOLU		12	12	11

iný by si sadol do jeho lode, asi by ju dolámal. Ale keďže Michal je technicky veľmi vyspelý, je možné ju odľahčiť na miestach, kde by to iným spôsobovalo viac škody ako úžitku. Vlastne by si do nej nikto iný ani nesadol, nik iný by sa do jeho otvoru a spôsobu sedenia nezmesčil.“

POTREBUJÚ AJ ODTLAČOK ZADKU

Samotná výroba spočíva v modelovaní, v špeciálnych nástrekoch, nanášaní vrstiev karbónových alebo karbón-kevlarových vlákien, výstuží a živice. Kajak či kanoe sa následne vypáli v peci. Na záver sa vyrába sedenie, či

klačanie. Potrebný je preto odtlačok zadku či kolien športovca. Jedinečné dielo. Unikát.

Laika to možno prekvapí, ale opatrný treba byť aj pri výbere dizajnu lode. Čím je pestrejší, tým je loď ťažšia. Farebný náter vie zvýšiť váhu kajaku aj o celý kilogram. Pri osemkilovej hranici, ktorú stanovujú pravidlá, to nie je málo. Preto, ak si športovec vymyslí pestrofarebný motív, musia zasa výrobcovia vyhútať, kde v procese výroby nejaký ten gram ubrať. „Tu sme mali najväčšiu dilemu pri lodi Janky Dukátovej. Ale keďže jej tréner Robo Oročkocký u nás robil, detaily výroby pozná a priložil ruku k dielu.“

BRATIA PAVOL A PETER HOCHSCHORNEROVCI NA VAJDOVKE NA LONDÝNSKEJ OLYMPIÁDE V ROKU 2012.

Ak by veľmi horelo, minimálny čas na výrobu kajaku je 48 hodín. Za kratší čas je to takmer nemožné, proces sušenia sa urýchliť nedá.

Prax ukázala, že inak sa kajaky správali pri jarnej a jesennej výrobe. Poučenie: v dielni museli zabezpečiť stabilné podmienky. To všetko ukázal čas a neraz aj metóda pokus-omyl.

Ak sa niektoré z menej špecifických technologických opatrení osvedčí, začne sa štandardne aplikovať na všetky lode. Takmer celý minulý rok testovali vylepšenia s kajakármi Jiřím Prskavcom a Petrom Kauzerom.

„Využili sme to teraz na lodi MM3 pomenovanej po pätnásobnom olympijskom medailistovi Michalovi Martikánovi a podobne sme to vyskúšali na kanoe Mateja Beňuša. Strieborný olympionik z Ria mal zároveň pre svoje fyzické atribúty požiadavku na širšiu palubu, sploštenejšie dno a finy, teda plutvičky na spodnej časti lode. Po výjazde z protiprúdnej bránky loď perfektne zrýchli. Ľudia si to chvália, vyzerá to sľubne. Uvidíme, sezóna sa len začína.“

Mimochodom finy sú v slalome veľmi diskutovanou problematikou.

AUSTRÁLSKA KAJAKÁRKA JESSICA FOXOVÁ (VĽAVO) SO STRIEBORNOU MEDAILOU, KTORÚ SI VYJAZDILA NA OH 2012 V LONDÝNE.

„VTEĎ SOM LEN SKONŠTATOVAL, KAŠĽAŤ NA LOĎ, MÔŽU BYŤ RADI, ŽE IM NEUREZALI KUS NOHY.“

V uplynulej sezóne ich Medzinárodná kanoistická federácia (ICF) celkom zakázala, nakoľko začali byť nebezpečné. Pretekári si začali drobné plutvy svojpomocne pridávať na dno lode. Kovové, zabrúsené.

Až sa stalo, že si vodnoslalomárska hviezda Jessica Foxová na brehu rozrezala lýtko na niekoľko stehov, keď sa „štrajchla“ o loď odloženú hore dnom.

„V servise sa nám začali hromadiť prípady rozrezaných palúb. Pretekári sa jednoducho v hliadkach predbiehali a prešli finmi jednou loďou po druhej. Vtedy som len skonštatoval, kašľať na loď, môžu byť radi, že im neurezali kus nohy... Nehovoriac o tom, že postupne by si ich začali pridávať aj mladší pretekári, ktorým sa ešte občas stane, že vyplávajú z lode. Záchrannár skočí na pomoc a odreže mu to ruku...“

Práve v podobných situáciách konzultujú zástupcovia slalomovej komisie ICF s výrobcami, čo ďalej. Tak vznikli pravidlá nízkych a tupých finov, pri ktorých musia mať pretekári certifikát od výrobcu. Doklad, že to nie je vlastná práca. „Testovali sme ich na spomínanej Beňušovej lodi, aby boli na správnom mieste. Následne sme vyrobili formu a jej fotografiu sme poslali na schválenie Jeanovi-Michelovi Pronovi, šéfovi slalomovej komisie ICF.“

Nebolo to po prvý raz, čo komunikácia výrobcu a federácie nastavovala pravidlá. Témou na diskusiu bolo napríklad aj delenie lode. Prerezaním v jej strede vzniká akási skladačka, čo je výrazná pomoc najmä pri preprave leteckými spoločnosťami.

„Nikdy nezabudnem, ako sme sa vracali zo slalomového šampionátu v roku 2014 v americkom Deep Creeku. Letisková hala zaprataná loďami neveštala nič dobré a veru, mnoho pretekárov malo problém dostať svoje lode domov.“

Prvý vraj prišiel s nápadom štrekár Slavomír Kňazovický. Jeho tréningové kempy na africkom kontinente dávali vždy zabráť logistike s dlhým kanoem. „Až jedného dňa povedal, čo keby sme ju skúsili rozdeliť? Skúsili sme a on s ňou precestoval kus sveta. Na tréningy výborné, na preteky nikdy. Potom sme delili deblovku ‚Hochšíkom‘, kajak Janke Dukátovej. Čím viac začali špekulovať letecké spoločnosti, tým väčší bol dopyt. Až jedného dňa prišiel Jean-Michel Prono, že čo keby sa všetky lode povinne delili. Tak sme argumentovali, že tí, ktorí nebudú chcieť deliť, budú lode kadejako lepiť, aby to tak vyzeralo. Našťastie, dal na našu radu, že najmä pri slalomových loďoch to nemusí dopadnúť dobre. Oslabiť tvrdosť lode v strede, o to viac napríklad pri debloch, v ktorých sedia dvaja svalnatí športovci, je vždy isté riziko,“ zdôrazňuje Vajda.

OBČAS SÚ AJ PSYCHOLÓGVIA

Aj napriek tomu, že dnes vo firme na ploche 4000 metrov štvorcových pracuje asi päťdesiat ľudí, stále prejde väčšina lodí v procese výroby rukami bratov Vajdovcov.

„Najmä pri vývoji prototypu sme vždy prítomní. Aj väčšinu ‚bežných slalomiek‘ robím nahrubo ja, po mne ich preberajú modelári. Toto už nie je loď, ktorá sa plaví

do neznáma. Z tejto lode sa nedá vystúpiť. Zamestnanec si povie, už ma to nebaví, dá výpoveď a o dva mesiace je niekde inde. A čo urobím ja? Dám si masku, či je piatok, sviatok, sobota, nedeľa a pustím sa do toho,“ usmeje sa Marcel.

Navyše, na toto povolanie neexistuje škola, kurz. Nič. Všetko je o praxi. Denno-dennej, náročnej, detailnej. Aj manuálne zručnému človeku vraj trvá, kým pričuchne k špecifikám odboru. „Človek sa raz poučí, na druhý raz už vie. Máme vo firme ľudí, čo sú s nami od začiatku. Lode pre konkrétnych špičkových športovcov robí vždy ten istý tím ľudí. Rukopis každého je čitateľný, je potrebné, aby nová loď mala rovnaký tvar a parametre ako tá predchádzajúca. Aj drobnú odchýlku by si top pretekár rýchlo všimol.“

A neplatí to len pre výrobu lodí. Predovšetkým v slalome potrebuje športové náčinie opakovaný servis. Preto majú Vajdovci vlastný kamión, akúsi fabriku na kolesách. Vpredu spanie, kuchyňa, sociálne zariadenia, vzađu dielňa s kompresorom, materiálom, chemikáliami.

Ak nejdú kamiónom, ktorý sa nevtasne do každého vodáckeho areálu, zapoja za mikrobús prívies a vyštartujú. Občas sa presunú letecky, pracovné náradie pošlú s kolegami ako predvoj.

Ročne absolvujú dvanásť až štrnásť pretekov. To znamená, že rovnaký počet týždňov v roku strávia na cestách. Preteky pre nich neznamenajú len súťažné dni, o úpravy žiadajú športovci už v rámci sústredení pred vrcholnými podujatiami.

„Veľa robíme v externých podmien-

kach, ale výrazné úpravy manažujeme doma. Vyrába sa celý rok. Hovoria nám, že mimo sezóny máme pokoj. Ale kedy je mimo sezóny? V zákazníckom portfóliu máme Európanov i Austrálčanov, k protinožcom chodí veľká časť vodáckeho sveta na „zimnú prípravu“. Ak sa bavíme o našej zime, vtedy testujeme nové lode, upravujeme, vylepšujeme.“

Kočovní život. Sú oddaní práci, bez ktorej si nevedia predstaviť život.

Niet sa čo čudovať, že pri nastolenom životno-pracovnom štýle majú so športovcami nadštandardné vzťahy.

„Vieme sa dlhé hodiny rozprávať aj o inom ako o sploštenej palube. Keby som mohol prezradiť všetko, čo som sa za tie roky podozvedal... Veď v servisnom stánku fungujeme veľakrát nielen ako technici, ale aj psychológovia.“

MARKETING S ĽUDSKOU TVÁROU

Aj napriek marketingovo silnej dobe majú väčšinu dohôd so športovcami v ústnej podobe. Žiadne povinné pózovanie s loďami pred kamerami, ako trebárs lyžiari-zjazdári po dojazde do cieľa. Slovo chlapa i ženy.

„V zásuvke kancelárskeho stola by som našiel kopec zmlúv, ale tie sú vám v konečnom dôsledku nanič. Ak športovec potrebuje typ lode, ako má konkurencia, ako mu môžeme brániť? Boli také pokusy, či by sme taký či onaký prvok neaplikovali na náš model, ale v tomto

sme zásadoví. Čo nechceš, aby druhí robili tebe, nerob ani ty im... Niežeby sme chodili s ostatnými výrobcami na kavičku, to nie. Ale sme taký úzky biznisový segment, že korektné vzťahy sú prvoradé,“ tvrdí jednoznačne.

O líderskej pozícii firmy Vajda vo vodnoslalomárskom svete svedčí aj fakt, že organizačný výbor olympijských hier si slovenskú firmu už niekoľkokrát vybral ako oficiálneho servismana kanoistických súťaží. „Je to pre nás morálne ocenenie, stúpa tým aj imidž firmy. Ktorý konkurent by to nebral. Možno to vnímať ako potvrdenie, že diktujeme trendy v našom športe,“ vedia Vajdovci.

ŠPORTOVÉ SRDIEČKO ČLOVEK NEZAPRIE

Jeden by predpokladal, že prinajmenšom časť inovácií si bývalí vodáci premietnu aj na svoje lode. „No... Keď vyťahnem na vodu tú svoju, všetci sa mi smejú. Ale už som si primontoval záhradku na auto, plánujem si ju aspoň prestriekať, keď bude čas,“ povzdychne si Marcel Vajda.

Vlastní model, ktorý v čase firemných začiatkov kúpili od Angličanov ako licenciu na jeden rok. Vtedy už bol na ústupe, to však nevedeli posúdiť.

Učili sa. „Urobil som si jednu pre seba. Keď už bola stará, chcel som si urobiť novú, ale medzičasom mi niekto zlikvidoval formu. Mám ju už dvadsať rokov, akurát som si trochu skrátil špice. Keďže

už nechodím jazdiť slalomy, ale zapádrovať si na Dunaj v karloveskej zátok, na to je akurát. Pre mňa, hoci vodáci sa mi rehocú.“

Má svoj okruh, na ktorom si meria medzičasy. Necelá hodinka poctivého potenia. O tom, že aj stará „vajdovka“ je rýchla, sa na vlastnej koži prednádavnom presvedčil aj aktuálny víťaz Svetového pohára Alexander Slafkovský.

Jeden rok sa dohodli, že po sezóne si dajú preteky v zátok, na tréningovom „kolečku“. Dunaj vraj musí človek poznať, keď chce pádrovať proti prúdu. „Ten rok som mal najazdené. Okolo Nemeckej pláže, cez štrky, okolo bóje a späť. Všetci mi tvrdili, že dostanem desať minút. Veď Sašo je na vode dvakrát denne, ja priemerne dvakrát do týždňa.“

Marcel šiel prvý, Sašo vyštartoval dve minúty po ňom.

„V konečnom dôsledku bola moja stará herka výhoda, lebo je rovná, kým on musel riadiť loď ako v slalome – náklonom.“

Ďalej hrala v jeho prospech ľavorukosť, mohol sa držať bližšie pri brehu vo vráťakoch. Sašo ho však sledoval pozorným okom skúseného vodáka a držal sa v jeho stope.

Výsledok?

„Dostal som osemnásť sekúnd. Ne-skutočne ma to škrela. Večer na pive ma všetci tlačkali po ramene. Veľmi som však túžil vyhrať, športové srdiečko človek len tak nezaprie,“ spomína Marcel Vajda. ✕

MICHAL MARTIKÁN JE SKVELÝ JAZDEC A NÁROČNÝ KLIENT.

MAJSTRI FOTOGRAFIE

NA HRANE RIZIKA.
LADISLAV BIELIK
ODSKAKUJE PRED
AUTOMOBILOM NA
PRETEKoch V PIEŠŤANOCH.
MOTORISTICKÉ PODUJATIE
V MAĎARSKU V ROKU 1984
SA MU STALO OSUDNÝM.

ÚSPEŠNÍ LOVCI OKAMIHOV

ZÁPASNÍČKA FOTOGRAFIA
PETRA POSPÍŠILA.

FOTOGRAFICKÍ VELIKÁNI **LADISLAV BIELIK A PETER POSPÍŠIL** BY OSLAVOVALI V TOMTO ROKU NEVŠEDNÉ NARODENINY

Prvý z nich by mal v týchto týždňoch osemdesiat, druhý sedemdesiatpäť rokov. Ladislav Bielik však už nežije priam neuveriteľných 35 rokov, Peter Pospíšil nie je medzi nami „iba“ trinásť liet. Zhodou okolností tak, ako mali blízko seba svoje narodeninové dni, takisto sa aj ich skon viaže k podobnému jarnému obdobiu.

Na Laca Bielika spomína Slovensko najmä v augustových dňoch. On, vtedy fotoreportér denníka Smena, bol autorom svetovo preslávenej fotografie z 21. augusta 1968 muža s obnaženou hrudou pred sovietskym okupačným tankom na Šafárikovom námestí v Bratislave. Patrila do série ďalších podobne odvážnych dokumentárnych snímok z tých hodín a dní.

„Pohotovosť mu bola vlastná zo športu. Bez tejto predprípravy by počas jedného-dvoch dní nenasnímal také fantastické zábery,“ vyjadril sa pre magazín denníka Šport pred rokmi jeho mladší syn Peter, známy televízny moderátor. „Ani dnes by som ho necharakterizoval inak a lepšie,“ zdôraznil v týchto dňoch, keď sme od neho chceli spomienku na otca. Boli by to, samozrejme, len detské spomienky, keďže v čase Lacovho úmrtia mal jeho mladší syn Peter (starší Tomáš sa narodil v roku 1969) necelých desať rokov.

Pre súčasnosť a na tomto mieste osobitne treba zdôrazniť, že Ladislav Bielik, v mladosti boxer, plavec, turista a trochu aj horolezec, bol aj – či predovšetkým – športový fotoreportér. V tejto profesii sa uplatňoval už skôr, než nastúpil pracovať do Smeny, odkiaľ musel pre

GYMNASTKA MARIANNA KRAJČÍROVÁ S MEDAILAMI A MOMENTKA Z HOKEJOVÉHO ZÁPASU SLOVAN - ČESKÉ BUDEJOVICE NA BIELIKOVÝCH FOTKÁCH.

„okupačné“ snímky v čase normalizácie odísť. Nakrátko ho opäť prichýlil Štart. Tam sme sa stretli a absolvovali spolu niekoľko služobných ciest a pripravili sme aj rôzne iné materiály. Áno, spolu. Taká bola vtedy prax. Fotograf sledoval, čo chce textár zachytiť a napísať, redaktor sa neraz prispôbil tomu, čo kolega

s aparátom na podujatí, či inde na reportážnej ceste, svojím objektívom zachytil.

Tak sme predstavili v roku 1974 v populárnej rubrike „Čo o ňom neviete“ Antona Ondruša, neskoršieho kapitána futbalových majstrov Európy z Belehradu 1976. Z debaty s ním vyplynulo, že sa popri futbale vážne venuje vysoko-

SÚSTREDENIE ČESKOSLOVENSÝCH SKOKANOV NA LYŽIACH, VPRAVO OLYMPIJSKÝ VÍTAZ JIŘÍ RAŠKA.

školskému štúdiu a s najpopulárnejším športom začínal na dvore medzi deťmi.

Najmä tieto skutočnosti inšpirovali Laca, aby môj text ilustroval Ondrušovou fotografiou v obleku (veď onedlho sa mal stať inžinierom ekonomie), pričom bude kopať do lopty medzi deťmi, keďže tak nejaký Tono s futbalom začínal. „Otec sa nebránil štylizácii, ak to mohlo pomôcť vyjadreniu témy,“ skonštatoval Peter Bielik, iba potvrdzujúc moju skúsenosť. Pravda, v tom čase to súviselo aj s technickými možnosťami, s ktorými sa fotoreportéri museli popasovať. So svetlom v halách, ale aj vonku, s citlivosťou filmov, s fotografickou technikou, ktorá zďaleka nemala dnešné parametre.

„Napríklad v roku 1965 bolo veľmi ťažké nafotiť hokejového brankára. Osvetlenie na štadióne stačilo akurát na to, aby hráči videli niečo na ľade. Preto sa otec dohodol s Vladom Dzurillom, nech zostane po zápase ešte chvíľku v bránke. Nahadzoval mu puk, a tak ho nafotil v rôznych pozíciách,“ priblížil jeden z ďalších príbehov na základe otcovho rozprávania Peter Bielik.

Z kolegov fotoreportérov bol blízkym priateľom Ladislava Bielika predovšetkým Pavel Meluš, ktorý ho vypovedal aj vo svojej diplomovej práci o slovenskej športovej fotografii na FAMU v roku 1981. „Zoberme si niektoré veľké podujatia a to, čo z nich publikujeme. Vždy bolo a je dôležité, aby tam boli víťazi.

INÁLE ČESKOSLOVENSKEHO POHÁRA VO FUTBALE DUKLA PRAHA - SLOVAN BRATISLAVA V ROKU 1965.

A nie to, či sú z nich dobré alebo nie dobré fotografie,“ pozastavil sa nad vtedajšou praxou Laco Bielik, čím aj priamo načrtol svoju tvorivú filozofiu. „Dôležité je tiež, aby sa z človeka nestal divák, ktorého napríklad zaujme hra. Dôležité je odosobniť sa a fotografovať,“ zdôraznil.

Prezradil takisto, že pre časopiseckú tvorbu považoval za dôležité aj štylizované snímky. Aby o športovcovi – vtedy nebola reč o profesionáloch – ukázal aj to, čo robí v civilnom živote. Aj vtedy však prejavil svoj talent pre okamih, pre výber miesta na fotografovanie. Uplatňoval nevšedný uhol pohľadu, aby fotografia ukázala viac, než môže zachytiť ľudské oko a zapamätať ľudský mozog.

S Lacom nás rýchlo spojila práca a možno aj skutočnosť, že sme mohli spolu hovoriť aj po maďarsky, a tiež, že sme bývali neďaleko od seba v bratislavskej Dúbravke. Osobitne si naňho spomínam aj preto, že zachytil dôležité chvíle nášho rodinného života. Vo štvrtok 20. decembra 1973 výbornými nevšednými fotografiami zvečnil našu promóciu po skončení štúdií na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského, pričom množné číslo znamená aj súčasnú promóciu mojej manželky Kláry za „aktívnej“ asistencie našej vtedy vyše jeden a polročnej dcéry Kataríny. V čase, keď sa na hotové fotografie čakalo aj niekoľko dní, prišiel Laco v ten istý večer k nám domov a priniesol ich celú sériu. Ani na to v súvislosti s ním nikdy nezabudnem.

LADISLAV BIELIK

Narodil sa 28. mája 1939 v Leviciach. Pracoval vo Virologickom ústave SAV v Bratislave, kde začal fotografovať. Do športového týždenníka Štart nastúpil v roku 1965, odtiaľ o rok neskôr prešiel do denníka Smena. V roku 1971 sa vrátil do Štartu, ktorý musel opustiť v rámci normalizačných opatrení, a tak od roku 1975 pracoval ako fotograf v slobodnom povolání. Jeho fotografie sporadicky uverejňovali týždenníky Slovenka, Štart, Život aj denník Smena. Na automobilových pretekoch do vrchu v Pilišskom pohorí pri Budapešti robil 24. marca 1984 fotografie pre svojho kamaráta, maďarského motocyklového a automobilového reprezentanta Jánosa Drápala. Sedel na streche Drápalovho autobusu, fotografoval a čakal na skvelý záber, akých už mal vo svojom archíve nespočetné množstvo. Práca ho pohltila natoľko, že nepostrehol rútiace sa nebezpečenstvo. Maďarský pretekár Péter Szabolcsi nevládol manéver a jeho auto vo vysokej rýchlosti vyletelo z cesty priamo na autobus. Ladislav Bielik bol jedna zo štyroch obetí nezmyselnej tragédie.

PETER POSPÍŠIL AKO BRANKÁR HÁDZANÁRSKEJ REPREZENTÁCIE.

U Petra Pospíšila treba najprv zdvihnúť, že bol vynikajúci hádzanár. V bratislavskom Slovane začínal síce ako krídelník, ale čoskoro sa postavil do bránky Červenej hviezdy, s ktorou sa stal majstrom Československa 1973 a už skôr aj dôležitým článkom reprezentácie. Vďaka nej sa mohol pýšiť striebornou olympijskou medailou z Mníchova 1972, kde bol síce tretí brankár výberu, ale ani náhodou iba muž do počtu.

Hádzanári Československa tam potrebovali zvíťaziť nad tímom Sovietskeho zväzu, aby postúpili do finále. „Brankár Pospíšil sa ukázal ako veľký zneškodňovateľ trestných hodov. Zo štyroch ‚sedmičiek‘ dve chytil, jedna mu skončila v sieti a jednu poslal nervózny strelec vedľa,“ opísal Petrove hviezdne okamihy novinár a spisovateľ Imrich Hornáček v knihe

VÝSTAVY NA POČEŠŤ OBOCH

Pamiatku oboch výrazných fotografických osobností – a hlavne ich tvorbu - pripomenú výstavy SOŠV – Slovenského olympijského a športového múzea v Kremnici. Fotografie Laca Bielika si tam možno pozrieť už od 18. mája až do konca septembra v Stálej expozícii dejín lyžovania na Slovensku, ktorá je v Bellovom dome na Štefánikovom námestí č. 14. Výstava fotografií Petra Pospíšila bude na rovnakom mieste prístupná následne.

ZA SNÍMKU VZPIERAČA JANA NAGYA NA OH V MONTREALE ZÍSKAL PETER POSPÍŠIL PRVÚ CENU V CELOSVETOVEJ SÚŤAŽI MEDZINÁRODNEJ ASOCIÁCIE ŠPORTOVEJ TLAČE (AIPS) O NAJLEPŠIU ŠPORTOVÚ SNÍMKU ROKA 1976

Sapporo – Mníchov 1972. Naši ten zápas aj výrazne Pospíšilovou zásluhou vyhrali 15:12 a ocitli sa priam v tranze. Vedeli, že im už striebro na olympiáde neunikne.

„S Petrom Pospíšilom som sa bližšie spoznal počas vojenčiny v ČH Bratislava v rokoch 1967 – 1969. Peter ako brankár už v tom čase experimentoval s ochrannou maskou tváre. Pamätám si, že už vtedy mal kvalitný fotoaparát a rád fotografoval aj na športových zájazdoch nášho tímu vo Švajčiarsku, Alžírsku a Švédsku. Po vojenčine som sa vrátil do Prešova, ale na olympiáde v Mníchove sme sa znovu zišli v jednom tíme. Peter sa do nominácie dostal na poslednú chvíľu, ale chytil tam výborne. Spoločne sme sa tešili so zisku striebornej medaily. Fotografoval aj cez olympiádu a jeho snímky mi pripomínajú najkrajšie momenty mojej športovej kariéry,“ spomína nášho spoluhráč Andrej Lukošík.

Oni dvaja a z hráčov ešte Vincent Lafko spolu s asistentom trénera Ladislavom Šestákom tvorili skupinu Slovákov v úspešnom tíme. Finálový zápas hádzanárov, ktorý Československo prehralo s Juhosláviou 16:21, bol bodkou za športovým programom hier v Mníchove.

„Stál som na konci radu, a tak som bol posledný človek, ktorému zavesil na krk medailu Brundage,“ vykreslil preňho mimoriadny okamih Peter Pospíšil podľa knihy Slovenský Olymp. Isté je, že Američan Avery Brundage, piaty muž v pozícii svetového šéfa piatich kruhov, vo veku úctyhodných takmer 85 rokov práve v Mníchove skončil svoje dvadsaťročné pôsobenie na čele MOV.

Pospíšil mal vtedy iba dvadsaťosem, čo nie je na športovca z dnešného uhla pohľadu ozaj veľa, a predsa sa rozhodol skončiť s vrcholovou kariérou. Vďaka svojej vášni zachytávať na filmy nevšedné okamihy sa stal hneď v roku 1973 fotoreportérom týždenníka Štart. Možno aj preto, že bolo treba živíť rodinu. Od roku 1967 mal dcéru Luciu, ku ktorej v olympijskom roku 1972 pribudla Katarína. A on ostal aj naďalej olympionik. Už od ZOH v Innsbrucku 1976 sa stal takmer pravidelným účastníkom letných aj zimných OH ako fotoreportér až do Atén 2004. Vráťane spomínaného Mníchova stihol do konca života pracovať na 14 veľkých sviatkoch pod piatimi kruhmi; chýbal len v Lake Placide 1980, Los Angeles 1984 a v Soule 1988.

„S Petrom Pospíšilom nás pracovne a neskôr aj súkromne zviazal vzťah k lyžovaniu a tenisu. Z mnohých podujatí na snehu ho očaril legendárny Hahnenkamm v tirolskom Kitzbüheli. Tam sa sústreďoval na fotografovanie vždy, popri krkolomnej zjazdovke Streif hľadal najideálnejší „štand“, len aby nasnímal čo najefektnejšie všetky hviezdy vtedajšieho svetového lyžovania,“ zaspomínal si naňho jeden z blízkych kolegov v Štarte Albert Jedlička.

„Vždy chcel byť na kopci medzi prvými, a hoci sa mali vážne veci diať na trati povedzme o jedenástej, už o ôsmej ma naháňal, aby sme tam išli. Raz som sa trochu zdržal, tak sa vybral sám dopredu. Márne som ho však hľadal pri skoku do Mausefalle, kde sme si stretnutie dohodli. Až keď sa spustil na trati vari tretí predjazdec, objavil sa. Biely od snehu, zadychčaný, priam zelený od hnevu. Omylom totiž nasadol na sedačku, ktorá ho vyviezla k turistickej zjazdovke. Napokon však všetko podstatné stihol a zachytil, tak ako aj na iných podujatiach, na ktorých sme spolu boli,“ pridal jeden z úsmevnejších príbehov ich spolupráce.

Najvýznamnejšiu spoluprácu však Peter Pospíšil zažil s iným nemenej známym a stále aktívnym fotoreportérom Jánom Súkupom. Ten pripomína, že sa schádzali, ba priam žili v jednej kancelárii v období 1976 – 2006. „Vďaka jeho priateľskej povahe sme vydržali spolu až tri desaťročia, hoci, samozrejme, že aj medzi nami nastali za taký dlhý čas aj nedorozumenia. Peter ich riešil často mlčanlivosťou, viaceré životné ťažkosti v sebe tmlil, nerád o nich rozprával,“ pokúša sa charakterizovať kolegu, s ktorým po zániku týždenníka Štart (1992) založili ako živnostníci agentúru Štartfoto.

Jano Súkup pripúšťa, že práve duševné trápenia sa v prvých rokoch tohto storočia podpísali pod zdravotné problémy, ktoré začali Petra Pospíšila sužovať. „Fyzických síl mal dlho-predlho na rozdávanie. Často prišiel do práce už nadránom, doslova na svitaní. Auto síce mal, ale obľúbil si bicykel. Na ňom ho bolo možné stretnúť hocikde. Bol mimoriadne pracovitý. Na rozdiel odo mňa,“ usmial sa Jano Súkup šibalsky. „Musel som sa mu však napokon prispôbiť. Aj vo výbere športov, ktorým sme sa v našej tvorbe venovali. Dlhو boli olympiády v Štarte jeho doménou, ale

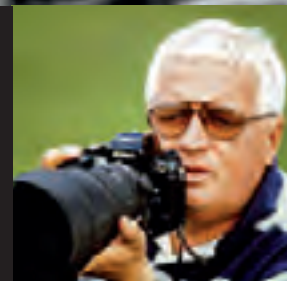
ĎALŠIA OCENENÁ FOTOGRAFIA SVETOZNÁMEJ RUMUNSKÉJ GYMNASTKY NADIE COMANECIOVEJ NA BRADLÁCH.

potom v 90. rokoch sme na ne začali chodiť spoločne.“

Bolo bežným zvykom, čo som spomínal už aj v súvislosti s Lacom Bielikom, že textári a fotoreportéri prinášali do Štartu spoločné „diela“, takpovediac dokumenty doby. V duchu tejto praxe sme sa na jeseň 1990 vybrali autom do Paríža zachytiť slovom i obrazom udelenie svetovej Ceny fair play Pierra de Coubertin vtedy už rehabilitovanej gymnastickej legende Věre Čáslavskej, od apríla toho istého roka predsedníčke Čs. olympijského výboru. Fotoreportér Peter Pospíšil a ja, vtedy zástupca šéfredaktora v Štarte, sme si dali do pomyselného itinerára pokračovanie v ceste do olympijského Albertville, urobiť reportáž na prahu zimy predchádzajúcej ZOH 1992.

Aj s dohodou, že sa za volantom redakčnej škodovky na vyše 3000-kilometrov dlhej ceste tam a späť z času na čas vystriedame. Isteže, nešli sme v jednom kuse. Nocovali sme v Paríži, určite aj v Annecy a na ceste späť u futbalového trénera Laca Jurkemika vo švajčiarskom Chure, keďže tam vtedy pracoval.

Viete však ako to striedanie za volantom dopadlo? Nijako. Celú dlhú cestu odšoféroval Peter Pospíšil sám, potvrdzujúc svoju vtedajšiu fyzickú i psychickú zdatnosť. Škoda, že nás navždy opustil krátko po šesťdesiatke. Našťastie, mnoho z jeho tvorby ostalo v časopisoch a knihách, ale aj v bohatom archíve, ktorého časť – zatiaľ vraj iba desať percent – Jano Súkup už dostal do digitálnej podoby. ✕

PETER POSPÍŠIL

Narodil sa 24. apríla 1944 v Bratislave. Najprv sa preslávil ako športovec, hádzanár. Ako brankár bratislavskej ČH sa stal reprezentantom ČSSR, nastúpil v 28 medzistátnych zápasoch, medzi nimi aj na OH v Mníchove 1972, kde získal striebornú medailu. O rok neskôr sa stal fotoreportérom týždenníka Štart, v ktorom pracoval až do jeho zániku v roku 1992. Vzápätí založili s kolegom Jánom Súkupom agentúru Štartfoto. S fotografiou „Sklamanie vzpierača“, na ktorej na OH v Montreale zachytil čs. reprezentanta Jana Nagya, získal v roku 1977 prvú cenu v celosvetovej súťaži Medzinárodnej asociácie športovej tlače (AIPS) o najlepšiu športovú snímku roka 1976, čo dokumentárne zachytilo 15. číslo Štartu 77. Pridali mu aj 3. miesto za snímku svetoznámej rumunskej gymnastky Nadie Comaneciovej na bradlách. Neúnavný autor nescíselného množstva fotografií najmä v Štarte a rôznych športových dokumentárnych knihách, skonal po ťažkej chorobe 17. apríla 2006. Ocenenie MOV za Šport a médiá mu udelili v roku 2004.

OPUSTILI NÁS VELIKÁNI

V uplynulom polroku nás navždy opustilo niekoľko športových osobností, medzi nimi aj ozajstní velikáni.

† **IVAN LUKNÁR** – Bývalý dlhoročný (1992 – 2014) riaditeľ Gymnázia Pierra de Coubertin v Piešťanoch a držiteľ Plakety SOV zomrel 22. novembra 2018 vo veku 74 rokov. Významne sa pričínil o výstavbu multifunkčnej školskej športovej haly s fitnesscentrom a so saunou, ktorá slúžila aj pre mnohé piešťanské športové kluby a verejnosť. Gymnázium, ktoré absolvovalo šesť olympionikov, sa pod jeho vedením stalo súčasťou medzinárodnej siete škôl nesúcich Coubertinovo meno. Pri rozvoji olympizmu škola patrí dlhodobo medzi najaktívnejšie na Slovensku.

JOZEF ADAMEC V TRNAVSKOM DRESE JEDNOM Z MNOŽSTVA SÚBOJOV S BRATISLAVSKÝM SLOVANOM.

† **JOZEF ADAMEC** – Druhý najlepší slovenský futbalista 20. storočia zomrel na Štedrý deň 2018 vo veku 76 rokov. Získal sedem titulov majstra ČSSR (dva s Duklou Praha a päť so Spartakom Trnava, s ktorým sa v sezóne 1968/69 prebojoval až do semifinále Európskeho pohára majstrov), štyri víťazstvá v Čs. pohári a štyrikrát sa v čs. I. lige stal kráľom strelcov. Celkovo skóroval v čs. lige 170-krát, čo je najviac zo všetkých Slovákov. Nastúpil v 44 medzištátnych stretnutiach (v období 1960 – 1974, strelil 14 gólov), v pamätnom bratislavskom zápase

ČSSR – Brazíliou v júni 1968 (3:2) strelil všetky tri góly čs. tímu. Bol členom strieborného družstva na MS 1962 v Čile, zahral si aj na MS 1970 v Mexiku. Ako tréner viedol viacero ligových klubov na Slovensku, aj reprezentáciu SR. Držiteľ Zlatého odznaku SOV v roku 2012 Klub športových redaktorov SSN vyhlásil za Športovú legendu. Bol člen Siene slávy slovenského futbalu.

MICHAL ŠOLTÝS NA FOTOGRAFII Z PRETEKÁRSKÝCH ČIAS.

† **MICHAL ŠOLTÝS** – Bývalý popredný zjazdár, neskôr známy tréner, významný lyžiarsky funkcionár, organizátor množstva zjazdárskych pretekov, technický delegát FIS a zakladateľ veľkej lyžiarskej dynastie zomrel 15. marca vo veku 86 rokov v rodnom Kežmarku. Ako pretekár získal štyri tituly majstra ČSR a vyhral množstvo medzinárodných súťaží. Ako tréner vychoval pre čs. reprezentáciu obe svoje deti (dcéra Jana Šoltýsová štartovala trikrát na ZOH a v decembri 1980 ako vôbec prvá zjazdárka z Východnej Európy vyhrala preteky SP v jazde, syn Michal bol 9. na MS juniorov), viedol aj čs. reprezentáciu žien. Bol člen ÚV ČSZTV a niekoľko rokov šéf slovenského zjazdového lyžovania, organizoval množstvo pretekov vo Vysokých Tatrách. Z iniciatívy držiteľa Zlatého odznaku SOV vzniklo Lyžiarske gymnázium v Kežmarku, z ktorého vzišlo viacero čs. reprezentantov.

† **JÁN STARŠÍ** – Vo veku 85 rokov 13. apríla v Bratislave zomrel Ján Starší, hokejový hráč, trénerská a pedagogická legenda. Ako získal hráč jednu striebornú a dve bronzové medaily na MS a zahral si aj na ZOH 1960 v Squaw Valley, kde bol (ako vô-

bec prvý Slováč) vlajkonosič výpravy ČSR. Za čs. reprezentáciu odohral 73 zápasov a strelil 29 gólov. V domácej ligovej súťaži za 14 sezón (z toho 12 v drese Slovana Bratislava) odohral viac než tristo zápasov a strelil 267 gólov. V sezóne 1959/1960 sa stal aj kráľom strelcov. Ako jeden z dvojice trénerov reprezentácie ČSSR sa podpísal pod dve zlaté (1976, 1977), štyri strieborné a jednu bronzovú medailu z MS, pod striebro zo ZOH 1976 v Innsbrucku, aj z historicky I. ročníka Kanadského pohára 1976. V rokoch 1981 a 1989 získal tituly majstra NSR s tímami SC Riessersee, resp. SB Rosenheim. Držiteľ Strieborných kruhov SOV štvrtstoročie prednášal o hokejových tréningových metódach na FTVŠ UK v Bratislave, bol aj predseda trénerskej rady Slovenského zväzu ľadového hokeja. Bol člen štyroch siení slávy – IIHF, slovenského, českého aj nemeckého hokeja. ✕

JÁN STARŠÍ S DRESOM, KTORÝ DOSTAL PRI INAUGURÁCII DO SIENE SLÁVY SLOVENSKEHO HOKEJA V ROKU 2002.

SLOVENSKÁ DELEGÁCIA A GRÉCKI HOSTITELIA NA SCHODOCH PRED HLAVNOU BUDOVOU MOA.

V KOLÍSKE HIER I ŠPORTU

POČETNÁ DELEGÁCIA SLOVENSKÉHO OLYMPIJSKÉHO A ŠPORTOVÉHO VÝBORU I NÁRODNEJ RADY SR BOLA V MÁJI NA NÁVŠTEVE SLÁVNEJ OLYMPIE.

Mestečko Olympia má síce len hádam tisíc obyvateľov, ale je na každej gréckej mape. A nielen to – je svetoznáme. V starovekých časoch hostilo najstaršie podujatie v histórii ľudstva, ktoré sa koná aj dnes – olympijské hry. Na toto magické miesto 27. mája zavítala bezmála päťdesiatčlenná delegácia SOŠV, ktorú sprevádzala delegácia Národnej rady SR vedená jej poslancom a bývalým vynikajúcim futbalistom Dušanom Tittelom. Slováci tak prišli do kolísky nielen olympijských hier, ale aj súťažného športu ako takého.

NA MIESTE, KDE SA PÍŠALA HISTÓRIA

Historicky je doložených 293 antických olympijských hier, ktoré sa v štvorročných intervaloch konali v neuveriteľne dlhom období 1170 rokov! Konkrétne od roku 776 pred n. l. až do roku 393 n. l. Po ničení chrámov a sôch kresťanmi a po výslovnom zákaze hier, ktorý vydal Teodózius II., následných záplavách a dvoch zemetraseniach sa slávna Olympia ocitla pod nánosmi zeminy a v zabudnutí. Na dlhé stáročia zmizla z mapy. Našťastie, vykopávky z 19. storočia tento ozajstný historický klenot vrátili ľudstvu.

Z antickej Olympie sa postupne stal jeden z najvyhladávnejších archeologických parkov na svete. A jej odkaz posvätného olympijského prímeria – ekecheirie – je jeden z nástojčivých imperatívov súčasnosti.

Všetci návštevníci zo Slovenska obdivovali ruiny impozantného Diovho chrámu,

v ktorom bol jeden z antických siedmich divov sveta – obrovská Diova socha zo zlata a slonoviny (práve Diovi boli hry zasvätené), ruiny Hérinho chrámu, i najstarší športový štadión sveta, ktorý má vyše 2200 rokov.

ANTICKÝ ODKAZ ŠÍRI MEDZINÁRODNÁ OLYMPIJSKÁ AKADÉMIA

V tesnom susedstve antickej Olympie vyrástol areál Medzinárodnej olympijskej akadémie (MOA), čo je vrcholná vzdelávacia inštitúcia v oblasti olympizmu a histórie olympijských hier. Stará sa aj o šírenie dávneho odkazu Grékov. Podľa slov nášho výnimočného znalca antiky Vojtecha Zamarovského sa v antickej Grécku telesná výchova a šport stali integrálnou zložkou kultúry spolu s umením, vedou a vzdelanosťou.

Slovenských hostí na pôde MOA privítali prezident Gréckeho olympijského

výboru Spyros Capralos, aj čestný dekan MOA Kostas Georgiadis. „Navštívili ste srdce olympizmu. Tu sa zrodili antické olympijské hry a spočíva tu aj srdce ich obnoviteľa v novoveku Pierra de Coubertin,“ pripomenul v príhovore Spyros Capralos.

Miestom, pri ktorom sa v areáli MOA všetci pristavili, je pomník, pod ktorým je uložené srdce Pierra de Coubertin. Práve tam býva tradične prvá zastávka štafety s olympijským ohňom, ktorý zapalujú neďaleko odtiaľ pred chrámom bohyne Héry.

KAŽDÝ OLYMPIONIK BY MAL NAVŠTÍVIŤ OLYMPIU

Anton Siekel, prezident SOŠV: „Všetci odchádzame plní dojmov. Uvedomil som si, ako veľa pre mňa i pre ľudí v olympijskom hnutí znamená dostať sa do Olympie. Možno by každý človek pôsobiaci v športe mal aspoň raz navštíviť toto miesto a pripomenúť si, ako sa rodil šport aj olympijské hry, a prečo dnes v športe robíme to všetko.“

Danka Barteková, členka MOV a olympijská medailistka v strelbe: „Bola som tu po prvý raz a prekvapila ma veľkosť celého olympijského areálu. Odporúčam návštevu každému. Najviac sa mi páčil Hérin chrám, pred ktorým sa zapaluje olympijský oheň. Som rada, že som mohla navštíviť aj krásny areál Medzinárodnej olympijskej akadémie, kam ma už v minulosti viackrát pozývali, len som nikdy nemala čas.“

Peter Korčok, viceprezident SOV a olympionik v atletike: „Bol to pre mňa veľký zážitok. Celý život ako aktívny športovec som prežil snívaním o štarte na OH. Tu som si pripomenul moju motiváciu z tých čias, ktorá pretrváva aj v tom, čo v športe ako funkcionár robím dnes. Je to veľká inšpirá-

V ANTICKÝCH ŠTARTOVACÍCH BLOKCH STRELKYŇA DANKA BARTEKOVÁ A KAJAKÁR ERIK VLČEK.

cia pre dnešok. Je úžasné, že grécke myšlienky z antických čias sú stále aktuálne – aj ideál kalokagatie (spojenie krásneho tela s ušľachtilým duchom – pozn. autora), aj ponímanie športu ako súčasť kultúry. Každému vrelo odporúčam návštevu Olympie, či už sa zaujíma o šport, históriu alebo umenie. Každý si tu niečo nájde.“

Erik Vlček, trojnásobný olympijský medailista v rýchlostnej kanoistike: „Starí Gréci boli géniovia. Uctievali bohov aj športové výkony a dokázali to brilantne zladíť. V Olympii to dýcha históriou. Nedomáham si ani predstaviť, aké úžasné to tu pred dávnymi stáročiami muselo byť.“

Marianna Némethová-Krajčírová, dvojnásobná olympijská medailistka v športovej gymnastike: „Každý olympionik by mal poznať toto miesto. Predstavuje kus histórie, ktorá tu stále dýcha. Pre každú generáciu má význam návšteva Olympie. Uchvátil ma

archeologický park, ale ešte viac antické múzeum s cennými archeologickými nálezmi, ktoré som tiež stihla navštíviť.“

Eduard Hartmann, hokejový olympionik: „Prekvapilo ma, že história tohto miesta je až taká veľká. Keď si predstavím, že pred viac než 2500 rokmi tu športové súťaže sledovalo vyše 40-tisíc divákov, cítim sa strašne maličký.“

Milan Dvorščík, cyklistický olympionik: „Prvý raz som bol v Olympii pred 30 rokmi, ale len na skok – videl som vlastne len štadión. Teraz som nadobudol komplexný obraz o antických hrách, aj vďaka výbornému výkladu. Je úžasné, akí boli Gréci šikovní, keď pred bezmála tritisíc rokmi založili tradíciu hier. OH predstavujú fenomén.“

Miroslav Luberda, zápasnícky olympionik a predseda OK Košice: „Hoci dnes vidíme len ruiny, muselo to byť úžasné miesto. Každý olympionik by ho mal vidieť. Ako stavbára ma fascinovali obrovské balvany v ruinách Diohovo chrámu. Ako vtedy dokázali postaviť stavbu so širokými stĺpmi vysokými 12 metrov? Ako zápasník som pyšný, že môj šport bol už na antických hrách. Keď som videl Medzinárodnú olympijskú akadémiu, bolo mi ľúto, že u nás nemáme aspoň nejaké vzdelávacie centrum podobného charakteru, kam by mladí vyznavači olympizmu mohli chodiť trebárs na tábory.“

Lucia Filipová, medailistka zo zimného EYOF 2019: „Nevedela som o antických hrách dokopy nič. Páčiilo sa mi všetko. História dlhú takmer 1200 rokov si ani neviem predstaviť.“

Eva Murgáčová, učiteľka zo ZŠ Ing. Kožucha v Spišskej Novej Vsi: „Veľa som o Olympii čítala, ale 'živý' zážitok je neopísateľný. Z Olympie sála obrovský pokoj.“

DVAJA OLYMPIONICI NEODOLALI POKUŠENIU BEHU NA NAJSTARŠOM ŠTADIÓNE SVETA - BÝVALÁ ČESKÁ ŠORTREKISTKA, DNES TRÉNERKA NAŠICH DIEVČAT KATEŘINA NOVOTNÁ A EXCYKLISTA MILAN DVORŠČÍK.

OKOLO NAŠICH OLYMPIJSKÝCH KRUHOV

NA SPOLOČNEJ FOTOGRAFII ZĽAVA JAMES MACLEOD, FRANTIŠEK CHMELÁR, ANTON SIEKEL, THOMAS BACH, DANKA BARTEKOVÁ A JOZEF LIBA.

VRCHOLNÁ DELEGÁCIA SOŠV U THOMASA BACHA

Prezident Medzinárodného olympijského výboru (MOV) **Thomas Bach** 2. apríla prijal vo svojom sídle v Lausanne vrcholnú delegáciu Slovenského olympijského a športového výboru (SOŠV), v ktorej boli prezident SOŠV **Anton Siekel**, čestný prezident **František Chmelár** a generálny sekretár **Jozef Liba**. Na prijatí sa zúčastnili aj členka MOV na Slovensku **Danka Barteková** a riaditeľ Olympijskej solidarity MOV, zároveň šéf oddelenia MOV pre styk s národnými olympijskými výbormi (NOV) **James Macleod**.

Počas trištvrt hodinovej debaty v dočasnom sídle MOV v lausanskej štvrti Pully predstavitelia SOŠV prezentovali Thomasovi Bachovi aktuálnu pozíciu organizácie po jej decembrovej transformácii na „strechu“ slovenského športu. Zároveň mu predstavili kľúčové aktivity SOŠV, v rámci toho aj prípravu seminára šéfov misí a generálnych tajomníkov NOV, ktorá sa v Šamoríne uskutoční v máji 2020 – teda len dva mesiace pred OH v Tokiu.

Prezident MOV ocenil aktivity SOŠV, ale aj prácu Danky Bartekovej v MOV. Súčasne podpredsedníčku komisie športovcov MOV menoval Thomas Bach do viacerých komisií MOV a najnovšie aj do pracovnej skupiny, ktorá má posúdiť princípy kandidátskeho procesu na OH a ZOH a pripraviť odporúčania na úpravu tohto procesu. Danka Barteková v tejto pracovnej skupine reprezentuje Európu. Nielen v súvislosti s jej pôsobením Thomas Bach predstaviteľom SOŠV odporučil, aby veľmi podporovali zapojenie žien do riadenia športovej administratívy.

Počas stretnutia Anton Siekel odovzdal prezidentovi MOV pozvanie na budúročnú návštevu Slovenska pri príležitosti plánovaného znovuotvorenia Domu športu v Bratislave, ktorý momentálne prechádza totálnou rekonštrukciou. Thomas Bach pozvanie prijal, termín jeho návštevy bude predmetom ďalšieho rokovania. Naposledy Slovensko navštívil v decembri 2007

v rámci osláv 15. výročia SOV. V tom čase pôsobil ako viceprezident MOV a prezident Nemeckého olympijského a športového zväzu (DOSB).

Thomas Bach informoval slovenských hostí o plánovanom otvorení nového sídla MOV, ktoré vyrastá na mieste predošlého sídla organizácie v lausanskej mestskej časti Vidy. Pozvanie na jeho slávnostné otvorenie 23. júna dostal prezident SOŠV.

Ešte pred prijatím u prezidenta MOV sa predstavitelia SOŠV v sídle MOV stretli so zástupcom generálneho riaditeľa MOV **Pérom Miróom**, ktorý má v MOV na starosti vzťahy s olympijským hnutím. Riaditeľka medzinárodného oddelenia SOŠV **Petra Gantnerová** mala v Lausanne separátny program v podobe rokovaní s pracovníkmi Olympijskej solidarity MOV a oddelenia MOV pre styk s NOV. Inštitúcia Olympijskej solidarity MOV dlhodobo výrazne finančne podporuje rozmanité aktivity a projekty SOŠV.

ANTON SIEKEL
A SERGEJ
BUBKA PRI
PODPISE
MEMORANDA
O POROZUMENÍ.

PODPIS MEMORANDA O POROZUMENÍ S NOV UKRAJINY

Počas marcovej oficiálnej návštevy delegácie SOŠV v Kyjeve došlo k podpisu Memoranda o porozumení medzi SOŠV a Ukrajinským olympijským výborom (UOV). Memorandum podpísali prezident SOŠV **Anton Siekel** a prezident UOV, niekdajší fenomenálny atlét a jeden z najznámejších svetových športovcov **Sergej Bubka**. SOŠV na oficiálnej návšteve ďalej reprezentovali generálny sekretár **Jozef Liba**, viceprezident **Peter Korčok** a riaditeľka medzinárodného oddelenia **Petra Gantnerová**.

Memorandum je základom budúcej kooperácie medzi oboma NOV, ktorej súčasťou budú spolupráce oboch národných olympijských akadémií, aj výmenné tréningové pobyty športovcov. Zástupcovia SOŠV ponúkli ukrajinským kolegom možnosť prípravy v špičkovom Olympijskom tréningovom centre v rezorte X-Bionic Sphere v Šamoríne. Delegácia UOV príde na Slovensko na budúci rok na seminár generálnych sekretárov a šéfov misií národných olympijských výborov pred OH v Tokiu.

PREZIDENT SOŠV ROKOVAL S VIACERÝMI PRIMÁTORMI A PREDSEDAMI VÚC

Prezident SOŠV **Anton Siekel** od februára postupne absolvuje rokovania s primátormi krajských miest na Slovensku, aj s predsedami vyšších územných celkov, na ktorých sa zoznamuje s konkrétnou situáciou športu v jednotlivých miestach Slovenska. Väčšina rokovaní sa uskutočnila pri jeho návštevách krajských miest, jedno v Bratislave.

Koncom februára Anton Siekel spoločne so štátnym tajomníkom MŠVVŠ pre šport **Jozefom Göncim** navštívil Prešov, kde sa stretli s predsedom Prešovského samosprávneho kraja **Milanom Majerským** a s primátorkou mesta Prešov **Andreou Turčanovou**. Začiatkom marca sa prezident SOŠV a štátny tajomník pre šport na pôde SOŠV stretli s primátorom mesta Trnava **Petrom Bročkom**. Primátor na stretnutí vyjadril ambíciu mesta získať na rok 2020 titul Európske mesto športu.

Koncom marca Anton Siekel navštívil najprv Žilinu, kde sa stretol s primátorom

mesta **Petrom Fiabánem** aj s predsedníčkou Žilinského samosprávneho kraja **Erikou Jurinovou** a potom v Nitre rokoval s primátorom mesta **Marekom Hattasom** a s predsedom Nitrianskeho samosprávneho kraja **Milanom Belicom**.

V apríli prezident SOŠV v Banskej Bystrici rokoval s primátorom mesta **Jánom Noskom** a s predsedom Banskobystrického samosprávneho kraja **Jánom Lunterom**.

Ciele týchto stretnutí, ktoré budú pokračovať, sú: vzájomné výmeny informácií a spolupráca v oblastiach zdravého rozvoja života obyvateľov daného kraja, resp. mesta; rozvoj športu a športových aktivít v danom regióne, podpora športovania detí a mládeže, šírenie olympijských myšlienok a ideálov; podpora rozvoja športovej infraštruktúry v rámci kraja a mesta; realizácia olympijských aktivít pre deti a mládež; spolupráca mesta a VÚC s príslušnými regionálnymi olympijskými klubmi.

PREZIDENT SOŠV ANTON SIEKEL S REKTOROM UK V BRATISLAVE MAREKOM ŠTEVEČKOM.

SPOLUPRÁCA SOŠV S UNIVERZITOU KOMENSKÉHO A S FTVŠ UK

Prezident SOŠV Anton Siekel sa koncom februára stretol s novým rektorom Univerzity Komenského (UK) v Bratislave **prof. Marekom Števečkom**. Na stretnutí na pôde univerzity bol prítomný aj dekan Fakulty telesnej výchovy a športu (FTVŠ) UK, zároveň člen výkonného výboru SOŠV **prof. Marián Vanderka**. Spoločne diskutovali o podpore športu na UK, o význame vzdelávania športových odborníkov, aj o športových projektoch na nasledujúce obdobia. Nový rektor UK Marek Števec má blízky vzťah k športu, istý čas bol prezidentom Slovenskej boxerskej federácie. Z rúk Anton Siekela si ako dar prevzal zarámovanú kolekciu odznakov slovenských olympijských výprav za 25 rokov.

Po tomto stretnutí prezident SOŠV Anton Siekel a dekan FTVŠ UK Marián Vanderka podpísali Memorandum o spolupráci medzi SOŠV a FTVŠ UK. Deklarovali v ňom autonómnu vôľu spolupracovať, poskytovať si vzájomne informácie, odbornú podporu a koordinovať svoje aktivity a postupy tak, aby čo najefektívnejšie viedli k plneniu ich poslania a k dosiahnutiu ich spoločného cieľa spolupráce.

ANTON SIEKEL, PREMIÉR PETER PELLEGRINI,
VICEPREMIÉR RICHARD RAŠI A JOZEF LIBA
NEFORMÁLNE DEBATOVALI AJ PO SKONČENÍ
PRACOVNÉHO STRETNUTIA.

NAJVYŠŠÍ PREDSTAVITELIA SOŠV U PREDSEDU VLÁDY

Premiér **Peter Pellegrini** a podpredsa vlády SR **Richard Raši** prijali 24. apríla 2019 na Úrade vlády SR najvyšších predstaviteľov SOŠV – prezidenta **Antona Siekela** a generálneho sekretára **Jozefa Libu**. Spoločne diskutovali o stratégii rozvoja športu na Slovensku a dotkli sa aj témy budovania športovej infraštruktúry.

Anton Siekel objasnil predsedovi vlády SR aktuálnu situáciu okolo organizácie letného EYOF 2021 na Slovensku po od-

stúpení Košíc. Obe strany sa zhodli na tom, že budú vyvíjať maximálne úsilie, aby tento veľký športový sviatok pre mladých bol dôstojnou reprezentáciou našej krajiny.

„Naše stretnutie vnímam ako pozitívny signál zo strany predsedu vlády SR nielen pre SOŠV, ale aj pre celé športové hnutie, ktoré zastupujeme, že sa zaujíma o športovú problematiku a vníma dôležitosť podpory športu na všetkých jeho úrovniach. Sme radi, že najvyšší predstavitelia vlády SR boli

ochotní nás prijať, vypočuli si naše zámery v oblasti rozvoja športu na Slovensku a vyjadřili týmto našim aktivitám plnú podporu a súčinnosť,“ povedal po stretnutí na Úrade vlády SR prezident SOŠV Anton Siekel.

Dodal, že je dôležité, aby SOŠV ako strešná organizácia športu na Slovensku mal podporu zo strany silných partnerov, a to nielen v oblasti športového hnutia, regionálnej politiky i zástupcov miest a obcí, ale aj partnerov na najvyššej úrovni. Len tak sa dá spoločne uskutočniť zámery rozvíjať šport, športovú infraštruktúru aj legislatívu, a podporovať športové aktivity od detí až po seniorov. ❊

PREZENTÁCIA OLYMPIJSKÝCH AKTIVÍT RIADITEĽOM ZŠ

Na celoslovenskom zasadnutí pléna Združenia základných škôl Slovenska, ktoré sa konalo 24. – 26. apríla v Hornom Smokovci, prezentovali svoje aktivity aj SOŠV a Slovenská olympijská akadémia (SOA). Na rokovaní s účasťou 320 riaditeľov základných škôl z celého Slovenska sa zúčastnili aj predseda SOA **Pavel Ružbarský**, predsedníčka komisie výchovy a vzdelávania SOA **Viera Bebcáková**, podpredsa SOA **Ján Grexa**, ktorý mal aj prezentačnú prednášku, plus **Ivana Motolíková** so **Silviou Remiašovou** z oddelenia olympizmu SOŠV.

SOŠV a SOA mali k dispozícii stánok, v ktorom prezentovali publikácie a plagáty vydané v rámci dlhodobého programu olympijskej výchovy SOŠV, celkový projekt Olympijského dňa 2019 a aktivity, ktoré zahŕňa, ako aj propagačné predmety. Vecnými cenami (publikácie Pjongčang 2018 a kolekcie odznakov k 25. výročiu SOV) prispeli aj do tomboly.

Zástupcovia SOŠV rozdali všetkým prítomným riaditeľom škôl začiatkom roka aktualizované DVD „Program olympijskej výchovy“. Po prednáške Jána Grexu viacerí riaditelia ZŠ prišli do

„olympijského“ stánku s tým, že aktivity SOŠV a SOA sú im známe a ich školy sa do nich zapájajú.

SOŠV dal prekladať do slovenčiny OVEP (Program olympijskej výchovy) z Medzinárodného olympijského výboru. Tento program by sa v ďalšom školskom roku mal na Slovensku aplikovať na vzdelávacích seminároch pre učiteľov všetkých typov škôl. SOŠV plánuje aj naviazať spoluprácu v oblasti vzdelávania (motivácia pre učiteľov, účasť na seminári v zahraničí, zisk certifikátu a pod.) s inými národnými olympijskými výbormi. ❊

NOVÝ ŠÉF EURÓPSKEHO BEDMINTONU PETER TARCALA (V STREDE) NA PÔDE SOŠV S JEHO PREZIDENTOM ANTONOM SIEKELOM A S PREZIDENTOM SLOVENSKEHO ZVÄZU BEDMINTONU ANTONOM SIAŽIKOM.

PETER TARCALA ŠÉFOM EURÓPSKEHO BEDMINTONU

Mimoriadny diplomatický úspech dosiahol 27. apríla na zasadnutí Európskej bedmintonovej konfederácie (BEC) v Kyjeve generálny sekretár Slovenského zväzu bedmintonu **Peter Tarcala**, ktorého zvolili za prezidenta BEC. Dnes 42-ročný Prešovčan je v súčasnosti jediný Slovák na čele európskej federácie olympijského športu.

Bývalý prezident Slovenského zväzu bedmintonu (v rokoch 2004 – 2006) pôsobí v rade BEC už od roku 2003. V období do roku 2009 bol zároveň riaditeľom podujatí BEC, následne do roku 2015 bol športovým riaditeľom BEC a odvtedy až doteraz viedol komisiu pre veľké podujatia. Rovnakú komisiu vedie aj vo Svetovej bedmintonovej federácii (BWF), v ktorej je i členom rady. Zatiaľčo v BEC po zvolení za prezidenta organizácie svoju doterajšiu pozíciu prepustil

a vzdá sa aj postu generálneho sekretára Slovenského zväzu bedmintonu, v rade BWF má mandát až do mája 2021.

Po návrate z Kyjeva Petra Tarcalu spoločne s prezidentom Slovenského zväzu bedmintonu **Antonom Siažikom** prijal na pôde SOŠV jeho prezident **Anton Siekel**. Debatovali o mimoriadnom diplomatickom úspechu, ktorý znamená zvolenie Slováka na čelo Európskej bedmintonovej konfederácie.

SOŠV dlhodobo podporuje slovenských funkcionárov v snahe presadiť sa v medzinárodnej športovej diplomacii. Prostredníctvom vzdelávacieho programu športovej diplomacie, ktorý sa realizuje v spolupráci SOŠV s Českým olympijským výborom, sa stará aj o profesionálny rast našich mladších športových diplomatov. ❊

SOŠV SPOLUORGANIZOVAL MEDZINÁRODNÝ KONGRES ŠPORTOVEJ MEDICÍNY

V Senci sa 1. – 3. mája uskutočnil III. medzinárodný kongres športovej medicíny, na ktorého organizácii prostredníctvom svojej lekárskej a antidopingovej komisie participoval aj SOŠV. Členka komisie **Andrea Švrčková** bola výkonnou riaditeľkou kongresu, v organizačnom výbore bol aj predseda komisie **Roman Fano**. Kongres s účasťou viac než 250 lekárov, fyzioterapeutov a špecialistov na výživu z viacerých krajín,

zástupcov Antidopingovej agentúry SR a našich športových odborníkov nadviazal na prechádzajúce európske kongresy hokejovej medicíny, ktoré sa konali na Slovensku.

Otvoril ho prezident SOŠV **Anton Siekel**, ktorý veľmi ocenil, že sa koná takéto významné odborné podujatie. Účastníci nielen hovorili o množstve odborných tém, ale si aj zašportovali v turnajoch vo futbale a v plážovom volejbale. ❊

OLYMPIJSKÁ KVAPKA KRVI V KOŠICIACH: PRIŠLO 26 DARCOV

Tradičný projekt Nadácie SOŠV Olympijská kvapka krvi sa realizuje aj v tomto roku. Prvá Olympijská kvapka krvi sa uskutočnila v stredu 24. apríla v Košiciach. V priestoroch Magistrátu mesta Košice to žilo už od rána a darcovia čakali v radoch. Veľkú základňu darcov tvorili študenti Športového gymnázia v Košiciach, ktorí na podujatí aj odprezentovali aktivity školy. Spolu prišlo krv darovať 26 ľudí, z ktorých sa darcami mohlo stať sedemnášť. Najcennejšiu tekutinu daroval aj predseda správnej rady Nadácie SOŠV **Dušan Guláš**. Odbery realizovali pracovníci Národnej transfúznej služby SR.

Podujatie sa konalo v spolupráci s Národnou lotériou spoločnosťou TIPOS, a.s., ktorá ho okrem účasti zamestnancov podporila aj darčekomými taškami.

Ďalšia tohtoročná Olympijská kvapka krvi bola 4. júna v Nemocnici sv. Michala v Bratislave, teda až po našej uzávierke. ❊

MOMENTKA Z OLYMPIJSKEJ KVAPKY KRVI V KOŠICIACH.

NA SPOLOČNEJ FOTOGRAFII PO KRAJOCH HOKEJOVÝ ÚČASTNÍCI ZIMNÉHO EYOF 2019 RICHARD PETRÁŠ A ADAM LUKOŠÍK, ĎALEJ ZĽAVA ŠÉF 4F IGOR KLAJA, NAŠI OLYMPIJSKÍ MEDAILISTI ZUZANA REHÁK ŠTEFEČEKOVÁ, DENIS MYŠÁK A DANKA BARTEKOVÁ A VEDĽA NEJ PREZIDENT SOŠV ANTON SIEKEL.

SLOVÁCI NA ŠTYRI ROKY V OBLEČENÍ 4F

Polská značka 4F sa v januári stala novým partnerom Slovenského olympijského a športového výboru (SOŠV) a dodávateľom športového oblečenia i obuvi slovenských výprav na všetky olympijské podujatia na najbližšie štyri roky 2022: to znamená na OH 2020 v Tokiu aj na ZOH 2022 v Pekingu, na ZOH mládeže 2020 v Lausanne aj na OHM 2022 v Daka-re, na Európskych hrách 2019 v Minsku, na Svetových plážových hrách ANOV 2019 v San Diegu, ako aj na letných a zimných verziách EYOF 2019 a 2021.

SOŠV je už v poradí ôsmy národný olympijský výbor, ktorý uzavrel partnerstvo so 4F. Už doteraz výrobky 4F oblekali olympionici z Poľska (v krajine, kde má firma domícil, už od roku 2010), Chorvátska, Grécka, Lotyšska, Litvy, Macedónska a Srbska.

Značku 4F vlastní OTCF, S. A. - poľská spoločnosť so zastúpením v 38 krajinách sveta. Zakladateľ značky 4F a prezident

OTCF, S.A. (vlastník značky) **Igor Klaja** na januárovej tlačovke prezradil, že názov značky vychádza z anglických slov Fashion, Future, Focus a Fit (v preklade móda, budúcnosť, zameranie a zdravie). „Sme čisto športová značka. Začať spoluprácu so SOŠV je pre nás veľmi dôležité. Už minulý rok sme nadviazali spoluprácu so Slovenským zväzom biatlonu a veľmi radi by sme sa stali trvalým sponzorom slovenského športu, aby sme slovenským športovcom pomohli dosahovať špičkové výsledky,“ uviedol Igor Klaja.

„So značkou 4F sme sa na predchádzajúcich olympijských hrách mohli stretnúť na oblečení viacerých výprav. Presvedčili sme sa, že je to pekná a moderná značka, ktorá zároveň spĺňa aj kritérium vysokej kvality. Prvé rokovanie sme mali počas vlaňajších ZOH v Pjongčangu a už vtedy som mal pocit, že sa dohodneme,“ povedal prezident SOŠV **Anton Siekel**.

Najväčšia pozornosť značky 4F sa sústreďuje na oblečenie slovenskej výpravy na OH 2020 v Tokiu. Podľa slov Igora Klaju sa výlučne slovenskému olympijskému oblečeniu vo firme venuje okolo 50 ľudí. Príprava olympijskej kolekcie až po jej realizáciu trvá približne dva roky. „Som presvedčený, že naše partnerstvo so spoločnosťou 4F ocenia predovšetkým športovci, ktorí budú nositeľmi nového funkčného oblečenia, spájajúceho aj tie najnáročnejšie kritériá. Táto dizajnovovo veľmi zaujímavá kolekcia inšpirovaná históriou, folklórom a tradíciami typickými pre Slovensko je postavená na modrotlačí ako ústrednom prvku, ktorým bude kolekcia obohatená. Nadväzujeme tak na ľudový prvok tzv. čičmianskeho vzoru, typického pre jeden konkrétny región Slovenska, avšak myšlienku transformácie prvkov ľudovej kultúry do športového oblečenia ešte rozširujeme na modrotlač, ktorá je typická nielen pre jeden región, ale pre Slovensko ako také,“ doplnil Anton Siekel. 🇸🇰

SOŠV VYDAL PUBLIKÁCIU MÍLNIKY SLOVENSKEHO ŠPORTU

SOŠV vydal v januári publikáciu *Mílniky slovenského športu*, ktorej autorom je popredný športový historik Prof. PhDr. Ján Grexa, PhD. Je to posledná kniha z dlhodobého ambiciózneho edičného plánu, ktorý SOŠV (do 7. decembra 2018 SOV) v rámci edície *Olympizmus v praxi* začal realizovať v roku 2010. Podobne ako k viacerým predošlým publikáciami k nim SOŠV vydal aj plagát pre školy. Ten doplnil reedíciou niektorých dávnejších plagátov, vydaných v rámci programu olympijskej výchovy, aj novým plagátom venovaným zimným olympijským hrám.

Publikácia v princípe mapuje športové dianie na Slovensku do konca roka 2017, z obdobia minulého roka zahŕňa len (ako bonus) účinkovanie našich športovcov na ZOH v Pjongčangu a v rámci záveru informáciu o transformácii SOŠV na strešnú organizáciu slovenského športu.

„Mílniky športu na Slovensku (nie slovenského športu, lebo ten spoluvytvárajú aj športovci iných národností) neurčujú športové faktory. Nie je medzníkom napríklad rok 1896, keď prvý raz získal olympijskú poctu rodák zo Slovenska, či napríklad rok 1949, keď titul majstra Československa vo futbale konečne získal slovenský klub, predchodca dnešného Slovana Bratislava (mimočodom: založeného občanmi českej národnosti). Nepochybne – toto sú významné športové udalosti, lenže na samostatné medzníky nedorástli, pretože neformovali dobu, len ju ilustrovali konkrétnymi športovými činmi. Takže určujúcimi mílnikmi vo vývoji nášho športu sú raz a navždy protifeudálna revolúcia 1848, vznik spoločného československého štátu v r. 1918, vytvorenie vojnovj Slovenskej republiky (1939), obnovenie Československa po druhej svetovej vojne (1945), nastolenie komunistickej diktatúry (1948), pád socializmu (1989)

a vznik samostatnej Slovenskej republiky (1993),“ napísal Ján Grexa v úvode publikácie.

„Mílniky slovenského športu“ vyšli na 124 plnofarebných stranách formátu A5 a vizuálne plne ladia s predošlými publikáciami, ktoré vydával SOV. O to sa postaral rovnaký grafik – Peter Buček. Táto publikácia je vôbec vôbec prvá, ktorú vydal transformovaný SOŠV (do 7. decembra 2018 SOV). V edícii *Olympizmus v praxi* predtým postupne vyšli brožúry, ktoré sú verejnosti k dispozícii na www.olympic.sk v sekcii *Publikácie - olympijská výchova*: Naši olympijskí medailisti a olympionici (autor Ľubomír Souček, 2010), Aké boli antické olympijské hry (J. Grexa, 2011), Novoveké olympijské hry (Ľ. Souček, 2011), Mílniky svetového športu (František Seman, 2012), Pedagogický odkaz Pierra de Coubertin (F. Seman, 2014), Olympijské symboly, ceremóniály, hodnoty a princípy (František Chmelár, Ľ. Souček, 2014), Volejbalový veľikán Bohumil Golian (J. Grexa, 2014), Olympijská abeceda - III. vydanie (J. Grexa, 2015), Fair play v praxi (Katarína Ráčzová, 2016), Olympijské príbehy (J. Grexa, 2018) a teraz už aj *Mílniky slovenského športu* (J. Grexa, 2019).

ŠTYRIA NAŠI ÚČASTNÍCI ZOH 1984 PO 35 ROKOCH

Vo februári 1984 hostilo Sarajevo, hlavné mesto Bosny a Hercegoviny (v tom čase súčasť Juhoslávie, ktorá sa o niekoľko rokov neskôr rozpadla a časti jej územia sa stali bojiskom krvavej vojny), XIV. zimné olympijské hry. O 35 rokov neskôr sa štyria slovenskí účastníci týchto ZOH vrátili „na miesto činu“. Organizátori februárového XIV. zimného Európskeho olympijského festivalu mládeže (EYOF) totiž dali národným olympijským výborom z celej Európy možnosť pozvať na podujatie ako svojich hostí niekoľko olympionikov z roku 1984.

SOŠV vybral štvoricu lyžiarov – jednu trojnásobnú a troch dvojnásobných olympionikov. Janka Gantnerová (za slobodna predtým štartovala na ZOH aj ako Šoltýsová) bola v Sarajeve 1984 piata v zjazdze, bežkyňa Anna Pasiarová 16. na 20 km a 27. na 10 km, združenár Ján Klimko 22. v klasickej kombinácii a skokan Martin Švagerko 42. na strednom mostíku.

Samozrejme, všetci v Sarajeve po 35 rokoch hľadali svoje niekdajšie športoviská.

ŠTVORICA NAŠICH OLYMPIONIKOV ZO SARAJEVA 1984 PO 35 ROKOCH ZNOVU „NA MIESTE ČINU“ - ZĽAVA MARTIN ŠVAGERKO, JANKA GANTNEROVÁ, ANNA PASIAROVÁ A JÁN KLIMKO.

Janka Gantnerová sa na trati Jahorina hneď rozpomenula, kadiaľ viedla. Anna Pasiarová sa na Velikom Polji musela na trať veľmi rozpomátať, pretože okolité stromy za ten čas poriadne vyrástli. Ján Klimko si viac všimol viditeľné pozostatky vojny na domoch. A Martin Švagerko prežíval smútok, keď videl

zlý stav mostíkov na Malom Polji, na ktorých sa vôbec neskáče.

Najsilnejšie zažitky získalo naše kvarteto pri sledovaní súťaží v šortreku, v ktorých Slovenky Rusnáková a Filipová získali štyri medaily. Ale slovenských športovcov si v akcii pozreli aj na iných športoviskách.

VÝSTAVY PRE FANÚŠIKOV HOKEJA AJ ŠPORTOVEJ FOTOGRAFIE

SOŠV – Slovenské olympijské a športové múzeum v máji realizovalo máj tri zaujímavé výstavy, jedna bude putovať po Slovensku. Dve výstavy, ktoré sa viazali na májový svetový šampionát v ľadovom hokeji v Bratislave a v Košiciach, boli určené najmä pre fanúšikov hokeja, tú tretiu najviac ocenili vyznavači kvalitných športových fotografií.

Hokejové výstavy SOŠM boli rozdelené do dvoch miest. V Košiciach, kde v základnej skupine MS hrali aj slovenskí hokejisti, si návštevníci od 30. apríla do 26. mája v Slovenskom technickom múzeu mohli pozrieť expozíciu „90 rokov slovenského hokeja“ (na fotografií), ktorá ponúkla množstvo zaujímavých artefaktov z histórie tohto u nás mimoriadne populárneho športu, medzi nimi medaily zo ZOH aj z MS, významné trofeje, drese, hokejky a podobne. Väčšina predmetov pochádza zo zbierok SOŠM, ale viaceré boli zapožičané zo súkromných zbierok. Značná časť z nich bola vystavená premiérovu. Keďže výstava je koncipovaná ako putovná, tešíť sa na ňu od augusta až

do januára 2019 môžu postupne v Nitre, Poprade, Topoľčanoch, Liptovskom Mikuláši, Brezne a v Galante.

V Múzeu mesta Bratislava v deň otvorenia svetového šampionátu (10. mája) otvorilo SOŠM výstavu „Opäť žijeme hokejom!“ s podtitulom „Z histórie majstrovstiev sveta v ľadovom hokeji na Slovensku“. Pôvodne mala byť otvorená len do konca MS, ale pre veľký záujem ju výrazne predĺžili.

Tretia výstava SOŠM bola sprístupnená 18. mája v Stálej expozícii dejín lyžovania na Slovensku – v Bellovom dome na Štefánikovom námestí č. 14 v Kremnici. Návštevníci si ju môžu pozrieť až do 30. septembra. Výstava s názvom „Dokumentarista s citom pre okamih“ a s podtitulom „Ladislav Bielik, redakcia ŠTART, Bratislava“, je venovaná športovej fotografickej tvorbe Ladislava Bielika. Verejnosti je málo známe, že muž, ktorého celosvetovo preslávila fotografia muža s odhalenou hrudou pred okupačným tankom z 21. augusta 1968 v Bratislave, pracoval v rokoch 1965 a 1966 a znovu 1971 – 1975 v redakcii športového týždenní-

ka Štart. Zámerom výstavy je pri príležitosti nedožitých 80. narodenín Ladislava Bielika (narodil sa 28. mája 1939 v Levciciach) po odhalení túto časť jeho tvorby, ktorá sa mu stala aj osudnou, pretože tragicky zahynul pri fotografovaní motoristických pretekov v roku 1984 v Maďarsku.

Bielikove športové fotografie sa považovali za zničené, ale zachovali sa a výber 300 z nich si až do augusta môžu pozrieť návštevníci výstavy. SOŠM ich získalo ešte v roku 1993 zakúpením značnej časti archívu časopisu Štart vďaka finančnej podpore štátneho fondu kultúry Pro Slovakia. So súhlasom rodiny Ladislava Bielika sú vo výstavnej podobe prezentované po prvý raz.

Od novembra SOŠV na rovnakom mieste (v Kremnici) sprístupní výstavu venovanú poprednému športovému fotografovi Petrovi Pospíšilovi, ktorý by sa v apríli dožil 75 rokov. Brankár strieborného hádzanárskeho tímu ČSSR z OH 1972 v Mníchove ako fotograf pôsobil na 14 OH, resp. ZOH a získal viaceré významné fotografické ocenenia.

NÁVŠTEVA PRACOVNÍKOV SOŠV V NÁRODNOM MÚZEU V PRAHE

Pracovníci SOŠV v rámci team buildingu navštívili v marci Národné múzeum (NM) v Prahe, kde si v sprievode riaditeľa Historického múzea (HM) NM Praha Mareka Juneka prezreli výstavu k 100 rokov Československa, nazvanú 2x100. Súčasťou výstavy sú aj niektoré exponáty Slovenského olympijského a športového múzea (SOŠM), medzi nimi napríklad zlaté olympijské medaily krasokorčuliara Ondreja Nepelu a športovej gymnastky Věry Čáslavskej, zlatá medaila z MS i dres majstra sveta v dráhovej cyklistike Antona Tkáča, tenisová raketa olympijského víťaza Miloša Mečířa, či dres bronzového olympijského medailistu v krasokorčuľovaní Jozefa Sabovčíka.

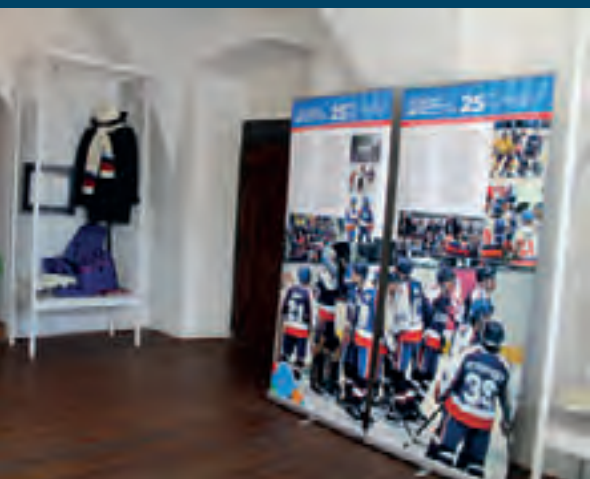
Pred prehliadkou výstavy v historickej budove Národného múzea (NM) v Prahe, ktorá bola pri príležitosti 100. výročia založenia Československej republiky znovu otvorená 28. októbra 2018 – po sedemročnej kompletnej rekonštrukcii, pracovníkov SOŠV prijal generálny riaditeľ Národného múzea v Prahe Michal Lukeš. Na prijatí, ktoré malo podobu priateľského stretnutia, sa zúčastnili aj riaditeľ Historického múzea NM Praha Marek Junek, vedúci oddelenia telesnej výchovy a športu HM NM v Prahe Jan Lomiček a ďalší pracovníci múzea. Stručne im priblížili históriu múzea, ktoré je dominantou Václavského námestia. Tá sa píše už od roku 1891.

GENERÁLNY SEKRETÁR SOŠV JOZEF LIBA S GENERÁLNYM RIADITEĽOM NÁRODNÉHO MÚZEA V PRAHE MICHALOM LUKEŠOM.

Generálny sekretár SOŠV Jozef Liba odovzdal generálnemu riaditeľovi Národného múzea v Prahe Michalovi Lukešovi cenný dar SOŠV do zbierok múzea – oficiálnu olympijskú pochodeň z vlaňajších zimných olympijských hier v Pjongčangu (na fotografii). Tento dar doplní kolekciu olympijských pochodní

oddelenia dejín športu a telesnej výchovy Historického múzea Národného múzea. Jozef Liba spoločne s riaditeľkou SOŠM Zdenkou Letenayovou odovzdali českým priateľom aj zarámované kolekcie odznakov slovenských olympijských výprav za predchádzajúcich 25 rokov (1994 – 2018). ✕

VÝSTAVA LILLEHAMMER 1994 K JUBILEU OLYMPIJSKEJ PREMIÉRY SLOVENSKA

Od 14. decembra 2018 až do polovice mája SOŠV – Slovenské olympijské a športové múzeum sprístupnilo v priestoroch Stálej expozície dejín lyžovania na Slovensku v Bellovom dome na Štefánikovom námestí v Kremnici výstavu „XVII. zimné olympijské hry Lillehammer 1994“ s podtitulom „25 rokov od prvej účasti samostatnej slovenskej výpravy na olympijských hrách“ (na fotografii). Výsta-

va návštevníkom fotograficky aj prostredníctvom viacerých artefaktov (napríklad oblečenia slovenskej výpravy) priblížila ZOH 1994, ktoré boli nielen v znamení premiéry samostatného Slovenska pod piatimi kruhmi, ale zároveň sa do histórie zapísali ako doteraz najkrajšie zimné hry s úžasnou atmosférou.

V prípade záujmu môže byť výstava ponúknutá aj do iných miest Slovenska. ✕

SLOVENSKO POTVRDILLO, ŽE JE HOKEJOVÁ REPUBLIKA. NA ĽADE I MIMO NEHO.

HOKEJOVÁ REPUBLIKA SMÚTILA, ALE MÁ NÁDEJ

O ÚČAŠŤ NA ZIMNÝCH OLYMPIJSKÝCH HRÁCH 2022 V PEKINGU ZABOJUJÚ
SLOVENSKÍ HOKEJISTI NA DOMÁCOM ĽADE AJ PROTI BIELORUSOM A RAKÚŠANOM

Slovenskí hokejisti obsadili na majstrovstvách sveta v Bratislave a Košiciach deviate miesto. Tento neúspech im však mnoho fanúšikov odpustilo. Výkony a hra, ktorú hokejisti predvádzali, opäť vrhla krajinu do hokejového ošiaľu.

Tak už sme odložili vlajky a dresy, v chladničke ešte zostalo zopár plechoviek piva a kdesi na stole štvorcový papier aj s perom (na postupovú matematiku). Majstrovstvá sveta v hokeji, druhé na Slovensku v ére samostatnosti, sú minulosťou. Pre slovenský hokej to mal byť prelomový turnaj, podľa ktorého bude netrpezlivý fanúšik (akých je väčšina) hodnotiť, či sa už odrazil od dna alebo klesne ešte hlbšie. A ako to dopadlo?

Šestnásť májových dní potvrdilo, že Slovensko je hokejová republika. Na ľade, aj mimo neho.

Rozhodnutie nechať hrať Slovákov skupinovú fázu v Košiciach sa ukázalo ako dobrý ťah. Zápasy zverencov kanadského trénera Craiga Ramsayho sa hrali v elektrizujúcej atmosfére a hľadisko Steel arény sa na rozdiel od šampionátu v roku 2011 solídne zaplnilo aj v menej atraktívnych zápasoch.

„Z využitia košickej haly na 30 percent pri predchádzajúcich majstrovstvách v roku 2011 sme išli takmer na 90 percent. To je veľmi dobrý výsledok,“ reagoval šéf Slovenského zväzu ľadového hokeja (SZLH) Martin Kohút.

O početnú divácku kulisu na Štadióne Ondreja Nepelu v Bratislave sa okrem Čechov, ktorí tu vytvorili svojmu tímu domáce prostredie, starali najmä Lotyší, Švédci a Rusi.

Ale turnaj bol lákadlom aj pre Bratislavčanov či návštevníkov mesta. Vyše deväťtisíc divákov sledovalo napríklad aj napínavý súboj o záchranu medzi Talianskom a Rakúskom. Na zápas Lotyšov proti Nórom zavítala skupinka študentov zo španielskej Osasuny. Hokej videli prvýkrát v živote.

Obľube fanúšikov sa tešili aj fanzóny v oboch mestách, kam zavítalo dovedna vyše dvestotisíc ľudí. Hokejové zápasy slovenského tímu sa stali najsledovanejšími televíznym programom dňa. Súboje proti USA, Fínsku, Kanade, Nemecku a Veľkej Británii si pozrelo vyše milióna televíznych divákov.

ZA TAXÍK 43 EUR. JE TO NORMÁLNE?

Zahraniční fanúšikovia sa o hostiteľskej krajine vyjadrovali väčšinou pochvalne. Niektorí sa poťažovali, že po príchode do Bratislavy blúdili. Nečudo. Zorientovať sa na obrovskom stavenisku novej autobusovej stanice robí problémy aj našincovi.

Kde sa koná hokejový šampionát, tam sa točia peniaze. Platí to kdekoľvek na svete a vedia to hotelieri, prenajímatelia bytov aj majitelia pohostinstiev.

Niekoľko priaznivcov doplatilo na odvrátenú stranu slovenskej pohostinnosti. Skupina Švédov zaplatila za päťkilometrovú jazdu taxíkom po Bratislave vyše 43 eur. Na recepcii hotela sa pýtali recepcnej, či je takáto suma normálna.

Cena piva sa na niektorých miestach v Bratislave i Košiciach vyšplhala na šesť eur za polliter. Pre Slováka, Čecha

i Rusa viac než dosť, pre Severanov či Kanadanov stále menej ako doma.

Organizátori zvládli náročnú výzvu a postarali sa o hladký priebeh turnaja. Hoci sa objavila aj kritika.

„Nič tu nebolo pripravené. V tom ma Slováci sklamali. Nepamätám sa, že by sme s tým predtým mali na nejakom šampionáte problém. Nerozumiem tomu, pretože KHL sa tu už dávno nehrala, takže organizátori mali dosť času dať všetko dokopy. Namiesto toho sa všade niečo reže, vracia a v kabíne nás rušia údery kladivom,“ sťažoval sa v denníku MF Dnes krátko pred štartom turnaja asistent trénera českého tímu Robert Reichel.

O niekoľko dní už organizátorov chválil. „Všetko ide hladko, majú to pod kontrolou,“ tvrdil v denníku SME.

Chválou nešetril šéf Medzinárodnej hokejovej federácie (IIHF) René Fasel. „Slovensko je hokejová krajina, nedá sa to porovnať s vlnajšími majstrovstvami sveta v Dánsku. Ak šampionát zavíta do krajín ako sú Česko, Slovensko, Rusko, Fínsko či Švédsko, nikdy nie sú problémy,“ vravel na stretnutí s médiami.

Najväčší vplyv na hokejový boom v krajine však mali výkony slovenskej reprezentácie.

V PRVOM ZÁPASE SLOVENSKÍ HOKEJISTI ZDOLALI AMERIČANOV 4:1, TRÉNER CRAIG RAMSAY OD RADOSTI POBOZKAL PRILBU TOMÁŠA TATARA.

KANAĎANIA OSLAVUJÚ ROZHODUJÚCI GÓL V ZÁPASE PROTI SLOVENSKU, NECELÉ DVE SEKUNDY PRED KONCOM TRETEJ TRETINY.

NOČNÉ KRÁDEŽE V KOŠICIACH

Slovenskí hokejisti už šiesty rok po sebe nepostúpili do štvrtfinále majstrovstiev sveta. Na domácom ľade obsadili deviate miesto. Tento neúspech im však mnoho fanúšikov odpustilo. Výkony a hra, ktorú hokejisti predvádzali, opäť vrhli krajinu do hokejového ošiaľu.

Zverenci trénera Craiga Ramsayho mali výborný vstup do turnaja, keď zdolali silných Američanov 4:1. „Keď si slovenskí hokejisti oblečú reprezentačný dres, ich výkony idú hore o tridsať percent,“ rozplývali sa nad hrou Slovákov komentátori kanadskej televízie TSN.

Aj proti ďalším favoritom odohrali vyrovnanú partiu. S Fínmi prehrali 2:4 (štvrtý gól dal súper pri našej hre bez brankára) a s Kanadou 5:6, pričom tento súboj vošiel do histórie.

Hráme jak nikdy, prehrávame jak furt, začalo sa s dávkou trpkéj ironie šíriť medzi slovenskými hokejovými fanúškami.

Nikdy predtým nestrelilo Slovensko Kanade na majstrovstvách sveta päť gólov. Slováci viedli v zápase 2:0 aj 4:2, v treťom dejstve vyrovnali na 5:5, ale inkasovali rozhodujúci gól v oslabení necelé dve sekundy pred uplynutím riadneho času.

Necelé dve sekundy. Čo sa za taký krátky čas odohrá na Zemi? „Vyprodukuje 74 ton odpadu, minieme

199-tisíc litrov pohonných hmôt, vyjeme 19-tisíc plechoviek Coca-Coly a v McDonalde zjeme 135 hamburgerov. V našom tele sa odohrá 180-tisíc chemických reakcií. Bill Gates zarobí 450 amerických dolárov, svet minie na obranu a bezpečnosť 3,2 milióna dolárov. Z planéty Zem sa vyparí takmer 29 miliónov litrov vody, udrie do nej 180 bleskov, vo vesmíre exploduje 54 hviezd a ďalších 7200 vznikne a – Slovensko stratí postup do štvrtfinále,“ zafilozofoval

ĎALŠIA NOČNÁ KRÁDEŽ V KOŠICIACH. LEON DRAISAITL STRELIL V ZÁVERE TRETÍ GÓL NEMCOV A OTOČIL SKÓRE ZÁPASU PROTI SLOVÁKOM.

val si v denníku Pravda kolega Martin Prosnan. Prehru neuniesla časť slovenských fanúšikov v Steel aréne. Po góle Marka Stonea zahádzali ľad plastovými fľašami a po zápase vypískali hymnu na počesť víťazov.

O reálnu šancu postúpiť do štvrtfinále prišli Slováci v nasledujúcom súboji proti Nemcom, hoci aj tento zápas – považovaný od začiatku za kľúčový na turnaji – sa pre nich dlho vyvíjal dobre.

Prvý gól síce strelil súper, ale presilovkovými zásahmi Sekeru a Hudáčka slovenský tím otočil skóre a držal tesný náskok až do záveru tretej tretiny. V ňom však Nemci pri hre bez brankára najskôr vyrovnali a 27 sekúnd pred uplynutím 60. minúty Leon Draisaitl rozhodol.

Pred vyrovnávajúcím nemeckým gólom mohli slovenskí obrancovia dvakrát vyhodit puk z obranného pásma, no nepodarilo sa im to. Po ňom sa zasa hráči nechali „pobláznit“ atmosférou, v snahe strhnúť víťazstvo na svoju stranu sa vrhli do útoku. Martin Marinčin si dovolil v útočnom pásme odvážnu kľučku, prišiel o puk a súper trestal.

Pritom bod by mal Slovákov obrovskú cenu (nehovoriac o druhom, ktorý mohli pridať v predĺžení alebo po nájazdoch). Upokojiť mužstvo po góle na 2:2 mohol aj realizačný tím, ale výzva na oddychový čas zo slovenskej striedačky neprišla.

„Boli sme brilantní, hrali sme skvelo. Bol to veľmi poučný zápas. Byť šampiónom je ťažké a niekedy to bolí,“ povzdychol si na tlačovej konferencii Ramsay.

RUSKÁ SUPERSTAR
ALEXANDER
OVEČKIN.
ZBORNÁ NABITÁ
HVIEZDNYMI
MENAMI ZÍSKALA
BRONZ.

VÝSLEDKY SLOVENSKA NA MS

Slovensko – USA 4:1
Slovensko – Fínsko 2:4
Slovensko – Kanada 5:6
Slovensko – Nemecko 2:3
Slovensko – Francúzsko 6:3
Slovensko – Veľká Británia 7:1
Slovensko – Dánsko 2:1 sn

Slováci získali v A-skupine 11 bodov, obsadili 5. miesto a nepostúpili do štvrtfinále.

VYRAĎOVACIA FÁZA MS

ŠTVRTFINÁLE: Rusko – USA 4:3, Kanada – Švajčiarsko 3:2 pp, Fínsko – Švédsko 5:4, Česko – Nemecko 5:1. **SEMIFINÁLE:** Fínsko – Rusko 1:0, Česko – Kanada 5:1. **0 BRONZ:** Rusko – Česko 3:2 sn. **FINÁLE:** Fínsko – Kanada 3:1.

KONEČNÉ PORADIE MS

1. Fínsko, 2. Kanada, 3. Rusko, 4. Česko, 5. Švédsko, 6. Nemecko, 7. USA, 8. Švajčiarsko, **9. Slovensko**, 10. Lotyšsko, 11. Dánsko, 12. Nórsko, 13. Veľká Británia, 14. Taliansko, 15. Francúzsko, 16. Rakúsko.

„Ďalšia nočná krádež v Košiciach. Prečo Slováci v závere poľavili? Stačilo málo a z burácejúcej haly vyprchala všetka radosť. Po dvoch nemeckých úderoch sa Steel aréna premenila na sieň nárekov. Slováci sa v stredu večer opäť nechali okradnúť o všetky body a ocitli sa nezávideniahodnej situácii,“ napísal internetový portál idnes.cz.

Bola to pravda. Po prehre s Nemeckom už žila postupová šanca len v teoretickej rovine a tá sa nenaplnila.

NÁDEJOU SÚ MLADÍ HRÁČI

„Toto mužstvo malo na viac. Vo štvrtfinále by sme boli pre kohokolvek veľmi nepríjemným súperom. Obrovská škoda,“ ľutoval útočník Tomáš Tatar.

Napriek sklamaniam však našiel aj pozitíva. „Som na mužstvo som hrdý – v každom zápase sme odvedli perfektnú robotu a bojovali sme. Ľuďom sa to páčilo a cítia s nami. Slovenský hokej smeruje nahor – budúcnosť vyzerá lepšie. Mladí chalani, ktorí sem prišli, ukazujú veľký potenciál,“ dodal v rozhovore s médiami pred posledným zápasom v skupine proti Dánom. V ňom sa lúčil s kariérou veterán Ladislav Nagy.

Hokejová republika smútila nad premárnenou šancou, ale zostala jej nádej. Hokejisti po rokoch opäť bavili aj národné publikum. V niektorých pasážach prevýšili aj kvalitnejších súperov. Keď im chýbalo umenie a hokejový kumšt,

nahradili ho bojovnosťou, korčuľarským elánom a odhodlaním.

Hoci v posledných rokoch býval najväčším problémom slovenského hokeja útok, v Košiciach predviedli hráči výnimočné ofenzívne predstavenie. V siedmich stretnutiach strelili 28 gólov (v priemere 4 na zápas), čo sa naposledy podarilo zlatej generácii na šampionátoch zo začiatku 21. storočia. Slabinou tímu však bola hra v oslabeniach a tentoraz nepodávali výnimočné výkony brankári.

Nádej vzbudzuje fakt, že v slovenských dresoch korčuľovalo na šampionáte viacero mladých hokejistov, z ktorých môžu dozrieť noví lídri. Erik Černák (po šampionáte oslávil 22. narodeniny) sa v minulej sezóne udomácnil v prvom tíme Tampa Bay a patril k osobnostiam mužstva. Útočník Matúš Sukeľ (23 rokov) bol s piatimi gólmi najlepší strelec slovenského tímu. Marián Studeníč (20 rokov) hral v zámorí doteraz len v nižšej súťaži, obranca Patrik Koch (22 rokov) v slovenskej Tipsport lige. Ešte ani dvadsať nemajú ďalší obranca Martin Fehervár a útočník Adam Liška.

KTO VYSTRIEDA KANAĎANA?

Chlapík, ktorý po rokoch vymodeloval krajšiu tvár slovenského hokeja, v ňom už zrejme nebude ďalej pôsobiť. Craig Ramsay sa ujal slovenskej hokejovej reprezentácie v lete 2017 na podnet generálneho manažéra Miroslava Šatana.

AKO SME ZVLÁDLI

Razil filozofiu, ktorá sa ukrývala za jeho obľúbeným sloganom: Get the puck, keep the puck, shoot the puck (Získaj puk, udrž si ho a vystrel).

Šesťdesiatosemročnému Kanadánovi sa po MS 2019 skončila zmluva. Hoci ani on nedoviedol slovenský tím do štvrtfinále (aj vlni obsadil s tímom deviate miesto), reakcia fanúšikov bola zaujímavá. V ankete portálu sme.sk sa z vyše 9000 hlasujúcich až 95 percent vyslovilo za to, aby pokračoval.

O tom, kto povedie hokejovú reprezentáciu, sa rozhodne až po júnovom volebnom kongrese SZLH. Na ňom zvolia nové vedenie zväzu a trénera bude hľadať generálny manažér.

SLOVENSKO POTREBUJE VÄČŠIU HALU

Na budúci rok sa uskutočnia majstrovstvá sveta v hokeji vo Švajčiarsku. Známi sú už aj ďalší hostitelia – v roku 2021 Lotyšsko a Bielorusko, 2022 Fínsko, 2023 Rusko, 2024 Česko a 2025 Švédsko a Dánsko. Slovensko by sa mohlo uchádzať o šampionát po tomto termíne. Na to by však potrebovalo väčšiu halu.

„Je jasné, že aréna v Košiciach nie je na požadovanej úrovni, čo sa týka kapacity. Určite budete potrebovať novú arénu. Nehovorím, že musí byť pre 20-tisíc divákov, ale aspoň pre 12- až 14-tisíc. To je nevyhnutnosť,“ potvrdil šéf IIHF René Fasel na tlačovej konferencii v Bratislave.

Podľa prezidenta SZLH Martina Kohúta by sa takáto hala mohla vybudovať na strednom Slovensku.

O PEKING NA DOMÁCOM ŤADE

Majstrovstvá sveta v Bratislave a Košiciach definitívne rozhodli o tom, že slovenskí hokejisti musia zabojovať o účasť na zimných olympijských hrách 2022 v Pekingu v kvalifikácii.

LADISLAV NAGY NA RUKÁCH ANDREJA SEKERU A MICHALA ČAJKOVSKÉHO. HOKEJOVÝ VETERÁN SA LÚČIL S KARIÉROU.

Istú účasť na turnaji má osem najlepších tímov z aktuálneho rebríčka IIHF a Čína. Slovensko (9. v rebríčku), Lotyšsko (10.) a Nórsko (11.) budú v septembri budúceho roka hostiteľmi kvalifikačných turnajov, z ktorých postúpi na olympiádu iba víťaz. Súperom Slovákov budú Bielorusi, Rakúšania a tím, ktorý sa dostane až do poslednej fázy kvalifikácie. V skorom jesennom termíne by mohli nastúpiť aj hráči z NHL a nižších zámořských súťaží.

Pre slovenský hokej to nebude nová skúsenosť. V kvalifikácii si už vybojoval miestenku na zimnú olympiádu v Lillehammeri 1994, aj v Nagane 1998. ❌

RADOŠT FÍNOV PO FINÁLOVOM VÍŤAZSTVE NAD KANAĎANMI.

VÍŤAZI ŠAMPIONÁTU

HOKEJISTI FÍNSKA. Fíni triumfovali na Slovensku aj pred ôsmimi a opäť ich priviedol k titulu tréner Jukka Jalonen. Nemaľ na striedačke hviezdy z NHL, ale veľmi súdržnú partiu skúsených hokejistov a mladíkov. „Bratislava je naozaj šťastné mesto pre Fínsko a pre môj tím,“ vravel po finále proti Kanade (3:1) Jalonen.

FANÚŠIKOVIA. V Bratislave a Košiciach videli viacero skvelých zápasov a sledovali v akcii množstvo hokejových osobností – Alexandra Ovečkina, Jevgenija Malkina, Nikitu Kučerova, Henrika Lundqvista, Patrika Kanea, Jakuba Voráčka a ďalších. Na turnaji padlo dovedna 412 gólov, čo je rekord šampionátov, ktoré sa hrajú aktuálnym systémom.

ORGANIZÁTORI. Turnaj zvládli na vysokej úrovni a keďže majú hlavný príjem zo vstupného, vzhľadom na návštevnosť môžu byť spokojní. Zápasy šampionátu videlo vyše 470-tisíc divákov.

POSKYTOVATELIA UBYTOVANIA.

Zohnať nocľah v Košiciach bolo už niekoľko týždňov pred šampionátom takmer nemožné. Ubytovacie kapacity v Bratislave obsadili najmä fanúšikovia zo Švédska, Ruska či Lotyšska.

MAJITELIA POHOSTINSTIEV

A REŠTAURACIÍ. Pivo tieklo prúdom a v mnohých podnikoch sa ani netajili, že počas šampionátu zdvihli ceny. Tie sa vyšplhali až na šesť eur za pol litra piva.

GRANDEN

GRANDEN dnes patrí k lídrom na slovenskom maklérskom trhu.

Granden je poisťovacia maklérska spoločnosť špecializujúca sa na veľké priemyselné a poľnohospodárske riziká. Spolupracuje so všetkými významnými finančnými inštitúciami na trhu v oblasti poistenia.

Spoločnosť GRANDEN bola založená v roku 2003 pod obchodným názvom K-Finance. Z malej firmy dvoch odhodlaných ľudí s jasným cieľom sa postupom času stala silná, dynamická a rešpektovaná maklérska skupina so štyrmi pobočkami v rámci Slovenskej republiky a samostatným centrom likvidácie v Nitre.

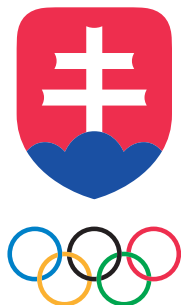
Ing. Eva Gránka
generálny riaditeľ GRANDEN

Vysoké požiadavky na kvalitu svojich zamestnancov, špecializovaný systém vnútornej kontroly práce, profesionalita, spoľahlivosť, individuálny proklientský prístup a systémové riešenia prinášajú GRANDEN každoročne mnohé prestížne ocenenia.

Už od začiatku sme si s obchodným partnerom Ing. Jozefom Kollárom vytýčili cieľ vybudovať dynamickú maklérsku firmu, zameranú na veľké a zložité riziká. Byť kedykoľvek pripravení poskytnúť našim klientom tím profesionálov, ktorí dokážu vytvárať efektívne a flexibilné riešenia na mieru.

Dnes, po pätnástich rokoch, môžeme svedomito prehlásiť, že sa nám podarilo vybudovať úspešnú firmu, ktorá patrí medzi lídrov na slovenskom maklérskom trhu.

Chceme sa poďakovať vám, našim súčasným a budúcim klientom, za prejavenu dôveru. Je pre nás nesmiernym zdrojom motivácie pokračovať ďalej v nastúpenej ceste napĺňania našich ambícií, ktorých cieľom je vašu dôveru opätovať v podobe vysokej kvality našich služieb.

SLOVENSKÝCH OLYMPIONIKOV S HRDOŠTOU PODPORIJÚ

EXKLUZÍVNY PARTNER

GENERÁLNI PARTNERI

HLAVNÍ PARTNERI

PARTNERI

MEDIÁLNI PARTNERI

DODÁVATELIA

SME JEDEN TÍM